

การศึกษาการจัดที่เว้นว่างสำหรับห้องพักนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทาง
ด้านสถาปัตยกรรม ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาล
ในเขตกรุงเทพมหานคร

THE STUDY OF SPACE PLANNING FOR LIVING QUARTERS OF
MALE STUDENTS MAJOR IN ARCHITECTURE
IN PUBLIC UNIVERSITY DORMITORIES
IN BANGKOK

นรินทร์ สรวิตย์ศิริกุล
NARINTORN SORRAWITSIRAKUL

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2546

ISBN 974-324-306-2

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การศึกษาการจัดที่เว้นว่างสำหรับห้องพักนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทาง
ด้านสถาปัตยกรรม ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาล
ในเขตกรุงเทพมหานคร

THE STUDY OF SPACE PLANNING FOR LIVING QUARTERS OF
MALE STUDENTS MAJOR IN ARCHITECTURE
IN PUBLIC UNIVERSITY DORMITORIES
IN BANGKOK

นรินทร์ สรวิตย์ศิริกุล
NARINTORN SORRAWITSIRAKUL

เลขหม.....
เลขทะเบียน 47690
วัน, เดือน, ปี 22 ส.ค. 2546

.b.....
.i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2546
ISBN 974-324-306-2

THE STUDY OF SPACE PLANNING FOR LIVING QUARTERS OF
MALE STUDENTS MAJOR IN ARCHITECTURE IN PUBLIC
UNIVERSITY DORMITORIES IN BANGKOK

NARINTORN SORRAWITSIRAKUL

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ARCHITECTURE IN INTERIOR ARCHITECTURE
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2003

ISBN 974-324-306-2

COPYRIGHT 2003

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาการจัดที่เว้นว่างสำหรับห้องพักนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ในหอพักนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร

THE STUDY OF SPACE PLANNING FOR LIVING QUARTERS OF MALE STUDENTS MAJOR IN ARCHITECTURE IN PUBLIC UNIVERSITY DORMITORIES IN BANGKOK

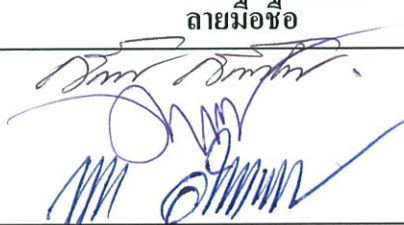
ชื่อนักศึกษา นายนรินทร์ สรวิทย์ศิริกุล

รหัสประจำตัว 43063317

ปริญญา สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา สถาปัตยกรรมภายใน

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ฉัตรชัย อินทรโชติ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
อาจารย์ฉัตรชัย อินทรโชติ	
รศ.อรรถพร เพชรานนท์	
ผศ.กฤษฎา อินทรสถิตย์	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 22 เมษายน 2546 เวลา 9.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อุตชู)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 28 เดือน เมษายน พ.ศ. 2546

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาการจัดที่เว้นว่างสำหรับห้องพักนิสิตนัก
ศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ในหอพัก
นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐบาล ในเขต
กรุงเทพมหานคร

นักศึกษา

นายนรินทร์ สรวิทย์ศิริกุล

รหัสประจำตัว

43063317

ปริญญา

สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

สถาปัตยกรรมภายใน

พ.ศ.

2546

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ฉัตรชัย อินทรโชติ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวิเคราะห์ผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนัก
ศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งต้องพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้าน
อื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งประเด็นปัญหา
คือ การออกแบบพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชายในหอพักของมหาวิทยาลัยรัฐ
บาล เมื่อมีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมอาศัยรวมอยู่ด้วยนั้น มีปัญหาขัดแย้งกับ
กิจกรรมพฤติกรรมการใช้สอยพื้นที่ของผู้พักอาศัยที่ศึกษาทางด้านอื่นๆหรือไม่อย่างไร โดยใช้วิธี
วิเคราะห์ผังพื้นที่ (Floorplan - Analysis) ซึ่งพิจารณาการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายใน
ห้องพักรูปแบบเดิมกับรูปแบบหลังจากมีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมเข้าใช้พื้นที่
ที่ โดยศึกษาความสัมพันธ์ของกิจกรรมพฤติกรรม ความต้องการพื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆและ
เครื่องเรือน จากนั้นจึงใช้วิธีการประเมินอาคารภายหลังการเข้าครอบครองพื้นที่ (Post -
Occupancy Evaluation : POE) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ผลทางการเข้าใช้พื้นที่ และวัดทัศนคติ
ระดับความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัยภายหลังการเข้าใช้พื้นที่ โดยผลที่ได้จากการ
ศึกษานี้ สามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบ
เชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งต้องพักอาศัยร่วม
กับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาล

ผลสรุปของการวิจัยเรื่องการศึกษาการจัดที่เว้นว่างสำหรับห้องพักนิสิตนักศึกษาชาย ที่
ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ในหอพักนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐบาล ในเขต
กรุงเทพมหานครพบว่าขนาดของพื้นที่ภายในห้องพักที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้พักอาศัย
ได้แก่ห้องพักที่มีขนาด 29.60 ตารางเมตร มีจำนวนผู้พักอาศัย 4 คน และห้องพักจะต้องมี

ระเบียบ ผลสรุปของการจัดความสัมพันธ์ของตำแหน่งพื้นที่ใช้สอยหรือการจัดเครื่องเรือน พบว่า ผู้พักอาศัยต้องการให้จัดพื้นที่ใช้สอยแบบรวมกันเป็นกลุ่ม โดยแบ่งความสัมพันธ์ของพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนพักผ่อนจะอยู่ทางด้านหน้าห้องพักประกอบด้วยตู้เสื้อผ้าและเตียงนอน ส่วนที่สองเป็นพื้นที่ทำงานอยู่ด้านหลังห้องพักประกอบด้วยโต๊ะเขียนหนังสือ โต๊ะเขียนแบบและพื้นที่ทำหุ่นจำลอง ในขณะที่พื้นที่ของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมควรมุมห้องติดกับระเบียบ จากนั้นจึงนำความคิดเห็นและทัศนคติต่างๆ มาเป็นแนวทางพิจารณาออกแบบเสนอแนะในการจัดวางผังพื้นที่และองค์ประกอบเชิงพื้นที่

Thesis Title	The study of space planning for living quarters of male students major in Architecture in public university dormitories in Bangkok .
Student	Mr.Narintorn Sorrawitsirakul
Student ID.	43063317
Degree	Master of Architecture
Programme	Interior Architecture
Year	2003
Thesis Advisor	Mr.Chatchai Indrachot

ABSTRACT

The purpose of this study is to analyze the floor plan or components of area spatial in the living quarters of male students major in Architecture in public university dormitories in Bangkok area. The problem is to design the facility area of the male students of the public university who study in the field of Architecture as well. There will be some problems with the floor plan activity of the residents in the other areas. It is used the floor plan to analyze it or components of area spatial in the room under the original model. After they studied the Architecture in order to use the floor by studying the activity relation facility requirements and furnitures of the Post - Occupancy Evaluation (POE) in order to study its achievement of using the floor and measures a viewpoint level for student's satisfaction. The reason of studies enable to use for development , innovation or components of area spatial and to study other areas in the dormitory rooms of the public university.

The result of research conclusion is found that in the student's dormitory rooms appropriated satisfaction with 29.60 square meter or 4 residents and cloister room. The reason of conclusion for relation management in the facility floor or furniture arrangement is found that they would like to combine together by dividing into 2 parts such as the rest area will be in the front of dormitory rooms with a wardrobe and beds together and it is the working floor with desks and model made . In the meantime, for the students floor who studied the Architecture is closed to the cloister. It is however, considered such viewpoint and opinions in order to design according to the floor plan and components of area spatial suggestion.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ดี ด้วยคำแนะนำและคำปรึกษาจาก อาจารย์ ฉัตรชัย อินทรโชติ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รศ.อรรถพร เพชรานนท์ และผศ.กฤษฎา อินทรสถิตย์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เสียสละเวลาอันมีค่ายิ่ง มาเป็นกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์นี้และตลอดทั้งให้คำแนะนำ

ขอขอบพระคุณรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่อนุญาตให้เข้าทำการสำรวจพื้นที่และเก็บข้อมูลภายในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย

ขอขอบพระคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ประจำหอพักนิสิตนักศึกษาชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณสถาบันราชภัฏสวนดุสิต ที่ให้การสนับสนุนตลอดการทำวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายขอขอบพระคุณบุพการีและเพื่อนๆทุกคน ที่มีส่วนช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ รวมทั้งให้กำลังใจต่อผู้วิจัยเป็นอย่างดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

นรินทร์ สรวิตย์ศิริกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	XV
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความจำเป็นของการวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 กรอบการดำเนินการวิจัย.....	4
1.5 โครงร่างขั้นตอนในการศึกษาวิจัย.....	5
1.6 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.8 นิยามศัพท์เพื่อใช้ในการวิจัย.....	6
1.9 การเชื่อมโยงกรอบแห่งการวิจัย.....	8
1.10 กรอบแห่งทฤษฎี.....	9
1.11 ขอบเขตของการวิจัย.....	12
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	14
2.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง.....	14
2.1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของหอพักนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย...	15
2.1.2 การศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติหอพักและกฎกระทรวง.....	16
2.1.3 การศึกษานโยบายและวัตถุประสงค์ในการจัดสร้างหอพักนิสิตนักศึกษา..	16
2.1.4 การศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับการออกแบบสภาพแวดล้อมกายภาพ ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษา.....	19
2.1.5 การศึกษาแนวความคิดที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับ สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้พักอาศัยในหอพัก.....	21

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.1.6 การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเชิงพื้นที่.....	25
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
2.2.1 งานวิจัยในประเทศ.....	32
2.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	33
2.3 สรุปการทบทวนวรรณกรรมกับการนำไปใช้ในการศึกษาวิจัย.....	34
2.4 ตัวแปรที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	37
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูลโครงการเปรียบเทียบ.....	40
3.1 เป้าหมายในการวิจัย.....	40
3.2 วิธีการที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....	40
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
3.4 การนำเสนอผลการวิจัย.....	41
3.5 ตัวแปรที่ศึกษา.....	42
3.6 ขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูล.....	44
3.7 กรณศึกษา.....	44
3.8 เปรียบเทียบรูปแบบการจัดผังพื้นที่ก่อนที่นิสิตนักศึกษาเข้าพักอาศัย....	83
3.9 เปรียบเทียบผลสรุปการจำแนกองค์ประกอบต่างๆ ของกรณีศึกษา.....	84
3.10 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ.....	86
3.11 เปรียบเทียบรูปแบบการจัดผังพื้นที่หลังจากที่มีนิสิตนักศึกษาเข้าพักอาศัย.....	91
3.12 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม.....	94
3.13 วิเคราะห์เปรียบเทียบช่วงเวลาในการทำกิจกรรม.....	100
3.14 สรุปกิจกรรม พฤติกรรมการใช้พื้นที่ภายในห้องพัก ทั้งหมดใน 1 วัน.....	102
3.15 สรุปเปรียบเทียบปัญหาของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัย.....	104
3.16 สรุปปัญหาของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัย จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่....	106
3.17 สรุปข้อดี-ข้อเสียของรูปแบบการจัดผังพื้นที่หลังจากมีนิสิตนักศึกษาเข้าพัก..	107

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัย.....	115
4.1 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัย.....	116
4.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม.....	116
4.1.2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัยที่มีต่อ สภาพแวดล้อมภายในห้องพัก.....	119
4.1.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัยที่มีต่อ เครื่องเรือน และทัศนคติในการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพัก	123
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	156
5.1 สรุปรูปแบบการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักรูปแบบ เดิมกับรูปแบบหลังจากมีผู้เข้าใช้พื้นที่.....	157
5.2 สรุปปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดผังพื้นที่หลังการเข้าพักอาศัย.....	162
5.3 สรุปความสัมพันธ์ของพื้นที่ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้พักอาศัย	163
5.4 สรุปความต้องการเครื่องเรือนและความต้องการใช้พื้นที่ส่วนต่างๆ.....	165
5.5 สรุปความต้องการพื้นที่ใช้สอยโดยรวม.....	169
5.6 ทัศนคติและความต้องการด้านต่างๆที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้ พักอาศัย.....	171
5.7 แนวทางการออกแบบผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพัก ของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งต้องพักอาศัย ร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ.....	171
5.8 ข้อเสนอแนะอื่นๆ.....	180
บรรณานุกรม.....	182
ภาคผนวก ตัวอย่างต่างๆ.....	185
ภาคผนวก ก. ตัวอย่างแบบสำรวจกิจกรรม-พฤติกรรม.....	186
ภาคผนวก ข. ตัวอย่างแบบสอบถาม.....	190
ประวัติผู้เขียน.....	197

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	42
3.2	66
3.3	83
3.4	84
3.5	86
3.6	86
3.7	87
3.8	87
3.9	87
3.10	88
3.11	89
3.12	89
3.13	89
3.14	90
3.15	90

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
3.16 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆพำนักอยู่ในหอพัก ชาย วันเสาร์-วันอาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 22.00น.- 24.00น.....	90
3.17 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆพำนักอยู่ในหอพัก ชาย วันเสาร์-วันอาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 24.00น.- 06.00น.....	91
3.18 เปรียบเทียบรูปแบบการจัดผังพื้นแบบทั่วไป ก่อนที่จะมีนิสิตนักศึกษาเข้าพักกับ รูปแบบการจัดผังพื้นหลังจากมีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมเข้าพัก.....	91
3.19 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพำนักอยู่ ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 06.00น.- 08.00น.....	94
3.20 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพำนักอยู่ ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 08.00น.- 18.00น.....	95
3.21 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพำนักอยู่ ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 18.00น.- 20.00น.....	95
3.22 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพำนักอยู่ ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 20.00น.- 22.00น.....	95
3.23 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพำนักอยู่ ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 22.00น.- 02.00น.....	96
3.24 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพำนักอยู่ ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 02.00น.- 06.00น.....	96
3.25 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพำนักอยู่ ในหอพักชาย วันเสาร์-วันอาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 06.00น.- 10.00น.....	97
3.26 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพำนักอยู่ ในหอพักชาย วันเสาร์-วันอาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 10.00น.- 13.00น.....	97
3.27 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพำนักอยู่ ในหอพักชาย วันเสาร์-วันอาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 13.00น.- 16.00น.....	97
3.28 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพำนักอยู่ ในหอพักชาย วันเสาร์-วันอาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 16.00น.- 18.00น.....	98
3.29 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพำนักอยู่ ในหอพักชาย วันเสาร์-วันอาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 18.00น.- 20.00น.....	98

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
3.30 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-วันอาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 20.00น.- 22.00น.....	99
3.31 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-วันอาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 22.00น.- 02.00น.....	99
3.32 กิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-วันอาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 02.00น.- 06.00น.....	100
3.33 เปรียบเทียบช่วงเวลาทีมนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่นๆและที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม อยู่ภายในหอพัก ช่วงวันธรรมดา (วันจันทร์ – วันศุกร์).....	101
3.34 เปรียบเทียบช่วงเวลาทีมนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่นๆและที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม อยู่ภายในหอพัก ช่วงวันหยุด (วันเสาร์ – วันอาทิตย์).....	101
3.35 สรุปกิจกรรม พฤติกรรมการใช้พื้นที่ภายในห้องพัก ทั้งหมดใน 1วัน.....	102
3.36 สรุปปัญหาของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่นๆและนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งพักอาศัยห้องเดียวกัน.....	104
3.37 เปรียบเทียบข้อดี-ข้อเสียของรูปแบบการจัดผังพื้นที่หลังจากที่มือนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมเข้าพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาด้านอื่นๆ....	107
4.1 จำนวนและร้อยละของนิสิตนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถาบัน อายุ ชั้นปี ภาควิชาที่สังกัด จำนวนเพื่อนร่วมห้องพัก จำนวนเพื่อนร่วมห้องพักที่ต้องการ ความต้องการเพื่อนร่วมห้องพักเรียนคณะเดียวกัน และผลกระทบหากเพื่อนร่วมห้องพักเรียนต่างคณะกัน.....	117
4.2 ระดับความพึงพอใจต่อจำนวนเพื่อนร่วมห้องพักเมื่อเทียบกับขนาดสัดส่วนพื้นที่ภายในห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน	120
4.3 ระดับความพึงพอใจต่อขนาดพื้นที่ห้องพักเมื่อเทียบกับจำนวนของผู้พักอาศัย แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	120
4.4 ระดับความพึงพอใจต่อขนาดพื้นที่ทำงานของตนเองภายในห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	121
4.5 ระดับความพึงพอใจต่อการระบายอากาศภายในห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	121

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.6 ระดับความพึงพอใจต่อสภาวะความเป็นส่วนตัวเมื่ออยู่ภายในห้องพัก แยกตาม กรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	122
4.7 ระดับความพึงพอใจต่อการมีสมาธิขณะทำงาน-อ่านหนังสือภายในห้องพัก แยก ตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	122
4.8 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบของเตียงนอน แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน	124
4.9 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของเตียงนอน แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน	126
4.10 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของพื้นที่บริเวณรอบๆเตียงนอน แยกตามกรณี ศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	127
4.11 ความต้องการรูปแบบของเตียงนอน แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	127
4.12 ความต้องการในการจัดพื้นที่บริเวณเตียงนอน แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน	128
4.13 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบของตู้เสื้อผ้า แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน	129
4.14 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของตู้เสื้อผ้า แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน	130
4.15 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของพื้นที่บริเวณหน้าตู้เสื้อผ้า แยกตามกรณีศึกษา ทั้ง 4 สถาบัน.....	131
4.16 ความต้องการรูปแบบของตู้เสื้อผ้า แยกตามกรณีศึกษา 4สถาบัน.....	132
4.17 ความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อตู้เสื้อผ้า แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	132
4.18 ความต้องการในการจัดพื้นที่บริเวณตู้เสื้อผ้า แยกตามกรณีศึกษาทั้ง4สถาบัน.....	133
4.19 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบของชุดโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณี ศึกษาทั้ง 4 สถาบัน	134
4.20 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของโต๊ะอ่านหนังสือ แยกตามกรณีศึกษา ทั้ง 4 สถาบัน.....	135
4.21 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของพื้นที่บริเวณรอบๆโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	136
4.22 ความต้องการรูปแบบของชุดโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน	137
4.23 ความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชุดโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตาม กรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	138

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.24 ความต้องการในการจัดพื้นที่บริเวณโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน	138
4.25 ความต้องการในการจัดวางตำแหน่งของโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	139
4.26 ความต้องการลักษณะของการจัดวางโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน	139
4.27 ระดับความต้องการให้โต๊ะเขียนหนังสืออยู่ในตำแหน่งที่สัมพันธ์กับโต๊ะเขียนแบบ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	140
4.28 ระดับความต้องการในการใช้งานโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน	140
4.29 ระดับความถี่ในการใช้งานโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	141
4.30 วัตถุประสงค์หลักในการใช้โต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน....	142
4.31 ระดับความต้องการให้มีชั้นวางของในห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน....	142
4.32 ความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางของ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	143
4.33 ความต้องการรูปแบบของชั้นวางของ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	144
4.34 ระดับความต้องการให้มีชั้นวางรองเท้าประจำห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	144
4.35 ความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางรองเท้า แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	145
4.36 ความต้องการรูปแบบของชั้นวางรองเท้า แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	146
4.37 ความต้องการในการจัดวางตำแหน่งของชั้นวางรองเท้า แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	146
4.38 พอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดผังพื้นที่ภายในห้องพักรูปแบบเดิมที่ทางหอพักจัดไว้ให้นอน นิสิตนักศึกษาจะเข้าพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	147
4.39 ระดับความต้องการปรับเปลี่ยนตำแหน่งเครื่องเรือนภายหลังการ เข้าพักอาศัยในห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	147

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.40 ระดับความต้องการให้มีฉากเตี้ยๆกันในส่วนของพื้นที่ทำงานภายในห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	148
4.41 ระดับความต้องการพื้นที่ภายในห้องพักสำหรับทำงานในภาคปฏิบัติเพิ่มเติม แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	149
4.42 ระดับความต้องการในการจัดวางตำแหน่งโต๊ะเขียนแบบภายในห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	149
4.43 ระดับความต้องการลักษณะของการจัดวางโต๊ะเขียนแบบ แยกตามกรณี ศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	150
4.44 ระดับความต้องการให้มีระเบียบด้านหลังห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	150
4.45 พื้นที่ ที่มักใช้ในการทำหรือประกอบหุ่นจำลองเป็นประจำ แยกตามกรณีศึกษา ทั้ง 4 สถาบัน.....	151
4.46 ระดับความถี่ในการออกไปใช้พื้นที่ในส่วนของระเบียบหลังห้องพักเพื่อ ปฏิบัติงาน แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	151
4.47 ระดับความถี่ในการออกไปใช้พื้นที่ภายนอกห้องพัก(นอกจากระเบียบหลังห้องพัก) เพื่อปฏิบัติงาน แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	152
4.48 ระดับความต้องการห้องปฏิบัติงานสำหรับนิสิตที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ไว้ปฏิบัติงานโดยเฉพาะ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	153
4.49 ผลสรุปข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับห้องพักตามความต้องการของนิสิตนักศึกษาชาย ผู้พักอาศัย แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน.....	153
5.1 แสดงสรุปรูปแบบการจัดผังพื้นที่ทั่วไปกับรูปแบบผังพื้นที่หลังจากที่นิสิตนักศึกษา ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมเข้าพักอาศัยร่วมกับเพื่อนต่างคณะ.....	158
5.2 สรุปปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดผังพื้นที่หลังจากที่นิสิตนักศึกษาเข้าพักอาศัย.....	162
5.3 สรุปความสัมพันธ์ของพื้นที่ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม.....	163
5.4 สรุปความต้องการเครื่องเรือนและความต้องการใช้พื้นที่ส่วนต่างๆต่อ 1 คน ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาด้านสถาปัตยกรรม.....	165

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.5 สรุปความต้องการพื้นที่ใช้สอยโดยรวมทั้งหมดของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทาง ด้านสถาปัตยกรรมและนิสิตนักศึกษาทั่วไปต่อ 1 คน.....	169
5.6 สรุปข้อดี- ข้อเสีย ของรูปแบบการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ของผังพื้นที่ ได้จากการวิจัย.....	180

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงกรอบการดำเนินการวิจัย.....	4
1.2 แผนภูมิแสดงโครงสร้างขั้นตอนในการศึกษาวิจัย.....	5
1.3 แผนภูมิเชื่อมโยงกรอบแห่งการวิจัย.....	8
1.4 แผนภูมิเชื่อมโยงกรอบแห่งการวิจัย.....	10
3.1 ผังแสดงที่ตั้งของหอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	46
3.2 สภาพแวดล้อมบริเวณทางเข้าหลักของหอพัก.....	47
3.3 สภาพแวดล้อมบริเวณด้านหน้าของตัวอาคารหอพักนิสิตชาย.....	47
3.4 สภาพแวดล้อมบริเวณด้านหลังของหอพักนิสิตชาย.....	47
3.5 แสดงผังพื้นที่ชั้นล่าง หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	48
3.6 แสดงผังพื้นที่ชั้นที่ 2 -14 หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	48
3.7 ผังแสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักรูปแบบเดิม ก่อนที่นิสิตจะเข้า พำนัก หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	49
3.8 แสดงบริเวณทางเข้าด้านหน้าของห้องพัก และชั้นวางรองเท้าหน้าห้อง.....	50
3.9 แสดงบริเวณทางเข้าด้านหน้าของห้องพัก และชั้นวางรองเท้าหน้าห้อง.....	50
3.10 แสดงบริเวณทางเข้าด้านหน้าของห้องพัก และชั้นวางรองเท้าหน้าห้อง.....	50
3.11 แสดงบริเวณทางเข้าด้านหน้าของห้องพัก และชั้นวางรองเท้าหน้าห้อง.....	50
3.12 แสดงพื้นที่ส่วนของระเบียบหลังห้องพักและทิวทัศน์เมื่อมองไปนอกระเบียง.....	50
3.13 แสดงพื้นที่ส่วนของระเบียบหลังห้องพักและทิวทัศน์เมื่อมองไปนอกระเบียง.....	50
3.14 แสดงลักษณะของเตียงนอนภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	51
3.15 แสดงลักษณะของตู้เสื้อผ้าแบบมีที่เก็บของด้านบน ภายในห้องพัก หอพัก นิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	51
3.16 แสดงลักษณะโต๊ะทำงาน อ่านหนังสือ ภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	52
3.17 แสดงลักษณะของชั้นวางรองเท้าใช้งานร่วมกัน ภายในห้องพัก หอพักนิสิต ชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	52
3.18 ผังแสดงที่ตั้งของหอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	54

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.19 แสดงผังพื้นที่ 2 -5 ตึก14,15 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	55
3.20 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณด้านหน้าตึก14,15 หอพักนิสิตชายมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	55
3.21 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณด้านหลัง ตึก14,15 หอพักนิสิตชายมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	55
3.22 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณด้านข้างตึก14,15 และป้ายชื่อประจำตึกพักชาย.....	55
3.23 ผังพื้นที่ชั้นล่าง หอพักนิสิตชาย13และ14 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	56
3.24 ผังพื้นที่ชั้น 2 หอพักนิสิตชาย 13 และ14 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	56
3.25 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณด้านหน้าหอพัก ในส่วนของป้ายชื่อหอพักชาย13,14 หอพักนิสิตชายมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	57
3.26 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณด้านหน้าหอพัก ซึ่งจัดเป็นส่วนหย่อมขนาดเล็กของ หอพักชาย13,14 หอพักนิสิตชายมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	57
3.27 ผังพื้นที่ชั้นล่าง ตึกพักนิสิตชาย 12 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	58
3.28 ผังพื้นที่ชั้นที่ 2-3 ตึกพักนิสิตชาย 12 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน....	58
3.29 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณด้านหน้าหอพัก ในส่วนของป้ายชื่อและส่วนหย่อม ของตึกพักชาย12 หอพักนิสิตชายมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	59
3.30 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณด้านหลังหอพัก ซึ่งจัดไว้เป็นโรงจอดรถจักรยาน และลานตากผ้าของตึกพักชาย12 หอพักนิสิตชายมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	59
3.31 ผังแสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักรูปแบบเดิม ก่อนที่นิสิตจะเข้า พำนัก ตึกพักชาย 14 และ 15 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....	60
3.32 ผังแสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักรูปแบบเดิม ก่อนที่นิสิต จะเข้าพำนัก ตึกพักชาย 14 และ 15 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....	61
3.33 แสดงพื้นที่ส่วนของระเบียงหลังห้องพักและทิวทัศน์เมื่อมองไปนอกระเบียง.....	61

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.34 ผังแสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักรูปแบบเดิม ก่อนที่นิสิตจะเข้า พำนัก หอพักชาย 13 และ 14 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....	62
3.35 แสดงลักษณะการจัดพื้นที่ใช้สอย และบรรยากาศทั่วไปภายในห้องพัก.....	63
3.36 ผังแสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักรูปแบบเดิม ก่อนที่นิสิตจะเข้า พำนัก ตึกพักชาย 12 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....	64
3.37 แสดงลักษณะการจัดพื้นที่ใช้สอย และบรรยากาศทั่วไปภายในห้องพัก.....	65
3.38 แสดงลักษณะของเตียงนอนแบบ 2 ชั้น ภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	66
3.39 แสดงลักษณะของตู้เสื้อผ้าแบบมีที่เก็บของด้านบน ภายในห้องพัก หอพักนิสิต ชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	67
3.40 แสดงลักษณะของตู้เสื้อผ้าแบบไม่มีที่เก็บของด้านบน ภายในห้องพัก หอพัก นิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	67
3.41 แสดงลักษณะโต๊ะทำงาน อ่านหนังสือ ภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	67
3.42 แสดงลักษณะของตู้แขวนติดผนัง ตำแหน่งติดอยู่เหนือโต๊ะอ่านหนังสือ ภายใน ห้องพัก หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	68
3.43 แสดงลักษณะของชั้นวางหนังสือ ภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	68
3.44 แสดงลักษณะของชั้นวางรองเท้า ภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.....	68
3.45 แสดงผังที่ตั้งหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.....	70
3.46 แสดงลักษณะทางด้านหน้าและด้านหลังของตัวอาคาร หอพัก นักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.....	70
3.47 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณทางเข้าหลักของหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.....	70

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.48 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณลานทางด้านหน้าของอาคารหอพัก นักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งเป็นพื้นที่ ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เล่นกีฬา รับประทานอาหาร.....	70
3.49 แสดงผังพื้นที่ตั้งแต่ชั้นที่ 4 -11 หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอม เกล้าธนบุรี.....	71
3.50 แสดงสภาพแวดล้อมโถงชั้นล่างของอาคารหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งจัดเป็นโรงอาหาร และที่ทำการสำนักงาน.....	71
3.51 แสดงลักษณะของสภาพแวดล้อมภายในอาคารหอพักบริเวณหน้าห้องพัก หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.....	72
3.52 แสดงลักษณะของสภาพแวดล้อมภายในอาคารหอพักบริเวณหน้าห้องพัก หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.....	72
3.53 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักรูปแบบเดิม ก่อนที่นิสิตจะเข้าพัก.....	73
3.54 แสดงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก ภายในอาคารหอพักนัก ศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	73
3.55 แสดงพื้นที่ส่วนของระเบียงหลังห้องพักและทิวทัศน์เมื่อมองออกไปยังนอกระเบียง หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.....	74
3.56 แสดงลักษณะของเตียงนอนแบบ 2 ชั้น ภายในห้องพัก หอพักนัก ศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.....	74
3.57 แสดงลักษณะของตู้เสื้อผ้า ภายในห้องพัก หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.....	75
3.58 แสดงลักษณะของโต๊ะอ่านหนังสือ ทำงาน ภายในห้องพัก หอพัก นักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.....	75
3.59 แสดงลักษณะของชั้นวางของซึ่งผู้พักอาศัยจะต้องใช้ร่วมกัน ภายในห้องพัก หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.....	76
3.60 แสดงผังที่ตั้งของหอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯลาดกระบัง..	77
3.61 แสดงสภาพแวดล้อมด้านหน้าหอพัก ทั้งอาคาร1และ2 หอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	78

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.62 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณช่วงกลางของอาคารหอพัก ใช้เป็นพื้นที่ตากผ้าและ ด้านหลังเป็นลานจอดรถจักรยาน,จักรยานยนต์และโรงอาหารรวมของนักศึกษาหอพัก ทั้งชายและหญิง.....	78
3.63 แสดงผังพื้นที่ชั้นล่าง อาคารหอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	79
3.64 แสดงผังพื้นที่ชั้นสอง อาคารหอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	79
3.65 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักรูปแบบเดิม ก่อนที่นิสิตนักศึกษาจะเข้า พำนัก หอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาด กระบัง.....	80
3.66 แสดงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก อาคารหอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	80
3.67 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณหน้าห้องพักซึ่งผู้พักอาศัยมักใช้เป็นพื้นที่ตากผ้า อาคารหอ พักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	81
3.68 แสดงลักษณะของเตียงนอนแบบสองชั้นภายในห้องพัก หอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	81
3.69 แสดงลักษณะของตู้เสื้อผ้าแบบไม่มีที่เก็บของด้านบน ภายในห้องพัก หอพัก นักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	82
3.70 แสดงลักษณะของโต๊ะเขียนหนังสือ มีตู้เก็บหนังสือด้านบน ภายในห้องพัก หอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	82
3.71 แสดงลักษณะของชั้นวางรองเท้าใช้งานร่วมกันวางไว้หน้าห้องพัก หอพัก นักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	82
5.1 รูปแบบการจัดผังพื้นที่พบว่ามีปัญหาน้อยที่สุดในกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง.....	163
5.2 ลักษณะของช่องเปิด(Void)ด้านหน้าห้องพัก.....	172
5.3 รูปแบบของแปลนห้องพัก ที่ได้จากการศึกษาวิจัย.....	172
5.4 รูปแบบของแปลนห้องพัก มีระเบียบและประตูด้านหน้า ด้านหลังห้องพักตรงกัน.....	173
5.5 การจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักออกเป็น 2 ส่วน.....	173
5.6 พื้นที่สำหรับนิสิตนักศึกษาสถาปัตยกรรม อยู่ด้านหลังห้องพักติดกับระเบียบ.....	173

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.7 ลักษณะของการจัดวางโต๊ะเขียนแบบหันหลังเข้าหาผนังห้องพัก.....	174
5.8 รูปแบบของตู้เสื้อผ้าและลักษณะการจัดตู้เสื้อผ้าแบบรวมกลุ่ม.....	174
5.9 รูปแบบของเตียงนอนและลักษณะการจัดเตียงนอนแบบรวมกลุ่ม.....	174
5.10 รูปแบบของชุดโต๊ะเขียนหนังสือและลักษณะการจัดโต๊ะเขียนหนังสือแบบรวมกลุ่ม.....	174
5.11 รูปแบบชั้นวางรองเท้าและลักษณะการจัดวางตำแหน่งไว้ด้านหน้านอกห้องพัก.....	175
5.12 ตำแหน่งของชั้นวางรองเท้า ไว้บริเวณประตูทางเข้า ให้ชั้นวางรองเท้าของสองห้องพักหันหลังชนกัน เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวนคนที่นอนติดกับหน้าต่าง.....	175
5.13 รูปแบบชั้นวางของ เป็นโครงอลูมิเนียม รูปทรงสูงโปร่ง.....	175
5.14 รูปแบบความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่พักอาศัยร่วมกันทั้งนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัย.....	176
5.15 รูปแบบการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่พักอาศัยร่วมกันทั้งนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม และนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัย.....	177
5.16 ทศนิยมภาพช่วงกลางวัน ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่พักอาศัยร่วมกันทั้งนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม และนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักมหาวิทยาลัยรัฐบาล ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัย.....	179
5.17 ทศนิยมภาพช่วงกลางคืน ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่พักอาศัยร่วมกันทั้งนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม และนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักมหาวิทยาลัยรัฐบาล ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัย.....	179

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความจำเป็นของการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันทางวิชาการชั้นสูง มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์และ
จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ (วิจิตร ศรีสอาน, 2518 อ้างใน พรจันทร์ ล่องสกุล, 2530) และ
มุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถ
ดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่บุคคล สังคม และประเทศชาติ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
, 2520 อ้างใน นิภา วงษ์พิพัฒน์พงษ์, 2532)

โดยสภาพทั่วไปแล้วนิสิตนักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยส่วนหนึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ต่าง
จังหวัดและมักจะประสบกับปัญหาเรื่องที่พักอาศัย อีกทั้งการศึกษาในระดับนี้บางวิชาต้องมีการฝึก
ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง หรือจะต้องมีการร่วมกิจกรรมนอกเวลาเรียน ทำให้ไม่สะดวกและไม่ปลอดภัย
ภัยในการเดินทางกลับที่พักซึ่งอยู่นอกมหาวิทยาลัย การจัดสวัสดิการด้านหอพักนิสิตนักศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยจึงเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัยจะต้องคำนึงถึง ประกอบกับ
เวลาส่วนใหญ่ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย จะอยู่ในที่พักอาศัยมากกว่าสถานที่อื่นๆ ซึ่งรวม
ถึงห้องเรียนด้วย มหาวิทยาลัยจึงควรให้ความสนใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยเพื่อ
เป็นการส่งเสริมผลต่อการศึกษา และพัฒนาการส่วนบุคคลให้มากที่สุด ไม่ใช่เฉพาะการจัดสรรเพื่อ
อำนวยความสะดวกตามความต้องการทางด้านร่างกายเท่านั้น

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้มีการสร้างหอพักนิสิตนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยขึ้น เพื่อ
เป็นการรองรับจำนวนนิสิตนักศึกษาที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี นิสิตนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ห่างไกล
สถานศึกษา โดย Sifferd ,1958 (อ้างใน มนตรี แยมกสิกร , 2542) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของ
หอพักไว้ 5 ข้อ คือ

1. เพื่อเป็นการสร้างสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาที่สอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. เพื่อจัดการและเปิดโอกาสให้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกลุ่ม
3. เพื่อเอื้อหรือผลักดันให้เกิดสุนิสัยที่ดีและรักษันนทางการ
4. เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางสังคมทั้งในกลุ่มตนเองและกลุ่มอื่นๆ
5. เพื่อส่งเสริมการปรับตนเองให้เข้ากับปัญหาในชีวิตประจำวันได้ (พรจันทร์ ล่อง
สกุล, 2530 : 16-17)

แต่แม้ว่าจะมีหอพักรองรับนิสิตนักศึกษาก็ตาม ปัญหาที่เกิดขึ้นก็ยังมีให้เห็นอันเนื่องมา
จากปัจจัยทางด้านอายุ ลักษณะนิสัยส่วนตัว คณะที่ศึกษา นิสิตนักศึกษาที่อยู่ร่วมกันมักมาจาก

ต่างคนละกันมีอายุต่างกัน มีอุปนิสัยที่ต่างกันและทัศนคติแตกต่างกัน ส่งผลให้แสดงพฤติกรรม ความเป็นส่วนตัวและพฤติกรรมการใช้พื้นที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความต่างในเรื่องสาขา วิชาที่ศึกษา เช่น นิสิตนักศึกษาที่เรียนทางด้านสถาปัตยกรรมมีความต้องการใช้พื้นที่ในการทำงาน และช่วงเวลากลางคืนเพื่อทำงานภาคปฏิบัติที่มากกว่านิสิตนักศึกษาที่เรียนสาขาอื่นๆ ซึ่งอุปสรรคหลักที่ใช้ในการทำงานเป็นโต๊ะเขียนแบบขนาดใหญ่ นอกจากนั้นยังต้องมีพื้นที่เฉพาะสำหรับทำหุ่นจำลอง การทำงานช่วงเวลากลางคืนอาจมีผลกระทบต่อเพื่อนร่วมห้องพักได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ แสงหรือเสียงที่เกิดจากการปฏิบัติงาน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นความแตกต่างระหว่างนิสิตนักศึกษาที่ พำนักอยู่ในห้องเดียวกัน ซึ่งอาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาความไม่สมดุลกันขึ้น

ประเด็นปัญหา การออกแบบพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชายในหอพักของมหาวิทยาลัยรัฐบาล เมื่อมีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมอาศัยรวมอยู่ด้วย นั้น มีปัญหาขัดแย้งกับกิจกรรมพฤติกรรมการใช้สอยพื้นที่ของผู้พักอาศัยที่ศึกษาทางด้านอื่นๆหรือไม่อย่างไร

ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงสนใจที่จะศึกษาถึงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักและพื้นที่อำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ทางการศึกษาและการทำงานของนิสิตนักศึกษาในหอพักชายที่ สอดคล้องกับกิจกรรมพฤติกรรมการอยู่อาศัยของนิสิตนักศึกษา เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันได้ ถึงแม้ว่าจะเรียนกันคนละคณะซึ่งมีความแตกต่างกันค่อนข้างมากโดยที่ไม่เกิดปัญหาดังข้างต้น ซึ่ง อาจส่งผลต่อการเรียนของคนใดคนหนึ่ง จนสุดท้ายถึงขั้นต้องย้ายห้องพักหรือย้ายออกจากหอพัก ไป การศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับความต้องการที่แท้จริงของนิสิตนักศึกษาหอพักในมหาวิทยาลัย เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้ออกแบบ โดยเฉพาะการออกแบบภายในห้องพักในหอพักนิสิตนักศึกษา ชาย ในมหาวิทยาลัยรัฐบาล ซึ่งโดยทั่วไปจะขึ้นอยู่กับ งบประมาณ ขนาดพื้นที่ นโยบาย วัตถุประสงค์ของแต่ละสถาบัน เช่น สร้างหอพักเพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้รู้จักการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น รู้จัก เคารพในสิทธิซึ่งกันและกัน มีน้ำใจมีความสามัคคี หรือ เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาที่เรียนต่าง คณะกันซึ่งมีพื้นฐานความรู้และความสนใจที่แตกต่างกันได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นซึ่งกันและกัน (เอกสารวิชาการ กองกิจการนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2530)หรืออื่นๆ แต่การออกแบบพื้นที่เพื่อการใช้สอยของมนุษย์ จำเป็นต้องมีองค์ประกอบอื่นๆที่มีความจำเป็นต่อการออกแบบนอกเหนือไปจากสิ่งที่กล่าวมาแล้ว เช่น ต้องมีการออกแบบโดยให้ สัมพันธ์กับผู้ใช้ ด้วยการพิจารณาลักษณะทางกายภาพ ความต้องการ วัตถุประสงค์ พฤติ กรรมและความพึงพอใจในการใช้พื้นที่นั้นๆ เพื่อค้นหาเกณฑ์ในการออกแบบสำหรับห้องพักนิสิต นักศึกษาชาย ในหอพักมหาวิทยาลัยรัฐบาล ที่มาจากความต้องการของผู้พักอาศัยโดยตรง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.ศึกษาลักษณะการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่มีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม อาศัยรวมอยู่ด้วยในห้องพักในอาคารหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล

2.ศึกษากิจกรรมพฤติกรรม ความต้องการเครื่องเรือน การใช้สอยพื้นที่ภายในห้องพักและปัญหาของผู้พักอาศัยที่เกิดขึ้นภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่มีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม อาศัยรวมอยู่ด้วยในห้องพัก ในอาคารหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล

3.เสนอแนะแนวทางในการออกแบบ และปรับปรุงรูปแบบการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่มีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมอาศัยรวมอยู่ด้วยในห้องพัก ในอาคารหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้พักอาศัย

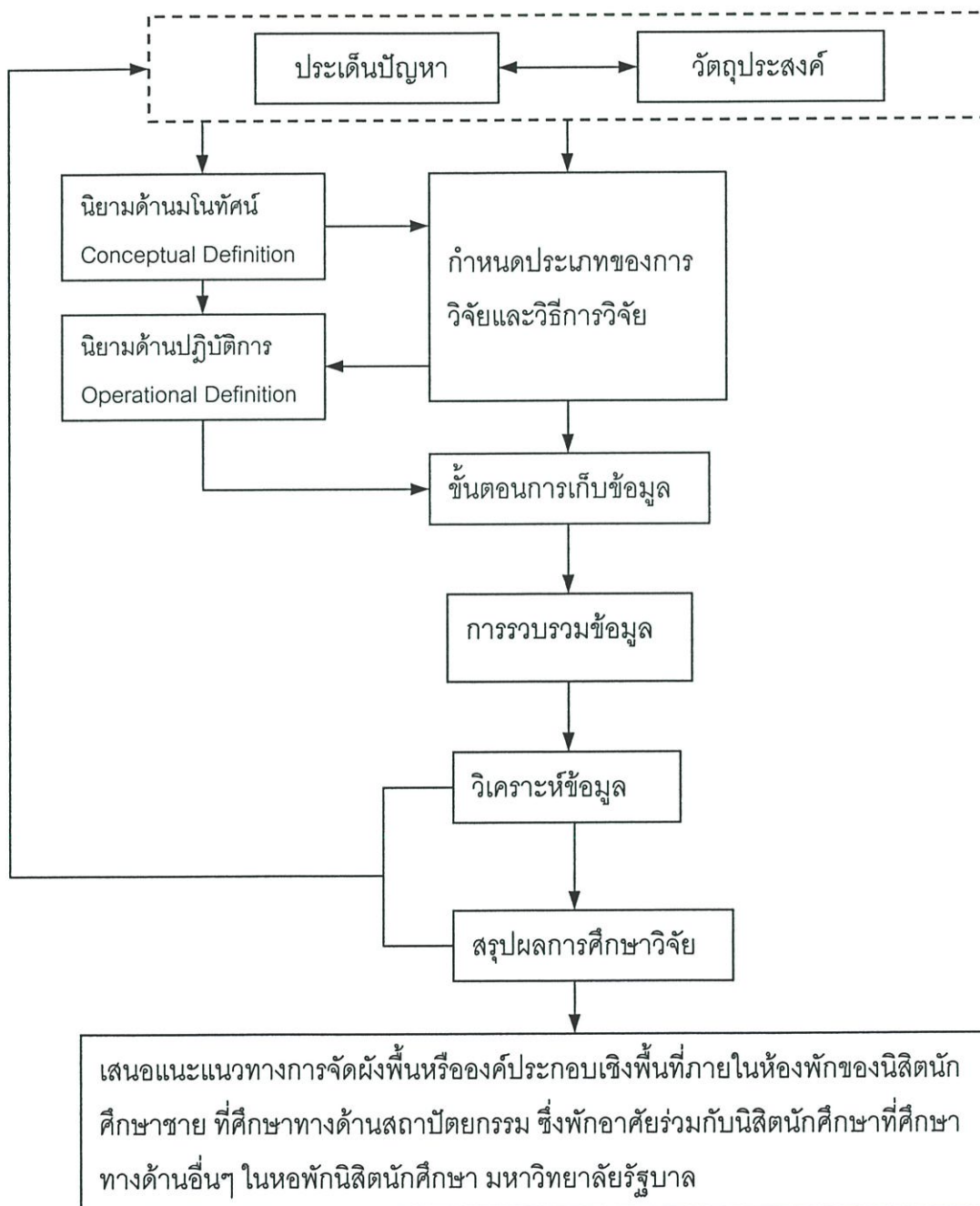
1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.การจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่มีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม อาศัยรวมอยู่ด้วยในห้องพัก ในอาคารหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล ในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับกิจกรรมพฤติกรรมและความต้องการของผู้ใช้พื้นที่

2.การออกแบบองค์ประกอบเชิงพื้นที่ และสภาพแวดล้อมกายภาพที่สอดคล้องกับกิจกรรมพฤติกรรม และความต้องการของผู้ใช้พื้นที่ ส่งผลต่อความสะดวกและความพึงพอใจของผู้ใช้พื้นที่

1.4 กรอบการดำเนินการวิจัย

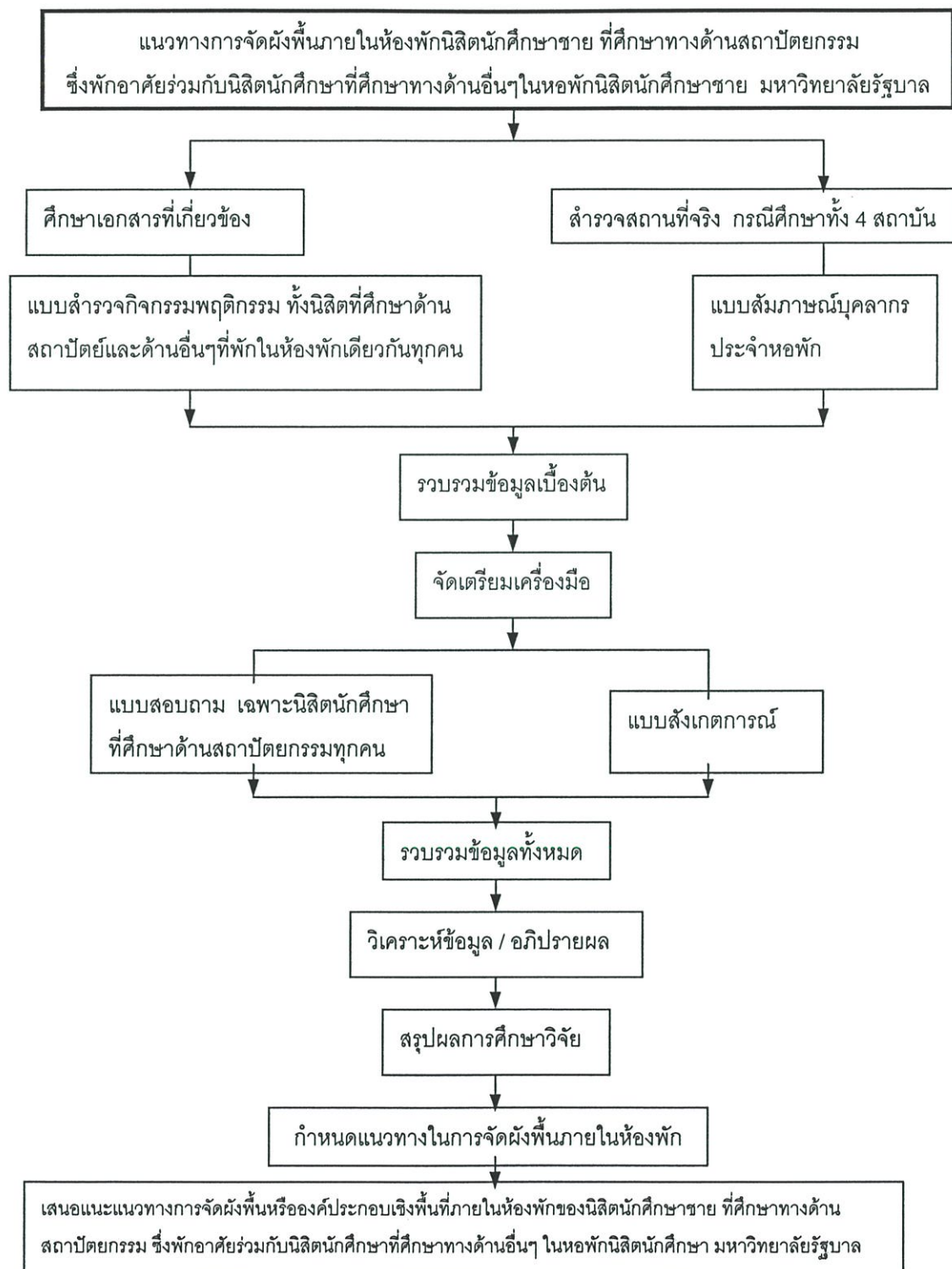
ในการศึกษาวิจัยนี้ ผู้ทำการวิจัยได้สร้างกรอบการดำเนินการวิจัยขึ้นมา เพื่อแสดงองค์รวมของการดำเนินการวิจัยตั้งแต่เริ่มกำหนดประเด็นปัญหา จนถึงผลสรุปซึ่งเป็นคำตอบของการวิจัยในครั้งนี้ ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบการดำเนินการวิจัย

1.5 โครงร่างขั้นตอนในการศึกษาวิจัย

จากกรอบการดำเนินการวิจัย เพื่อให้เห็นรายละเอียดและกระบวนการในการศึกษาวิจัยที่มีรายละเอียดมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้แสดงโครงร่างขั้นตอนในการศึกษาวิจัย ดังภาพที่ 1.2

ภาพที่ 1.2 แผนภูมิแสดงโครงร่างขั้นตอนในการศึกษาวิจัย

1.6 ข้อจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการศึกษาพื้นที่ของห้องพักนิสิตนักศึกษาชาย ที่อยู่ในมหาวิทยาลัย ข้อจำกัดลำดับแรกเป็นเรื่องของการป้องกันความปลอดภัยของทางหอพัก ซึ่งหลายๆหอพักกว่าที่ผู้วิจัยจะเข้าไปเก็บข้อมูลทำการสำรวจได้นั้น จะต้องใช้เวลารอเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือนิสิตนักศึกษาที่มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าหอพักนั้นๆเป็นผู้นำทางและคอยตามสังเกตการณ์ตลอดเวลา เป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ส่วนข้อจำกัดลำดับที่สองนั้นเป็นเรื่องของช่วงเวลาย่อย โดยช่วงเวลาที่ทำการศึกษาได้จำกัดเฉพาะช่วงเปิดเทอมและวันหยุดเท่านั้น เพราะช่วงปิดเทอมนิสิตนักศึกษาที่พำนักในหอพักส่วนใหญ่ 90 เปอร์เซ็นต์จะเดินทางกลับบ้านต่างจังหวัด ส่วนถ้าเป็นช่วงเปิดเทอมในวันธรรมดา(จันทร์-ศุกร์)นั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จะไปเรียนกันหมด มีอยู่แค่ส่วนน้อยเท่านั้นที่เรียนแค่ครึ่งวัน ดังนั้นทำให้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์ค่อนข้างที่จะต้องใช้เวลา

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบปัญหาในการพักอาศัยร่วมกัน และความต้องการของนิสิตนักศึกษา
2. เพื่อทราบถึงลักษณะการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชายที่นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งต้องพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักของมหาวิทยาลัยรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้พักอาศัย
3. เพื่อทราบถึงลักษณะการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชายที่นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพักอาศัยรวมอยู่ด้วย ในหอพักของมหาวิทยาลัยรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร ที่เหมาะสมต่อกิจกรรมพฤติกรรมของผู้พักอาศัย
4. เพื่อเป็นประโยชน์ในด้านวิชาการ แก่ผู้ที่สนใจจะพัฒนาการออกแบบภายในห้องพักอาศัยของนิสิตนักศึกษาชายที่นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพักอาศัยรวมอยู่ด้วย ในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาลในอนาคต

1.8 นิยามศัพท์เพื่อใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เพื่อใช้ประกอบการวิจัยในครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

- 1.หอพักนิสิตนักศึกษา หมายถึง ที่พักอาศัยชั่วคราวจัดไว้เป็นสวัสดิการสำหรับนิสิตนักศึกษา
- 2.มหาวิทยาลัยรัฐบาล หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาในด้านวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูงหลายสาขาวิชาหรือหลายกลุ่มสาขาวิชา

เพื่อให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา และประกาศนียบัตรบัณฑิต แก่ผู้สำเร็จการศึกษา รวมทั้งดำเนินการวิจัยและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน , 2525 อ้างใน มนตรี แยมกสิกร , 2542)

3.นิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม หมายถึง นิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรม ซึ่งประกอบไปด้วย 5 สาขาวิชา คือ สถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมภายใน สถาปัตยกรรมไทย ภูมิสถาปัตยกรรม และออกแบบศิลปอุตสาหกรรม

4.พฤติกรรมการใช้พื้นที่ หมายถึง ประเภท และความถี่ของกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลภายในบริเวณใดบริเวณหนึ่ง

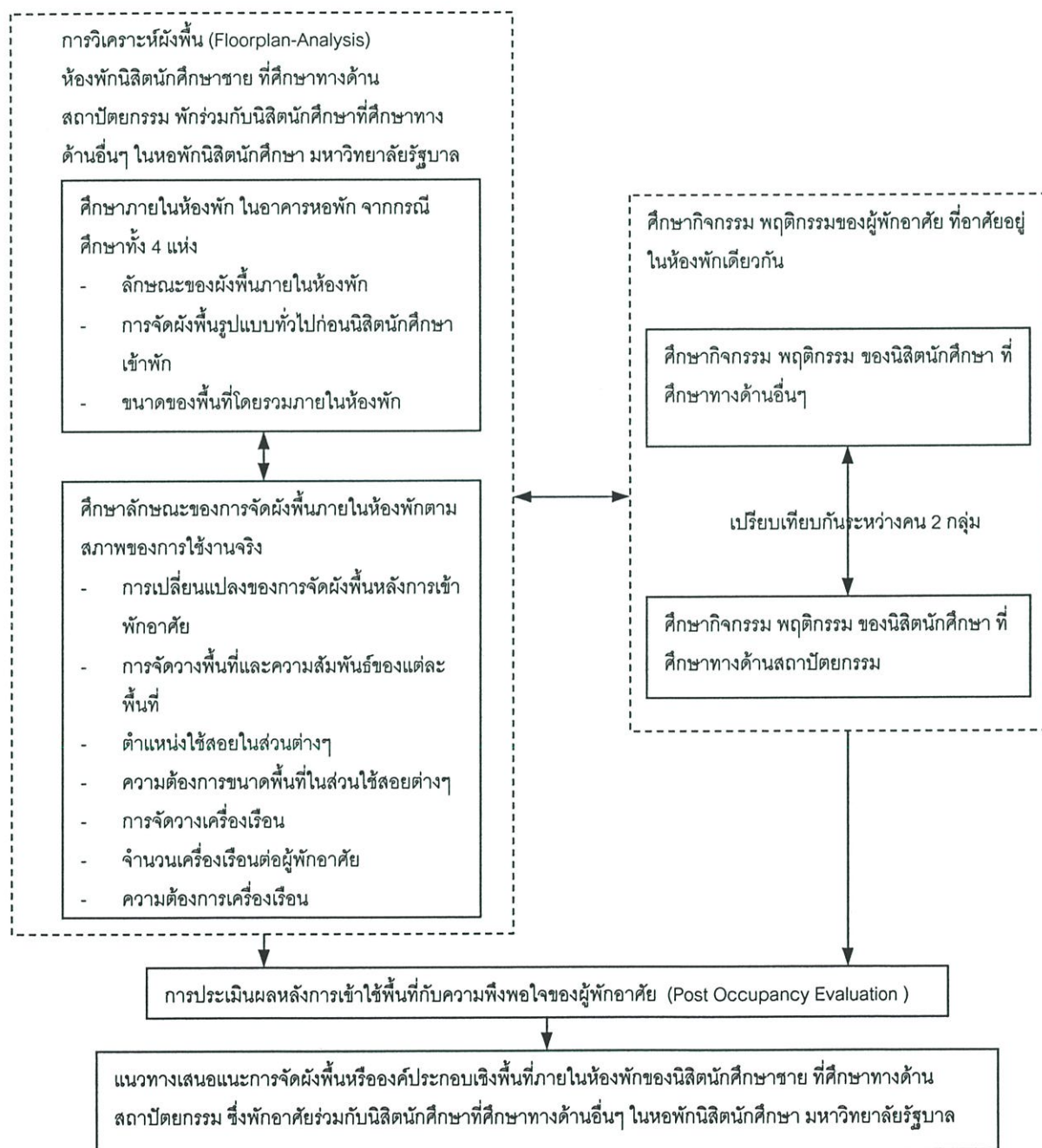
5.พฤติกรรมของผู้พักอาศัย หมายถึง พฤติกรรมเชิงพื้นที่ (Spatial Behavior) หรือพฤติกรรมที่สังเกตได้จากภายนอกที่แสดงถึงการปรากฏตัวของมนุษย์ในสภาพแวดล้อม อาจเป็นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกันที่มีการกระทำต่อกันในสภาพแวดล้อม หรือเป็นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อม (วิมลสิทธิ์ , 2541 : 321)

6.การวิเคราะห์เปรียบเทียบผังพื้น (Comparative Floorplan-Analysis) หมายถึง การเปรียบเทียบผังพื้นที่ค้นหาความเหมือนและความแตกต่าง ที่จะบอกหน้าที่ใช้สอยหรือกิจกรรมภายในห้องพักแบบหนึ่งกับอีกแบบหนึ่ง ในผังพื้นที่ของแต่ละสถานที่ที่แตกต่างกัน แต่มีประโยชน์ใช้สอยเดียวกัน ซึ่งจะนำมาอธิบายความต้องการพื้นที่ที่แตกต่างกันได้โดยศึกษาถึงขนาดของพื้นที่ ความสัมพันธ์ของพื้นที่ ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของพื้นที่และพื้นที่ส่วนรวม (Herbert et.al.1984)

7.การประเมินผลหลังการเข้าครอบครองพื้นที่ (POE:Post Occupancy Evaluation) หมายถึง การประเมินความสัมฤทธิ์ผลทางด้านการเข้าใช้งานภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล และเป็นการวัดระดับความพึงพอใจของผู้เข้าครอบครองพื้นที่ภายหลังการเข้าใช้งาน (Wolfgang.1988)

1.9 การเชื่อมโยงกรอบแห่งการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยนี้ ใช้วิธีการเชิงพื้นที่ 2 วิธีการ คือ การวิเคราะห์เปรียบเทียบผังพื้น (Floorplan-Analysis) และการประเมินผลหลังการเข้าใช้พื้นที่กับความพึงพอใจของผู้พักอาศัย (Post Occupancy Evaluation) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้แสดงการเชื่อมโยงกรอบแห่งการวิจัยขึ้น เพื่อเป็นการอธิบายรายละเอียด ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดูภาพที่ 1.3

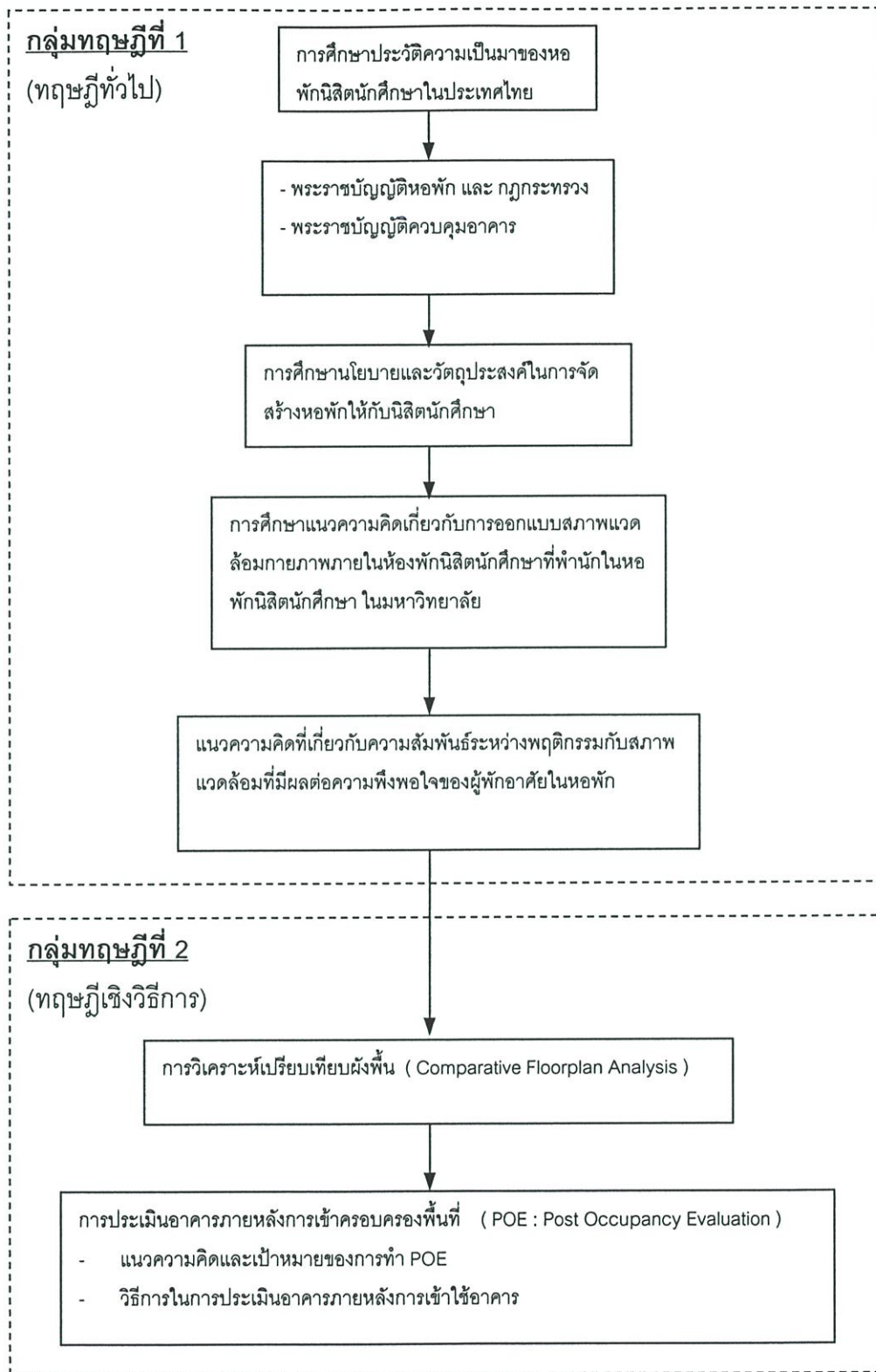

ภาพที่ 1.3 แผนภูมิเชื่อมโยงกรอบแห่งการวิจัย

1.10 กรอบแห่งทฤษฎี

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เชื่อมโยงทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง จากแหล่งข้อมูลและเอกสารต่างๆ โดยแบ่งทฤษฎีในการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่1 ทฤษฎีทั่วไป และกลุ่มที่2 ทฤษฎีเชิงวิธีการ โดยเน้นที่ความสำคัญของการนำผลที่ได้ไปใช้เป็นข้อเสนอแนะแนวทางในการจัดผังพื้นที่หรือการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักอาศัยของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในอาคารพักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล ที่มีความเหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้ใช้อาคาร

เพื่อความเข้าใจในประเด็นที่มีการทบทวนวรรณกรรม สามารถพิจารณาได้จากแผนภูมิกรอบแห่งทฤษฎีดังนี้ (ดูภาพที่1.4)

ภาพที่ 1.4 แผนภูมิแสดงกรอบแห่งทฤษฎีที่ทำการศึกษาวิจัย

สรุปกรอบทฤษฎีที่ทำการศึกษา

การวิจัยนี้ได้มีการเชื่อมโยงทฤษฎีและแนวความคิดต่างๆที่เกี่ยวข้อง จากแหล่งข้อมูล และเอกสารต่างๆ โดยเน้นที่ความสำคัญของการนำผลที่ได้ไปใช้เป็นข้อเสนอแนะแนวทางในการจัดผังพื้นที่หรือการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักอาศัยของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งต้องพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในอาคารพักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล ที่มีความเหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้ใช้อาคาร ดังนั้นจากกรอบแห่งทฤษฎีข้างต้น สามารถกล่าวโดยสรุปแยกตามลำดับขั้นตอนของทฤษฎีที่ทำการศึกษา และรายละเอียดของหัวข้อย่อย ได้ดังนี้

1. การศึกษาประวัติความเป็นมาของหอพักนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย
 2. พระราชบัญญัติ หอพัก และกฎกระทรวง , พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
 3. การศึกษานโยบายและวัตถุประสงค์ในการจัดสร้างหอพักนิสิตนักศึกษา
 - 3.1 นโยบายในการจัดสร้างหอพักนิสิตนักศึกษา
 - 3.2 วัตถุประสงค์ในการจัดสร้างหอพักนิสิตนักศึกษา
 4. การศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับการออกแบบสภาพแวดล้อมกายภาพภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษา
 - 4.1 การจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษา ในอาคารพักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาล
 - ก. ขนาดพื้นที่ห้องพักของนิสิตนักศึกษา
 - ข. จำนวนของนิสิตนักศึกษาในแต่ละห้องพัก
 - ค. การจัดเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษา
 5. การศึกษาแนวความคิดที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้พักอาศัยในหอพัก
 6. การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเชิงพื้นที่
 - 6.1 การศึกษาเกี่ยวกับวิธีวิเคราะห์เปรียบเทียบผังพื้นที่ (Comparative Floorplan - Analysis)
 - 6.2 การศึกษาวิธีประเมินอาคารภายหลังการเข้าครอบครองพื้นที่ (POE : Post Occupancy Evaluation)
 - 6.2.1 แนวความคิดและเป้าหมายของการทำ POE
 - 6.2.2 วิธีการในการประเมินอาคารหลังการเข้าใช้พื้นที่
- ซึ่งรายละเอียดเนื้อหาของทฤษฎีที่ทำการศึกษาข้างต้น จะกล่าวโดยละเอียดในบทถัดไป

1.11 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาถึง กิจกรรม พฤติกรรม ความต้องการของผู้ใช้ ที่มีผลต่อความสะดวกและความพึงพอใจ เพื่อนำไปใช้ในการจัดวางผังพื้นที่หรือการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ โดยทำการศึกษาเฉพาะภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งต้องพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในอาคารหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากหอพักนิสิตนักศึกษาของประเทศไทยได้เกิดขึ้นที่แรกในกรุงเทพมหานคร และจัดได้ว่าเป็นต้นแบบที่ทำให้สถานศึกษาในเขตภูมิภาคมีการสร้างหอพักให้กับนิสิตนักศึกษาขึ้น และสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษามาอ้างอิงสำหรับการขยายตัวของหอพักนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆในอนาคตได้

โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1.กำหนดให้ขอบเขตของกรณีศึกษา (Case Study) เป็นมหาวิทยาลัยรัฐบาล อยู่ในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานคร

2.หอพักนิสิตนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล จะต้องเป็นหอพักที่มีนิสิตนักศึกษาอาศัยรวมกันหลายๆคณะในระดับปริญญาตรีและจะต้องมีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมรวมอยู่ด้วย

3.กรณีศึกษามีทั้งหมด 4 สถาบันดังนี้

3.1 หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

3.3 หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

3.4 หอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4.กลุ่มเป้าหมายของการศึกษาเลือกศึกษาเฉพาะนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมทุกชั้นปีทุกคนที่กำลังศึกษาอยู่ใน 5 สาขาวิชา ดังนี้ สาขาสถาปัตยกรรม สาขาสถาปัตยกรรมภายใน สาขาภูมิสถาปัตยกรรม สาขาสถาปัตยกรรมไทย และสาขาออกแบบศิลปอุตสาหกรรม

5.ศึกษารูปแบบการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่เฉพาะภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่มีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งต้องพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในอาคารหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล ที่มีการพักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน

6.ศึกษากิจกรรม พฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่สัมพันธ์กับการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพัก

7.ผลจากการศึกษาวิเคราะห์จะใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและเสนอแนะในการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่มีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้าน

สถาปัตยกรรม ซึ่งต้องพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในอาคารหอพักนิสิต
นักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เชื่อมโยงทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง จากแหล่งข้อมูลและเอกสารต่างๆ โดยเน้นที่ความสำคัญของการนำผลที่ได้ไปใช้เป็นข้อเสนอแนะแนวทางในการจัดผังพื้นที่หรือการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักอาศัยของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในอาคารพักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล ที่มีความเหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้ใช้อาคาร

ในการนำเสนอข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม มีหัวเรื่องที่ศึกษาดังนี้

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

- 2.1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของหอพักนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย
- 2.1.2 การศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติหอพักและกฎกระทรวง ,พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
- 2.1.3 การศึกษานโยบายและวัตถุประสงค์ในการจัดสร้างหอพักนิสิตนักศึกษา
 - 2.1.3.1 นโยบายในการจัดสร้างหอพักนิสิตนักศึกษา
 - 2.1.3.2 วัตถุประสงค์ในการจัดสร้างหอพักนิสิตนักศึกษา
- 2.1.4 การศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับการออกแบบสภาพแวดล้อมกายภาพภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษา
 - 2.1.4.1 การจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษา ในอาคารพักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาล
- 2.1.5 การศึกษาแนวความคิดที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้พักอาศัยในหอพัก
- 2.1.6 การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเชิงพื้นที่
 - 2.1.6.1 การศึกษาเกี่ยวกับวิธีวิเคราะห์เปรียบเทียบผังพื้นที่
(Comparative Floorplan -Analysis)
 - 2.1.6.2 การศึกษาวิธีประเมินอาคารภายหลังการเข้าครอบครองพื้นที่
(POE : Post Occupancy Evaluation)

เพื่อความเข้าใจในประเด็นที่มีการทบทวนวรรณกรรม สามารถพิจารณาได้จากแผนภูมิ
กรอบแห่งทฤษฎี รูปภาพที่ 1.1

ในหัวข้อนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของหอพักนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย

กิจการหอพักได้เริ่มเข้ามามีบทบาทต่อการจัดการศึกษาของไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 ดังพบ
ได้จากหลักฐานว่ากรมพระอนุพันธ์วงษ์วรเดช มีจดหมายลงวันที่ 3 มีนาคม รศ. 114 ถึง พระ-
องค์เจ้ากิติยากรวรลักษณ์ (อธิบดีกรมศึกษาธิการ) ให้คำแนะนำเรื่องการตั้งกรรมการดำเนินการ
จัดตั้งโรงเรียนประจำ ตามคำแนะนำของมิสเตอร์คาเตอร์ (สมเด็จพระวังบูรพา. 3 มี.ค.
2438) นอกจากนั้นรายงานความเห็นที่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาไทยมากที่สุดในสมัยรัชกาล
ที่ 5 ได้แก่รายงานของพระยาวิสุทธิสุริยศักดิ์ที่ได้ทำการศึกษาระบบการศึกษาของอังกฤษมา
อย่างละเอียดส่งมาทูลเกล้าฯ ถวายเมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2411 โดยมีการกล่าวถึงการจัด
โรงเรียนแบบพับบลิคสกูล (Public School) แบบอังกฤษด้วย (สองทศวรรษทบวงมหาวิทยาลัย.
2537 : 58) สำหรับโรงเรียนแบบพับบลิคสกูลได้มีการจัดตั้งครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2439 คือโรงเรียน
ฝึกหัดครูฝั่งตะวันตก ต่อมาเปลี่ยนเป็นโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ และภายหลังใช้ชื่อว่าโรงเรียน ราช
วิทยาลัย เด็กของพระอรรคชายาเธอพระองค์เจ้าสายสวลีภิรมย์ โดยมีการเปิดสอนและมีหอพัก
เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม ร.ศ. 123 “มีห้องเรียน ห้องอ่านหนังสือ ห้องนอน (ซึ่งแบ่งเป็นห้อง
เล็ก ๆ อีกที่ ห้องนี้สำหรับนักเรียนนอนห้องละ 8 คน) โรงฝึกหัดกายภาพ โรงครัว โรงรับประทาน
อาหาร ห้องซักเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำและมีสนามสำหรับนักเรียนเล่นต่าง ๆ มีตึกหลังหนึ่งต่างหากเป็น
โรงพยาบาลนักเรียนป่วย อาจารย์รอกกับแม่เรือนมีที่อาศัยในบริเวณโรงเรียนในห้องนอนของ
นักเรียน มีอาจารย์รอกนอนประจำอยู่เสมอ” (สมุดระเบียบการโรงเรียนราชวิทยาลัย. ร.ศ. 123)

หอพักสำหรับนิสิตศึกษาระดับอุดมศึกษา มีการริเริ่มจัดหอพักนักเรียนพยาบาล
ศิริราช ในปี พ.ศ. 2451 ซึ่งปัจจุบันคือ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และในปี พ.ศ.
2465 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งหอพักเพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยของนิสิตนักศึกษาชายเรียกว่า
หอวัง (ลำเนาวิ ขจรศิลป์ , 2525 อ่างโน มนตรี แยมกสิกร , 2542)

รัฐบาลได้มีทัศนคติว่า “การก่อสร้างหอพักเป็นภาระต่อรัฐบาลในการลงทุนที่ไม่ใช่ด้าน
การศึกษาโดยตรง” และมีความเห็นว่า “ควรที่จะได้มีการทบทวนอัตราการจัดเก็บค่าหอพักทุก ๆ
แห่งในอัตราที่เหมาะสม เพราะอัตราที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบันต่ำกว่าความเป็นจริง และไม่ส่งเสริมให้
เอกชนสนใจที่จะเข้ามาลงทุน” (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ที่ สร. 0911/1596 ลงวันที่ 27 มีนาคม 2523) นอกจากนั้นรัฐได้มองเห็นปัญหาของนิสิตนักศึกษาที่

พักอาศัยในหอพักเอกชนนอกสถาบันการศึกษา มีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม จึงได้ตราพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และต่อมาได้มีการขยายการบังคับใช้ออกไปยังส่วนภูมิภาค ราชกิจจานุเบกษา, 2514 (อ้างใน มนตรี แยมกสิกร , 2542)

2.1.2 การศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติหอพักและกฎกระทรวง ,พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

ข้อกำหนดภายในห้องพัก

- ในส่วนของพื้นที่ห้องพัก จะต้องมีความกว้างหรือความยาวไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร (อ้างอิงจากเทศบัญญัติของท้องถิ่นที่คัดลอกข้อกำหนดมาจากข้อที่ 27 ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2479)
- พื้นที่โดยรวมภายในห้องพัก จะต้องไม่น้อยกว่า 9.00 ตารางเมตร (อ้างอิงจากเทศบัญญัติของท้องถิ่นที่คัดลอกข้อกำหนดมาจากข้อที่ 27 ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2479)
- ภายในห้องพักจะต้องมีช่องที่สามารถรับแสงสว่างจากธรรมชาติ และช่องระบายอากาศอย่างเพียงพอ (อ้างอิงจากพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และกฎกระทรวง)
- ในส่วนของพื้นที่บริเวณระเบียง จะต้องมีความกว้างอย่างน้อย 1.00 เมตร (อ้างอิงจากเทศบัญญัติของท้องถิ่นที่คัดลอกข้อกำหนดมาจากข้อที่ 29 ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2479)
- ภายในห้องพักจะต้องมีช่องระบายลมให้เพียงพอเมื่อปิดประตูทั้งหมด (อ้างอิงจากเทศบัญญัติของท้องถิ่นที่คัดลอกข้อกำหนดมาจากข้อที่ 28 ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2479)
- ภายในห้องพักจะต้องมีพื้นที่ของช่องประตู หน้าต่าง และช่องลมรวมกันไม่น้อยกว่า 10 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ของห้องนั้น (อ้างอิงจากเทศบัญญัติของท้องถิ่นที่คัดลอกข้อกำหนดมาจากข้อที่ 27 ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2479)

2.1.3 การศึกษานโยบายและวัตถุประสงค์ในการจัดสร้างหอพักนิสิตนักศึกษา

2.1.3.1 นโยบายในการจัดสร้างหอพักนิสิตนักศึกษา

นโยบายในการจัดหอพักนิสิตนักศึกษา อาจแบ่งได้เป็น 3 แนวคิดคือ

ก.แนวคิดที่ถือว่าหอพักเป็นศูนย์กลางการศึกษา นิสิตนักศึกษายู่ภายใต้การดูแลของอาจารย์ ภายใต้กฎระเบียบ มีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมไปพร้อมกับการศึกษาในมหาวิทยาลัย ดังพบได้จากกรณีมหาวิทยาลัยออกฟอร์ดและมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์

ข. แนวคิดที่ถือว่า กิจกรรมหอพักนิสิตนักศึกษาเป็นเรื่องที่นิสิตนักศึกษาต้องดูแลตนเอง มหาวิทยาลัยไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ นิสิตนักศึกษาต้องมีระบบการจัดการ บริหารกันเอง อันมีผลส่งให้เกิดการจัดการหอพักในลักษณะที่เรียกว่า Fraternities และ Sororities

ค. แนวคิดที่ถือว่า การจัดโปรแกรมการศึกษาด้านสังคมถือเป็นหลักสูตรในหอพัก จัดรูปแบบหอพักให้เป็นประโยชน์สนับสนุนการเรียนการสอนมากที่สุด ซึ่งเป็นที่มาของการจัดการหอพักแบบมีนิสิตนักศึกษาชาย-หญิงพักอยู่ในบริเวณเดียวกัน ดังที่ มหาวิทยาลัย สแตนฟอร์ด (Winston; Anchors and Associates, 1993 ; เยาวลักษณ์ คัดโนภาส, 2523 อ้างใน กมลเส อิมโอชา , 2538)

2.1.3.2 วัตถุประสงค์ในการจัดสร้างหอพักนิสิตนักศึกษา

การที่มหาวิทยาลัยจะสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จัดให้เอื้อต่อการส่งเสริมคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา หอพักเป็นสถานที่แห่งหนึ่งที่จะต้องจัดสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา โอลเซน (George R. Oisen อ้างใน มนตรี แยมกสิกร , 2542) ได้ระบุวัตถุประสงค์ของหอพักไว้ ดังนี้

“...เพื่อผลสัมฤทธิ์ในระดับสูงสุดทางด้านวิชาการและการพัฒนาเอกัตบุคคล เป็นวัตถุประสงค์ที่สถาปนาขึ้นไว้แล้วอย่างมั่นคง ของระบบที่พักอาศัยของมหาวิทยาลัยของเรา ข้าพเจ้าจึงมีความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะได้เห็นวัตถุประสงค์นี้ สามารถจะทำให้สำเร็จตามเป้าหมายทางหน่วยที่พักอาศัยได้พยายามอย่างยิ่งยวดในการธำรงรักษาสภาพแวดล้อมของหอพักให้ดำเนินไปตามวัตถุประสงค์นั้น หอพักจะให้บริการที่อยู่อาศัยที่ดีเยี่ยม ที่รับประทานอาหาร พร้อมด้วยบริการที่ได้ให้แก่นักศึกษาจากเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถ ตลอดจนให้บริการให้คำปรึกษาแนะแนวจากผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมมาโดยตรง ”

สำหรับวัตถุประสงค์ของหอพักในสหรัฐอเมริกา นั้น จากผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่จะมีวัตถุประสงค์คือ ให้เป็นที่พักอาศัย เพื่อส่งเสริมการศึกษาทางวิชาการ เพื่อพัฒนาบุคคล เพื่อประชาสัมพันธ์และเพื่อดูแลนิยนักศึกษา (Mueller, 1961 อ้างใน มาณี ไชยธีรานุกัฒศิริ, 2543) สำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะมองเห็นหอพักเป็นเพียงที่สำหรับนิสิตศึกษานอนเท่านั้นเอง ระเบียบหรือการมีกรรมการหอพักโดยแท้จริงก็เป็นเพียงต้องการให้รักษาระเบียบและความสงบของหอพักมากกว่าที่จะตั้งใจฝึกความเป็นผู้นำของผู้ที่เป็นกรรมการหอพัก (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530 อ้างใน มาณี ไชยธีรานุกัฒศิริ, 2543)

วัตถุประสงค์โดยทั่วไปของหอพักนิสิตนักศึกษา อาจมีความแตกต่างกันตามปรัชญาการอุดมศึกษาของแต่ละสถาบัน แต่มีลักษณะโดยสรุปดังนี้

ก. เพื่อให้บริการทางด้านที่พักอาศัยที่สะดวกและปลอดภัยแก่นักศึกษาที่มาจากภูมิภาค

ลำเนาอื่นๆ

- ข. เพื่อบริการอาหารที่มีคุณภาพถูกสุขลักษณะและมีราคาถูกแก่นักศึกษา
 - ค. เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้การสอนภายนอกชั้นเรียนให้นักศึกษาและให้ความสะดวกแก่นักศึกษาในการเล่าเรียน
 - ง. เพื่อช่วยเสริมสร้างทักษะทางสังคมให้นักศึกษา
 - จ. เพื่อเสริมสร้างความรู้และทักษะในด้านประชาธิปไตยให้นักศึกษา
 - ฉ. เพื่อช่วยให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการนันทนาการ การเล่นกีฬา เพื่อสุขภาพอนามัย และพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกาย
 - ช. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาให้ร่วมกันทำกิจกรรมที่เสริมสร้างและพัฒนานักศึกษาในด้าน การปรับตัวเข้ากับชีวิตประจำวัน และเสริมสร้างคุณธรรมให้นักศึกษา
 - ซ. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสได้รับการพัฒนาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์
- (ลำเนาวิ ขจรศิลป์, 2525 อ้างใน มนตรี แยมกลีกร , 2542)

หอพักนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา นอกจากสร้างความเจริญงอกงามทางสติปัญญา พัฒนาความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อ ความมีวินัย ความสามัคคีและการปรับตัวในการอยู่ร่วมกันของนักศึกษา

สรุป วัตถุประสงค์ในการจัดสร้างหอพักนิสิตนักศึกษาในประเทศไทยนั้น แต่ละสถาบัน อาจมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าสถาบันนั้นๆ จัดสร้างหอพักนิสิตนักศึกษาขึ้นมาเพื่อสนอง ต่อวัตถุประสงค์อะไรบ้าง แต่หากมองโดยภาพรวมแล้ววัตถุประสงค์ในการจัดสร้างหอพัก นิสิตนักศึกษาในประเทศไทย สามารถกล่าวโดยสรุปวัตถุประสงค์หลัก คือ เป็นการอำนวยความสะดวก ความสะดวกให้กับนิสิตนักศึกษา ที่มีสถานที่พักอาศัยไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษา เช่น มีบ้านพักอยู่ห่าง ไกลสถานศึกษา มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดหรืออยู่คนละจังหวัดกับที่ตั้งของสถานศึกษาและนิสิต นักศึกษาที่มีการเรียนในภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎีจำเป็นต้องทำงานที่สถานศึกษาจนล่วง เวลาเลิกเรียนตอนเย็น ทำให้เดินทางกลับบ้านไม่สะดวก

2.1.4 การศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษา ในอาคารพักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษา

2.1.4.1 การจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษา ในอาคารพักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาล

ก.) ขนาดพื้นที่ห้องพักของนิสิตนักศึกษา

โดยปกติแล้วกิจกรรมหลักในพื้นที่ของห้องพักคือ การนอน การศึกษา การอ่านหนังสือ การแต่งตัว การเก็บของ การพักผ่อนสนุกสนานกับเพื่อนๆหรือแขก การนั่งจับกลุ่มและการศึกษา ร่วมกัน ในการออกแบบเพื่อความประหยัดควรใช้พื้นที่เดียวกันสำหรับกิจกรรมที่ต่างกัน เมื่อไม่ได้กระทำกิจกรรมในเวลาเดียวกัน

สถาบัน Central Building Research Institute (อ้างใน อภิชาติ ทรงเจริญ,2529) ได้กำหนดขนาดพื้นที่ใช้สอยต่อนิสิตนักศึกษาของห้องพักในอาคารหอพักนิสิตนักศึกษาไว้เป็นหลักเกณฑ์ ดังนี้

- ห้องพัก 3 คน ให้ใช้พื้นที่ 5.6 – 6.0 ตารางเมตรต่อนิสิตนักศึกษาหนึ่งคน
- ห้องพัก 2 คน ให้ใช้พื้นที่ 5.9 – 6.3 ตารางเมตรต่อนิสิตนักศึกษาหนึ่งคน
- ห้องพักเดี่ยว ให้ใช้พื้นที่ 6.6 – 6.9 ตารางเมตรต่อนิสิตนักศึกษาหนึ่งคน

ขนาดของห้องพักในอาคารหอพักนิสิตนักศึกษา จะต้องมีส่วนกว้างหรือส่วนยาวไม่ต่ำกว่า 2.50 เมตร และพื้นที่โดยรวมของห้องพักจะต้องไม่น้อยกว่า 9.00 ตารางเมตรต่อห้องพัก

จากการศึกษาวิจัยของ อภิชาติ ทรงเจริญ(2529) ถึงความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษา ต่อขนาดความกว้างภายในห้องพัก พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้ขนาดความกว้างของห้องพัก มีขนาด 4.20 เมตร 4.00 เมตร และ 3.50 เมตร ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาเหล่านี้มีความคิดที่ว่า ห้องพักที่กว้างนั้นจะมีความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์หรือครุภัณฑ์ภายในห้องพักได้ดีกว่าห้องพักที่แคบ แต่ขนาดความกว้างของห้องพักและมีความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์หรือครุภัณฑ์ภายในห้องพัก ยังขึ้นอยู่กับปริมาณความหนาแน่นของจำนวนนิสิตนักศึกษาในห้องพักอีกด้วย กล่าวคือ สำหรับห้องพักที่มีขนาดความกว้างเท่ากัน นิสิตนักศึกษามีแนวโน้มที่พอใจห้องพักที่มีความหนาแน่นของนิสิตนักศึกษาในห้องพักที่น้อยกว่า และห้องพักที่มีความหนาแน่นของนิสิตนักศึกษาที่อาศัยในห้องพักที่น้อยกว่าจะมีความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์หรือครุภัณฑ์ภายในห้องพักที่ดีกว่า

ข.) จำนวนของนิสิตนักศึกษาในแต่ละห้องพัก

จากการศึกษาวิจัยของ อภิชาติ ทรงเจริญ(2529) ถึงความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษา ต่อจำนวนของเพื่อนร่วมห้องพัก พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการอาศัยอยู่ห้องพักละ 2 คน แต่ในกรณีที่ห้องพักมีขนาดความกว้างและพื้นที่ภายในห้องพักมาก ดังเช่นห้องพักนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตกำแพงแสนพบว่านิสิตนักศึกษาก็จะมีความต้องการอาศัยอยู่ห้องละ 3-4 คน โดยปริมาณพื้นที่ใช้สอยต่อผู้พักอาศัยหนึ่งคน จะอยู่ในช่วง 5.6 – 6.9 ตารางเมตร

โดยทั่วไปแล้วจำนวนเพื่อนร่วมห้องพักในอาคารห้องพักนิสิตนักศึกษามักจะมีจำนวนไม่เกิน 4 คนต่อห้องพัก ทั้งนี้จากการศึกษาของสถาบัน Central Building Research Institute (อ้างใน อภิชาติ ทรงเจริญ) พบว่า

- นิสิตนักศึกษาจำนวนมากกว่า 80% ชอบอยู่อาศัยในห้องพักเพียงคนเดียว โดยได้ให้เหตุผลสนับสนุนว่า การอยู่อาศัยในห้องพักเพียงคนเดียว จะทำให้เกิดความเป็นส่วนตัวและความเป็นอิสระในการอยู่อาศัยมากกว่าการอยู่อาศัยในห้องพักห้องละจำนวนหลายๆคน
- นิสิตนักศึกษาชายเพียง 24% และนิสิตนักศึกษาหญิงเพียง 10% ที่ชอบอยู่อาศัยในห้องพักห้องละ 2 คน โดยให้เหตุผลสนับสนุนจากนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่1 ว่า การอยู่อาศัยในห้องพักจำนวนห้องละ 2 คน จะทำให้เกิดผลดีในการสร้างมิตรภาพและการเพิ่มความสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนๆ

ค.) การจัดเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษา

ในการศึกษาผลกระทบทางด้านสังคมวิทยาจากการจัดเฟอร์นิเจอร์ภายในอาคารนั้น Sommer(อ้างใน อภิชาติ ทรงเจริญ,2529) พบว่า ในแคว้น Wales และเขต Western Canada อาคารสถาบันต่าง ๆ (institution) เช่น หอพักนิสิตนักศึกษา หรือโรงพยาบาล เจ้าหน้าที่จะเป็นผู้จัดเครื่องเรือนโดยคำนึงถึงความสะดวกสบายในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นหลัก มิได้คำนึงถึงพฤติกรรมและความต้องการของผู้ใช้ เช่น แทนที่จะจัดเก้าอี้เป็นกลุ่มให้เหมาะกับการบำบัดรักษาหรือสะดวกในการนั่งพูดคุยของญาติที่มาเยี่ยม เจ้าหน้าที่กลับจัดเก้าอี้เป็นแถวยาวเพื่อให้ง่ายต่อการทำความสะอาดหรือเคลื่อนย้าย ทำให้เมื่อมีการใช้งานจริงผู้ใช้อาคารจะทำการเคลื่อนย้ายเก้าอี้ตามความต้องการในการใช้งานจึงเกิดความไม่เป็นระเบียบขึ้นภายในอาคาร และถ้าผู้ใช้ไม่สามารถจัดเครื่องเรือนให้สนองความต้องการของตนเองได้ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น การพูดคุยสนทนากันก็จะลดน้อยลงและเมื่อมีการปรับปรุงการจัดเครื่องเรือนเสียใหม่ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้ใช้ก็จะพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคมเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ดังนั้น การจัดเครื่องเรือนจึงมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องโดยตรงกับพฤติกรรมของมนุษย์

ในการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องความเป็นไปได้หรือความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องพักของอาคารหอพักนิสิตนักศึกษา มักจะพิจารณาในองค์ประกอบต่างๆ เช่น ขนาดพื้นที่ของห้องพัก รูปทรงของห้องพัก จำนวนและลักษณะของเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องพัก เป็นต้น

จากการศึกษาของสถาบัน Central Building Research Institute (อ้างไว้ในงานวิจัยของอภิชาติ ทรงเจริญ) พบว่า นิสิตนักศึกษาชอบห้องพักที่มีรูปร่างเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้ามากที่สุด และนิสิตนักศึกษาเกือบ 60% ชอบห้องเก็บของและตู้เสื้อผ้าแบบฝัง โดยที่นิสิตนักศึกษาเหล่านั้นได้ให้เหตุผลสนับสนุนว่า ห้องพักรูปร่างเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าสามารถจัดอุปกรณ์และเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องพักได้หลายรูปแบบ

สรุป จากการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษา ในอาคารพักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาล สามารถกล่าวสรุปโดยแยกแต่ละประเด็น ได้ดังนี้

ก. ขนาดพื้นที่ห้องพักของนิสิตนักศึกษา

- ห้องพัก 3 คน ให้ใช้พื้นที่ 5.6 – 6.0 ตารางเมตรต่อนิสิตนักศึกษาหนึ่งคน
- ห้องพัก 2 คน ให้ใช้พื้นที่ 5.9 – 6.3 ตารางเมตรต่อนิสิตนักศึกษาหนึ่งคน
- ห้องพักเดี่ยว ให้ใช้พื้นที่ 6.6 – 6.9 ตารางเมตรต่อนิสิตนักศึกษาหนึ่งคน

ขนาดของห้องพักในอาคารหอพักนิสิตนักศึกษา จะต้องมีส่วนกว้างหรือส่วนยาวไม่ต่ำกว่า 2.50 เมตร และพื้นที่โดยรวมของห้องพักจะต้องไม่น้อยกว่า 9.00 ตารางเมตรต่อห้องพัก ส่วนในด้านความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษา ต่อขนาดความกว้างภายในห้องพัก พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้ขนาดความกว้างของห้องพัก มีขนาด 4.20 เมตร 4.00 เมตร และ 3.50 เมตร ตามลำดับ

ข. จำนวนของนิสิตนักศึกษาในแต่ละห้องพัก

นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการอาศัยอยู่ห้องพักละ 2 คน ในขณะเดียวกัน พบว่านิสิตนักศึกษาจำนวนมากกว่า 80% ชอบอยู่อาศัยในห้องพักเพียงคนเดียว

ค. การจัดเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษา

นิสิตนักศึกษาชอบห้องพักที่มีรูปร่างเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้ามากที่สุด และนิสิตนักศึกษาประมาณ 60% ชอบห้องเก็บของและตู้เสื้อผ้าแบบฝังเข้ากับผนังห้อง

2.1.5 การศึกษาแนวความคิดที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้พักอาศัยในหอพัก

ในหัวข้อนี้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมกับผู้พักอาศัย รวมถึงตัวแปรที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมที่เข้าใช้งาน เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของกระบวนการ

การดังกล่าว ที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาลักษณะการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ในอาคารพักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาล สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

มนุษย์มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ มีความสัมพันธ์กับบุคคลหรือกลุ่มสังคมที่เป็นองค์กรหรือสถาบันตามบทบาทหน้าที่ โดยเป็นไปตามความจำเป็นและตามจุดมุ่งหมายของบุคคลนั้นๆ ตามการคาดหมายในอนาคตและสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือประสบการณ์ในอดีตของแต่ละบุคคลที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อพฤติกรรมและการรับรู้สภาพแวดล้อม งานออกแบบสภาพแวดล้อมกายภาพจึงต้องมีความสอดคล้องกับประสบการณ์ในอดีตของบุคคลหรือกลุ่ม หากมีหลายๆกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมนั้น จะต้องนำประสบการณ์ในอดีตของบุคคลต่างๆมาเป็นข้อพิจารณาในการออกแบบด้วย ดังนั้นหลักในการออกแบบจึงเน้นไปที่ความสำคัญของการจัดระเบียบสภาพแวดล้อมกายภาพเพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพขึ้น ดังเช่นทฤษฎีเกสตัลต์ กล่าวว่า ทั้งหมดย่อมมากกว่าผลรวมขององค์ประกอบ คือ หลักรูปทรงที่ง่าย ชัดเจน และหลักรูปทรงที่มีลักษณะปิดล้อม ซึ่งบุคคลมีแนวโน้มที่จะรับรู้สิ่งต่างๆในลักษณะที่สมบูรณ์โดยการปิด หลักความเปรียบต่าง คือ หลักการรับรู้ภาพและพื้นที่ในรูปทรงขนาดหรือองค์ประกอบของรูปทรง หลักความกลมกลืนและหลักจังหวะ เป็นหลักการรวมกลุ่มขององค์ประกอบที่เกิดจากความคล้ายคลึงกัน ความใกล้ชิดกันและความต่อเนื่องกัน

มนุษย์จะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ใดที่หนึ่งเพื่อประกอบกิจกรรมตามความต้องการของตน และตามความเหมาะสม มนุษย์จึงมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมกายภาพ สัมพันธ์กับมนุษย์ด้วยกันและจะมีการกระทำต่อกันเสมอ ส่วนในกรณีที่จะต้องมีการอยู่ร่วมกันเป็นจำนวนมาก ย่อมจะต้องมีปัญหาเกิดขึ้นจากการอยู่ร่วมกัน ดังนั้นกลไกสำคัญของการช่วยควบคุมพฤติกรรมมนุษย์ที่จะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่มนุษย์จะต้องอยู่ร่วมกันนั้น ได้แก่

- ความต้องการมีอาณาเขตครอบครอง (Territoriality)
- พฤติกรรมที่เว้นว่างส่วนบุคคล (Personal Space Behavior)
- ภาวะความเป็นส่วนตัว (Privacy)

- ความต้องการมีอาณาเขตครอบครอง (Territoriality)

ความต้องการมีอาณาเขตครอบครอง (Territoriality) ของมนุษย์นั้น ขึ้นอยู่กับบทบาททางสังคมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล อีกทั้งยังมีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมตามความต้องการ โดยการจัดระเบียบหรือการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม เพื่อช่วยลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้จากการรุกรานเข้าไปในอาณาเขตครอบครองของบุคคลอื่น โดยที่ผู้บุกรุกไม่ได้มีบทบาท

หรือหน้าที่เกี่ยวข้องกับอาณาเขตดังกล่าว ซึ่งขอบเขตของอาณาเขตครอบครองแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. อาณาเขตที่เว้นว่างส่วนบุคคล คือ อาณาเขตรอบตัวบุคคลซึ่งนับว่าเป็น อาณาเขตที่บุคคลรู้สึกอ่อนไหวเป็นพิเศษ มีอยู่รอบตัวเราเสมอ และมักรวมถึงบริเวณใกล้ชิดกับตัวเรา หรือที่ Stea(อ้างใน วิมลสิทธิ์ หรยางกูล,2541) เรียกว่า หน่วยอาณาเขต (territorial unit) ด้วย เช่น บริเวณโต๊ะที่เรานั่งทำงาน บริเวณประตูที่ยามเฝ้า บริเวณที่ทำงานของพยาบาลประจำชั้น ฯลฯ

2. อาณาเขตส่วนบุคคล เป็นอาณาเขตกึ่งส่วนบุคคล และอาณาเขตอื่น ๆ ที่เราใช้เป็นประจำและเป็นส่วนที่ต่อเนื่องจากที่เว้นว่างส่วนบุคคล เป็นอาณาเขตที่เรามีความคุ้นเคยเป็นพิเศษ เช่น บ้าน ที่ทำงาน ร้านค้า เป็นต้น อาณาเขตนี้มีขอบเขตที่ชัดเจนพอสมควร และการยึดครองเป็นไปในลักษณะค่อนข้างถาวรหรือค่อนข้างสม่ำเสมอ ซึ่งคล้ายกับอาณาเขตบ้านหรือถิ่น (home) ของ Lyman และ Scott นั่นเอง

3. อาณาเขตสาธารณะทั่วไปและอาณาเขตส่วนบุคคลอื่น ๆ ที่เราไม่ได้ใช้เป็นประจำและไม่มีความคุ้นเคยมากนัก เช่น เขตของเมืองที่บุคคลไม่ได้ไปบ่อยนัก บ้านเพื่อน หรือญาติที่นาน ๆ จะไปเยี่ยม อาณาเขตดังกล่าวจึงไม่มีขอบเขตที่ชัดเจน

อาณาเขตทั้ง 3 ประเภทตามที่ วิมลสิทธิ์ ,2541 ได้แบ่งไว้นี้ จะเห็นได้ว่า อาณาเขตที่เว้นว่างส่วนบุคคลเป็นอาณาเขตที่มีความชัดเจนมากที่สุด และมีความสำคัญต่อบุคคลมากที่สุด ซึ่งมีบทบาทโดยตรงต่อการใช้สภาพแวดล้อมกายภาพซึ่งจะเป็นการชี้้นำถึงแนวทางในการจัดสภาพแวดล้อมด้วย

- พฤติกรรมที่เว้นว่างส่วนบุคคล (Personal Space Behavior)

พฤติกรรมที่เว้นว่างส่วนบุคคล (Personal Space Behavior) คือ การรักษาระดับให้เกิดความสัมพันธ์หรือการกระทำต่อกันให้เหมาะสม ขนาดและรูปร่างของที่เว้นว่างส่วนบุคคลนั้นไม่แน่นอนตายตัว มักแปรเปลี่ยนไปตามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ สภาพแวดล้อมกายภาพ และลักษณะของกิจกรรมการกระทำต่อกัน แนวทางการออกแบบที่พิจารณาตามพฤติกรรมที่เว้นว่างส่วนบุคคลแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ

ประเด็นที่ 1 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดึงดูดบุคคลเข้าหากันหรือแยกออกจากกัน

ประเด็นที่ 2 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพตามระดับความต้องการข่าวสารที่บุคคลได้รับหรือส่งออก โดยเฉพาะข่าวสารการติดต่อสื่อสารผ่านทางสายตาต่อกัน

- ภาวะความเป็นส่วนตัว (Privacy)

ภาวะความเป็นส่วนตัว (Privacy) เป็นการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างตัวเองกับบุคคลอื่นๆ โดยการควบคุมขอบเขตระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม และสามารถที่จะปรับให้เกิดภาวะความเป็นส่วนตัวตามที่ต้องการในสภาพการณ์ต่างๆกันได้ แนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมให้เกิดภาวะความเป็นส่วนตัว ประกอบด้วยหลักสำคัญ คือ การจัดสภาพแวดล้อมกายภาพที่ช่วยให้บุคคลสามารถปรับการเปิดหรือปิดตนเองจากการเข้าถึงของบุคคลอื่นได้ตามความต้องการ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดผังพื้นแบบเปิดและการจัดพื้นที่เอนกประสงค์ เช่น การลดความหนาแน่นของพื้นที่ใช้สอย การลดขนาดพื้นที่ใช้สอยร่วมโดยแยกเป็นส่วนใช้สอยย่อยๆ การหลีกเลี่ยงการจัดพื้นที่โล่งๆที่ไม่มีใครเป็นเจ้าของ และการแยกระหว่างอาณาบริเวณส่วนตัวกับอาณาเขตสาธารณะให้ชัดเจน

จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมกับผู้พักอาศัยในหอพักดังกล่าว หากมีการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการทางพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่มีคุณลักษณะแตกต่างกัน จะทำให้ผู้พักอาศัยเกิดความพึงพอใจต่อการใช้สอยในสภาพแวดล้อมกายภาพ และจะเป็นแรงเสริมให้มีการใช้อาคารอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นทฤษฎีที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมให้มีความน่าอยู่อาศัย (วิมลสิทธิ์. 2541)

สรุป จากการศึกษาเรื่องของแนวความคิดที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้พักอาศัยในหอพัก สามารถกล่าวโดยสรุปได้ ดังนี้

- ความต้องการมีอาณาเขตครอบครอง (Territoriality)

ควรจัดพื้นที่ให้แต่ละคนได้มีอาณาเขตครอบครองของตนเองที่ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อป้องกันการล่วงล้ำซึ่งอาณาเขตครอบครองของกันและกัน ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาที่มีการอยู่อาศัยร่วมกันในพื้นที่อันจำกัด

- พฤติกรรมที่เว้นว่างส่วนบุคคล (Personal Space Behavior)

ควรจัดพื้นที่ในรูปแบบแยกบุคคลออกจากกัน ทำให้แต่ละคนได้มีสมาธิในการทำงานมากยิ่งขึ้น สิ่งนี้จะส่งผลให้ผู้พักอาศัยต่างคนก็ต่างทำงานของตนโดยที่ไม่ไปรบกวนกัน

- ภาวะความเป็นส่วนตัว (Privacy)

พื้นที่ใช้สอยที่ส่งเสริมให้ผู้พักอาศัยมีภาวะความเป็นส่วนตัว แม้ว่าบุคคลหลายคนจะอาศัยอยู่ในห้องพักเดียวกัน ต้องมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แต่พื้นฐานของมนุษย์แล้วช่วงเวลานึงทุกคนก็ต้องการมีภาวะความเป็นส่วนตัวด้วย ฉะนั้นการจัดพื้นที่ใช้สอยในห้องพัก หากจัดให้ผู้พักอาศัยมีภาวะความเป็นส่วนตัวตามสมควรแล้วก็จะทำให้ผู้พักอาศัยเกิดความพึงพอใจที่พักได้ในระดับหนึ่ง

2.1.6 การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเชิงพื้นที่

วิธีการเชิงพื้นที่ เป็นวิธีการในการหาค่าประกอบของสถานที่ หรือพื้นที่ภายในอาคาร เพื่อเป็นการนำไปสู่การวิเคราะห์ หาความสัมพันธ์ของพื้นที่ที่ได้จากการศึกษากรณีศึกษา ซึ่งเป็นวิธีการเฉพาะของกระบวนการออกแบบทางสถาปัตยกรรม ในการวิจัยนี้ จะศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเชิงพื้นที่สองวิธีการด้วยกัน คือ วิธีการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบผังพื้นที่ และวิธีการประเมินอาคารภายหลังจากการเข้าครอบครองพื้นที่ (POE)

2.1.6.1 การศึกษาเกี่ยวกับวิธีวิเคราะห์เปรียบเทียบผังพื้นที่ (Comparative Floorplan -Analysis)

วิธีการเชิงพื้นที่ เป็นวิธีการในการหาค่าประกอบของสถานที่ หรือพื้นที่ภายในอาคาร เพื่อเป็นการนำไปสู่การวิเคราะห์ หาความสัมพันธ์ของพื้นที่ที่ได้จากการศึกษากรณีศึกษา ซึ่งเป็นวิธีการเฉพาะของกระบวนการออกแบบทางสถาปัตยกรรม ในการวิจัยนี้ จะศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเชิงพื้นที่สองวิธีการคือ วิธีการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบผังพื้นที่ และวิธีการประเมินอาคารภายหลังจากการเข้าครอบครองพื้นที่

วิธีการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบผังพื้นที่ เป็นวิธีการเพื่อใช้พัฒนาแนวความคิดในการจัดการเชิงพื้นที่ ในกระบวนการออกแบบทางสถาปัตยกรรม ในแต่ละผังพื้นที่จะบ่งบอกถึงจุดมุ่งหมายของการใช้อาคาร และกิจกรรมที่เกิดขึ้นในอาคารนั้น ๆ โดยที่สถาปนิกจะเป็นผู้เปรียบเทียบอย่างคร่าว ๆ ของการวางผังอาคารในอาคารประเภทเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องความต้องการเชิงพื้นที่ พัฒนาแนวความคิดในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับพื้นที่ และทดสอบปัจจัยที่เป็นประโยชน์ของแผนผังเพื่อการปรับปรุงหรือดัดแปลงอาคาร

ผู้ใช้เป็นส่วนสำคัญประการหนึ่งของอาคาร คือเป็นการจัดการเชิงพื้นที่ของกิจกรรมทางสังคม การออกแบบอาคารต้องการข้อมูลเกี่ยวกับตัวของผู้ใช้อาคาร จุดประสงค์ของอาคาร การคาดหวังจากการใช้อาคาร กิจกรรมในอาคาร และโครงสร้างขององค์กร พื้นฐานที่น่าจะจำเป็นในการพิจารณาเพื่อการออกแบบ คือความต้องการของผู้ใช้

จากการศึกษาถึงวิธีดำเนินการ ของการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผังพื้นที่ของศูนย์สุขภาพของเนเธอร์แลนด์ (Comparative Floorplan-Analysis as a means to develop design guidelines, n. d.) มีดังนี้

1. การพัฒนาวิธีการในการประเมินผล ทดสอบหลาย ๆ วิธี รวมถึงการทำแบบสอบถาม และการสังเกต ทั้งทางสังคม และใช้เทคนิคการวัดในหลาย ๆ มิติ

2. ใช้การสัมภาษณ์ ผู้ที่มีส่วนร่วม 1 – 2 คน และสังเกตการณ์ภาคสนามเพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างลึกซึ้ง เกี่ยวกับความคิดและสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรม จากแผนผังของอาคารตามหน้าที่ใช้สอย
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผังพื้นที่ทั้งหมด เพื่อทดสอบกับมาตรฐานและผังพื้นที่ที่เป็นจริง และเพื่อค้นหาความเหมือน และความแตกต่างกันของรูปแบบความสัมพันธ์ในพื้นที่ ได้แก่ การจัดพื้นที่ การเชื่อมโยงกันระหว่างพื้นที่ และประเภทของการจัดพื้นที่ส่วนรวม
4. พัฒนาการของการแบ่งระดับการบริหารในองค์กรของศูนย์สุขภาพ และการจัดคุณลักษณะเชิงพื้นที่
5. การพัฒนาเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ต่อประเภทของตัวอาคารสำหรับใช้ในการวิจัยต่อไป
6. ให้นำรายละเอียดจากกรณีศึกษาของศูนย์ที่เลือกมา ซึ่งเป็นการจัดระเบียบของการทำงาน และงานจะตอบวัตถุประสงค์ในการวางผังอาคารได้หรือไม่ ซึ่งวัตถุประสงค์นี้สัมพันธ์กับแผนผังอาคาร ขนาดของพื้นที่ เป็นต้น
7. การแจกแบบสอบถามให้กับเจ้าหน้าที่และคนใช้ ทั้งที่มาจากศูนย์สุขภาพอื่น ๆ ด้วยคำถามของเจ้าหน้าที่จะเกี่ยวกับขนาดของพื้นที่ และความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่เหล่านี้ คนใช้จะถูกถามเกี่ยวกับสิ่งช่วยเหลือในการเข้าถึงอาคาร เช่น การหาทางในอาคาร ความเป็นส่วนตัวความน่าเชื่อถือ และความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวอาคารทั้งหมด

ผังพื้นที่ไม่สามารถจะให้รายละเอียดของอาคารได้ทั้งหมด คือไม่สามารถบอกถึงวัสดุที่ใช้ สี การทำพื้นผิว และระบบต่าง ๆ แต่สิ่งที่ทำให้การวิเคราะห์ผังพื้นที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา คือ การวิเคราะห์เปรียบเทียบ นอกจากนั้นผังพื้นที่ยังสามารถบอกถึงสิ่งที่ถาวรของอาคารได้ดี เช่น ผัง, กริดโครงสร้าง และแสดงถึงความเป็นไปทางสังคมของผู้ใช้อาคาร ตลอดจนการเป็นที่อยู่ และก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างบุคคล (Herbert et.al. 1984)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบผังพื้นที่ เพื่อที่จะค้นหาความเหมือนและความแตกต่าง ที่จะบอกถึงหน้าที่ใช้สอย หรือกิจกรรมภายในอาคารแบบหนึ่งกับอีกแบบหนึ่ง ในผังพื้นที่แต่ละสถานที่ที่แตกต่างกัน แต่มีประโยชน์ใช้สอยเดียวกัน ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบเพื่อนำมาใช้อธิบายถึงความต้องการพื้นที่ที่แตกต่างกันได้ โดยได้มีการศึกษาสิ่งเหล่านี้คือขนาดและความสัมพันธ์ของพื้นที่ ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกลุ่มของพื้นที่ และพื้นที่ที่ใช้ร่วมกัน มีรายละเอียดดังนี้

- ขนาดและความสัมพันธ์ของพื้นที่

ในความแตกต่างกันของขนาดของพื้นที่ ในแต่ละผังพื้นที่มีประโยชน์ใช้สอยเดียวกันในระหว่างการจัดระเบียบผังพื้นที่ จำเป็นจะต้องพิจารณาในเรื่องของขนาดที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการอธิบายถึงความต้องการ ของการใช้สอยพื้นที่ที่แตกต่างกันได้

ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ ในการจัดบริเวณที่แบ่งเป็นแผนกไว้ กิจกรรมอย่างเดียวกันในแต่ละสถานที่ แต่การกำหนดองค์ประกอบของพื้นที่แตกต่างกัน เช่น เป็นห้องหรือไม่เป็นห้อง หรือผังแบบหนึ่งจัดเป็นหนึ่งห้อง ผังของอีกแบบจัดเป็นสองห้องหรือมากกว่านั้น ซึ่งความหลากหลายเหล่านี้จะแตกต่างกันไปตามความหมายและวัตถุประสงค์ของแต่ละสถานที่ อีกวิธีการหนึ่งในการวิเคราะห์คือ การใช้แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ระหว่างห้องที่ถูกแยกออกจากกัน การเชื่อมต่อกันระหว่างห้องโดยตรง แสดงให้เห็นโดยใช้เส้นเชื่อมโยงระหว่างกัน ตามแผนผังพฤติกรรมของผู้ใช้ (Herbert et.al.1984)

- ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกลุ่มของพื้นที่

ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของพื้นที่หรือบริเวณ (Relation between groups of space : zoning) เป็นการเชื่อมโยงกันระหว่างแต่ละห้องและกลุ่มทางสังคม ซึ่งกำหนดไว้ตามพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แนวความคิดในการจัดการเชิงพื้นที่ โดยแสดงให้เห็นข้อแตกต่างของการมีอาณาเขตครอบครองในศูนย์สุขภาพหลายๆแห่ง ที่สามารถแจกแจงรายละเอียดเป็น 3 ส่วนดังนี้

- 1) ส่วนพื้นที่สาธารณะ ได้แก่ บริเวณที่จำกัดไว้สำหรับผู้ป่วยระหว่างรอพบแพทย์ กำหนดขอบเขตโดยติดป้ายบอกไว้ชัดเจน แก้วที่จัดไว้ให้มีนิตยสาร ที่เขียนรูปหรือที่แขวนร่ม
- 2) ส่วนของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ พนักงานจะมีทางเข้าสู่อาคารที่แยกจากทางเข้าของผู้ป่วยทั่วไป และจะนำเอกสารการรักษาเข้ามาที่ห้องตรวจ ซึ่งคนไข้จะไม่ได้เห็นหรือได้ยินข้อความเกี่ยวกับเอกสารการรักษา
- 3) ส่วนที่มีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่ หรือเรียกว่า บริเวณที่เชื่อมต่อกัน เช่น ห้องตรวจ ห้องให้คำปรึกษา ซึ่งคนสองหน้าที่มาอยู่ในพื้นที่สาธารณะและบริเวณที่ใช้ร่วมกัน พื้นที่สาธารณะจะทำให้คนไข้ต้องแยกออกไปตามลักษณะอาคาร เจ้าหน้าที่จะแยกกับแพทย์ พยาบาลหรือพนักงานต้อนรับ (Cammock.1975 อ้างใน Herbert et.al.1984)

- พื้นที่ที่ใช้ร่วมกัน

พื้นที่ที่ใช้ร่วมกัน ในแต่ละผังพื้นที่จะสามารถจำแนกได้ถึงถึงการกำหนดพื้นที่ที่ใช้ร่วมกัน ว่าจะใช้พื้นที่สาธารณะร่วมกัน ใช้พื้นที่ของเจ้าหน้าที่ร่วมกัน หรือใช้พื้นที่ร่วมกันของบริเวณที่เชื่อมต่อกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบผังพื้นที่ เป็นการเชื่อมโยงการประเมินค่าเข้ากับการครอบครอง อาจทำให้เกิดความชัดเจนทางแนวความคิดในการจัดการเชิงพื้นที่ ซึ่งการวิเคราะห์เปรียบเทียบสามารถนำมาปรับใช้ได้หลายทาง คือ เปรียบเทียบกันในแง่ของจำนวนผู้ครอบครองทางกายภาพ ในแต่ละผังพื้นที่ที่มีหน้าที่ใช้สอยเหมือนกัน สามารถนำไปใช้เปรียบเทียบระหว่างอาคารที่มีหน้าที่ใช้สอยที่แตกต่างกันได้ สามารถทำให้การเปรียบเทียบอยู่ในข้อกำหนดที่สอดคล้องกันได้ การสังเกตถึงการเปลี่ยนแปลงผังพื้นที่ ทำให้เข้าใจในแนวโน้มความต้องการขององค์กรได้เป็นอย่างดี และสามารถนำผลของการเปรียบเทียบผังพื้นที่ ไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานต่าง ๆ ภายนอก เพื่อใช้เป็นแนวทาง เกณฑ์ ข้อเสนอแนะ และเป็นองค์ประกอบทางแนวความคิดและพัฒนา

การออกแบบอาคารที่สนองตอบต่อความต้องการอย่างง่าย ๆ ผลที่ตามมาจะไม่เกิดประโยชน์ และไม่สอดคล้องต่อพฤติกรรมการใช้งานที่มีความแตกต่างกันในแต่ละอาคาร การแก้ปัญหาและการประเมินความเปลี่ยนแปลงเชิงพื้นที่จะขึ้นอยู่กับความชอบส่วนบุคคล เป้าหมายการใช้งานและความคาดหวังของผู้ใช้งาน แต่ไม่ได้เป็นแนวความคิดในการแก้ปัญหาที่เหมาะสมสำหรับทุกคน ผู้ใช้งานจะเป็นผู้ตัดสินใจได้ว่าเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมต่อการใช้งานที่แตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของที่ตั้งนั้นๆ ทักษะคติส่วนบุคคล ความเชื่อและคุณค่า (Cammock.1975 อ้างใน Herbert et. al. 1984) และการวิเคราะห์อาคารที่สร้างเสร็จสมบูรณ์ หลายๆแห่ง สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการพิจารณาถึงความเหมาะสมในพิสัยของปัจจัยต่างๆ เพื่อใช้ดำเนินการจากแนวความคิดหลักไปสู่รายละเอียด ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของข้อสรุปที่ใช้ในการแก้ปัญหาของอาคาร (Cammock.1981)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบผังพื้นที่ เป็นวิธีการศึกษาที่เน้นความสนใจไปที่ผังพื้นที่ ซึ่งเป็นกรณีทางกายภาพ ส่วนวิธีการศึกษาที่เน้นความสนใจไปทางด้านความต้องการ และความพึงพอใจของผู้ใช้ จะได้กล่าวในหัวข้อถัดไป

2.1.6.2 การศึกษาวิธีประเมินอาคารภายหลังการเข้าครอบครองพื้นที่ (POE : Post Occupancy Evaluation)

ในหัวข้อนี้เป็นการศึกษาถึงแนวความคิด และวิธีในการประเมินอาคารภายหลังจากการเข้าครอบครองพื้นที่ (POE) รวมถึงการใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัย และเพื่อให้ได้มาซึ่งผลสรุปที่จะสามารถนำไปใช้เป็นข้อเสนอแนะในการจัดผังพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ในอาคารหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาล

การประเมินอาคารภายหลังการเข้าครอบครองพื้นที่ หรือ POE หรือ Post Occupancy Evaluation เป็นกระบวนการในการประเมินอาคารที่เป็นระบบ และใช้วิธีการที่เคร่งครัด ภายหลัง

จากที่ได้ก่อสร้างและเข้าใช้อาคารมาระยะหนึ่ง การทำ POE มุ่งความสนใจสนใจที่ผู้ใช้อาคารและความต้องการของผู้ใช้ และสิ่งที่พวกเขาเตรียมความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งในผลที่จะเกิดภายหลังของการตกลงใจในการออกแบบที่ผ่านมา และผลสรุปของการใช้ประโยชน์จากอาคาร ความรู้นี้เป็นกรอบของเกณฑ์ที่ถูกต้อง สำหรับสร้างสรรคอาคารที่ดีขึ้นในอนาคต

POE เป็นขั้นตอนหนึ่งของ building process ที่เป็นลำดับต่อเนื่องจาก การวางแผน จัดทำรายละเอียดประกอบโครงการออกแบบ ก่อสร้าง และเข้าใช้พื้นที่ Kantrowitz et al.(1986) (อ้างใน ธนพร วรฉัตร,2543) กล่าวว่าเป้าหมายและประโยชน์ของ POE มีอย่างกว้างขวาง เช่น การใช้ POE เพื่อนำผลสะท้อนของการประเมินอาคารไปใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในอาคารอย่างทันที ขจัดปัญหาาระหว่างขั้นตอน shakedown ซึ่งเป็นขั้นตอนภายหลังจากการเคลื่อนย้ายเข้า ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการแก้ไขปัญหาที่ไม่ได้คาดคิดล่วงหน้าในการใช้อาคาร ปรับอาคารและการใช้อาคารให้สมดุลขึ้นในขณะที่ทำผลลัพธ์ ตรวจสอบหรือสืบสวนในจุดที่สนใจอื่น ๆ เพื่อเข้าสู่การเลือกเกณฑ์ของการใช้สอยอาคาร เช่น การใช้เนื้อที่ว่างภายในให้เกิดประโยชน์ การหาเอกสารที่เกี่ยวกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการใช้สอยอาคาร เพื่อตัดสินใจว่าควรสร้างอาคารใหม่ หรือปรับปรุงอาคารที่เป็นอยู่ วางเกณฑ์เกี่ยวกับข่าวสาร POE สำหรับการทำให้ทันสมัยและปรับปรุงให้ดีขึ้นสำหรับเกณฑ์การออกแบบและเอกสารที่เป็นแนวทางสำหรับสถาปนิก

ผลสรุปของการประเมินและผลสะท้อนที่ได้ จะถูกนำไปใช้สำหรับศตวรรษนั้นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังจากที่อาคารหลักล้มเหลว การประเมินนี้มีผลสรุปในการวางข้อกำหนด ซึ่งตามประวัติศาสตร์จะเป็นวิธีการเดียวที่เป็นระบบ และแหล่งของข่าวสารที่มีพื้นฐานจากการวิจัยในการออกแบบอาคาร ข้อกำหนดนี้รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวกับอาคาร ที่เริ่มต้นในการควบคุมอาคารอย่างเคร่งครัด เช่น เรื่องของสุขภาพ สวัสดิภาพ และความปลอดภัยพื้นฐานของผู้ใช้อาคาร ระหว่างเวลาที่ผ่านไป รูปแบบของอาคารใหม่ ๆ ปรากฏขึ้นมากมาย โครงสร้างของอาคารโตขึ้นอย่างซับซ้อน และรวมถึงการรวบรวมเกณฑ์ต่าง ๆ ในการออกแบบอาคาร และสุดท้าย เมื่อข้อพิจารณาด้านจิตวิทยา และสังคม ได้ถูกนำมาเชื่อมโยงกับการออกแบบ การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมมนุษย์ ก็เข้ามาเป็นการฝึกหัดใหม่ ๆ และความรู้ที่ได้จากการฝึกนี้จะถูกนำไปประยุกต์ใช้กับการประเมินอาคาร การพัฒนาเพื่อเข้าสู่การพิจารณา มีองค์ประกอบของการใช้อาคารที่จะถูกจำแนกคือ องค์ประกอบทางด้านเทคนิค ด้านการใช้สอย และด้านพฤติกรรม ตามลำดับ

- องค์ประกอบทางด้านเทคนิค คือเกณฑ์ด้านสุขภาพ สวัสดิภาพ และความมั่นคงในการครอบครองอาคาร รวมถึงกรณีพื้นฐาน 2 – 3 ประการ เช่น สวัสดิภาพจากไฟไหม้ ความปลอดภัยในโครงสร้างของอาคาร และเรื่องสุขภาพจิต รวมถึงองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น แสงสว่าง การป้องกันเสียงในโครงสร้างของอาคาร และเรื่องสุขภาพจิต รวมถึงองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น การป้องกันเสียง

สะท้อน ความทนทาน อย่างไรก็ตาม, การประเมินอาคารในด้านเทคนิค จะถูกพัฒนาและนำไปใช้สำหรับศตวรรษนี้ การเปลี่ยนแปลงผลผลิตของอาคารในปัจจุบัน ขนาดและความซับซ้อนของอาคาร และความสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้าร่วมใน building process มีการกระตุ้นความต้องการสำหรับ POE

- *องค์ประกอบด้านการใช้สอย* คือความสามารถของผู้ใช้ในการจัดการให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ องค์ประกอบด้านการใช้สอยของ POE เริ่มต้นในการปฏิบัติอย่างเป็นรูปแบบกับกรณีฉุกเฉินของอาคารรูปแบบใหม่ ๆ ที่มีความหลากหลาย ในศตวรรษที่ 19 หนังสือคู่มือได้รวบรวมการใช้สอยแบบพิเศษ ๆ ในการออกแบบเรือนต้นไม้ เรือนจำ โรงพยาบาล ห้างสรรพสินค้า เคหสถาน และอื่น ๆ แนวโน้มนี้มีการต่อเนื่องอย่างคงที่ และมีอัตราเร่งโดยองค์ประกอบ เช่น การแพร่หลายของรูปแบบอาคาร ระบบโครงสร้างอาคารแบบใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ กระบวนการใหม่ และวิธีการในการจัดองค์กรภายใน

- *องค์ประกอบด้านพฤติกรรม* เป็นเกณฑ์ด้านจิตวิทยาและสังคมของความพึงพอใจของผู้ใช้ และคุณภาพชีวิตที่ดีโดยทั่ว ๆ ไป ความเป็นส่วนตัว ความมั่นคง การสื่อความหมายของอาคาร การมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันทางสังคม การรับรู้เกี่ยวกับความแออัด และอาณาเขตครอบครอง ทั้งส่วนสาธารณะ และส่วนบุคคล มีการย้ำโดยองค์ประกอบทางพฤติกรรม ภายในองค์ประกอบทางการใช้สอยอาคารที่ถูกมองข้ามในทศวรรษนี้ ต่อความเสียหายในการเป็นเสมือนเจ้าของผู้ครอบครองอาคาร

ดังนั้น POE จึงมีเป้าหมายพื้นฐานที่สำคัญ คือ ศึกษาสิ่งที่มีอยู่จริงอย่างเจาะลึกให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ รวมถึงกลุ่มผู้ใช้อาคาร ความเป็นมา และโครงสร้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเรียกว่า “ความรู้สึกที่มีต่อสภาพแวดล้อม” และจะต้องสามารถนำไป Generalize ได้อย่างถูกต้องเท่าที่จะเป็นไปได้ เรียกว่า “Generalizability” ผลของงานวิจัยที่น่าเสนอจะต้องไม่คลุมเคลือจนเกินไป ควรมีความชัดเจนให้มากที่สุด และสามารถอธิบายถึงทางเลือกอื่นได้อย่างมีเหตุผล เรียกว่า “ความถูกต้องแม่นยำ”

วิธีประเมินผลหลังการเข้าใช้อาคาร (POE) สามารถแบ่งเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1) การเข้าถึงและการเก็บข้อมูลเบื้องต้น (การลงสำรวจพื้นที่) การทำ POE จะเป็นการเชื่อมโยงกันระหว่างผู้ประเมินผลกับองค์กร ผู้ประเมินจะเป็นผู้กำหนดวิธีการ กำหนดระยะเวลา ในการทำวิจัย ศึกษาบริบทและประเมินประวัติความเป็นมา ในบางกรณีการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นภายหลังการประเมินได้ ซึ่งผลที่ได้จะมีความถูกต้องและเป็นไปได้ในการที่จะใช้เป็นข้อเสนอแนะบางประการ การทำ POE จำเป็นต้องศึกษาถึงประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวข้อง และควรศึกษาก่อนที่จะเข้าทำการประเมิน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทต่างๆไป ที่เกี่ยวข้องกับโครงการนั้นๆ (Craig.1980)

2) การออกแบบงานวิจัย กล่าวถึงการพัฒนาวิธีการ POE คือ การตอบสนองเป้าหมายของการวิจัย ผู้ประเมินควรจะทบทวนถึงจุดมุ่งหมายของการทำ POE ว่าสามารถสร้างความรู้ทางด้านจิตวิทยาสภาพแวดล้อมและสามารถนำไปใช้ได้หรือไม่ การพัฒนากลยุทธ์ ซึ่งมีพื้นฐานที่สามารถนำไปใช้ได้คือ การทดสอบภาคสนาม การศึกษาภาคสนาม การสร้างแบบจำลองทางคอมพิวเตอร์ ทฤษฎีที่สอดคล้องกับการวิจัย สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง การจัดแบ่งงาน การทดลอง และการสร้างแบบจำลอง วิธีการดังกล่าวจะช่วยในการแก้ปัญหาภาคสนามได้ กลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง การสุ่มตัวอย่างเป็นการสร้างโอกาสและสร้างความแตกต่างให้กับกลุ่มตัวอย่างที่จะถูกเลือก การพัฒนาวิธีการออกแบบงานวิจัยมีวิธีพื้นฐาน คือ การสัมภาษณ์ การจดบันทึก การสังเกต การถ่ายภาพ แจกแบบสอบถาม การทดสอบตรวจสอบ ข้อมูลอ้างอิง และข้อมูลทางสถิติของจำนวนประชากร การทดสอบเบื้องต้น (Pre-testing) ผู้ประเมินควรทำแบบสอบถามและเครื่องมืออื่นๆ ให้สมบูรณ์ เพื่อช่วยในการชี้เฉพาะถึงปัญหาที่จำเป็น หลักการทดลองใช้เครื่องมือคือ เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และช่วยทำให้หลีกเลี่ยงการเก็บข้อมูลที่เกินความจำเป็น การทดลองใช้เครื่องมือเป็นมาตรฐานของการประเมิน การทดลองใช้ 2 – 3 ครั้ง ช่วยให้แน่ใจว่าข้อมูลที่ได้นั้นมีความถูกต้อง และทำให้ผู้ประเมินได้รับความคุ้นเคยกับกระบวนการ การวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพของการประเมินด้วย ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการปฏิบัติ จะถูกนำมาใช้สำหรับการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) และกำจัดข้อมูลที่ใช้ไม่ได้ในภายหลัง ข้อมูลจะต้องได้รับการตรวจสอบตั้งแต่ได้เริ่มต้นเก็บข้อมูลจริง และข้อมูลที่เป็นปัญหากับการวิเคราะห์จะถูกทิ้งไป นอกจากนี้ควรจำกัดงบประมาณสำหรับการวิจัยด้วย การออกแบบงานวิจัยรวมถึงการจำกัดเป้าหมาย โดยเฉพาะผู้ประเมินควรเลือกใช้ข้อมูลให้เหมาะสม (Wolfgang et.al.1988)

3) การเก็บข้อมูล เป็นเครื่องมือหรือวิธีการที่ผู้ประเมินต้องไปอยู่ที่อาคารที่จะทำการประเมิน เพื่อให้ได้ข้อมูล เช่น การสำรวจอาคาร แจกแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ที่มีการเตรียมข้อคำถามไว้ล่วงหน้า หรือการสังเกตการณ์อย่างเป็นแบบแผน เพื่อลดผลกระทบของการศึกษาที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้อาคารหรือที่เรียกว่า “ Hawthome Effect “ ความสำคัญของการประเมินจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร ความคาดหวังและความคาดหวังว่าเงื่อนไขต่างๆ ในการทำงานจะได้รับการปรับปรุง ผู้ใช้อาคารและองค์กรอาจมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร อันเนื่องมาจากผู้ประเมิน ผลการศึกษาอาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นภายในอาคารที่ถูกประเมิน ปฏิกริยาที่ตอบสนองนี้เป็นสิ่งที่ยากในการป้องกันหรือหาเอกสารเพื่อทำการสนับสนุนเนื่องจากการคาดเดาพฤติกรรมต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นก่อนมีการประเมิน

อย่างไรก็ตาม การเฝ้าสังเกตการณ์อย่างระมัดระวัง การถ่ายภาพ การสัมภาษณ์โดยไม่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงก็สามารถนำมาใช้ได้ กระบวนการรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนและแน่นอนจะ

ต้องประกอบด้วย การทำให้เฉพาะเจาะจง(Specified) การเผยแพร่(Disseminated) การปฏิบัติ (Practiced) และการตรวจสอบ(Monitored) ความสามารถในการแก้ปัญหาให้ตรงจุดของผู้ทำการประเมินเป็นสิ่งจำเป็น (Wolfgang et.al.1988)

4) การวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาของการทำ POE มักเกิดจากผู้ประเมินไม่เข้าใจวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพ และข้อมูลเชิงปริมาณที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม มีหลักสำคัญอยู่สองสามประการที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ควรวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลที่ย่างก่อนไปสู่ข้อมูลที่ซับซ้อน หากเป็นข้อมูลที่มีตัวแปรเชิงปริมาณที่หลากหลาย ควรพิจารณาวิเคราะห์ตัวแปรเดี่ยวก่อนที่จะไปวิเคราะห์ตัวแปรที่ซับซ้อน และการวิเคราะห์ควรช่วยให้ผู้ประเมินเข้าใจถึงโครงสร้างของข้อมูล (Wolfgang et.al.1988)

5) การนำเสนอข้อมูล ผู้ประเมินควรนำเสนอข้อมูลในหลายๆทาง หัวข้อของเรื่องที่แตกต่างกัน ควรมีการนำเสนอที่แตกต่างกันด้วย (Wolfgang et.al.1988)

วิธีการประเมินผลภายหลังการเข้าใช้อาคารมาระยะหนึ่ง เป็นแนวทางที่ผู้วิจัยสามารถนำไปใช้ในการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้อาคาร ที่มีต่อองค์ประกอบหลัก 3 ประการ คือ

- องค์ประกอบทางด้านเทคนิค คือ ลักษณะทางกายภาพภายในตัวอาคาร
- องค์ประกอบทางการใช้สอย คือ รูปแบบของตัวอาคาร รูปแบบของการจัดผัง

พื้นที่ภายในห้องพัก

- องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม คือ พฤติกรรมการใช้พื้นที่ภายในห้องพัก

โดยใช้วิธีการประเมินผลภายหลังการเข้าใช้อาคาร ดังนี้ ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้อง ออกแบบงานวิจัย เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลและ นำเสนอข้อมูล ผลที่ได้จะเป็นข้อเสนอแนะในการจัดผังพื้นที่ภายในห้องพักนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ที่พักร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในอาคารหอพักมหาวิทยาลัยรัฐบาล ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้ใช้อาคาร

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับหอพักนิสิตนักศึกษาในประเทศ ส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยในด้านปัญหาและความต้องการของนิสิตนักศึกษา ซึ่งพอจะสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิจัยนี้ได้ดังนี้

- ถนอมวงศ์ และคณะ,2523 อ่างโน พรจันทร์ ล่องสกุล ,2530 ทำการวิจัยเรื่องการใช้เวลานอกเวลาเรียนของนิสิตหอพักจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตระดับ

ปริญญาตรีของทุกคนะ พบว่าหลังจากนิสิตนักศึกษาที่อยู่หอพัก เลิกเรียนแล้ว เวลาที่เหลือส่วนใหญ่จะกลับมาทำการบ้าน หรือทำงานอื่นๆที่หอพัก

- อภิชาติ ทรงเจริญ (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินอาคารหอพักนิสิตนักศึกษา วิทยาเขตศาลายา ทับแก้ว และกำแพงแสน พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนมากต้องการให้มีจำนวนเพื่อนร่วมหอพัก จำนวนหอพักละ 2 คน และนักศึกษาก่อนมากมีแนวโน้มที่ต้องการหอพักที่มีขนาดกว้างและมีระเบียบสำหรับหอพักแต่ละห้อง

2.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับหอพักนักศึกษาของต่างประเทศแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษาที่ได้พำนักในหอพักที่อำนวยความสะดวกสบาย มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนและมีกิจกรรมเสริมต่าง ๆ ทางด้านวิชาการ ซึ่งพอจะสรุปมาได้ ดังนี้

การจัดกลุ่มนิสิต นักศึกษาเข้าพักในหอพักนั้น พบว่า (Packwood, 1977 อ้างถึงใน มนตรี แยมกสิกร, 2542) การจัดกลุ่มนิสิต นักศึกษาที่มีความสนใจเหมือนกัน ให้อยู่ด้วยกันจะมีผลทางบวกต่อผลการเรียนโดยเฉพาะนิสิต นักศึกษาที่มีความสามารถสูง เมื่อมารวมกันจะประสบผลสำเร็จทางการเรียนดียิ่งขึ้น และพึงพอใจกับการจัดแบบนี้มากกว่าที่จะจัดแบบสุ่มตัวอย่าง และก็มีผลการวิจัยบางเรื่อง ที่ให้ผลสอดคล้องกับผลการวิจัยเหล่านี้ คือ จากการวิจัยของ Snead และ Caple ซึ่งได้ทำการศึกษาเมื่อปี 1971 (อ้างถึงใน มนตรี แยมกสิกร, 2542)

พบว่า การจัดนิสิต นักศึกษา ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน หรือมีความสนใจเหมือนกันให้อยู่ด้วยกัน จะทำให้เกิดผลดี ถ้านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ได้แลกเปลี่ยนความสนใจซึ่งกันและกัน และมีความใกล้ชิดกัน จะมีอิทธิพลต่อรูปแบบของการเป็นเพื่อนในทางที่ดี

ในปี ค.ศ. 1987 สตีเวน มิเชลล์ (Steven Michael) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมในหอพักกับความสามารถทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยของรัฐ (State University) ทางตอนใต้ โดยการเปรียบเทียบผลคะแนนของความเหมาะสมของการจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยกับผลของคะแนนความเชื่อมั่นทางสติปัญญาและด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบพหุคูณถดถอย (Multiple regression) โดยการสุ่มตัวอย่างของนักศึกษาหอพักจำนวน 600 คน จากจำนวนนักศึกษา 4,280 คน แบบสอบถามที่ใช้ได้มีจำนวน 428 ฉบับ

ผลของการวิจัยพบว่า สภาพการจัดสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมีผลต่อการเสริมสติปัญญาและความมีมนุษยสัมพันธ์ไม่เด่นชัดเท่าที่ควร และนักศึกษายังได้เสนอความคิดเห็นว่า สภาพแวดล้อมของหอพักทำให้นักศึกษาแข่งขันกัน อิทธิพลของตัวนักศึกษานั้นมีมากกว่าสภาพ

แวดล้อมของมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามจากการเปรียบเทียบคะแนนของสองตัวแปรแล้วสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมของหอพักมีส่วนพัฒนาความสามารถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้ดีขึ้น

สรุป จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

- จากการศึกษาเมื่อปี 1971 พบว่า การจัดกลุ่มนิสิต นักศึกษาที่มีความสนใจเหมือนกันให้อยู่ด้วยกันจะมีผลทางบวกต่อผลการเรียนโดยเฉพาะนิสิต นักศึกษาที่มีความสามารถสูง เมื่อมารวมกันจะประสบผลสำเร็จทางการเรียนดียิ่งขึ้น และพึงพอใจกับการจัดแบบนี้มากกว่าที่จะจัดแบบสุ่มตัวอย่าง

- การออกแบบสภาพแวดล้อมภายในหอพักมีส่วนในการช่วยพัฒนาความสามารถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้ดีขึ้นได้

เมื่อพิจารณาจากผลการศึกษาวิจัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศแล้ว จะเห็นได้ว่าต่างก็เห็นความสำคัญของการจัดสร้างหอพักนิสิตนักศึกษาว่า เป็นสถานที่ที่อำนวยความสะดวกให้กับนิสิตนักศึกษา ที่มีที่พักอาศัยไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษา และยังสามารถพัฒนานิสิตนักศึกษาได้ด้วยวิธีการปลูกฝังให้มีคุณธรรม จริยธรรม สร้างความพร้อมด้านบุคลิกภาพ ด้านทักษะทางสังคมและอารมณ์ นอกเหนือจากการให้ความรู้เป็นพื้นฐานแล้ว แต่ในประเทศไทยยังมีอุปสรรคในการพัฒนาหอพักนิสิต นักศึกษาให้เต็มรูปแบบได้ เนื่องจากสภาพความเจริญด้านเศรษฐกิจยังไม่ทัดเทียมกับต่างประเทศ ซึ่งมีความเจริญมากกว่าและสามารถจัดรูปแบบของหอพักที่สมบูรณ์แบบเพื่อรองรับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้ดีกว่า แต่อย่างไรก็ตามหากผู้บริหารสถานศึกษาในประเทศไทยให้ความสำคัญและความสนใจในการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง โดยการให้บริการ สวัสดิการ จัดกิจกรรมและจัดสภาพแวดล้อมกายภาพภายในหอพักที่เอื้อต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาและสอดคล้องกับกิจกรรมพฤติกรรมของผู้พักอาศัยให้มากที่สุด การบริหารงานหอพักนิสิตนักศึกษาก็จะประสบความสำเร็จได้เช่นกัน

2.3 สรุปการทบทวนวรรณกรรมกับการนำไปใช้ในการศึกษาวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ทั้งหมดข้างต้น สามารถสรุปออกมาเป็นหลักทฤษฎีที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดังนี้

1. การศึกษาประวัติความเป็นมาของหอพักนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย

จากการศึกษาพบว่า หอพักนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย เริ่มก่อตั้งขึ้น ในสมัยรัชกาลที่ 5 คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรียกได้ว่าเป็นหอพักสำหรับนิสิตนักศึกษาชาย แห่งแรกของประเทศไทย

- การศึกษาประวัติความเป็นมาของหอพักนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย และประวัติความเป็นมาของหอพักนิสิตนักศึกษาในกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน ก็เพื่อประโยชน์ต่อการเข้าสำรวจพื้นที่และศึกษาถึงรูปลักษณะของครุภัณฑ์ภายในห้องพัก รูปแบบของการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพัก อันจะมีผลต่อการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ในอาคารพักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาล ให้สอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของการจัดสร้างหอพัก

2. การศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติหอพักและกฎกระทรวง ,พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

จากการศึกษาทำให้ทราบถึงข้อกำหนดต่างๆที่เกี่ยวกับห้องพักนิสิตนักศึกษา ดังนี้

2.1 ในส่วนของพื้นที่ห้องพัก จะต้องมีควมกว้างหรือความยาวไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร

2.2 พื้นที่โดยรวมภายในห้องพัก จะต้องไม่น้อยกว่า 9.00 ตารางเมตร

2.3 ภายในห้องพักจะต้องมีช่องที่สามารถรับแสงสว่างจากธรรมชาติ และช่องระบายอากาศอย่างเพียงพอ

2.4 ในส่วนของพื้นที่บริเวณระเบียง จะต้องมีความกว้างอย่างน้อย 1.00 เมตร

2.5 ภายในห้องพักจะต้องมีช่องระบายลมให้เพียงพอเมื่อปิดประตูทั้งหมด

2.6 ภายในห้องพักจะต้องมีพื้นที่ของช่องประตู หน้าต่าง และช่องลมรวมกันไม่น้อยกว่า 10 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ของห้องนั้น

3.การศึกษา นโยบายและวัตถุประสงค์ในการจัดสร้างหอพักนิสิตนักศึกษา

เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาควบคู่ไปกับการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ในอาคารพักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษา ให้ได้รูปแบบของผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ ที่สอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของการจัดสร้างหอพักมากที่สุด

4. การศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษา เป็นการศึกษาแนวความคิดหลักในการออกแบบผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษา ซึ่งแยกออกเป็น 3 ประเด็นหลัก คือ

4.1 ขนาดพื้นที่ห้องพักนิสิตนักศึกษา

4.2 จำนวนของนิสิตนักศึกษาในแต่ละห้องพัก

4.3 การจัดเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษา

การศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ในอาคารพักอาศัยประเภทหอพัก

นิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาล ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการทางพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร

5. การศึกษาแนวความคิดที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้พักอาศัยในหอพัก

ถ้ามีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการทางพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร จะทำให้ผู้ใช้อาคารเกิดความพึงพอใจต่อการเข้าใช้สภาพแวดล้อมกายภาพนั้นๆ และก่อให้เกิดการใช้อาคารได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องพิจารณาในเรื่องต่างๆดังนี้

- การมีอาณาเขตครอบครอง (Territoriality)
- พฤติกรรมที่เว้นว่างส่วนบุคคล (Personal Space Behavior)
- ภาวะความเป็นส่วนตัว (Privacy)

6. การศึกษาเกี่ยวกับวิธีวิเคราะห์เปรียบเทียบผังพื้น (Comparative Floorplan - Analysis)

การศึกษาวิธีการเพื่อใช้ในการพัฒนาแนวความคิดในการจัดเชิงพื้นที่ของการออกแบบผังพื้น เพื่อค้นหาความเหมือน และความแตกต่างที่สามารถบอกได้ถึงหน้าที่ใช้สอยและกิจกรรมภายในอาคารแบบหนึ่งกับอีกแบบหนึ่ง ในผังพื้นแต่ละสถานที่ที่ต่างกันอย่างแต่มีประโยชน์ใช้สอยเดียวกัน ซึ่งจะนำมาอธิบายถึงความต้องการพื้นที่ที่ที่ต่างกันได้โดยศึกษาถึง ขนาดของพื้นที่ ความสัมพันธ์ของพื้นที่ ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มพื้นที่และพื้นที่ส่วนรวม จากการศึกษาวิธีการดังกล่าว สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผังพื้นภายในอาคาร กรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน

7. การศึกษาวิธีประเมินอาคารภายหลังการเข้าครอบครองพื้นที่ (POE : Post Occupancy Evaluation)

การศึกษาวิธีการประเมินความสัมพันธ์ผลทางด้านการเข้าใช้งานภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในอาคารพักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษา ภายหลังจากปรับเปลี่ยนองค์ประกอบเชิงพื้นที่ใหม่และเป็นการวัดระดับความพึงพอใจของผู้ใช้อาคารภายหลังการเข้าใช้งาน โดยพิจารณาองค์ประกอบหลักของการใช้อาคาร คือ องค์ประกอบด้านเทคนิค องค์ประกอบด้านการใช้สอยพื้นที่ และองค์ประกอบด้านกิจกรรม พฤติกรรม

โดยมุ่งศึกษาสภาพแวดล้อมของผู้ใช้อาคาร ลักษณะทางกายภาพและลักษณะทางสังคมของโครงการที่จะประเมิน เช่น คุณภาพของการออกแบบทั้งหมด สภาพแวดล้อมโดยรวม องค์ประกอบของอาคารที่เป็นอยู่ ความจำเป็นและรูปแบบในการติดต่อสื่อสารกันภายในอาคาร ศึกษาผู้ใช้อาคาร คือ ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการประเมิน ทั้งนี้เพื่อใช้ในการอธิบายถึง

ความต้องการ การรับรู้และกิจกรรมที่เกิดขึ้น ศึกษาการจัดพื้นที่สำหรับกิจกรรม เป็นข้อมูลที่จะชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ และศึกษาบริบทของประวัติความเป็นมาทางสังคมซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบทางการเปลี่ยนแปลงของสังคม

จากการศึกษาในหัวข้อนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจและความคิดเห็นในด้านต่างๆกับผู้ใช้อาคารในกรณีศึกษา เพื่อให้ทราบถึงแนวทางในการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในอาคารพักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาล ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้พักอาศัย

8. การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็น งานวิจัยในประเทศ และงานวิจัยต่างประเทศ ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้ทราบถึงความต้องการที่แท้จริงของนิสิตนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักจากหลากหลายสถาบัน เช่น พบว่านิสิตนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพัก ส่วนใหญ่ใช้เวลาหลังเลิกเรียนอยู่ในหอพักเพื่อทำการบ้านและกิจกรรมต่างๆของทางหอพัก , นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการมีเพื่อนร่วมห้องพักจำนวน 2 คนต่อหนึ่งห้องพัก , นิสิตนักศึกษาชายมีความพึงพอใจต่อหอพักที่ตนพักอาศัยน้อยกว่านิสิตนักศึกษาหญิง หรือการจัดให้นิสิตนักศึกษาที่มีความสนใจเหมือนกัน เรียนสาขาวิชาเดียวกันพำนักอยู่ในห้องเดียวกัน จะทำให้มีผลต่อการเรียนเป็นบวก เป็นต้น

ในการศึกษาหัวข้อนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆในอาคารพักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาล ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการทางพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร

2.4 ตัวแปรที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษารายละเอียดของกรอบแห่งทฤษฎีข้างต้นนั้น ในแต่ละประเด็นล้วนมีความสำคัญ และมีผลกระทบต่อการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ในอาคารพักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาล และจากรายละเอียดการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาข้างต้น ทำให้ได้มาซึ่งตัวแปรต่าง ๆ ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยครั้งนี้ ซึ่งในการทำวิจัยครั้งนี้จะยึดตัวแปรหลักเหล่านี้ เพื่อใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถามและนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในบทต่อไป

ตัวแปรหลักที่ได้จากการศึกษาวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแบ่งได้ ดังนี้(ดูภาพที่ 2.1)

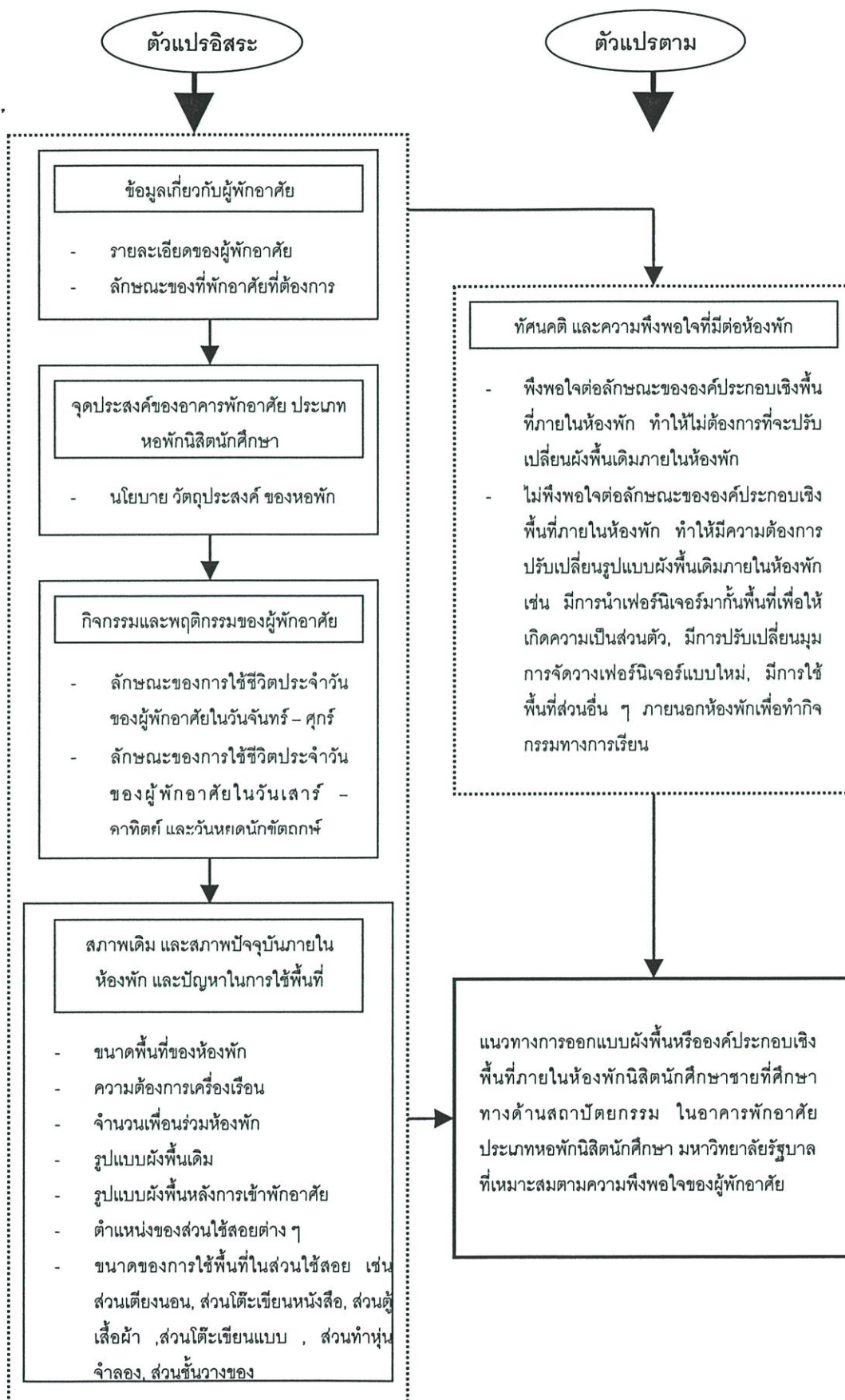
ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- รายละเอียดของผู้พักอาศัย ได้แก่ อายุ ชั้นปี ภาควิชาที่ศึกษา
- นโยบาย ของหอพัก
- วัตถุประสงค์ของหอพัก
- รูปแบบผังพื้นเดิม
- รูปแบบผังพื้นหลังการเข้าพักอาศัย
- ขนาดของพื้นที่ภายในห้องพัก
- ขนาดของการใช้พื้นที่ในส่วนใช้สอย เช่น ส่วนเตียงนอน ส่วนตู้เสื้อผ้า ส่วนโต๊ะเขียนหนังสือ ส่วนของพื้นที่ทำหุ่นจำลอง และส่วนโต๊ะเขียนแบบ
- ตำแหน่งของพื้นที่ใช้สอยส่วนต่างๆ
- ความต้องการเครื่องเรือน
- จำนวนเพื่อนร่วมห้องพัก
- กิจกรรมและพฤติกรรม ในวันธรรมดาและวันหยุดของผู้พักอาศัย

ตัวแปรตาม ได้แก่

- ทักษะคิด และความพึงพอใจที่มีต่อห้องพักอาศัย

สำหรับรายละเอียดของตัวแปรซึ่งแยกออกเป็นนิยามทางด้านมโนทัศน์และนิยามทางด้านปฏิบัติการนั้น มีแสดงไว้ในบทต่อไป

ภาพที่ 2.1 แผนภูมิแสดงการเชื่อมโยงตัวแปรในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลโครงการเปรียบเทียบ

3.1 เป้าหมายในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการใช้สอยพื้นที่ของห้องพักนิสิตนักศึกษาชาย ภายในหอพักของมหาวิทยาลัยรัฐบาลที่มีผลต่อทัศนคติของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งต้องพักอาศัยร่วมกับเพื่อนต่างคณะที่มีความต้องการใช้สอยพื้นที่ค่อนข้างแตกต่างกัน โดยการพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น ขนาดของห้องพัก วัตถุประสงค์ของการใช้พื้นที่ รวมถึงการใช้พื้นที่และศึกษาการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักตลอดจนพื้นที่อำนวยความสะดวก สำหรับวัตถุประสงค์ในการพักอาศัยและการทำงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับวิชาเรียน เพื่อให้เกิดความพึงพอใจมากที่สุดต่อการพักอาศัยในห้องพัก โดยศึกษาเพื่อต้องการทราบข้อกำหนดและเกณฑ์ต่าง ๆ ของการออกแบบภายในห้องพัก ภายในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล โดยอ้างอิงกับความพึงพอใจของนักศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจในการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ต่อไป ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งการศึกษาออกเป็นสองส่วน โดยส่วนแรกเป็นการศึกษาถึงลักษณะทางด้านกายภาพ คือ สภาพสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของห้องพักนิสิตนักศึกษาชาย สภาพปัญหา โดยใช้วิธีการประเมินอาคารภายหลังการเข้าครอบครองพื้นที่ (POE: Post Occupancy Evaluation) และใช้วิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบเชิงพื้นที่ของห้องพักที่ใช้เป็นกรณีศึกษา เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ และส่วนที่สองเป็นการศึกษาถึงทัศนคติที่นิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัยมีต่อพื้นที่ และองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในห้องพัก และพฤติกรรมการใช้พื้นที่ของนิสิตนักศึกษา โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งในสองส่วนมาวิเคราะห์ร่วมกัน ซึ่งในขั้นตอนของการสรุปผลการวิจัยจะนำเสนอในเชิงบรรยาย รวมถึงการสรุปพื้นที่เชิงผังพื้นที่ของห้องพักตามทัศนคติของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัย

3.2 วิธีการที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

3.2.1 ศึกษาข้อมูลในเชิงเอกสารที่เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา นโยบาย วัตถุประสงค์ของหอพัก รวมทั้งปัญหาและกิจกรรม พฤติกรรมในการพักอาศัยของนิสิตนักศึกษา ที่พักอาศัยในห้องพักนิสิตนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล

3.2.2 การรวบรวมทัศนคติที่มีต่อหอพักนิสิตนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล โดยมีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมจำนวน 74 คนเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

3.2.2.1 ศึกษาถึงกิจกรรม พฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงของวันธรรมดา

(จันทร์ – ศุกร์) และช่วงของวันหยุด(เสาร์ – อาทิตย์)ตลอดทั้งวันทั้งนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมจำนวน 74 คนและนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆแต่พำนักอยู่ในห้องพักเดียวกันจำนวน 74 คนเช่นกัน

3.2.2.2 สัมภาษณ์และสอบถามถึงข้อมูลเบื้องต้นกับเจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับหอพักนิสิตนักศึกษา

3.2.3 การประมวลข้อมูลเบื้องต้นถึงลักษณะทางกายภาพของหอพักนิสิตนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยรัฐบาลเขต กรุงเทพมหานคร

3.2.3.1 นำข้อมูลเบื้องต้นที่ได้มาสรุปเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.3.2 ทำการสำรวจภาคสนาม, บันทึกภาพ, สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง และให้ผู้เกี่ยวข้องเช่น เจ้าหน้าที่ประจำหอพัก อาจารย์ที่ประจำอยู่ในหอพัก และนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาด้านสถาปัตยกรรมที่พำนักอยู่ในหอพักทุกคนตอบแบบสอบถาม

3.2.3.3 รวบรวมคำตอบของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ นำมาวิเคราะห์ผลโดยแสดงผลเป็นคำร้อยละและสรุปผลจากการวิเคราะห์

3.2.4 แนวทางการสำรวจเพื่อการวิจัย

มุ่งเน้นไปสู่การใช้พื้นที่ ปัญหาในการใช้พื้นที่ ความต้องการใช้พื้นที่และทัศนคติที่มีต่อห้องพักภายในหอพักนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาด้านสถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยรัฐบาล

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 ข้อมูลในส่วนที่เป็นเชิงคุณภาพ ซึ่งได้จากการศึกษาทางด้านเอกสาร ผลงานตำราต่างๆ งานวิจัย รวมถึงการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ใช้วิธีการรวบรวมแล้วนำมาวิเคราะห์และนำเสนอในเชิงบรรยาย โดยอาศัยหลักแนวคิด ทฤษฎี มาเป็นตัวสนับสนุน

3.3.2 ข้อมูลในส่วนที่เป็นเชิงปริมาณ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 74 คน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล การหาค่าเฉลี่ยโดยเสนอเป็นคำร้อยละ และจัดทำเป็นตาราง เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบ และอภิปรายผล

3.4 การนำเสนอผลการวิจัย

3.4.1 การนำเสนอเป็นแนวคิดในการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย เพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้พักอาศัย โดยนำเสนอในรูปแบบของการบรรยายเชิงสรุปผลจากการวิเคราะห์

3.4.2 เสนอเป็น Typical Floor Plan ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรม พฤติกรรม

การพักอาศัยของผู้อาศัยในห้องพัก ภายในอาคาร พักอาศัยประเภทหอพักนิสิตนักศึกษาชาย ในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร

3.5 ตัวแปรที่ศึกษา

ประมวลนิยามศัพท์ทางด้านมโนทัศน์ นิยามศัพท์ทางด้านปฏิบัติการ

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและทิศทางการศึกษาจึงนำไปสู่การกำหนดนิยามทางด้านมโนทัศน์และนิยามทางด้านปฏิบัติการ ซึ่งได้กำหนดขึ้นจากการพิจารณากรอบแนวคิดและทฤษฎีของการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงนิยามทางด้านมโนทัศน์ และนิยามทางด้านปฏิบัติการ

ตัวแปรอิสระ	นิยามด้านมโนทัศน์ (Conceptual Definitions)	นิยามด้านปฏิบัติการ (Operational Definitions)	เครื่องมือ
- ข้อมูลเกี่ยวกับผู้พักอาศัย	- รายละเอียดของผู้พักอาศัย	- อายุ - ชั้นปี - ภาควิชา	- แบบสอบถาม
- จุดประสงค์ของอาคารพักอาศัย ประเภทหอพักนิสิตนักศึกษา	- นโยบาย วัตถุประสงค์ของหอพัก	- นโยบาย วัตถุประสงค์ของหอพักนิสิตนักศึกษาในกรณีศึกษา	- ข้อมูลจากการรวบรวมเอกสาร - แบบสัมภาษณ์
- กิจกรรมและพฤติกรรมของผู้พักอาศัย	- การใช้ชีวิตประจำวันของผู้พักอาศัยในหอพัก	- กิจกรรมที่กระทำในช่วงวันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์) - ลักษณะของพฤติกรรมในช่วงวันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์) - กิจกรรมที่กระทำในช่วงวันหยุด (เสาร์- อาทิตย์) - ลักษณะของพฤติกรรมในช่วงวันหยุด (เสาร์- อาทิตย์)	- แบบสอบถาม - แบบสัมภาษณ์ - แบบสอบถาม - แบบสัมภาษณ์ - แบบสอบถาม - แบบสัมภาษณ์ - แบบสอบถาม - แบบสัมภาษณ์

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	นิยามด้านมโนทัศน์ (Conceptual Definitions)	นิยามด้านปฏิบัติการ (Operational Definitions)	เครื่องมือ
- สภาพเดิมและสภาพปัจจุบันภายในห้องพักและปัญหาของการใช้พื้นที่	- องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมกายภาพภายในห้องพัก	- รูปแบบผังพื้นเดิม - รูปแบบผังพื้นหลังการเข้าพักอาศัย - ขนาดของการใช้พื้นที่ในส่วนใช้สอย เช่น เติงนอน, เติงทำงาน, ตู้เสื้อผ้า, ชั้นวางของ เติงเขียนแบบ - ตำแหน่งของส่วนใช้สอยต่าง ๆ - การเชื่อมต่อของแต่ละตำแหน่งในห้องพัก	- แบบสัมภาษณ์ - แบบสอบถามเชิงสำรวจ - แบบสอบถามทัศนคติ - การวัดขนาดของพื้นที่ - แบบสังเกตการณ์ - แบบสอบถามทัศนคติ - แบบสังเกตการณ์ - แบบสอบถามทัศนคติ - แบบสังเกตการณ์
ตัวแปรตาม	นิยามด้านมโนทัศน์ (Conceptual Definitions)	นิยามด้านปฏิบัติการ (Operational Definitions)	เครื่องมือ
- ทัศนคติและความพึงพอใจที่มีต่อห้องพักอาศัย	- พึงพอใจต่อลักษณะขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมกายภาพภายในห้องพัก - ไม่พึงพอใจต่อลักษณะขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมกายภาพภายในห้องพัก	- ไม่มีการปรับเปลี่ยนผังพื้นและลักษณะทางกายภาพเดิมภายในห้องพัก - ต้องการปรับเปลี่ยนผังพื้นเดิมของห้องพัก - มีการใช้เฟอร์นิเจอร์กันพื้นที่เพื่อให้เกิดความเป็นส่วนตัว - มีการปรับเปลี่ยนมุมการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ใหม่ - มีการใช้พื้นที่ส่วนอื่น ๆ ภายในห้องพักเพื่อทำกิจกรรมทางการเรียน	- แบบสอบถามทัศนคติ - การถ่ายภาพ - แบบสอบถามทัศนคติ - แบบสอบถามทัศนคติ - แบบสังเกตการณ์ - แบบสอบถามทัศนคติ - แบบสังเกตการณ์ - แบบสอบถามทัศนคติ - แบบสังเกตการณ์

3.6 ขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูล

- 3.6.1 การเก็บรวบรวมจากเอกสารต่าง ๆ ที่สามารถนำมาเป็นข้อมูลสนับสนุน
- 3.6.2 เข้าสังเกตการณ์ลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพ โดยการบันทึกภาพให้เห็นถึงพื้นที่และพฤติกรรมของผู้ใช้
- 3.6.3 สัมภาษณ์พื้นที่ การใช้พื้นที่ และองค์ประกอบต่าง ๆ ในพื้นที่ โดยการใช้แบบสำรวจพื้นที่ที่มีรายละเอียดของขนาดพื้นที่ รูปแบบการจัดเครื่องเรือน ความสัมพันธ์ในการจัดวางตำแหน่งใช้สอยของส่วนต่าง ๆ
- 3.6.4 สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่โดยใช้คำถามแบบไม่เป็นทางการ
- 3.6.5 การใช้แบบสอบถามในส่วนของประชากร โดยเลือกกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ในภาควิชาที่มีการเรียนโดยใช้โต๊ะเขียนแบบเป็นสำคัญ มีอยู่ด้วยกัน 5 ภาควิชา คือ สถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมภายใน สถาปัตยกรรมไทย ภูมิสถาปัตยกรรมและออกแบบอุตสาหกรรมศิลป์ โดยเลือกจากทุก ๆ คนที่อาศัยอยู่ในหอพักนั้น ๆ ตามจำนวนตัวเลขจริง ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ณ ช่วงเวลาที่ทำการศึกษาวิจัย

3.7 กรณีศึกษา

การศึกษาสภาพแวดล้อมกายภาพภายในห้องพักของหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาล ซึ่งจากเงื่อนไขของกรณีศึกษาที่ได้กล่าวไว้แล้วในเบื้องต้นนั้น มีทั้งหมด 4 สถาบัน จะกล่าวถึงเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้เท่านั้น โดยจะกล่าวถึงเฉพาะสภาพแวดล้อมกายภาพภายในห้องพัก และจะกล่าวโดยละเอียดในเรื่องของรูปแบบผังพื้นที่ภายในห้องพัก การใช้สอยพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ภายในห้องพัก การศึกษาสภาพแวดล้อมกายภาพภายในห้องพักของหอพักนิสิตนักศึกษาในครั้งนี้ ได้มีการศึกษาโดยใช้แบบสำรวจการใช้พื้นที่ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและจดบันทึกด้วยตนเอง โดยที่ลักษณะของการศึกษาแบ่งออกเป็น ประวัติความเป็นมา นโยบายและวัตถุประสงค์ของหอพัก ลักษณะทางกายภาพ และสภาพทั่วไป ในกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง คือ

- หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
- หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- หอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

มีรายละเอียดดังนี้

หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติความเป็นมา

กำเนิดหอพักนิสิตชายนั้น แต่เดิมเรียกว่า หอวัง เพราะตั้งอยู่ในบริเวณที่เรียกว่า วังวินเซอร์ ของสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมหลวงวชิรญาณิศ เมื่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขึ้นจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานวังวินเซอร์ให้เป็นหอพัก โดยลักษณะของหอพักนั้นเป็นอาคารไม้ และต่อมาได้ถูกสร้างเป็นอาคารหอพักชาย 14 ชั้นในปี พ.ศ.2536

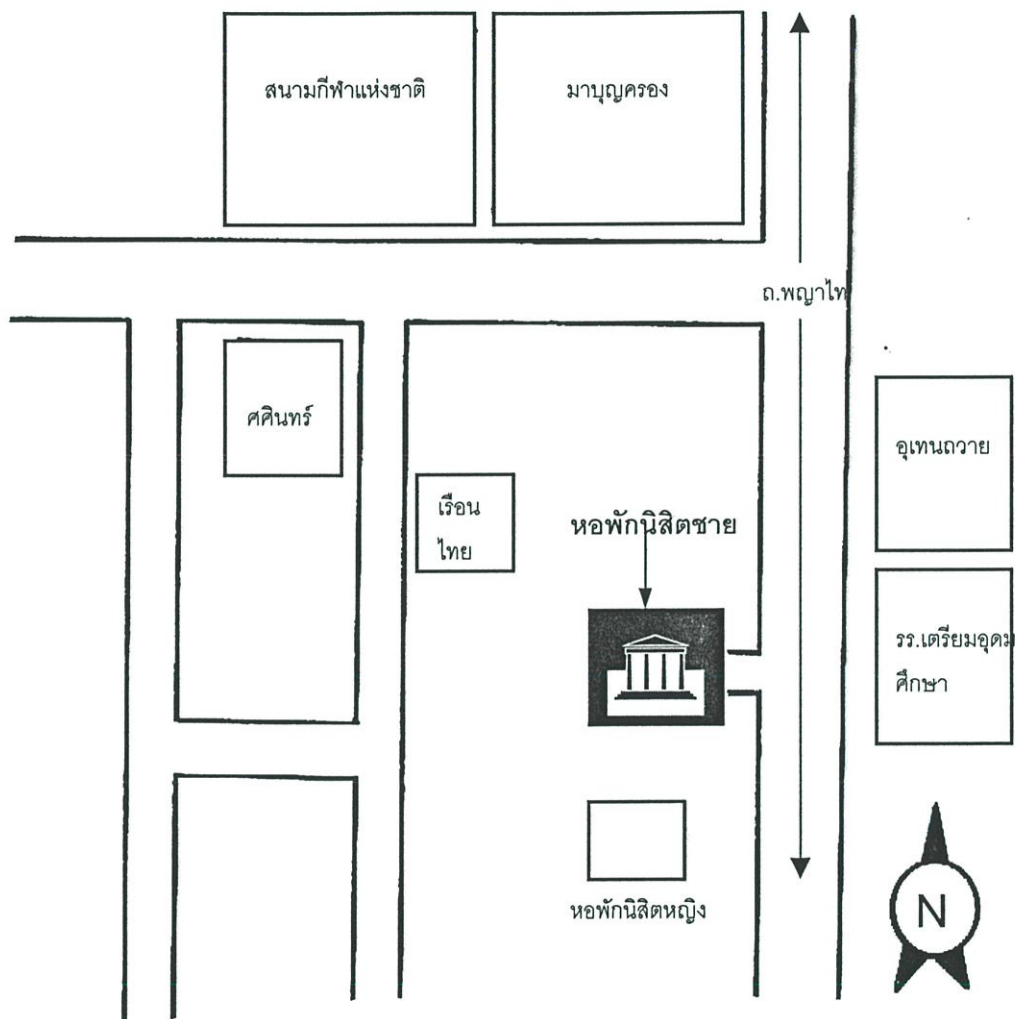
นโยบายและวัตถุประสงค์ของหอพัก

1. เพื่อให้ นิสิตได้อยู่ร่วมกันในที่พักที่มีบรรยากาศเอื้ออำนวยต่อการศึกษา
2. เพื่อฝึกฝนให้นิสิตได้รู้จักการอยู่อาศัยร่วมกัน เคารพในสิทธิซึ่งกันและกัน มีน้ำใจ มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม และสามารถดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตต่างคณะซึ่งมีพื้นฐานทางด้านความรู้และความเข้าใจที่แตกต่างกัน ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
4. เพื่อช่วยเหลือนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด และไม่มีที่พักอยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือมีที่พักซึ่งไม่สะดวกต่อการศึกษา หรือเป็นนิสิตที่มีฐานะขาดแคลน

สภาพแวดล้อมทั่วไป

ในปัจจุบันจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหอพักนิสิตชาย เป็นอาคารสูง 14 ชั้น มีเพียงอาคารเดียว ตั้งอยู่ ภายในอาณาเขตของมหาวิทยาลัย บริเวณถนนพญาไท เขตปทุมวัน บริเวณด้านหน้าของหอพักเป็นอาคารหอพักนิสิตหญิง ส่วนด้านหลังเป็นห้างสรรพสินค้ามาบุญครองและสนามกีฬาแห่งชาติ (ดูภาพที่3.1) เปิดให้นิสิตนักศึกษาเข้าพำนักตั้งแต่ ชั้นที่ 2 ถึง ชั้นที่13 โดยมีพื้นที่ภายในห้องพักแต่ละห้อง ประมาณ 35.70 ตารางเมตร และมีจำนวนของนิสิตที่ศึกษาอยู่ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 44 คน (ผู้วิจัยได้ทำการเก็บบันทึกข้อมูลไว้ ณ วันที่ 2 มิถุนายน 2545) ส่วนสภาพแวดล้อมรอบนอกตัวอาคารนั้น พบว่าชั้นล่างจัดเป็นลานโล่งสำหรับนิสิตนักศึกษาทำกิจกรรมต่างๆ เป็นเสมือนลานเอนกประสงค์ หรือ บุคคลภายนอกที่มาพบได้นั่งพบปะพูดคุย ซึ่งรอบๆตัวอาคารถูกจัดไว้อย่างร่มรื่น มีการประดับด้วยต้นไม้ชนิดต่างๆช่วยสร้างบรรยากาศอันร่มรื่น และสงบ (ดูภาพที่3.2 , 3.3 และ3.4)

ก) แผนผังที่ตั้งของหอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3.1 แผนผังที่ตั้งของหอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3.2 สภาพแวดล้อมบริเวณทางเข้าหลักของหอพัก

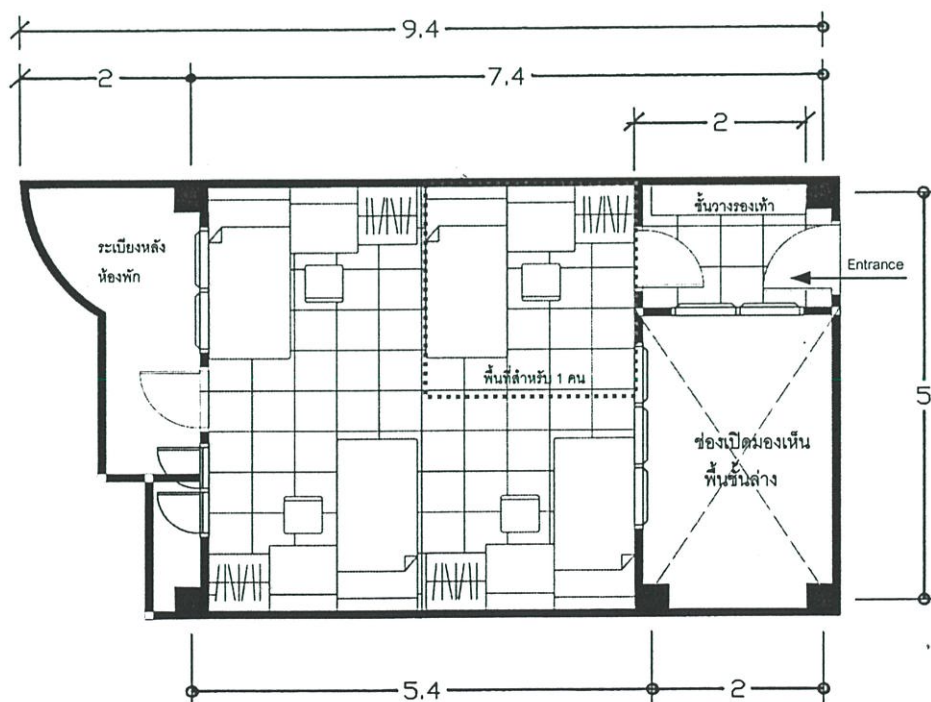
ภาพที่ 3.3 สภาพแวดล้อมบริเวณด้านหน้าของตัวอาคารหอพักนิสิตชาย

ภาพที่ 3.4 สภาพแวดล้อมบริเวณด้านหลังของหอพักนิสิตชาย

ค) รูปแบบการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักก่อนที่นิสิตนักศึกษาจะเข้าพัก

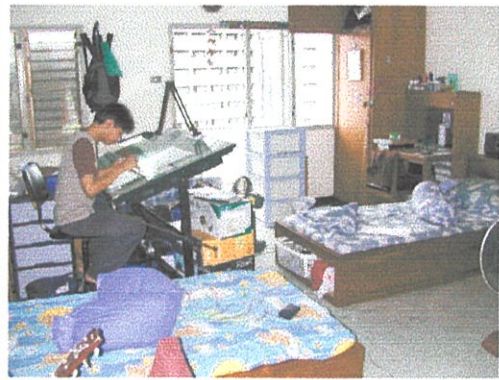
ห้องพักภายในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้นแต่ละห้องพักมีพื้นที่เฉลี่ยประมาณ 27.00 ตารางเมตร โดยมีการจัดสรรพื้นที่สำหรับผู้พักอาศัยแต่ละคนไว้อย่างชัดเจน(ดูภาพที่3.7) มีการแบ่งพื้นที่ห้องพักออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นส่วนของทางเข้าหน้าห้องใช้เป็นพื้นที่สำหรับตั้งชั้นวางรองเท้าซึ่งผู้พักอาศัยใช้ร่วมกัน (ดูภาพที่3.8 และ3.9) ถัดมาเป็นส่วนของห้องพัก ส่วนนี้จะเป็นพื้นที่สำหรับผู้พักอาศัยโดยจัดไว้สำหรับผู้พักอาศัยจำนวน 4 คน ลักษณะของการจัดพื้นที่ใช้สอย จะแบ่งพื้นที่ออกเป็น สี่ส่วนหรือสี่มุมห้องโดยผู้พักอาศัยจะมีพื้นที่ของตนเองคนละมุมเท่าๆกัน (ดูภาพที่ 3.10 และ3.11) โดยเฟอร์นิเจอร์ที่แต่ละคนจะได้ใช้เป็นส่วนตัวนั้นมี 1.ตู้เสื้อผ้า 2.เตียงนอนเดี่ยว 3.โต๊ะทำงาน-อ่านหนังสือ และส่วนสุดท้ายเป็นส่วนของระเบียงบริเวณหลังห้องพัก ประโยชน์ใช้สอยส่วนใหญ่ใช้เป็นที่ตากเสื้อผ้า ประโยชน์ใช้สอยอื่นๆ เช่น เป็นมุมพักผ่อน พักสายตาชมวิวสำหรับชั้นที่อยู่สูงๆ หรือนั่งอ่านหนังสือ เป็นต้น (ดูภาพที่3.12 และ3.13)

ภาพที่ 3.7 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักรูปแบบเดิม ก่อนที่นิสิตนักศึกษาจะเข้าพัก
พำนัก หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3.8 และ 3.9 แสดงบริเวณทางเข้าด้านหน้าของห้องพัก และชั้นวางรองเท้าหน้าห้อง

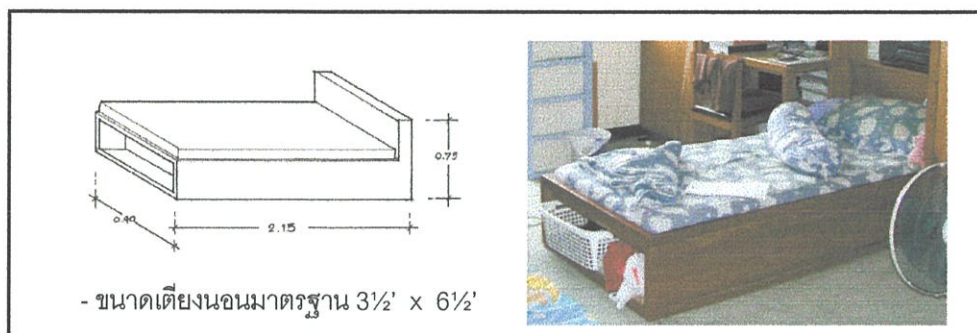
ภาพที่ 3.10 และ 3.11 แสดงลักษณะการจัดพื้นที่ใช้สอย และ บรรยากาศทั่วไปภายในห้องพัก

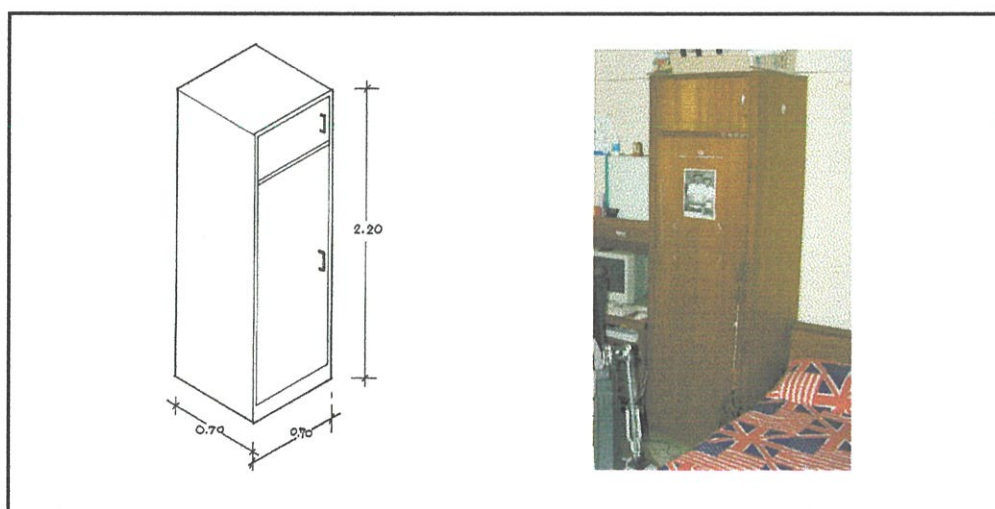
ภาพที่ 3.12 , 3.13 แสดงพื้นที่ส่วนของระเบียงหลังห้องพักและทิวทัศน์เมื่อมองไปนอกระเบียง

ง) เครื่องอำนวยความสะดวกภายในห้องพักที่จัดไว้สำหรับนิสิตผู้พักอาศัยแต่ละคน

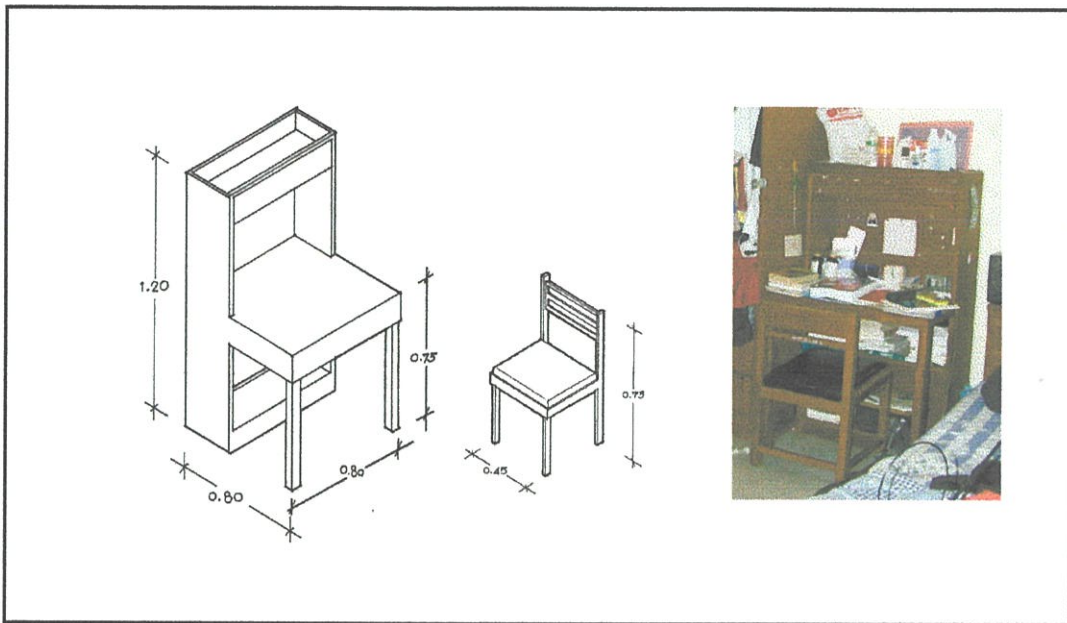
นิสิตชายที่พำนักในหอพักนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้นจะต้องยอมรับกับเงื่อนไขหรือระเบียบการของทางหอพัก ซึ่งทางหอพักได้จัดจำนวนผู้พักอาศัยไว้ 4 คน ต่อหนึ่งห้องพัก โดยแบ่งพื้นที่ใช้สอยออกเป็นคนละมุม นอกจากนี้ทางหอพักยังได้จัดเฟอร์นิเจอร์ไว้สำหรับแต่ละคน ซึ่งประกอบด้วย 1.เตียงนอนเดี่ยว พร้อมพูก(ดูภาพที่ 3.14) 2. ตู้เสื้อผ้าส่วนตัว (ดูภาพที่ 3.15) 3. โต๊ะสำหรับทำการบ้าน อ่านหนังสือ (ดูภาพที่ 3.16) และ 4. ชั้นวางรองเท้าซึ่งต้องใช้อยู่ร่วมกัน(ดูภาพที่ 3.17)

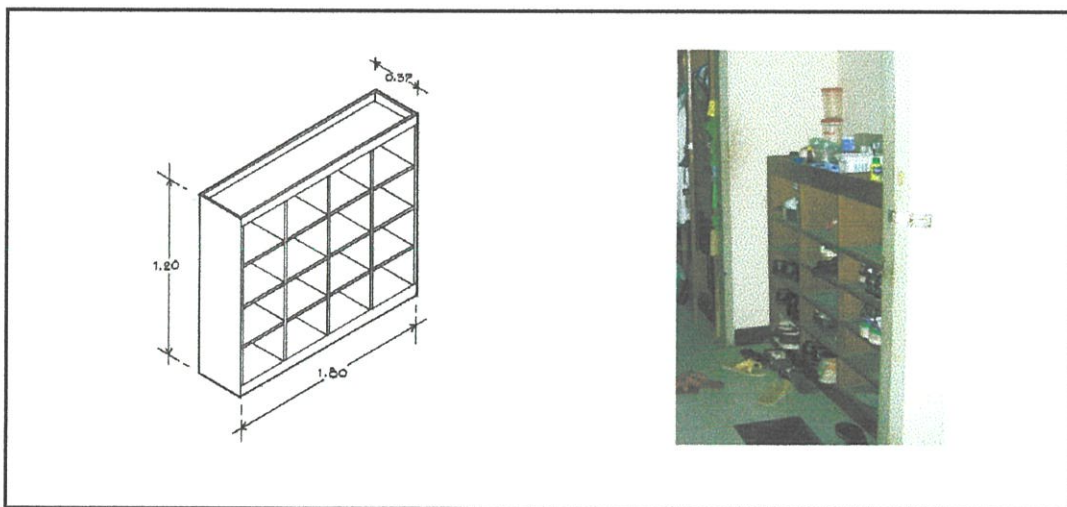
ภาพที่ 3.14 แสดงลักษณะของเตียงนอนภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3.15 แสดงลักษณะของตู้เสื้อผ้าแบบมีที่เก็บของด้านบน ภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3.16 แสดงลักษณะโต๊ะทำงาน อ่านหนังสือ ภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3.17 แสดงลักษณะของชั้นวางรองเท้าใช้งานร่วมกัน ภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ประวัติความเป็นมา

หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน เริ่มก่อตั้งขึ้นพร้อมกับการเปิดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปีพุทธศักราช 2486 ซึ่งในช่วงระยะเริ่มแรกนั้น มีอาคารหอพักนิสิตชายเพียงสองถึงสามอาคารเท่านั้น ต่อมาทางมหาวิทยาลัยได้มีนโยบายรับนิสิตเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นความต้องการที่พักอาศัยของนิสิตจึงเพิ่มมากขึ้นด้วย รวมทั้งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ตระหนักถึงปัญหาและความจำเป็นของนิสิตที่ไม่มีที่พักอยู่ในกรุงเทพฯ ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงได้มีนโยบายสร้างหอพักนิสิตชายเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนมาถึงปัจจุบันมีทั้งหมด 7 อาคาร

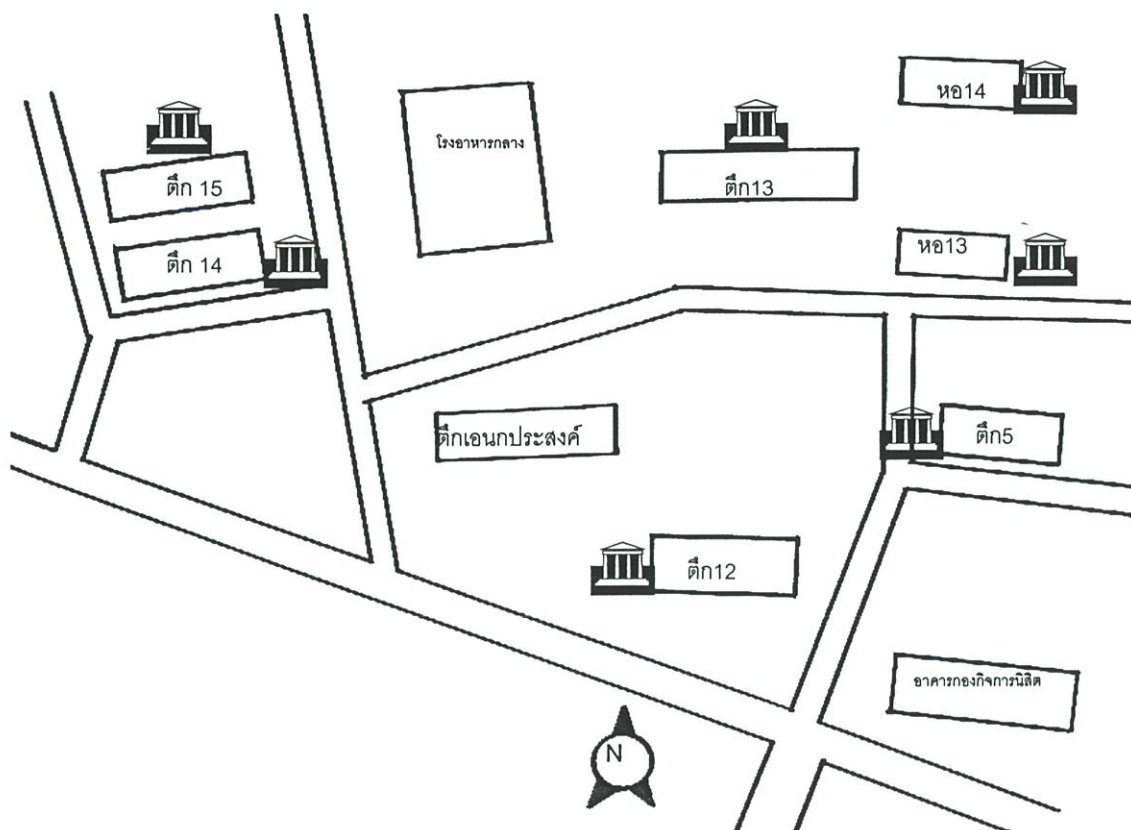
นโยบายและวัตถุประสงค์ของหอพัก

1. เพื่อให้เป็นที่พักอาศัยของนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด ปริมาณพล ตลอดจนนิสิตที่มีปัญหาทางด้านการเรียนและการปรับตัว
2. เพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคม ความสามารถในการทำงานร่วมกัน การเคารพในสิทธิของผู้อื่น ความสามัคคีมีน้ำใจและความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม
3. เพื่อช่วยส่งเสริมให้นิสิตมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยการจัดที่พักและสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม
4. เพื่อให้บริการที่พักมีความสะอาด ปลอดภัย ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่ดีแก่นิสิตหอพัก

สภาพแวดล้อมทั่วไป

ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มีหอพักนิสิตชายทั้งหมด 7 อาคาร ซึ่งเป็นอาคารที่พักสำหรับนิสิต ระดับปริญญาบัณฑิตทั้ง 7 อาคาร คือ ตึกพักชายที่ 5, 12, 13, 14, 15 และหอพักชายที่ 13, 14 อาคารหอพักตั้งอยู่ใกล้เคียงกันภายในอาณาเขตของมหาวิทยาลัยฯ (ดูภาพที่ 3.18) เนื่องจากงานวิจัยนี้ศึกษากรณีศึกษาเฉพาะนิสิตที่เรียนในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์เท่านั้น ดังนั้นจากการบันทึกเก็บข้อมูลของผู้วิจัย ณ วันที่ 3 กันยายน 2545 พบว่านิสิตที่ศึกษาในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์อาศัยในหอพักของมหาวิทยาลัยฯ จำนวน 9 คน แบ่งเป็น ตึก 12 จำนวน 2 คน ตึก 14 จำนวน 2 คน ตึก 15 จำนวน 2 คน หอ 13 จำนวน 2 คน และหอ 14 จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 5 อาคาร ฉะนั้นงานวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะ 5 อาคารดังกล่าวเท่านั้น สามารถจับกลุ่มอาคารที่มีรูปแบบเดียวกันได้ดังนี้ ตึก 14 มีรูปแบบเดียวกับตึก 15, หอ 13 มีรูปแบบเดียวกับหอ 14 ส่วนตึก 12 นั้นมีรูปแบบที่ไม่เหมือนใคร ทั้ง 5 อาคารจะแยกแสดงรายละเอียดดังนี้

ก) ผังแสดงที่ตั้งของหอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

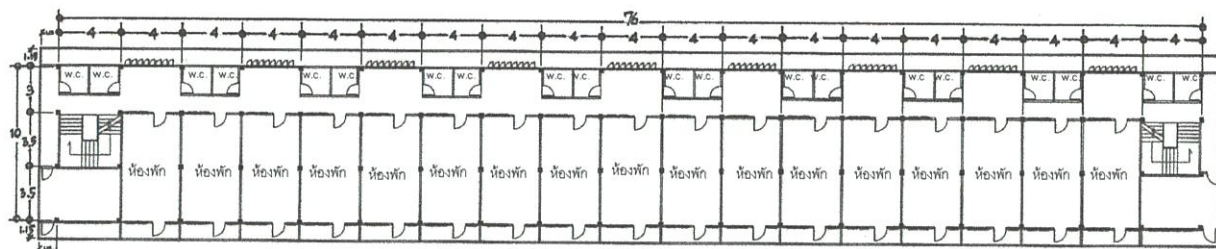

ภาพที่ 3.18 ผังแสดงที่ตั้งของหอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ข) รูปแบบของผังพื้นและสภาพแวดล้อมของอาคารหอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ตึกพักชาย 14 และ 15

ตึกพักชายที่ 14 และ 15 เป็นอาคารหอพักที่ตั้งอยู่คู่กัน ตัวอาคารสูงสี่ชั้น มีห้องพักนิสิตชั้นละ 15 ห้องรวมทั้งหมด 60 ห้อง ใช้ระบบห้องน้ำรวม ไม่มีลิฟท์ (ดูภาพที่ 3.19) สภาพแวดล้อมโดยรอบร่มรื่น ด้านข้างระหว่างตึก 14 และ 15 มีสนามบาสเก็ตบอลสำหรับนิสิตหอพัก (ดูภาพที่ 3.20, 3.21 และ 3.22)

ผังพื้นที่ 2-5

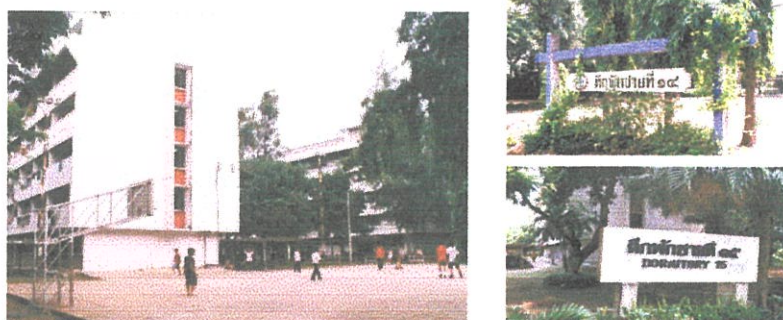
ภาพที่ 3.19 แสดงผังพื้นที่ 2-5 ตึก 14,15 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตบางเขน

ภาพที่ 3.20 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณด้านหน้าตึก 14,15 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

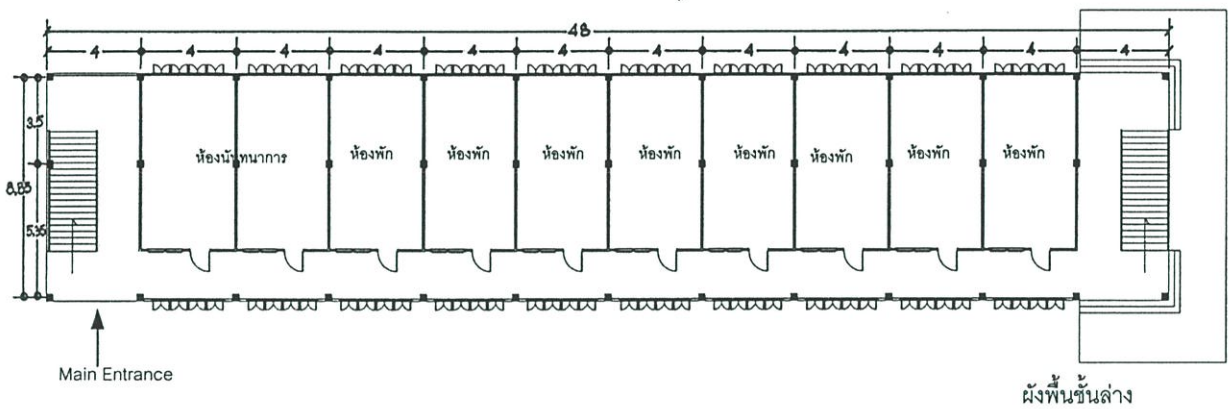
ภาพที่ 3.21 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณด้านหลัง ตึก 14,15 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

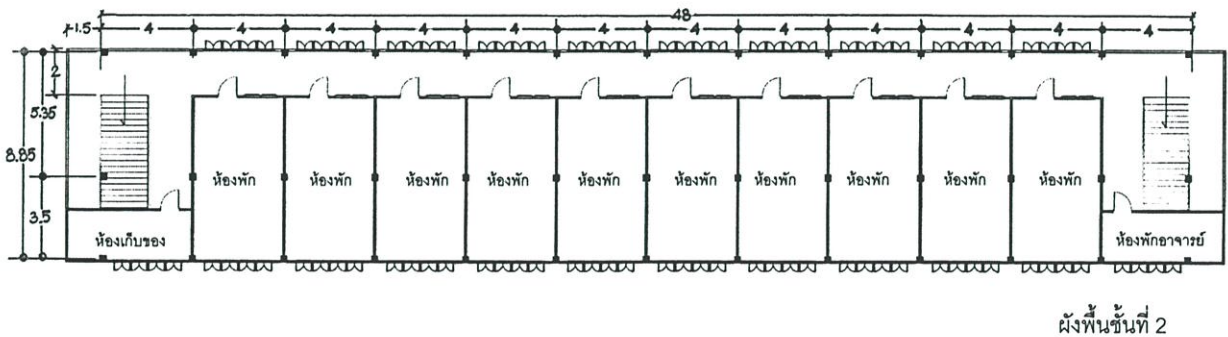
ภาพที่ 3.22 แสดงสภาพแวดล้อมด้านข้างตึก 14,15 และป้ายชื่อประจำตึกพักชาย

หอพักชาย 13 และ 14

หอพักชาย 13 และ 14 เป็นอาคารไม้ที่ตั้งอยู่ไม่ไกลกัน ตัวอาคารสูงสองชั้น โดยชั้นหนึ่งมีห้องพักนิสิตแปดห้อง ส่วนชั้นสองมีสิบห้อง รวมทั้งหมด 18 ห้อง ไม่รวมห้องพักอาจารย์ที่ประจำอยู่ในหอพัก ใช้ระบบห้องน้ำรวมอยู่ที่ชั้นล่าง (ดูภาพที่ 3.23 และ 3.24) สภาพแวดล้อมโดยรอบร่มรื่น ด้านหน้าและด้านหลังจัดแต่งเป็นส่วนหย่อมขนาดเล็กๆ ให้ความร่มรื่นแก่ตัวอาคาร (ดูภาพที่ 3.25 และ 3.26)

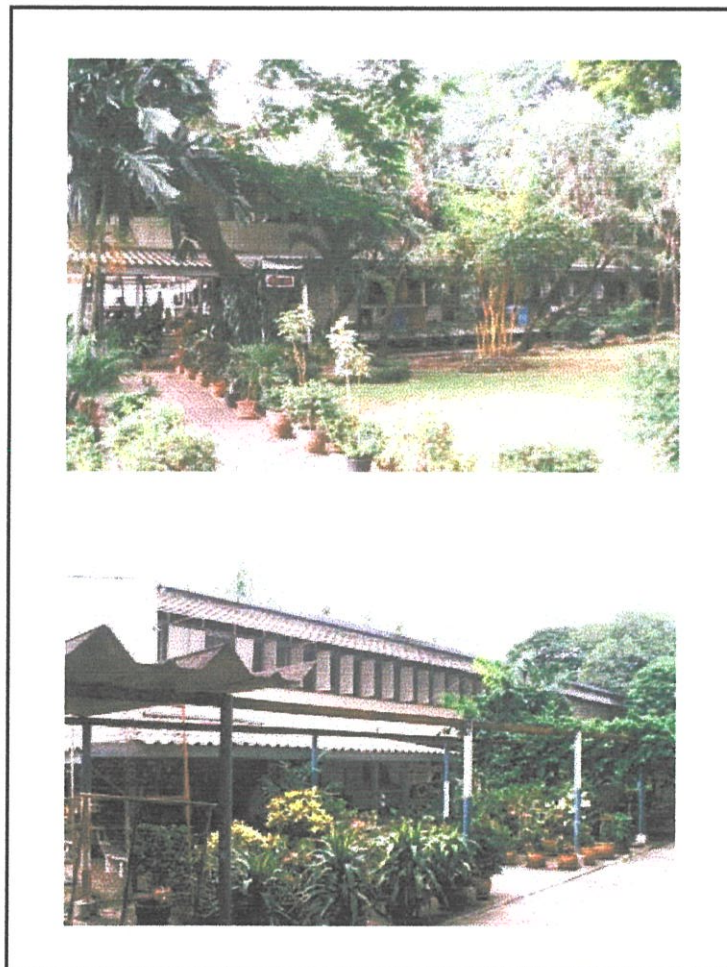
ภาพที่ 3.23 ผังพื้นที่ชั้นล่าง หอพักนิสิตชาย 13 และ 14 ม.เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ภาพที่ 3.24 ผังพื้นที่ชั้น 2 หอพักนิสิตชาย 13 และ 14 ม.เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

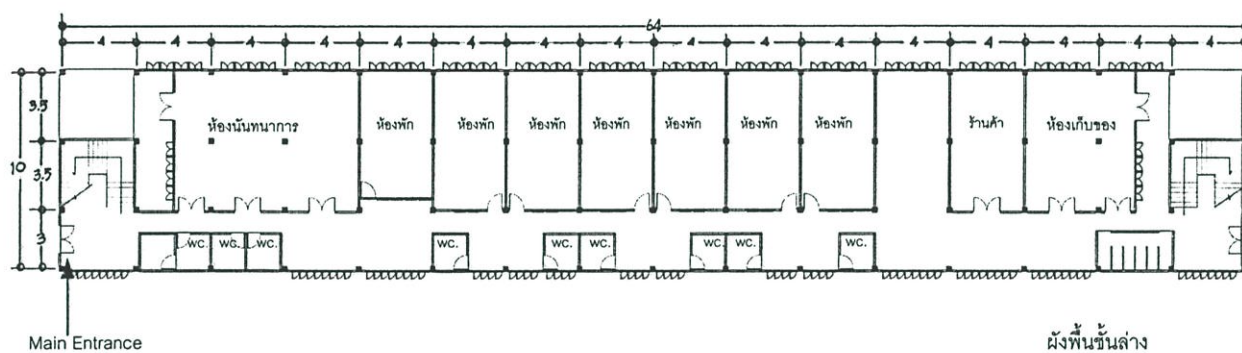
ภาพที่ 3.25 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณด้านหน้าหอพัก ในส่วนของป้ายชื่อหอพักชาย13,14 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

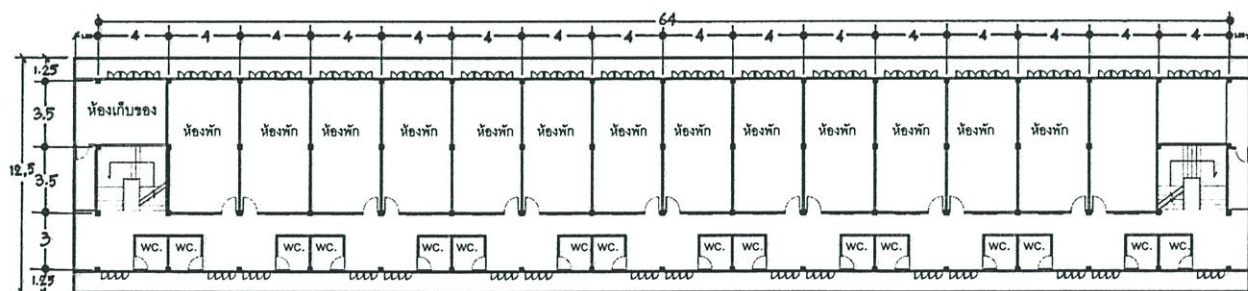
ภาพที่ 3.26 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณด้านหน้าหอพัก ซึ่งจัดเป็นสวนหย่อมขนาดเล็กของหอพักชาย13,14 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ตึกพักชาย 12

ตึกพักชายที่ 12 เป็นอาคารหอพักที่ตั้งอยู่ด้านหลังอาคารกองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตัวอาคารสูงสามชั้น โดยชั้นล่างมีห้องพักนิสิตจำนวน 7 ห้องส่วนที่เหลือเป็นห้องนันทนาการ และห้องเก็บของ ชั้นสองมีห้องพักจำนวน 14 ห้องและห้องเก็บของ 1 ห้อง ส่วนชั้นสามมีห้องพักจำนวน 15 ห้อง แบ่งเป็นห้องพักนิสิต 14 ห้องและห้องพักอาจารย์ประจำตึก 1 ห้อง รวมห้องพักทั้งหมด 36 ห้อง ใช้ระบบห้องน้ำรวมประจำในแต่ละชั้น ไม่มีลิฟท์(ดูภาพที่3.27และ 3.28) สภาพแวดล้อมโดยรอบ ร่มรื่น ด้านหน้าตัวอาคารจัดเป็นสวนหย่อม ส่วนพื้นที่ด้านหลังอาคารจัดเป็นโรงจอดรถจักรยาน และลานตากผ้า (ดูภาพที่3.29และ3.30)

ภาพที่ 3.27 ฝั่งพื้นชั้นล่าง ตึกพักนิสิตชาย 12 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ฝั่งพื้นที่ 2-3

ภาพที่ 3.28 ฝั่งพื้นที่ 2-3 ตึกพักนิสิตชาย 12 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ภาพที่ 3.29 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณด้านหน้าหอพัก ในส่วนของป้ายชื่อและสวนหย่อมของ ตึกพักชาย12 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

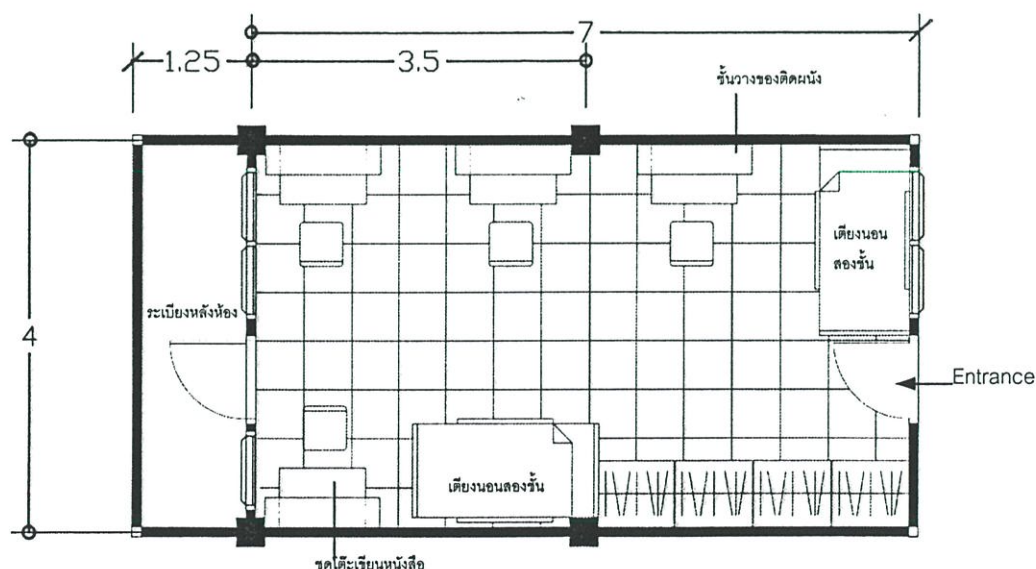
ภาพที่ 3.30 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณด้านหลังหอพัก ซึ่งจัดไว้เป็นโรงจอดรถจักรยานและ ลานตากผ้าของตึกพักชาย12 หอพักนิสิตชาย ม.เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ค) รูปแบบการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักก่อนที่นิสิตจะเข้าพำนัก

เนื่องจากอาคารหอพักนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน แต่ละอาคารสร้างขึ้นมาไม่พร้อมกัน ดังนั้นรูปแบบของอาคารแต่ละหลังจึงแตกต่างกันทั้งในเรื่องของขนาดพื้นที่และลักษณะของตัวอาคาร รูปแบบการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักก่อนที่นิสิตจะเข้าพักมีรายละเอียดดังนี้

ตึกพักชาย 14 และ 15

ห้องพักภายในตึกพักชาย 14 และ 15 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขนนั้นแต่ละห้องพักมีพื้นที่เฉลี่ยประมาณ 28.00 ตารางเมตร โดยมีการจัดสรรพื้นที่สำหรับผู้พักอาศัยซึ่งมีการแบ่งพื้นที่ใช้สอยที่ไม่ชัดเจนมากนัก โดยมีการเว้นพื้นที่ว่างไว้บริเวณกลางห้องพัก (ดูภาพที่ 3.31) มีการแบ่งพื้นที่ห้องพักออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นส่วนของห้องพัก ส่วนนี้จะเป็นพื้นที่สำหรับผู้พักอาศัยโดยจัดไว้สำหรับผู้พักอาศัยจำนวน 4 คน ลักษณะของการจัดพื้นที่ใช้สอย จะแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วนตามพื้นที่ของโต๊ะอ่านหนังสือของแต่ละคนมุมเท่าๆกัน (ดูภาพที่ 3.32) สำหรับเฟอร์นิเจอร์ที่แต่ละคนจะได้ใช้เป็นส่วนตัวนั้นมี 1. ตู้เสื้อผ้า 2. เตียงนอนลักษณะเตียงสองชั้น 3. โต๊ะทำงาน-อ่านหนังสือ 4. ตู้แขวนติดผนัง และส่วนที่สองเป็นส่วนของระเบียงบริเวณหลังห้องพัก ประโยชน์ใช้สอยส่วนใหญ่ใช้เป็นที่ตากเสื้อผ้า ประโยชน์ใช้สอยอื่นๆ เช่น เป็นมุมพักผ่อน พักสายตาคมวิวสำหรับชั้นที่อยู่สูงๆ หรือนั่งอ่านหนังสือ เป็นต้น (ดูภาพที่ 3.33)

ภาพที่ 3.31 ผังแสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักรูปแบบเดิม ก่อนที่นิสิตนักศึกษาจะเข้าพำนัก ตึกพักชาย 14 และ 15 หอพักนิสิตชาย ม.เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

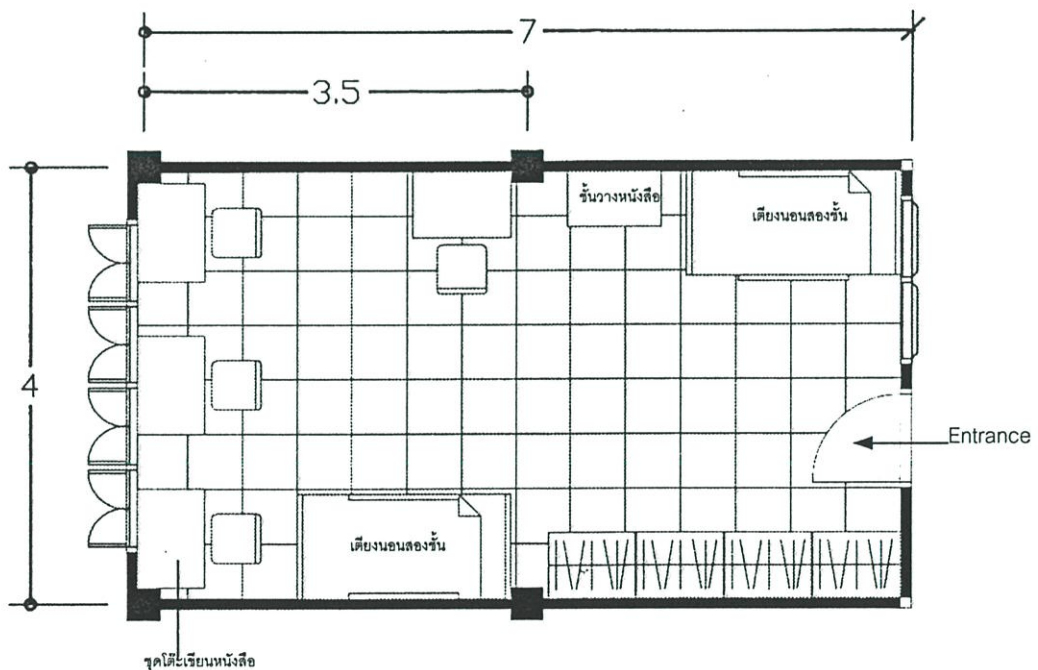
ภาพที่ 3.32 แสดงลักษณะการจัดพื้นที่ใช้สอย และ บรรยากาศทั่วไปภายในห้องพัก

ภาพที่ 3.33 แสดงพื้นที่ส่วนของระเบียงหลังห้องพักและทิวทัศน์เมื่อมองไปนอกระเบียง

หอพักชาย 13 และ 14

ห้องพักภายในหอพักชาย 13 และ 14 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขนนั้นแต่ละห้องมีพื้นที่เฉลี่ยประมาณ 28 ตารางเมตร โดยมีการจัดสรรพื้นที่สำหรับผู้พักอาศัยซึ่งมีการแบ่งพื้นที่ใช้สอยที่ไม่ชัดเจนมากนัก โดยมีการเว้นพื้นที่ว่างไว้บริเวณกลางห้องพัก (ดูภาพที่ 3.34) พื้นที่ห้องพักมีเพียงส่วนเดียวเท่านั้น คือ ส่วนของห้องพัก ซึ่งเป็นพื้นที่สำหรับผู้พักอาศัย ไม่มีระเบียง โดยจัดไว้สำหรับผู้พักอาศัยจำนวน 4 คน ลักษณะของการจัดพื้นที่ใช้สอยจะแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วนตามพื้นที่ของโต๊ะอ่านหนังสือของแต่ละคนมุมเท่าๆกัน สำหรับเฟอร์นิเจอร์ที่แต่ละคนจะได้ใช้เป็นส่วนตัวนั้นมี 1.ตู้เสื้อผ้า 2.เตียงนอนลักษณะเตียงสองชั้น 3. โต๊ะทำงาน-อ่านหนังสือ 5.ชั้นวางรองเท้า สำหรับเฟอร์นิเจอร์จะต้องใช้ร่วมกันคือ 1. ชั้นวางหนังสือ 2. ชั้นวางรองเท้า (ดูภาพที่ 3.35)

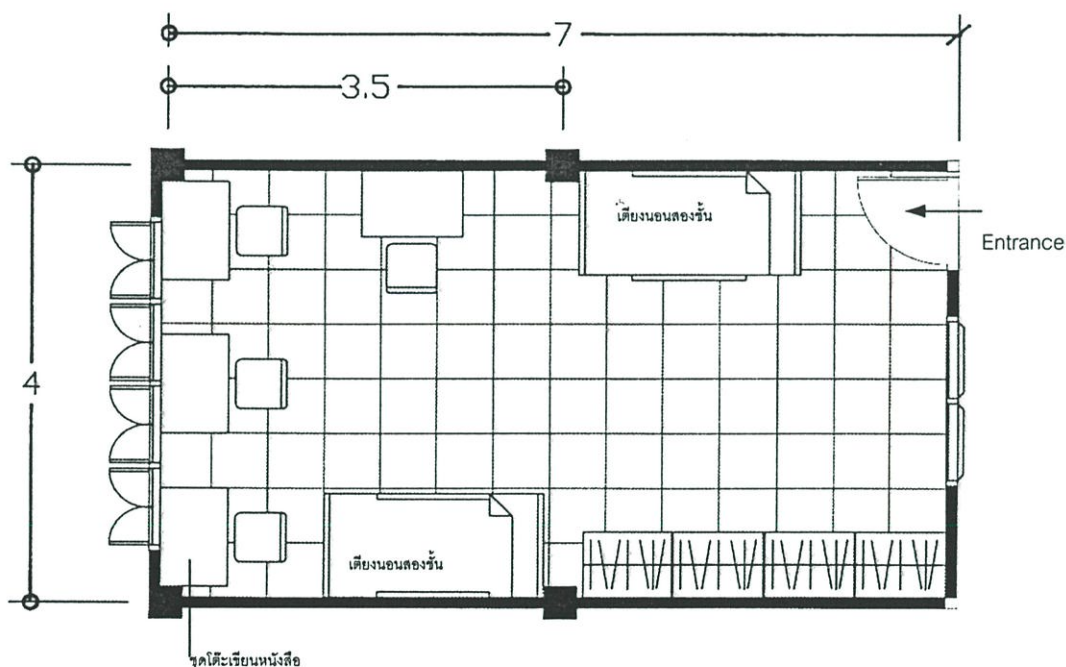
ภาพที่ 3.34 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักรูปแบบเดิม ก่อนที่นิสิตจะเข้าพำนัก หอพักชาย 13 และ 14 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

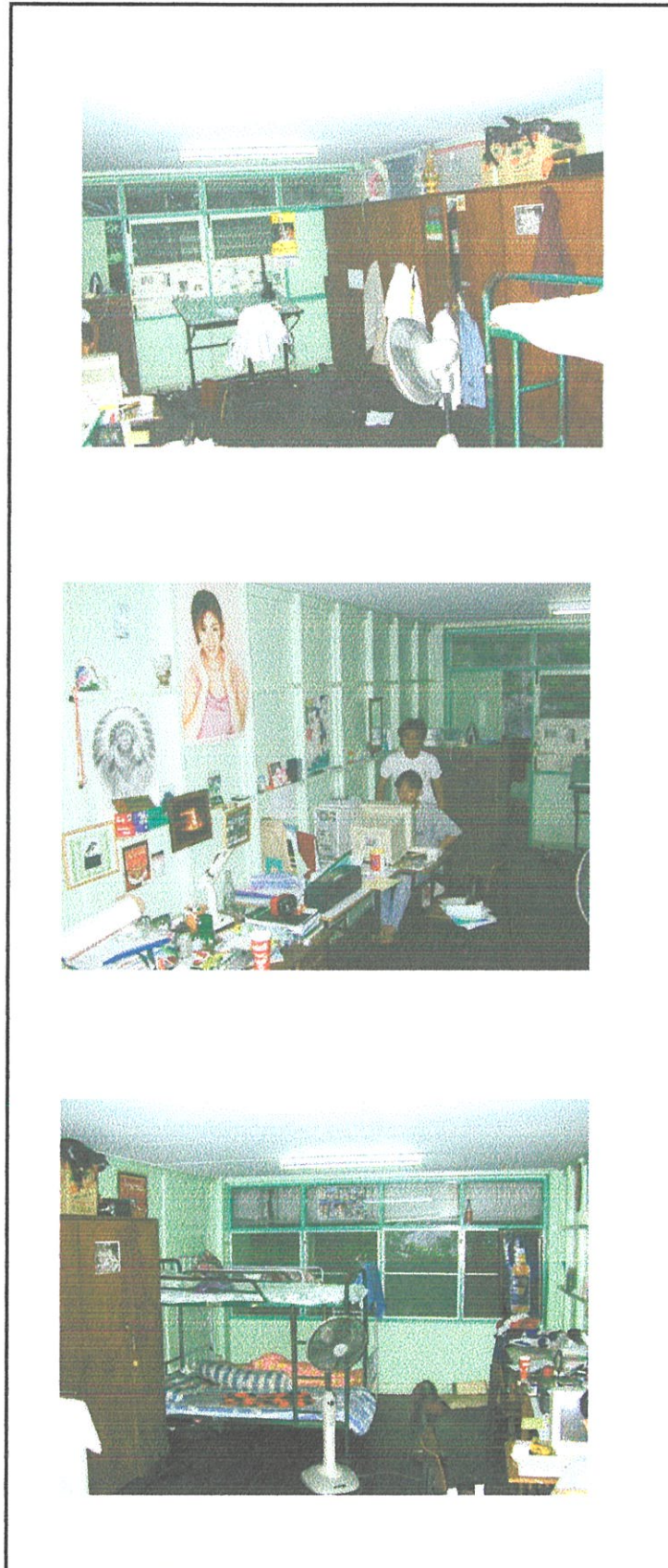
ภาพที่ 3.35 แสดงลักษณะการจัดพื้นที่ใช้สอย และบรรยากาศทั่วไปภายในห้องพัก

ตึกพักชาย 12

ห้องพักภายในตึกพักชาย 12 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขนนั้นแต่ละห้องมีพื้นที่เฉลี่ยประมาณ 28 ตารางเมตร โดยมีการจัดสรรพื้นที่สำหรับผู้พักอาศัย ซึ่งมีการแบ่งพื้นที่ใช้สอยที่ไม่ชัดเจนมากนัก โดยมีการเว้นพื้นที่ว่างไว้บริเวณกลางห้องพัก(ดูภาพที่3.36) พื้นที่ห้องพักมีเพียงส่วนเดียวเท่านั้น คือ ส่วนของห้องพัก ซึ่งเป็นพื้นที่สำหรับผู้พักอาศัย ไม่มีระเบียง โดยจัดไว้สำหรับผู้พักอาศัยจำนวน 4 คน ลักษณะของการจัดพื้นที่ใช้สอย จะแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วนตามพื้นที่ของโต๊ะอ่านหนังสือของแต่ละคนมุมเท่าๆกัน สำหรับเฟอร์นิเจอร์ที่แต่ละคนจะได้ใช้เป็นส่วนตัวนั้นมี 1.ตู้เสื้อผ้า 2.เตียงนอนลักษณะเตียงสองชั้น 3.โต๊ะทำงาน-อ่านหนังสือ (ดูภาพที่3.37)

ภาพที่ 3.36 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักรูปแบบเดิม ก่อนที่นิสิตจะเข้าพำนัก ตึกพักชาย 12 หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

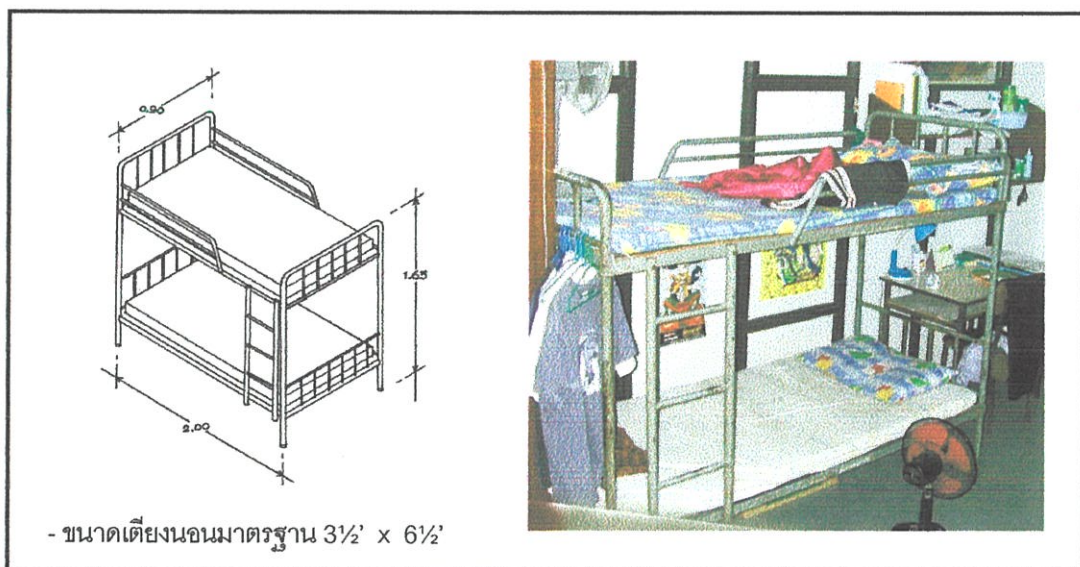
ภาพที่ 3.37 แสดงลักษณะการจัดพื้นที่ใช้สอย และบรรยากาศทั่วไปภายในห้องพัก

ง) เครื่องอำนวยความสะดวกภายในห้องพักที่จัดไว้สำหรับนิสิตผู้พักอาศัยแต่ละคน

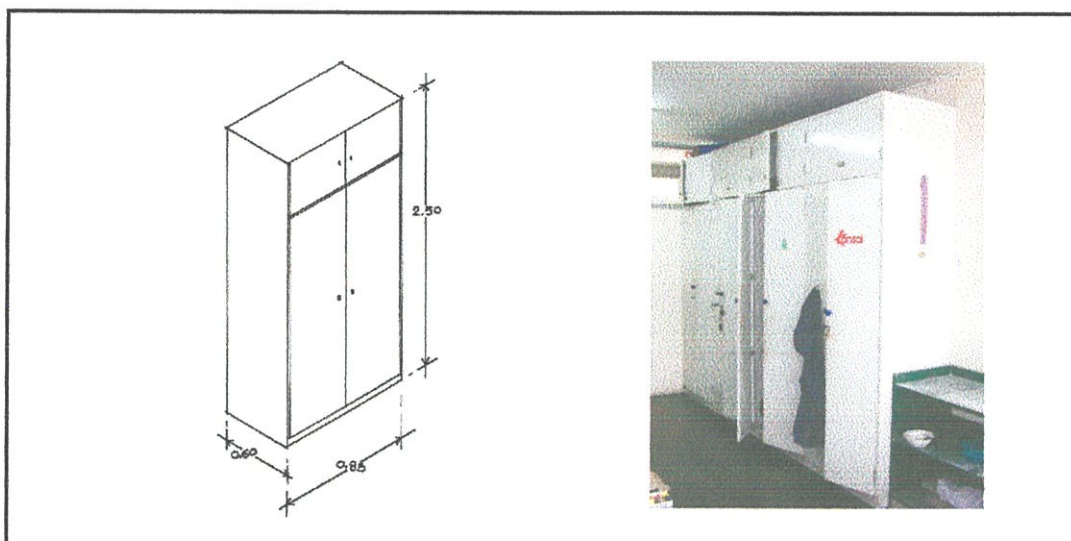
นิสิตชายที่พำนักในหอพักนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขนนั้นจะต้องยอมรับกับเงื่อนไขหรือระเบียบการของทางหอพัก ซึ่งทางหอพักได้จัดจำนวนผู้พักอาศัยไว้ 4 คนต่อหนึ่งห้องพัก โดยแบ่งพื้นที่ใช้สอยออกเป็นคนละมุมโดยมีอาณาเขตรอบๆ โต๊ะอ่านหนังสือนอกจากนี้ทางหอพักยังได้จัดเฟอร์นิเจอร์ไว้สำหรับแต่ละคน ซึ่งประกอบด้วย 1.เตียงนอนแบบสองชั้นพร้อมพุก(ดูภาพที่ 3.38) 2. ตู้เสื้อผ้าส่วนตัว มีสองรูปแบบ คือ 2.1ตู้เสื้อผ้าแบบมีที่เก็บของด้านบน (ดูภาพที่ 3.39) และ 2.2 ตู้เสื้อผ้าแบบไม่มีที่เก็บของด้านบน (ดูภาพที่ 3.40) 3. โต๊ะสำหรับทำการบ้าน อ่านหนังสือ (ดูภาพที่ 3.41) 4.ตู้แขวนติดผนัง (ดูภาพที่ 3.42)และเฟอร์นิเจอร์ที่ต้องใช้กับส่วนรวมคือ 1.ชั้นวางหนังสือ (ดูภาพที่ 3.43) 2.ชั้นวางรองเท้า(ดูภาพที่ 3.44) ทั้งนี้ในแต่ละหอพักอาจได้เฟอร์นิเจอร์ไม่เท่ากันและอาจมีรูปแบบที่แตกต่างกันบ้าง ดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงประเภทของเฟอร์นิเจอร์ที่แต่ละอาคารหอพักจัดไว้ให้ภายในห้องพักสำหรับนิสิตที่พักอาศัย

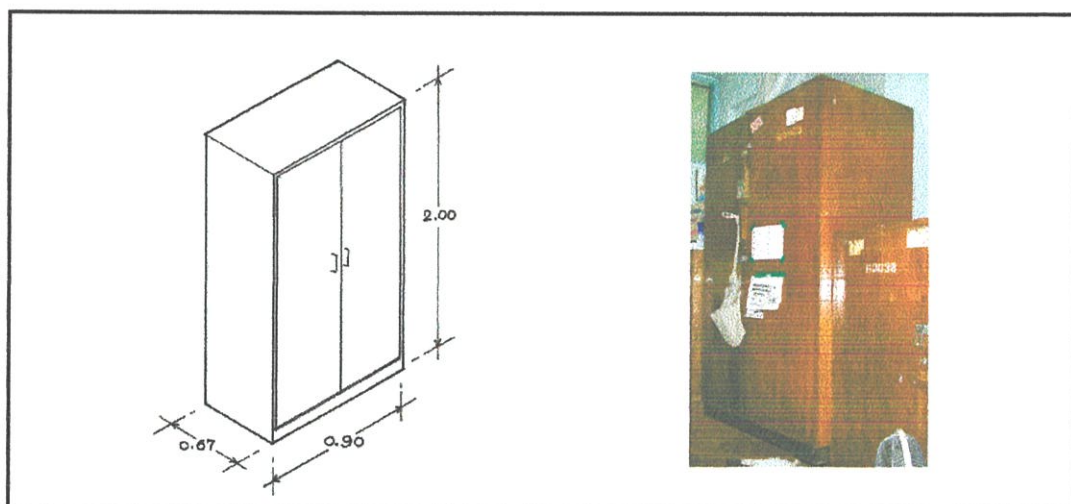
อาคารหอพัก	เฟอร์นิเจอร์						
	โต๊ะอ่านหนังสือ	เตียงนอนแบบสองชั้น	ตู้เสื้อผ้าแบบมีที่เก็บของด้านบน	ตู้เสื้อผ้าแบบไม่มีที่เก็บของด้านบน	ชั้นวางหนังสือ	ชั้นวางรองเท้า	ตู้แขวนติดผนัง
ตึกพัก 14,15	★	★		★			★
หอพัก13,14	★	★	★		★	★	
ตึกพัก12	★	★		★			

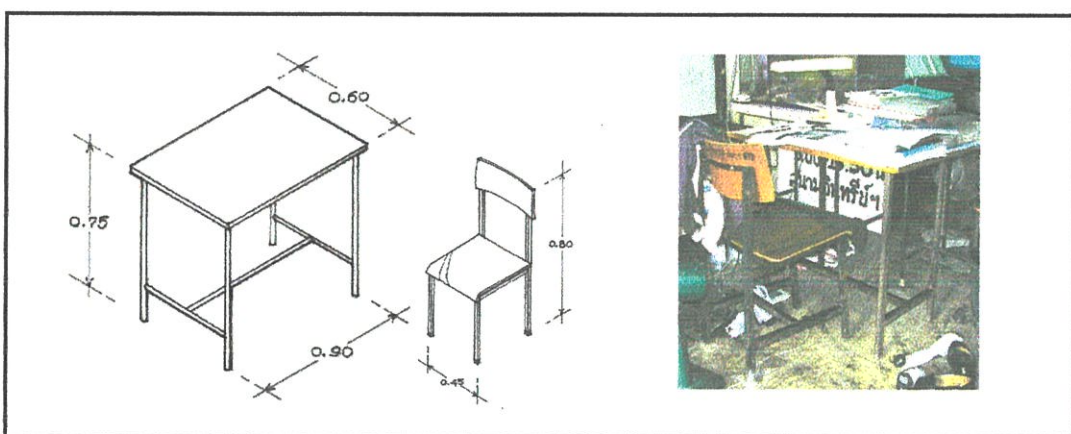
ภาพที่ 3.38 แสดงลักษณะของเตียงนอนแบบ 2 ชั้น ภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

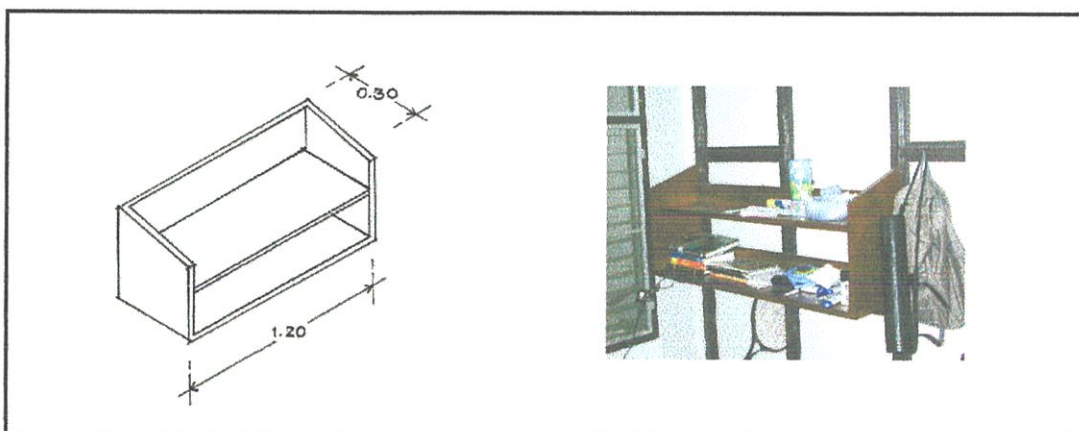
ภาพที่ 3.39 แสดงลักษณะของตู้เสื้อผ้าแบบมีที่เก็บของด้านบน ภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

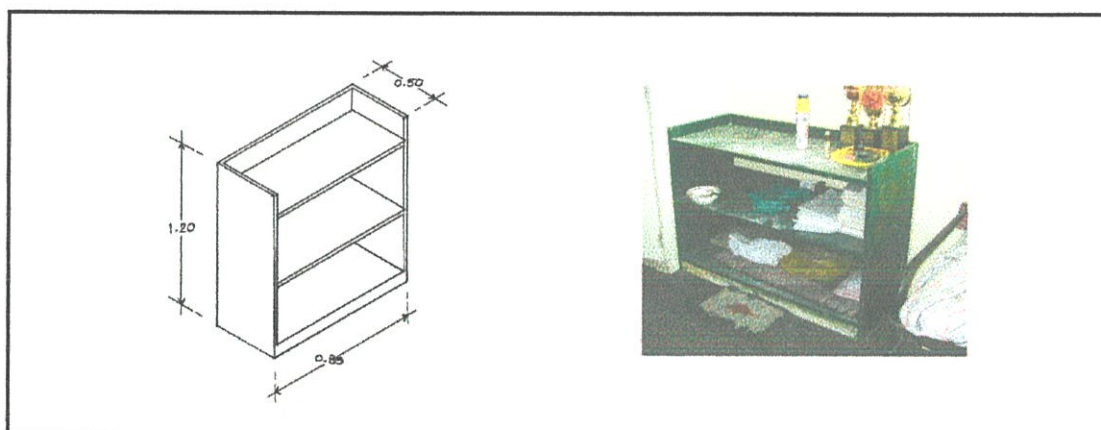
ภาพที่ 3.40 แสดงลักษณะของตู้เสื้อผ้าแบบไม่มีที่เก็บของด้านบน ภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

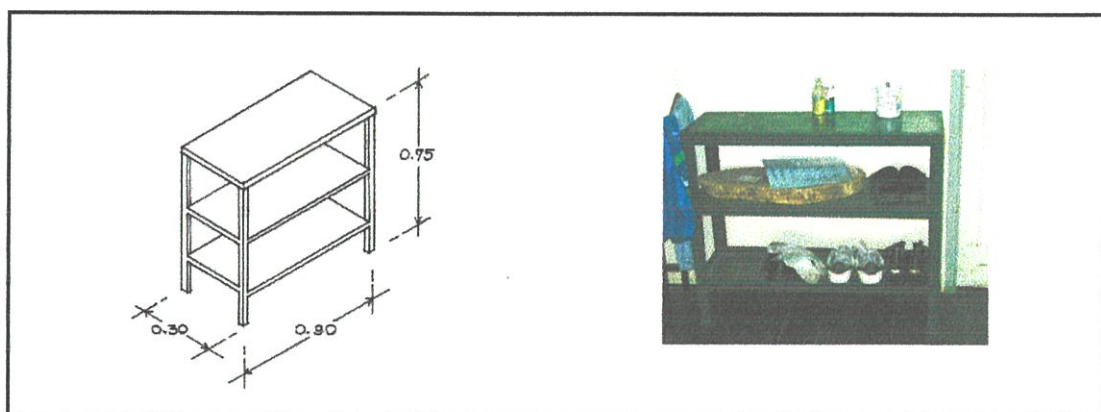
ภาพที่ 3.41 แสดงลักษณะโต๊ะทำงาน อ่านหนังสือ ภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ภาพที่ 3.42 แสดงลักษณะของตู้แขวนติดผนัง ตำแหน่งติดอยู่เหนือโต๊ะอ่านหนังสือ ภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ภาพที่ 3.43 แสดงลักษณะของชั้นวางหนังสือ ภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ภาพที่ 3.44 แสดงลักษณะของชั้นวางรองเท้า ภายในห้องพัก หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ประวัติความเป็นมา

หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้รับงบประมาณจากรัฐบาล ในปีงบประมาณ 2538 – 2540 เป็นเงินจำนวน 190.8 ล้านบาท โดยที่หอพักชายมีความกว้าง 23 เมตร ความยาว 69 เมตร แบ่งออกเป็น 11 ชั้น มีจำนวน 264 ห้อง สามารถรับนักศึกษาได้จำนวน 944 คน

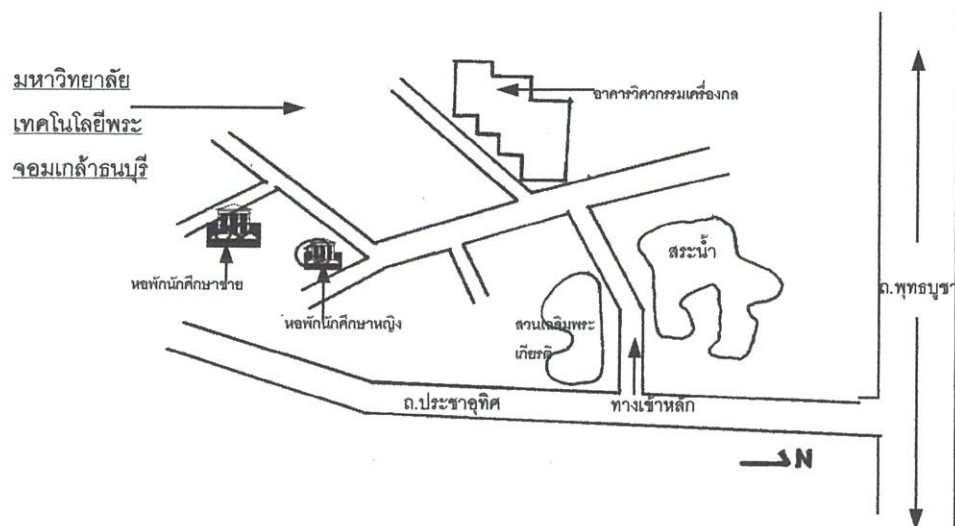
นโยบายและวัตถุประสงค์ของหอพัก

หอพักมีการดำเนินงานในลักษณะ “ Living and Learning Center “ เพื่อให้บริการด้านที่พักอาศัย ที่สะอาด สะดวก และปลอดภัย ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมที่ดี เอื้ออำนวยแก่นักศึกษา ทั้งทางด้านการเรียนและที่พักรักษาตัว มีบริการต่างๆให้ตามความเหมาะสม เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ

สภาพแวดล้อมทั่วไป

ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีหอพักนักศึกษาชาย เป็นอาคารสูง 11 ชั้น มีเพียงอาคารเดียว ตั้งอยู่ ภายในอาณาเขตของมหาวิทยาลัย บริเวณด้านหน้าของหอพักเป็นอาคารหอพักนักศึกษาหญิง (ดูภาพที่ 3.45) เปิดให้นักศึกษาเข้าพำนักตั้งแต่ ชั้นที่ 2 ถึง ชั้นที่ 11 โดยแบ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทพักอยู่ชั้นที่ 2 และ 3 ส่วนตั้งแต่ชั้น 4 ขึ้นไปเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีพื้นที่ภายในห้องพักแต่ละห้อง ประมาณ 36 ตารางเมตร และมีจำนวนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 17 คน (ผู้วิจัยได้ทำการเก็บบันทึกข้อมูลไว้ ณ วันที่ 4 มิถุนายน 2545) ส่วนสภาพแวดล้อมรอบนอกตัวอาคารนั้น พบว่าชั้นล่างจัดสำนักงานและโรงอาหาร ด้านหน้าเป็นลานโล่งสำหรับนักศึกษาเล่นกีฬาต่างๆ ซึ่งรอบๆตัวอาคารถูกจัดไว้เป็นอย่างดี มีการประดับด้วยต้นไม้ชนิดต่างๆด้านข้างตัวอาคารแต่ค่อนข้างน้อย เนื่องจากมีพื้นที่อันจำกัด (ดูภาพที่ 3.46 , 3.47 และ 3.48)

ก) แผนผังที่ตั้งของหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ภาพที่ 3.45 แสดงผังที่ตั้งหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ภาพที่ 3.46 แสดงลักษณะทางด้านหน้าและด้านหลังของตัวอาคาร หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

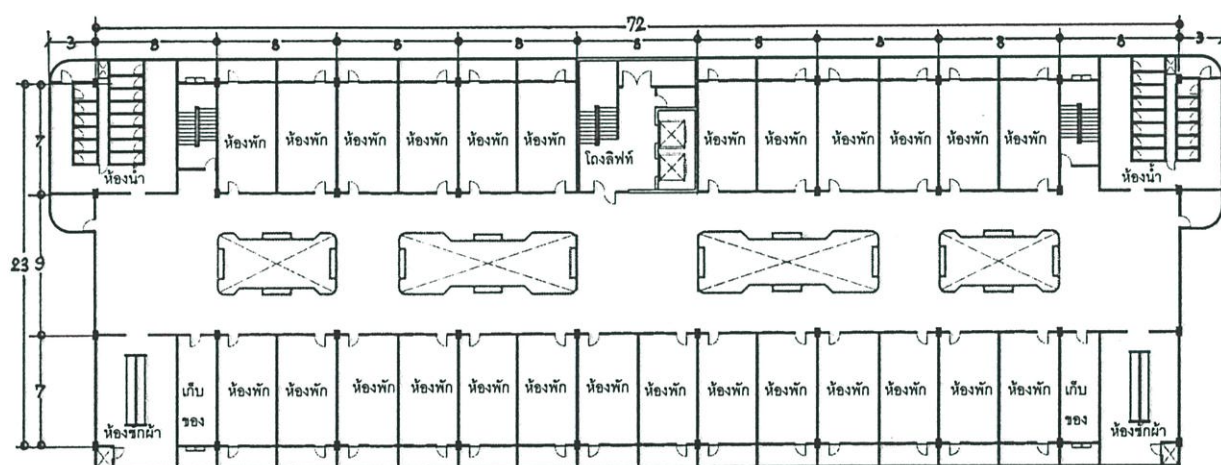

ภาพที่ 3.47 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณทางเข้าหลักของหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

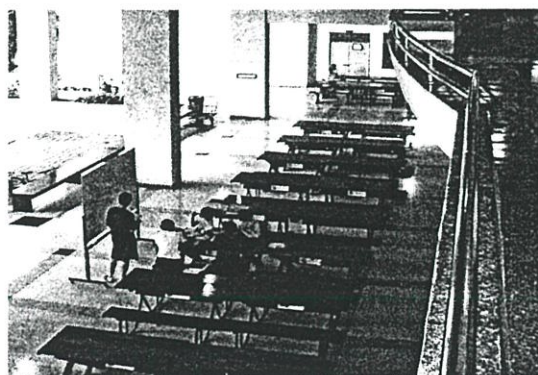

ภาพที่ 3.48 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณลานทางด้านหน้าของอาคารหอพักนิตินักศึกษาชาย ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งเป็นพื้นที่ ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เล่นกีฬา รับประทานอาหาร

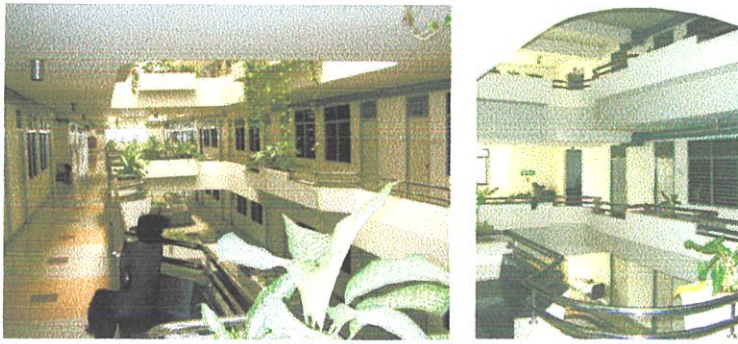
ข) รูปแบบของผังพื้นที่อาคาร 11 ชั้น หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
 อาคารหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เป็นอาคารสูง 11 ชั้น (ดูภาพที่ 3.49) โดยแบ่งพื้นที่ใช้สอยออกเป็น ชั้นล่าง เป็นพื้นที่โรงพักคอย ติดต่อสอบถาม จะมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยนั่งอยู่ประจำ บริเวณหน้าบันไดทางขึ้นและเป็นโรงอาหาร นอกจากนี้ยังจัดเป็นพื้นที่สำหรับนันทนาการของนักศึกษา เช่น นั่งคุยกัน หรือ อ่านหนังสือ เป็นต้น(ดูภาพที่ 3.50) ถัดมาในชั้นที่ 2 - 3 จัดเป็นห้องพักนักศึกษาระดับปริญญาโทรวมทั้งอาจารย์ที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษา ตั้งแต่ชั้น 4 ขึ้นไปถึงชั้น 11 เป็นห้องพักของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยบรรยากาศภายในอาคารหอพัก สามารถดูได้จากภาพที่ 3.51 และ 3.52

ภาพที่ 3.49 แสดงผังพื้นที่ตั้งแต่ชั้นที่ 4-11 หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ภาพที่ 3.50 แสดงสภาพแวดล้อมโถงชั้นล่างของอาคารหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งจัดเป็นโรงอาหาร และที่ทำการสำนักงาน

ภาพที่ 3.51 แสดงลักษณะของสภาพแวดล้อมภายในอาคารหอพักบริเวณหน้าห้องพัก หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

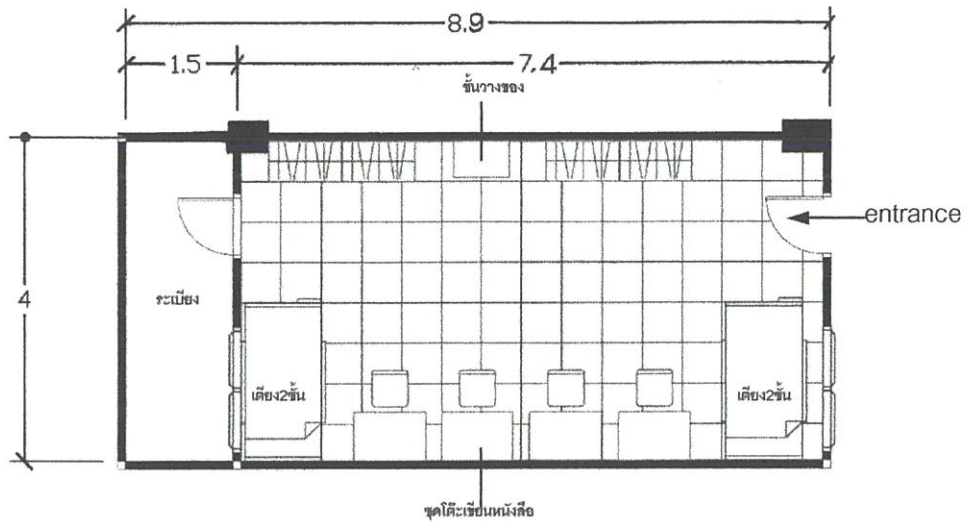

ภาพที่ 3.52 แสดงลักษณะของสภาพแวดล้อมจากมุมมองผ่านช่องเปิด(void) สามารถมองลงไปเห็นโรงอาหารที่อยู่ชั้นล่าง ภายในอาคารหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

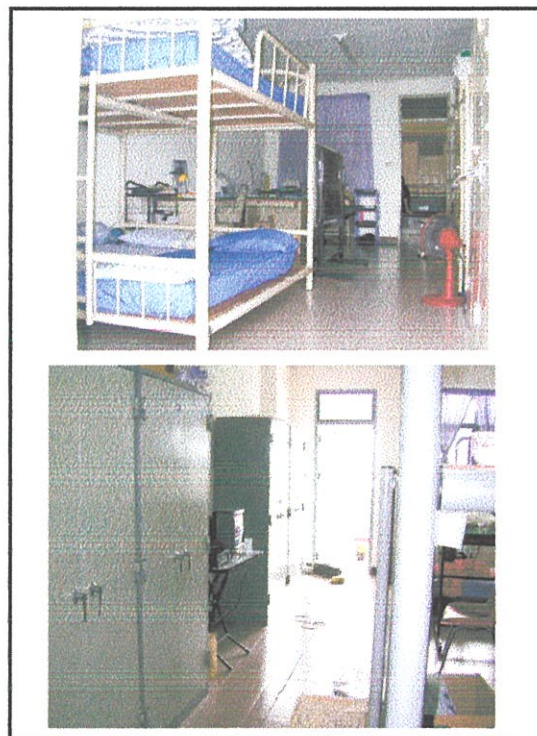
ค) รูปแบบการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักก่อนที่นักศึกษาจะเข้าพำนัก

ห้องพักภายในหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีนั้นแต่ละห้องพักมีพื้นที่เฉลี่ยประมาณ 29.60 ตารางเมตร จำนวนผู้พักอาศัยห้องละ 4 คน ไม่มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับผู้พักอาศัยแต่ละคนไว้อย่างชัดเจน เพราะหลังจากเข้าพำนักแล้วนักศึกษาสามารถตกลงกับเพื่อนร่วมห้องได้เองว่าจะจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักกันรูปแบบใด มีการแบ่งพื้นที่ห้องพักออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นพื้นที่พักอาศัยภายในห้องพัก ซึ่งผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ร่วมกันสี่คน โดยขนาดของพื้นที่ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละคนและการตกลงกันระหว่างเพื่อนร่วมห้อง ซึ่งรูปแบบของการจัดผังพื้นที่ดูจากภาพที่ 3.53 ถัดมาส่วนที่สองเป็นส่วนของระเบียงหลังห้องพัก ประโยชน์ใช้สอยส่วนใหญ่ใช้เป็นที่ตากเสื้อผ้า ประโยชน์ใช้สอยอื่นๆ เช่น เป็นมุมพักผ่อน พักสายตาชมวิวสำหรับชั้นที่อยู่สูงๆหรือนั่งอ่านหนังสือ เป็นต้น(ดูภาพที่ 3.54, 3.55) ลักษณะของการจัดพื้นที่ใช้สอย แบ่งพื้นที่ออกเป็นสี่ส่วนใช้โต๊ะอ่านหนังสือเป็นตัวบอกตำแหน่งพื้นที่ของแต่ละคน(ดูภาพที่ 3.53) โดยเฟอร์นิเจอร์ที่แต่ละคนจะได้ใช้เป็นส่วนตัวนั้นมี 1. ตู้เสื้อผ้า

2.เตียงนอนแบบสองชั้น 3.โต๊ะทำงาน-อ่านหนังสือ ส่วนเฟอร์นิเจอร์ที่จะต้องใช้ร่วมกันทั้ง 4 คน คือ ชั้นวางของ ซึ่งมีจำนวนของชั้นที่สามารถจะวางของได้จำนวน 3 ชั้น

ภาพที่ 3.53 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักรูปแบบเดิม ก่อนที่นิสิตนักศึกษาจะเข้าพำนัก หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

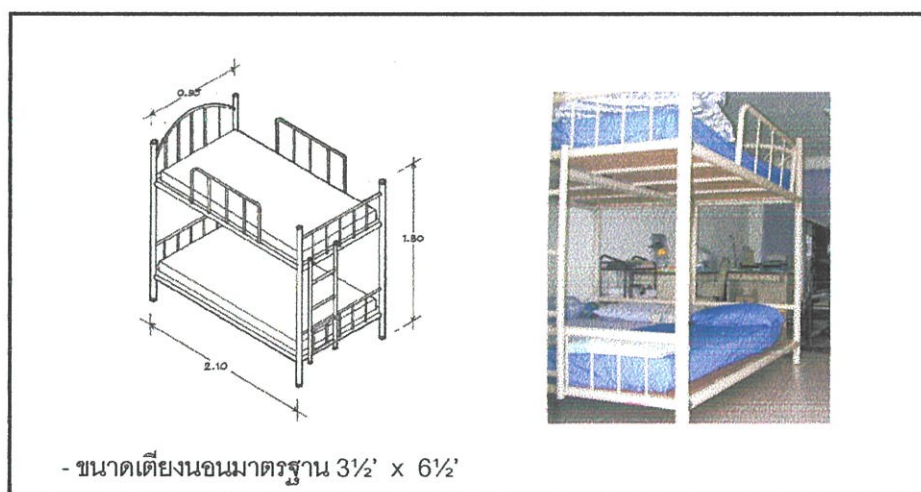
ภาพที่ 3.54 แสดงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก ภายในอาคารหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

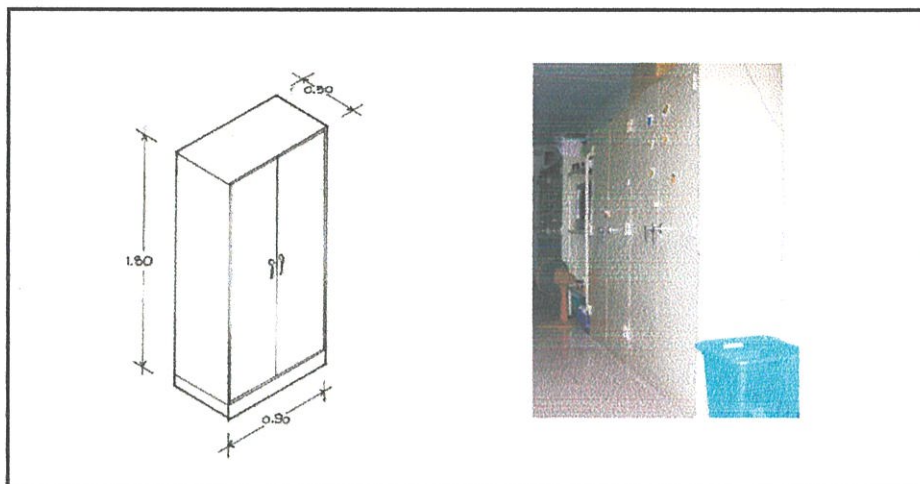
ภาพที่ 3.55 แสดงพื้นที่ส่วนของระเบียงหลังห้องพักและทิวทัศน์เมื่อมองออกไปยังนอกระเบียง
ห้องพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ง) เครื่องอำนวยความสะดวกภายในห้องพักที่จัดไว้สำหรับนักศึกษาผู้พักอาศัยแต่ละคน

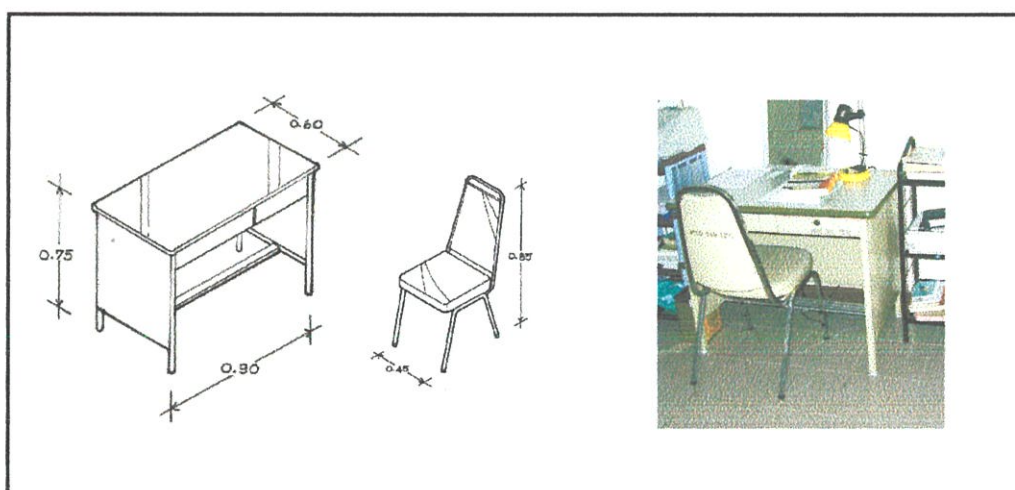
นิสิตชายที่พำนักในห้องพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีนั้นจะต้องยอมรับกับเงื่อนไขหรือระเบียบการของทางหอพัก ซึ่งทางหอพักได้จัดจำนวนผู้พักอาศัยไว้ 4 คน ต่อหนึ่งห้องพัก โดยแบ่งพื้นที่ใช้สอยออกเป็นคนละมุมโดยมีอาณาเขตรอบๆ โต๊ะอ่านหนังสือ นอกจากนี้ทางหอพักยังได้จัดเฟอร์นิเจอร์ไว้สำหรับแต่ละคน ซึ่งประกอบด้วย 1.เตียงนอนแบบสองชั้น พร้อมฟูก(ดูภาพที่ 3.56) 2. ตู้เสื้อผ้าส่วนตัว (ดูภาพที่ 3.57) 3. โต๊ะสำหรับอ่านหนังสือทำงาน(ดูภาพที่ 3.58) และเฟอร์นิเจอร์ที่ต้องใช้กับส่วนรวมคือ 1. ชั้นวางของ (ดูภาพที่ 3.59)

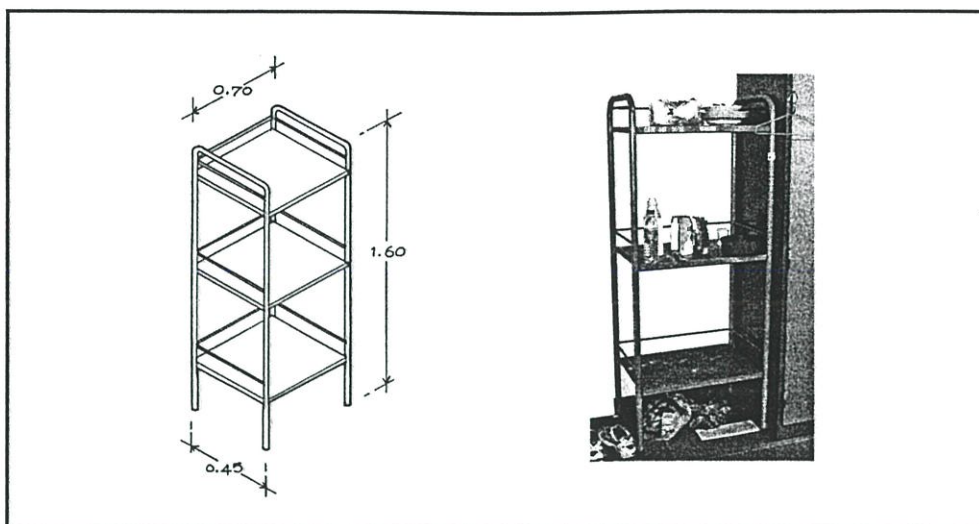
ภาพที่ 3.56 แสดงลักษณะของเตียงนอนแบบ2ชั้น ภายในห้องพัก หอพักนักศึกษาชาย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ภาพที่ 3.57 แสดงลักษณะของตู้เสื้อผ้า ภายในห้องพักหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ภาพที่ 3.58 แสดงลักษณะของโต๊ะอ่านหนังสือ ทำงาน ภายในห้องพัก หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ภาพที่ 3.59 แสดงลักษณะของชั้นวางของซึ่งผู้พักอาศัยจะต้องใช้ร่วมกัน ภายในห้องพัก หอพัก นักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

หอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง

ประวัติความเป็นมา

หอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้รับงบประมาณเป็นทุนในการก่อสร้างและแบบแปลนหอพักจากมหาวิทยาลัยโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น โดยเริ่มก่อสร้างในปีพ.ศ.2528 เสร็จในช่วงปลายปีพ.ศ.2529 โดยที่หอพักชายมี 2 อาคาร ตั้งอยู่ตรงกันข้ามกัน ใช้แบบแปลนเดียวกัน

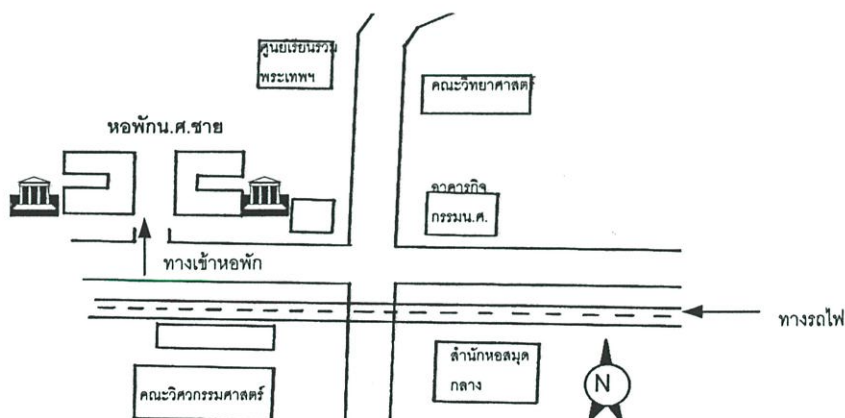
นโยบายและวัตถุประสงค์ของหอพัก

1. เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด และมีความเดือดร้อนเรื่องที่พักอาศัย
2. เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่มีที่พักไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนและจะต้องได้รับอนุญาตจากทางสถาบัน
3. เพื่อฝึกให้นักศึกษารู้จักการใช้ชีวิตร่วมกัน ความมีน้ำใจและความสามัคคีกัน
4. เพื่อให้นักศึกษาต่างคณะซึ่งมีพื้นฐานความรู้และความสนใจที่แตกต่างกัน ได้มีโอกาสในการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ร่วมกัน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
5. เพื่อฝึกให้นักศึกษามีความเคารพในกฎระเบียบมีวินัย อันเป็นรากฐานในการดำเนินชีวิต

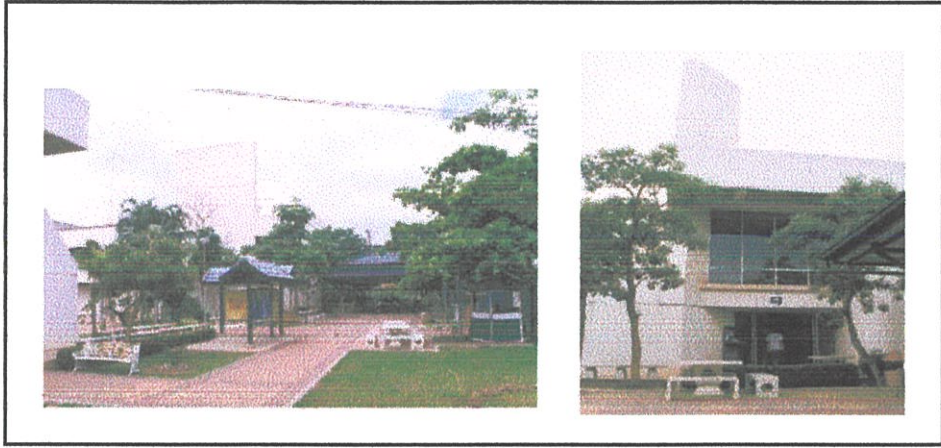
สภาพแวดล้อมทั่วไป

ในปัจจุบันสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีหอพักนักศึกษาชาย เป็นอาคารสูง 2 ชั้น ลักษณะของตัวอาคารเป็นรูปอักษรภาษาอังกฤษตัวยู มีจำนวน 2 อาคาร ตั้งอยู่ ภายในอาณาเขตของมหาวิทยาลัย บริเวณด้านหน้าของหอพักเป็นทางรถไฟ ถัดไปเป็น คณะวิศวกรรมศาสตร์ (ดูภาพที่ 3.60) เปิดให้นักศึกษาเข้าพำนักทั้งสองชั้น มีจำนวนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์พักอยู่ จำนวน 5 คน แบ่งเป็นภาควิชาออกแบบนิเทศศิลป์ 2 คนและภาควิชาสถาปัตยกรรม 3 คน (ผู้วิจัยได้ทำการเก็บบันทึกข้อมูลไว้ ณ วันที่ 14 มิถุนายน 2545) ส่วนสภาพแวดล้อมรอบนอกตัวอาคารนั้น พบว่าชั้นล่างประกอบด้วยห้องน้ำรวมที่เหลือเป็นห้องพัก มีลานตากผ้าอยู่ตรงกลางตัวอาคาร ส่วนชั้นสองเป็นห้องนันทนาการหนึ่งห้องที่เหลือเป็นห้องพักทั้งหมด ซึ่งรอบๆตัวอาคารถูกจัดไว้อย่างเป็นสัดส่วน มีการประดับด้วยต้นไม้ชนิดต่างๆด้านข้างและด้านหน้าตัวอาคารทำให้บรรยากาศค่อนข้างร่มรื่นสงบ (ดูภาพที่ 3.61 และ 3.62)

ก) แผนผังที่ตั้งของหอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯลาดกระบัง

ภาพที่ 3.60 แสดงผังที่ตั้งของหอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯลาดกระบัง

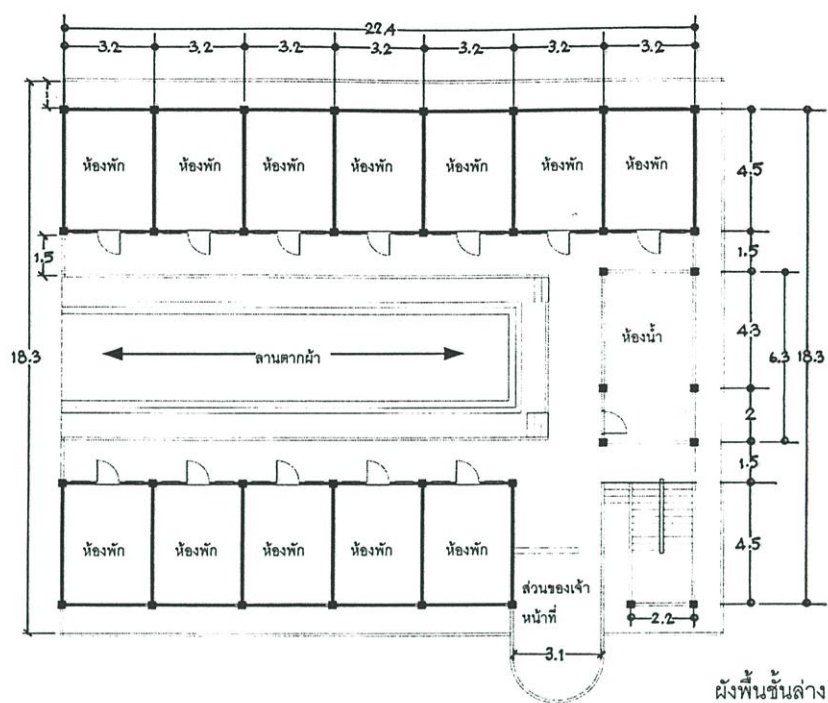
ภาพที่ 3.61 แสดงสภาพแวดล้อมด้านหน้าหอพัก ทั้งอาคาร1และ2 หอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

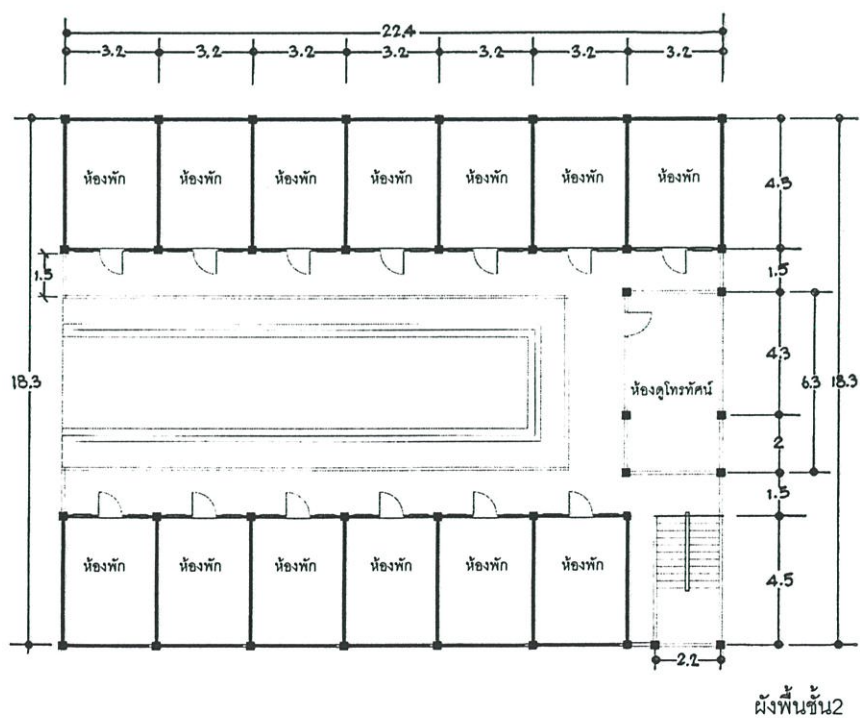
ภาพที่ 3.62 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณช่วงกลางของอาคารหอพัก ใช้เป็นพื้นที่ตากเสื้อผ้าและด้านหลังเป็นลานจอดรถจักรยาน, จักรยานยนต์และโรงอาหารรวมของนักศึกษาหอพักทั้งชายและหอพักหญิง

๗) รูปแบบของผังพื้นที่อาคารหอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อาคารหอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีทั้งหมดจำนวน 2 หลัง แต่ใช้แบบแปลนเดียวกัน เป็นอาคารสูง 2 ชั้น ลักษณะของอาคารเป็นรูปอักษรตัวยู ตรงกลางอาคารจัดเป็นพื้นที่เปิดโล่ง สำหรับตากผ้า(ดูภาพที่3.62) โดยแบ่งพื้นที่ใช้สอยออกเป็นชั้นล่าง เป็นห้องน้ำรวม, ห้องพักและห้องเจ้าหน้าที่ จำนวนห้องพักนักศึกษาชั้นล่างมีทั้งหมด 12 ห้อง ต่อมาในชั้นที่ 2 จัดเป็นห้องพักนักศึกษาจำนวน 13 ห้อง, ห้องนันทนาการ 1 ห้อง และห้องเก็บของ ลักษณะของผังพื้นที่อาคารดูภาพที่ 3.63

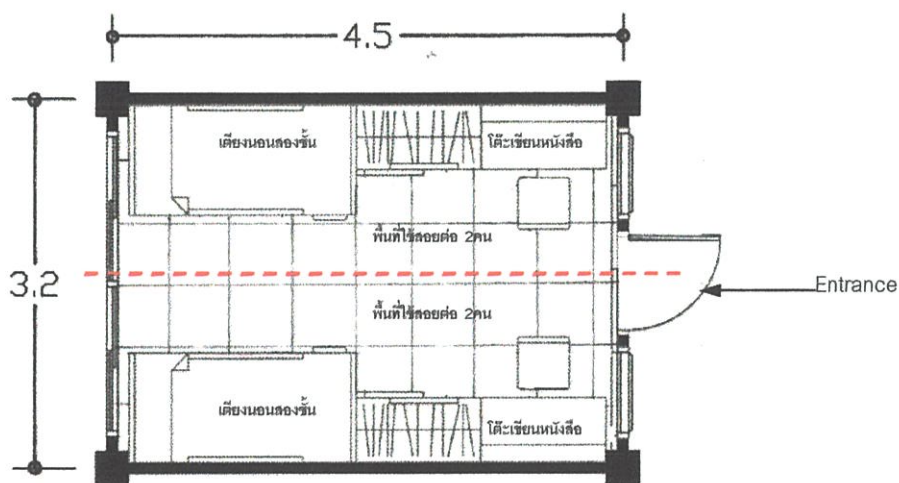

ภาพที่ 3.63 แสดงผังพื้นที่ชั้นล่าง อาคารหอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

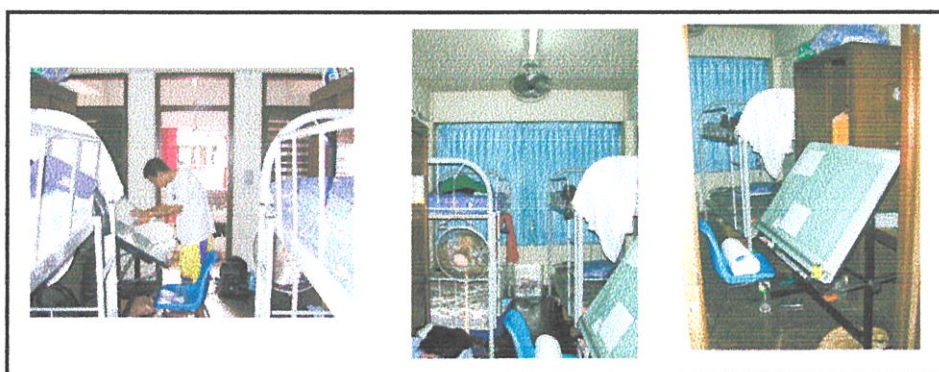

ภาพที่ 3.64 แสดงผังพื้นที่ชั้น 2 อาคารหอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ค) รูปแบบการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักก่อนที่นักศึกษาจะเข้าพำนัก
ห้องพักภายในหอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังนั้น
แต่ละห้องมีพื้นที่เฉลี่ยประมาณ 14.40 ตารางเมตร โดยมีการจัดสรรพื้นที่สำหรับผู้พักอาศัยแต่ละ
คนไว้ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร เนื่องจากหนึ่งห้องพักประกอบด้วยผู้พักอาศัย 4 คนแต่ตู้เสื้อผ้าและโต๊ะ
ทำงาน-อ่านหนังสือมีอยู่แค่สองชุด ดังนั้นผู้พักอาศัยจะต้องตกลงกันเองว่าใครจะเป็นคนใช้
เฟอร์นิเจอร์อะไร ขนาดห้องพักจัดว่าค่อนข้างคับแคบเมื่อเทียบกับจำนวนผู้พักอาศัยสี่คน มีพื้นที่
ห้องพักเพียงส่วนเดียวไม่มีระเบียบหลังห้องพัก(ดูภาพที่3.65) และเฟอร์นิเจอร์ที่แต่ละคนจะได้ใช้
เป็นส่วนตัวนั้นมืออย่างเดียวนั่นคือเตียงนอนแบบสองชั้น ส่วนตู้เสื้อผ้าและโต๊ะทำงาน-อ่านหนังสือนั้น
ผู้พักอาศัยจะต้องใช้ร่วมกัน โดยแบ่งเป็น 2คนต่อ1ชุด(ดูภาพที่3.66) นอกจากนี้ยังพบว่านัก
ศึกษามักนิยมใช้ประโยชน์บริเวณทางเดินหน้าห้องพักเป็นที่ตากเสื้อผ้า (ดูภาพที่3.67)

ภาพที่ 3.65 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักรูปแบบเดิม ก่อนที่นักศึกษาจะเข้าพำนัก หอ
พักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

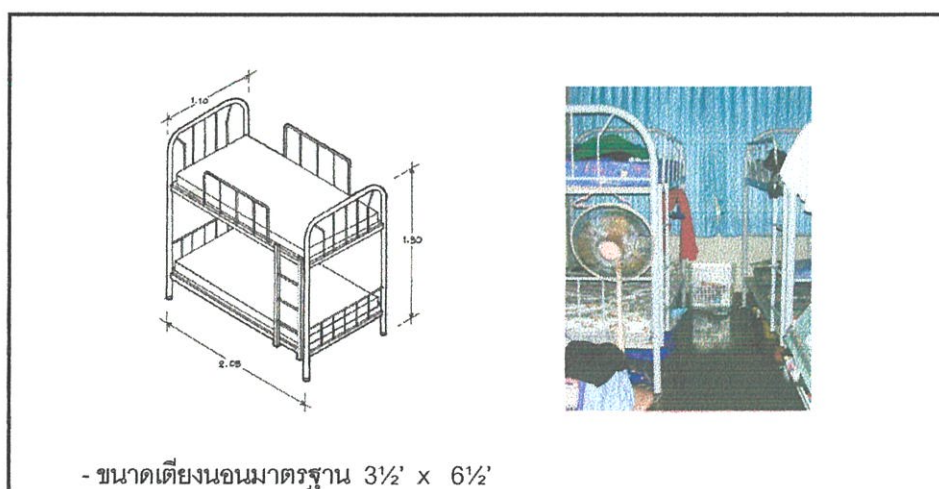
ภาพที่ 3.66 แสดงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก อาคารหอพักนิสิตนักศึกษาชาย สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

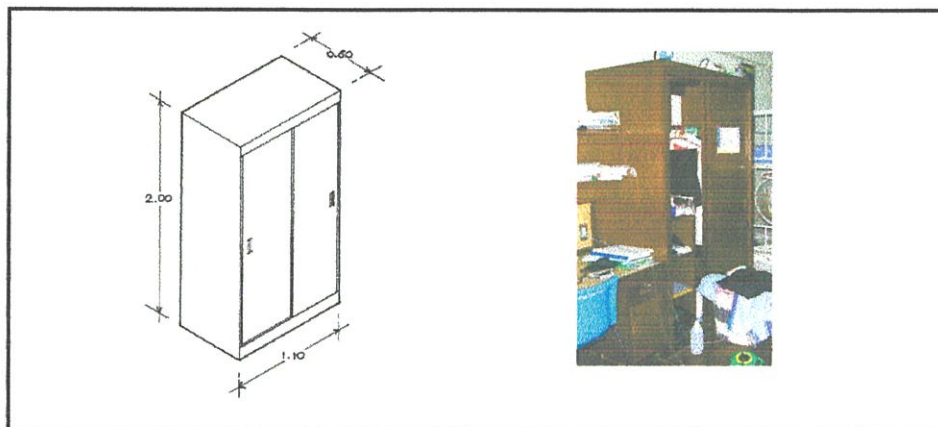
ภาพที่ 3.67 แสดงสภาพแวดล้อมบริเวณหน้าห้องพักซึ่งผู้พักอาศัยมักใช้เป็นที่ตากผ้า อาคารหอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ง) เครื่องอำนวยความสะดวกภายในห้องพักที่จัดไว้สำหรับนิสิตผู้พักอาศัยแต่ละคน

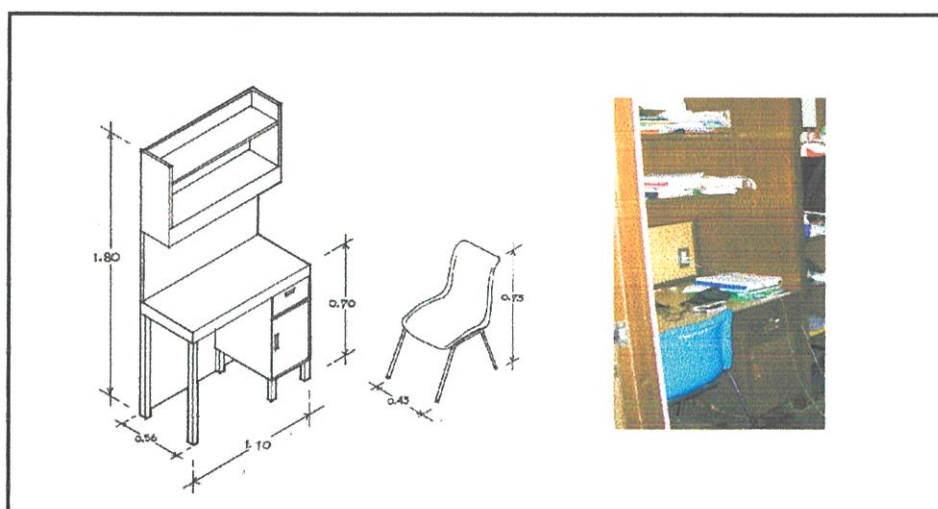
นักศึกษาชายที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังนั้นจะต้องยอมรับกับเงื่อนไขหรือระเบียบการของทางหอพัก ซึ่งทางหอพักได้จัดจำนวนผู้พักอาศัยไว้ 4 คนต่อหนึ่งห้องพัก โดยแบ่งพื้นที่ใช้สอยออกเป็นสองฝั่งของห้องพัก คือฝั่งซ้ายสองคนและฝั่งขวาสองคน(ดูภาพที่ 3.65) นอกจากนี้ทางหอพักยังได้จัดเฟอร์นิเจอร์ไว้สำหรับแต่ละคน ซึ่งประกอบด้วย 1.เตียงนอนแบบสองชั้น พร้อมพุก(ดูภาพที่ 3.68) 2. ตู้เสื้อผ้าใช้ร่วมกัน 1หน่วยต่อ 2คน(ดูภาพที่ 3.69) 3. โต๊ะสำหรับทำการบ้าน อ่านหนังสือ ใช้ร่วมกัน 1หน่วยต่อ 2คน (ดูภาพที่ 3.70) และ 4. ชั้นวางรองเท้า ใช้งานร่วมกัน 1หน่วยต่อ 4 คน (ดูภาพที่ 3.71)

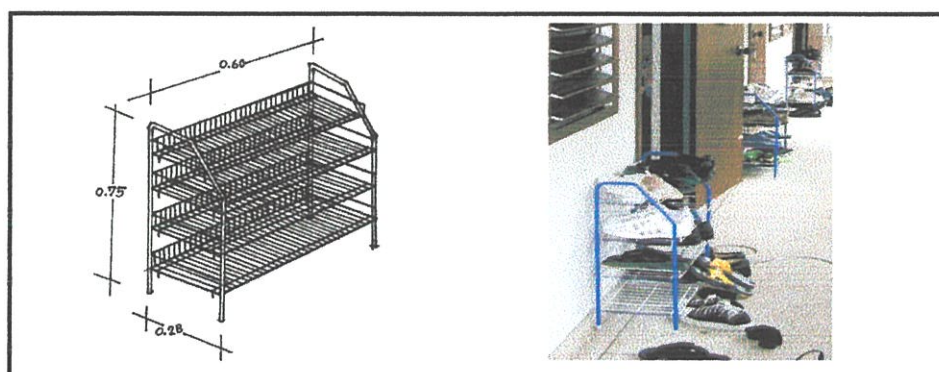
ภาพที่ 3.68 แสดงลักษณะของเตียงนอนแบบสองชั้นภายในห้องพัก หอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาพที่ 3.69 แสดงลักษณะของตู้เสื้อผ้าแบบไม่มีที่เก็บของด้านบน ภายในห้องพัก หอพัก นักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาพที่ 3.70 แสดงลักษณะของโต๊ะทำงาน-อ่านหนังสือ มีตู้เก็บหนังสือด้านบน ภายในห้องพัก หอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

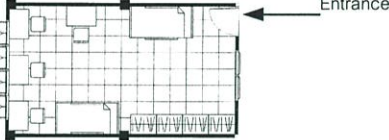

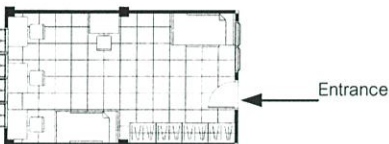
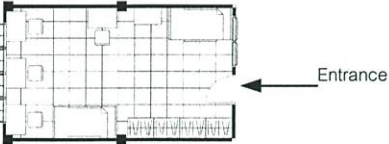

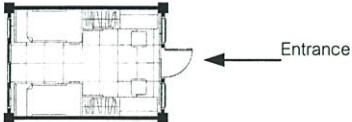

ภาพที่ 3.71 แสดงลักษณะของชั้นวางรองเท้าใช้งานร่วมกันวางไว้หน้าห้องพัก หอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.8 เปรียบเทียบการจัดผังพื้นรูปแบบทั่วไปก่อนที่จะมีนิสิตนักศึกษาเข้าพักอาศัย จากกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง

จากการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจลักษณะการจัดผังพื้นที่ของกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง ทำให้ทราบว่า การจัดผังพื้นที่ภายในห้องพักในรูปแบบทั่วไปที่ทางหอพักจัดไว้ให้ก่อนที่จะมีนิสิตนักศึกษาเข้าพักอาศัยมีรูปแบบที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน ดูตารางที่ 3.3

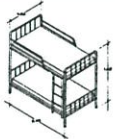

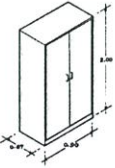
ตารางที่ 3.3 เปรียบเทียบการจัดผังพื้นที่ภายในห้องพัก รูปแบบทั่วไปที่ทางหอพักจัดไว้ให้ก่อนที่จะมีนิสิตนักศึกษาเข้าพักอาศัย จากกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง

สถาบัน	รูปแบบผังพื้นที่ทั่วไปก่อนที่จะมีนิสิตนักศึกษาเข้าพักอาศัย
จุฬาฯ	
เกษตราฯ	ตึก12
	ตึก14,15
	หอ13
	หอ14
มจร.	
สจล.	

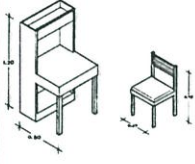
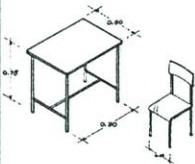
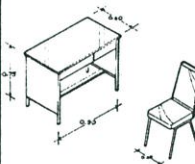
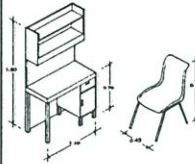
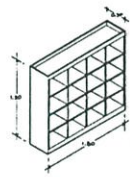

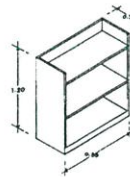
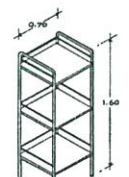
3.9 เปรียบเทียบผลสรุปการจำแนกองค์ประกอบต่างๆ ที่ได้จากการสำรวจตามกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง

จากการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจสภาพแวดล้อมกายภาพทั่วไปของกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง ทำให้เห็นองค์ประกอบต่างๆของแต่ละหอพัก ซึ่งมีทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ดูตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 แสดงการเปรียบเทียบผลสรุปการจำแนกองค์ประกอบต่างๆ ที่ได้จากการสำรวจตามกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง

องค์ประกอบ	จุฬาฯ	เกษตราฯ	มจร.	สจล.
-ที่ตั้ง	ในรั้วมหาวิทยาลัย	ในรั้วมหาวิทยาลัย	ในรั้วมหาวิทยาลัย	ในรั้วมหาวิทยาลัย
-จำนวนอาคารหอพักชนิดชายทั้งหมด	1	7	1	2
-ขนาดของพื้นที่ภายในห้องพัก(ตารางเมตร)	27.0	เตียง12 = 28.00 เตียง14 = 28.00 เตียง15 = 28.00 หอ13 = 28.00 หอ14 = 28.00	29.60	อาคาร1 =14.40 อาคาร2 =14.40
-จำนวนผู้พักอาศัยต่อหนึ่งห้องพัก	4	4	4	4
-ขนาดของพื้นที่ภายในห้องพักต่อผู้พักนัก1คน(ตารางเมตร)	6.75	เตียง12 = 7.00 เตียง14 = 7.00 เตียง15 = 7.00 หอ13 = 7.00 หอ14 = 7.00	7.40	อาคาร1 =3.60 อาคาร2 =3.60
-รูปแบบของเตียงนอน				
-สัดส่วนผู้พักต่อเตียงนอน	1 : 1	1 : 1	1 : 1	1 : 1
-รูปแบบของตู้เสื้อผ้า		เตียง12,14,15 		

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

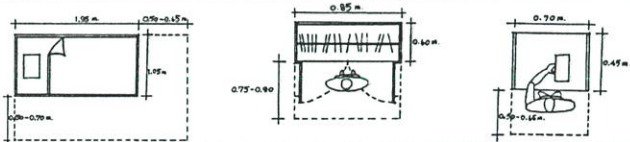
		หอ 13และหอ14 		
- สัดส่วนของผู้ พำนักต่อตู้เสื้อผ้า	1 : 1	1 : 1	1 : 1	2 : 1
-รูปแบบของชุดโต๊ะ เขียนหนังสือ				
- สัดส่วนของผู้ พำนักต่อโต๊ะอ่าน หนังสือ	1 : 1	1 : 1	1 : 1	2 : 1
-รูปแบบของชั้นวาง รองเท้า			—	
- สัดส่วนของผู้ พำนักต่อชั้นวาง รองเท้า	4 : 1	4 : 1	—	4 : 1
-รูปแบบของชั้นวาง ของ	—			—
- สัดส่วนของผู้ พำนักต่อชั้นวาง ของ	—	4 : 1	4 : 1	—

3.10 กิจกรรม พฤติกรรมตลอดทั้งวันของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านอื่น ๆ ซึ่งพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยของรัฐบาล ในช่วงวันจันทร์-ศุกร์, วันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดคนชดถุกษ์

3.10.1 นิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านอื่น ๆ (วันจันทร์-ศุกร์)

จากการสำรวจกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่น ๆ ที่ทำนั้กในห้องพักร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ของกรณีศึกษาทั้งสี่สถาบันโดยใช้แบบสอบถามเชิงสำรวจ พบว่ากิจกรรมพฤติกรรมตลอดทั้งวันในช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์นั้นค่อนข้างใกล้เคียงกันมาก ซึ่งอาจมีแตกต่างกันออกไปบ้างเล็กน้อย แล้วแต่สถานการณ์ของแต่ละคนสามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.5 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่น ๆ ทำนั้กอยู่ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 06.00น.- 08.00น.

ช่วงเวลา 06.00น. – 08.00 น.	
กิจกรรม	ตื่นนอนเวลาประมาณ 06.30 น. อาบน้ำ แต่งตัว เตรียมตัวไปเรียนหนังสือ
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	เพื่อนร่วมห้องและเพื่อนร่วมหอพักเดียวกันซึ่งมักจะเจอหน้ากันในช่วงที่ไปอาบน้ำตอนเช้าก่อนไปเรียน
พฤติกรรม	ตื่นนอน พับผ้าห่ม ลงจากเตียงนอน เปลี่ยนเสื้อผ้าเตรียมผ้าเช็ดตัวและอุปกรณ์การอาบน้ำเช่นขันน้ำ สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ยาสระผมแล้วเดินออกไปยังห้องน้ำ อาบน้ำเสร็จเดินกลับมาที่ห้องพักเก็บอุปกรณ์การอาบน้ำแล้วเปลี่ยนเสื้อผ้าแต่งชุดนักศึกษา ตากผ้าเช็ดตัว เสร็จแล้วจัดตารางสอน เตรียมสมุดหนังสือหรืออุปกรณ์การเรียนต่างๆที่จะต้องเรียนในวันนั้นๆ
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	เตียงนอน ตู้เสื้อผ้า ชั้นวางของ
พื้นที่	
ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

ตารางที่ 3.6 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่น ๆ ทำนั้กอยู่ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 08.00น.- 16.00น.

ช่วงเวลา 08.00น. – 16.00 น.	
กิจกรรม	ไปเรียนหนังสือ

ตารางที่ 3.7 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ฟานักอยู่ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 16.00น.- 18.00น.

ช่วงเวลา 16.00น. – 18.00 น.	
กิจกรรม	เลิกเรียนประมาณ17.00น กลับหอพักแล้วไปออกกำลังกาย
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	-
พฤติกรรม	กลับหอพัก เก็บอุปกรณ์ต่างๆ เปลี่ยนเสื้อผ้าชุดกีฬา ไปออกกำลังกาย
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	ชั้นวางของ ตู้เสื้อผ้า ชั้นวางรองเท้าอยู่นอกห้องพัก
พื้นที่	
ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

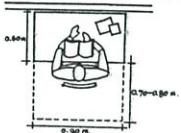
ตารางที่ 3.8 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ฟานักอยู่ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 18.00น.- 20.00น.

ช่วงเวลา 18.00น. – 20.00 น.	
กิจกรรม	อาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า และทานอาหารเย็น
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	เพื่อนร่วมหอพักเดียวกัน เพื่อนร่วมคณะเดียวกัน รุ่นพี่ที่หอพัก
พฤติกรรม	กลับหอพัก เวลาประมาณ 19.00 น. กลับขึ้นห้องพักเพื่ออาบน้ำ จนถึงเวลาประมาณ 19.30น.จึงไปทานอาหารเย็น ที่โรงอาหารประจำหอพัก
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	ชั้นวางของ ตู้เสื้อผ้า
พื้นที่	
ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

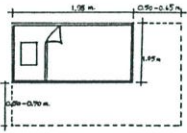
ตารางที่ 3.9 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ฟานักอยู่ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 20.00น.- 24.00น.

ช่วงเวลา 20.00น. – 24.00 น.	
กิจกรรม	กลับขึ้นห้องพัก พักผ่อนตามอัธยาศัย ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง อ่านหนังสือพิมพ์ ไปคุยกับเพื่อนๆ ทำการบ้าน อ่านหนังสือ
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	เพื่อนร่วมห้อง เพื่อนร่วมหอพักเดียวกัน
พฤติกรรม	กลับเข้าหอพัก ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือพิมพ์ บางครั้งไปคุยกับเพื่อนห้องข้างเคียง

ตารางที่ 3.9 (ต่อ)

อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	โต๊ะเขียนหนังสือ
พื้นที่	
ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

ตารางที่ 3.10 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ฟ่านักอยู่ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 24.00น.- 06.00น.

ช่วงเวลา 24.00น. – 06.00 น.	
กิจกรรม	นอน
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	-
พฤติกรรม	เข้านอนในเตียงนอน
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	เตียงนอน
พื้นที่	
ปัญหา	1. แสงจากโคมไฟและแสงจากโต๊ะเขียนแบบซึ่งเพื่อนร่วมห้องกำลังทำงานเขียนแบบอยู่ ค่อนข้างมารบกวนทำให้นอนไม่หลับ หรือนอนหลับช้ากว่าปกติ บางครั้งจะมีเสียงเพลงเพิ่มเข้ามาด้วย
ความต้องการ	1. อยากให้มีการจัดนิสิตนักศึกษาที่เรียนคณะเดียวกันหรือสาขาวิชาเดียวกันได้อยู่ในห้องพักเดียวกัน
แนวทางแก้ไข	-

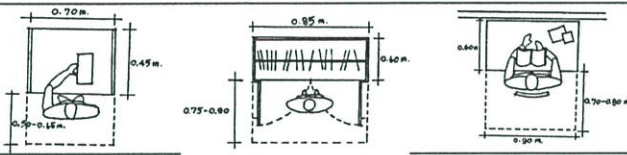
3.10.2 นิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านอื่น ๆ (วันเสาร์-อาทิตย์)

จากการสำรวจกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่น ๆ ที่ฟ่านักในหอพักร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ของกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบันโดยใช้แบบสอบถามเชิงสำรวจ พบว่ากิจกรรมพฤติกรรมตลอดทั้งวัน ในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนขัตฤกษ์นั้นค่อนข้างใกล้เคียงกันมาก ซึ่งอาจมีแตกต่างกันออกไปบ้างเล็กน้อย แล้วแต่สถานการณ์ของแต่ละคน สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

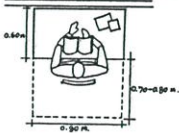
ตารางที่ 3.11 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆพำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนชัตฤกษ์ ณ ช่วงเวลา 06.00น. - 08.00น.

ช่วงเวลา 06.00น. - 08.00 น.	
กิจกรรม	นอนหลับ

ตารางที่ 3.12 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆพำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนชัตฤกษ์ ณ ช่วงเวลา 08.00น. - 12.00น.

ช่วงเวลา 08.00น. - 12.00 น.	
กิจกรรม	ตื่นนอนตอนประมาณ 09.00 น. อาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า ทำการบ้าน อ่านหนังสือ
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	-
พฤติกรรม	เวลาประมาณ 09.00น. ตื่นนอน เคล้ายที่นอนพับผ้าห่ม เดินไปหยิบผ้าขนหนูและอุปกรณ์อาบน้ำ แล้วไปห้องน้ำ อาบน้ำเสร็จเรียบร้อย กลับมาห้องพักเก็บอุปกรณ์การอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า แล้วเอาผ้าขนหนูไปตาก
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	ชั้นวางของ ตู้เสื้อผ้า โต๊ะเขียนหนังสือ
พื้นที่	
ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

ตารางที่ 3.13 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆพำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนชัตฤกษ์ ณ ช่วงเวลา 12.00น. - 16.00น.

ช่วงเวลา 12.00น. - 16.00 น.	
กิจกรรม	ทานอาหาร ทำการบ้าน อ่านหนังสือ พักผ่อนอยู่ในห้องพัก ฟังเพลง
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	เพื่อนร่วมห้อง
พฤติกรรม	นั่งทำการบ้าน อ่านหนังสืออยู่ที่โต๊ะอ่านหนังสือ หรือ ฟังเพลงอยู่ภายในห้องพัก
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	โต๊ะเขียนหนังสือ
พื้นที่	
ปัญหา	1. การใช้พื้นที่ของเพื่อนที่เรียนด้านสถาปัตยกรรมค่อนข้างมากกว่าเพื่อนๆคนอื่นฯ ดังนั้นจึงมักจะมีการรุกล้ำอาณาเขตของคนอื่นๆ หรือมีการวางอุปกรณ์เครื่องเขียน เช่น กระดาษชนิดต่างๆก็คขวางทางเท้าภายในห้องพัก เป็นเหตุทำให้การสัญจรในห้องพักค่อนข้างลำบาก ไม่สะดวก
ความต้องการ	1.ต้องการให้ทางหอพักลดจำนวนเพื่อนร่วมห้องพักลงให้น้อยกว่าสี่คน 2. ต้องการให้จัดแยกนิสิตนักศึกษาที่เรียนในสาขาเดียวกันหรือคณะเดียวกันได้พักในห้องเดียวกัน
แนวทางแก้ไข	-

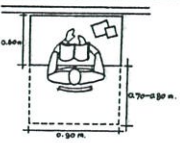
ตารางที่ 3.14 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆพำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนชัตฤกษ์ ณ ช่วงเวลา 16.00น.- 18.00น.

ช่วงเวลา 16.00น. – 18.00 น.	
กิจกรรม	ไปออกกำลังกาย เล่นกีฬา

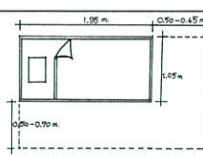
ตารางที่ 3.15 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆพำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนชัตฤกษ์ ณ ช่วงเวลา 18.00น.- 22.00น.

ช่วงเวลา 18.00น. – 22.00 น.	
กิจกรรม	เวลาประมาณ 18.30น. กลับหอพัก เปลี่ยนเสื้อผ้า อาบน้ำ รับประทานอาหารแล้วกลับขึ้นห้องพักทำภารกิจส่วนตัว
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	เพื่อนร่วมห้อง เพื่อนร่วมหอพักเดียวกัน รุ่นพี่ รุ่นน้อง เพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย
พฤติกรรม	ออกกำลังกายจนถึงเวลาประมาณ 18.30 น. กลับหอพัก ขึ้นห้องพักเพื่ออาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า เวลาประมาณ 19.30น. ไปรับประทานอาหารเย็นที่โรงอาหารหอพักกับเพื่อนๆบางครั้งออกไปทานนอกหอพักซึ่งไม่ไกลมากสามารถเดินไปได้ เสร็จแล้วพักผ่อนจนถึงเวลาประมาณ 21.00 น. จึงขึ้นห้องพัก
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	ชั้นวางรองเท้านอกห้องพัก ชั้นวางของ ตู้เสื้อผ้า
พื้นที่	
ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

ตารางที่ 3.16 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆพำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนชัตฤกษ์ ณ ช่วงเวลา 22.00น.- 24.00น.

ช่วงเวลา 22.00น. – 24.00 น.	
กิจกรรม	เริ่มทำงาน-อ่านหนังสือ ในห้องพัก
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	-
พฤติกรรม	นั่งทำงาน-อ่านหนังสือในมุมโต๊ะอ่านหนังสือของตนเองภายในห้องพัก
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	โต๊ะอ่านหนังสือ โคมไฟ
พื้นที่	
ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

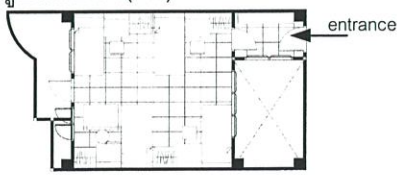
ตารางที่ 3.17 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ฟานักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนชัตฤกษ์ ณ ช่วงเวลา 24.00น.- 06.00น.

ช่วงเวลา 24.00น. – 06.00 น.	
กิจกรรม	เข้านอน
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	-
พฤติกรรม	เก็บอุปกรณ์เครื่องเขียนต่างๆ เก็บสมุด หนังสือ ปิดไฟที่โต๊ะอ่านหนังสือ ไปห้องน้ำ แล้วกลับมาห้องพักเคลียเตียงนอน ตั้งนาฬิกาปลุก เข้านอน
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	เตียงนอน
พื้นที่	
ปัญหา	1.แสงจากโคมไฟและแสงจากโต๊ะเขียนแบบซึ่งเพื่อนร่วมห้องกำลังทำงานเขียนแบบอยู่ ค่อนข้างมารบกวนทำให้นอนไม่หลับ หรือนอนหลับช้ากว่าปกติ บางครั้งจะมีเสียงเพลงเพิ่มเข้ามาด้วย
ความต้องการ	1.อยากให้มีการจัดนิสิตนักศึกษาที่เรียนคณะเดียวกันหรือสาขาวิชาเดียวกันได้อยู่ในห้องพักเดียวกัน 2.อยากให้มีฉากเตี้ยๆกันพื้นที่ทำงานกับพื้นที่พักผ่อนไม่ให้มารบกวนกัน
แนวทางแก้ไข	-

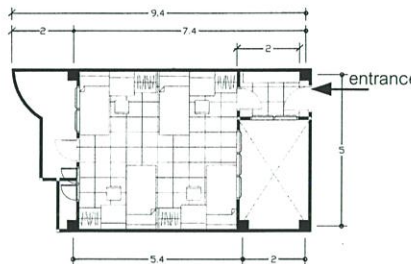

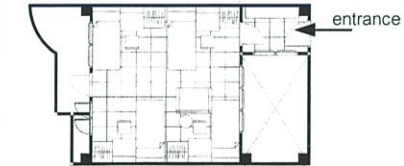
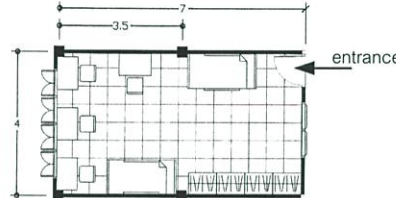
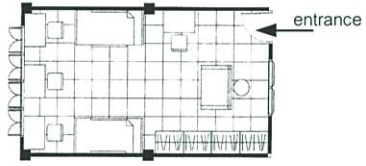
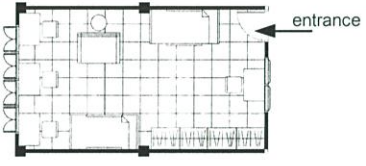
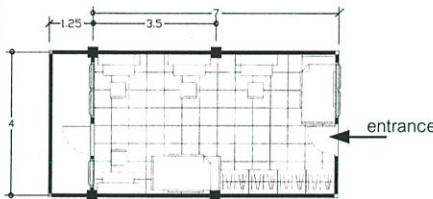
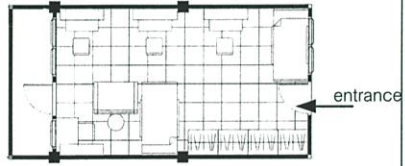
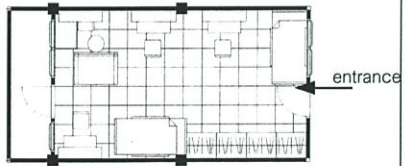
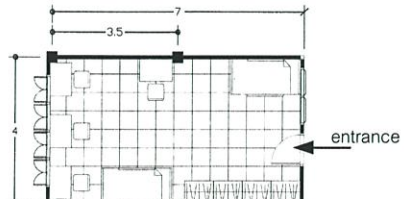
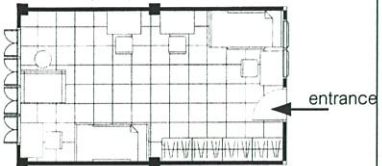
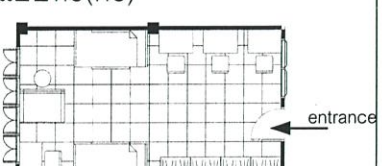
3.11 เปรียบเทียบการจัดผังพื้นรูปแบบทั่วไปกับรูปแบบการจัดผังพื้นหลังจากที่มีนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมเข้าพักอาศัยรวมอยู่ด้วย

รูปแบบผังพื้นทั่วไปที่ทางหอพักได้จัดไว้ให้ก่อนที่นิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมจะเข้าพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นนั้น พบว่ารูปแบบการจัดผังพื้นเปลี่ยนแปลงไปหลังจากที่มีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมเข้าพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ดังตารางเปรียบเทียบ ดูตารางที่ 3.18

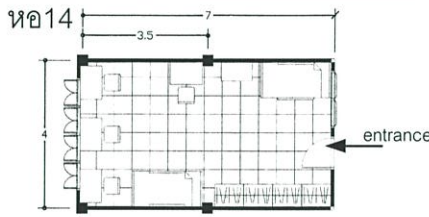
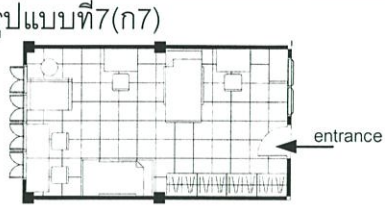
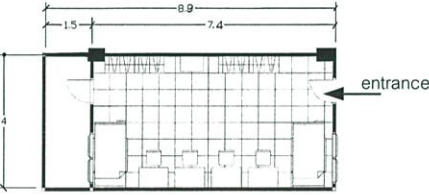

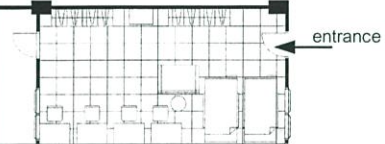

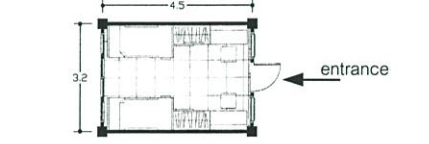
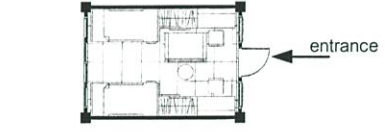
ตารางที่3.18 เปรียบเทียบการจัดผังพื้นภายในห้องพักระหว่างการจัดพื้นที่ภายในห้องพักรูปแบบทั่วไปกับรูปแบบการจัดผังพื้นภายในห้องพักหลังจากที่มีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมเข้าพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ

สถาบัน	รูปแบบการจัดผังพื้นเดิมที่ทางหอพักจัดไว้ให้สำหรับนิสิตนักศึกษาทุกคน ทุกคนจะอาศัยอยู่ร่วมกัน	รูปแบบผังพื้นหลังจากที่นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมเข้าพักอาศัยร่วมกับเพื่อนจากต่างคณะ
	ก่อน(BEFORE)	หลัง(AFTER)
จุฬาฯ		รูปแบบที่1(จ1)

ตารางที่ 3.18 (ต่อ)

		<p>รูปแบบที่2(จ2)</p> <p>รูปแบบที่3(จ3)</p>
<p>เกษตรฯ</p>	<p>ตึก12</p> 	<p>รูปแบบที่1(ก1)</p> <p>รูปแบบที่2(ก2)</p>
<p>เกษตรฯ</p>	<p>ตึก14และตึก15</p> 	<p>รูปแบบที่3(ก3)</p> <p>รูปแบบที่4(ก4)</p>
<p>เกษตรฯ</p>	<p>หอ13</p> 	<p>รูปแบบที่5(ก5)</p> <p>รูปแบบที่6(ก6)</p>

ตารางที่ 3.18 (ต่อ)

<p>เกษตรฯ</p>		<p>รูปแบบที่7(ก7)</p>
<p>มจร.</p>		<p>รูปแบบที่1(มจร.1)</p> <p>รูปแบบที่2(มจร.2)</p> <p>รูปแบบที่3(มจร.3)</p> <p>รูปแบบที่4(มจร.4)</p>
<p>สจล.</p>		<p>รูปแบบที่1(สจล.1)</p>

จากตารางเปรียบเทียบรูปแบบการจัดผังพื้นที่ทั่วไปกับรูปแบบการจัดผังพื้นที่หลังจากที่มีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมเข้าพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษา ของกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง พบว่า หอพักนิสิตนักศึกษาชาย จุฬาฯ มีรูปแบบผังพื้นที่เปลี่ยนแปลงไป สามารถจัดกลุ่มได้เป็น 3รูปแบบ หอพักนิสิตนักศึกษาชายเกษตรฯ ตึก12 จัดกลุ่มรูปแบบผังพื้นที่ได้ 2 รูปแบบ ตึก 14และ15 จัดกลุ่มรูปแบบผังพื้นที่ได้ 2รูปแบบและหอ13กับหอ14 จัดกลุ่มรูปแบบผังพื้นที่ได้ 3รูปแบบ หอพักนิสิตนักศึกษาชาย ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีรูปแบบผังพื้นที่เปลี่ยนแปลงไปจัดกลุ่มได้ 4รูปแบบ และหอพัก

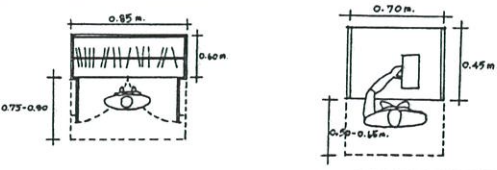
นิสิตนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯลาดกระบัง มีรูปแบบผังพื้นที่เปลี่ยนแปลงไป จัดกลุ่มได้เพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น เนื่องจากพื้นที่ภายในห้องพักอันจำกัด ทำให้ผู้พักอาศัยไม่สามารถปรับเปลี่ยนการจัดวางเครื่องเรือนได้เลย

3.12 กิจกรรม พฤติกรรมตลอดทั้งวันของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยของรัฐบาล ในช่วงวันจันทร์-วันศุกร์, วันเสาร์-วันอาทิตย์

3.12.1 นิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม (วันจันทร์-วันศุกร์)

จากการสำรวจกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ที่พำนักในห้องพักร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ของกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบันโดยใช้แบบสอบถามเชิงสำรวจ พบว่ากิจกรรมพฤติกรรมตลอดทั้งวันในช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์นั้นค่อนข้างใกล้เคียงกันมาก ซึ่งอาจมีแตกต่างกันออกไปบ้างเล็กน้อย แล้วแต่สถานการณ์ของแต่ละคน สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.19 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม พำนักอยู่ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 06.00น.- 08.00น.

ช่วงเวลา 06.00น. - 08.00 น.	
กิจกรรม	ตื่นนอนประมาณ 07.00-07.30น. อาบน้ำ แต่งตัว เตรียมตัวไปเรียนหนังสือ
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	-
พฤติกรรม	ตื่นนอน พับผ้าห่ม ลงจากเตียงนอน เปลี่ยนเสื้อผ้าเตรียมผ้าขนหนูและอุปกรณ์การอาบน้ำเช่นขันน้ำ สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ยาสระผมแล้วเดินออกไปยังห้องน้ำ อาบน้ำเสร็จเดินกลับมาที่ห้องพักเก็บอุปกรณ์การอาบน้ำแล้วเปลี่ยนเสื้อผ้าแต่งชุดนักศึกษา ตากผ้าขนหนู เสร็จแล้วจัดตารางสอน เตรียมสมุดหนังสือหรืออุปกรณ์การเรียนต่างๆที่จะต้องเรียนในวันนั้นๆ
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	ตู้เสื้อผ้า ชั้นวางของ ชั้นวางรองเท้านอกห้องพัก
พื้นที่	
ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

ตารางที่ 3.20 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
พำนักอยู่ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 08.00น.- 18.00น.

ช่วงเวลา 08.00น. – 18.00 น.	
กิจกรรม	ไปเรียนหนังสือ

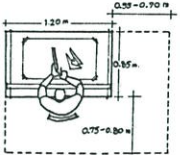
ตารางที่ 3.21 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
พำนักอยู่ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 18.00น.- 20.00น.

ช่วงเวลา 18.00น. – 20.00 น.	
กิจกรรม	กลับหอพัก เก็บของอุปกรณ์การเรียนต่างๆ เปลี่ยนเสื้อผ้า และพักผ่อนตามอัธยาศัย
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	เพื่อนร่วมห้อง เพื่อนร่วมหอพักเดียวกัน อาจารย์ที่ปรึกษาประจำหอพักและเพื่อนร่วมคณะเดียวกันซึ่งจะยังเจอหน้ากันในช่วงเดินออกจากตึกคณะเพื่อแยกย้ายกันกลับบ้าน
พฤติกรรม	กลับหอพักพร้อมกับเพื่อนๆหอพักและเพื่อนที่คณะ ถึงหอพักขึ้นไปบนห้องพักเพื่อเก็บของแล้วเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดลำลอง จากนั้นก็พักผ่อนตามอัธยาศัยเช่นไปดูโทรทัศน์ หรืออ่านหนังสือพิมพ์ ไปออกกำลังกาย ไปหาเพื่อนๆ เวลาประมาณ 19.00 น.รับประทานอาหารเย็นกับเพื่อนๆแล้วพักผ่อนตามอัธยาศัยจนถึงเวลาประมาณ 20.00น.จึงกลับขึ้นห้องพัก
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	ชั้นวางของ ตู้เสื้อผ้า ชั้นวางรองเท้านอกห้องพัก
พื้นที่	
ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

ตารางที่ 3.22 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
พำนักอยู่ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 20.00น.- 22.00น.

ช่วงเวลา 20.00น. – 22.00 น.	
กิจกรรม	กลับขึ้นห้องพัก อาบน้ำ ทำธุระส่วนตัว ทำงาน
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	เพื่อนร่วมห้อง เพื่อนร่วมหอพักเดียวกัน
พฤติกรรม	กลับขึ้นห้องพัก เปลี่ยนเสื้อผ้า อาบน้ำ อาบน้ำเสร็จเดินกลับเข้าห้องพักเก็บอุปกรณ์การอาบน้ำเข้าที่ เปลี่ยนชุดเสร็จ ตากผ้าขนหนู เริ่มเคลียร์พื้นที่ตอนเวลาประมาณ 21.00น.เริ่มทำงาน
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	ชั้นวางของ ตู้เสื้อผ้า โต๊ะเขียนแบบ
พื้นที่	
ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

ตารางที่ 3.23 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
พำนักอยู่ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 22.00น.- 02.00น.

ช่วงเวลา 22.00น. – 02.00 น.	
กิจกรรม	ทำงาน
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	-
พฤติกรรม	นั่งทำงานโดยใช้โต๊ะเขียนแบบในมุมของตนเองภายในห้องพัก
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	โต๊ะเขียนแบบ โคมไฟ
พื้นที่	
ปัญหา	1.เพื่อนร่วมห้องเริ่มนอนเวลา 24.00 น. ต้องปิดไฟกลางห้อง และเปิดโคมไฟและหรี่แสงโคมไฟลงเพื่อไม่ให้ไปรบกวนเพื่อน ทำให้แสงสว่างในการทำงานค่อนข้างน้อย
ความต้องการ	1.ต้องการปรับเปลี่ยนการจัดวางเครื่องเรือนให้เป็นสัดส่วนมากขึ้น แยกส่วนนอนกับส่วนทำงานให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้ไปรบกวนกัน
แนวทางแก้ไข	1.ขอความเห็นจากเพื่อนร่วมห้องเพื่อปรับเปลี่ยนการจัดเครื่องเรือน

ตารางที่ 3.24 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
พำนักอยู่ในหอพักชาย วันจันทร์-วันศุกร์ ณ ช่วงเวลา 02.00น.- 06.00น.

ช่วงเวลา 02.00น. – 06.00 น.	
กิจกรรม	นอน
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	-
พฤติกรรม	เก็บอุปกรณ์การทำงานต่างๆ แล้วเข้านอน
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	ชั้นวางของ เตียงนอน
พื้นที่	
ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

3.12.2 นิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ช่วงวันหยุด(วันเสาร์-วันอาทิตย์)

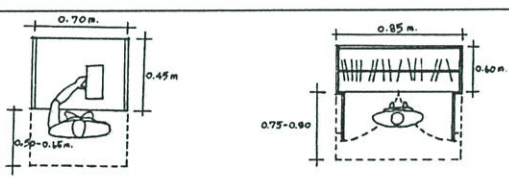
จากการสำรวจกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ที่พำนักในห้องพักร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ของกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบันโดยใช้

แบบสอบถามเชิงสำรวจ พบว่ากิจกรรมพฤติกรรมตลอดทั้งวัน ในช่วงวันเสาร์ - วันอาทิตย์นั้นค่อนข้างใกล้เคียงกันมาก ซึ่งอาจมีแตกต่างกันออกไปบ้างเล็กน้อย แล้วแต่สถานการณ์ของแต่ละคนสามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

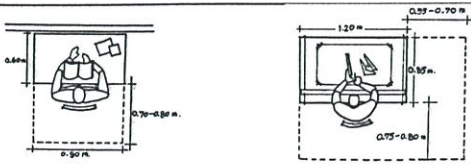
ตารางที่ 3.25 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
พำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-อาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 06.00น. - 10.00น.

ช่วงเวลา 06.00น. - 10.00 น.	
กิจกรรม	นอนหลับ ตื่นนอนประมาณ 09.30 น.

ตารางที่ 3.26 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
พำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-อาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 10.00น.- 13.00น.

ช่วงเวลา 10.00น. - 13.00 น.	
กิจกรรม	ตื่นนอน ไปอาบน้ำ พักผ่อนเช่น ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือพิมพ์ รับประทานอาหาร
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	เพื่อนร่วมห้อง เพื่อนร่วมหอพักเดียวกัน
พฤติกรรม	ตื่นนอนพับผ้าห่มแล้วลงมาจากเตียง เปลี่ยนเสื้อผ้าและเตรียมอุปกรณ์อาบน้ำ ไปห้องน้ำ อาบน้ำเสร็จกลับเข้าห้องพัก เก็บอุปกรณ์การอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วนำผ้าขนหนูไปตาก แต่งตัวเสร็จเรียบร้อยแล้วไปดูโทรทัศน์ที่ห้องโทรทัศน์ ไปอ่านหนังสือพิมพ์ ไปหาเพื่อน และ ไปรับประทานอาหาร
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	ชั้นวางของ ตู้เสื้อผ้า
พื้นที่	
ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

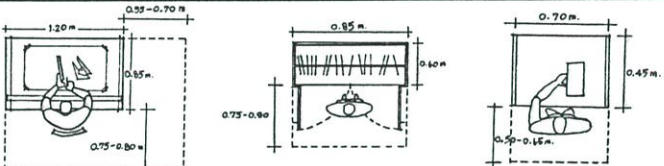
ตารางที่ 3.27 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
พำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-อาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 13.00น.- 16.00น.

ช่วงเวลา 13.00น. - 16.00 น.	
กิจกรรม	อ่านหนังสือ และ ทำงาน
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	-
พฤติกรรม	นั่งอ่านหนังสือที่โต๊ะอ่านหนังสือ จากนั้นไปทำงานโดยใช้โต๊ะเขียนแบบในมุมของตนเองภายในห้อง
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	โต๊ะเขียนหนังสือ โต๊ะเขียนแบบ คอมพิวเตอร์
พื้นที่	

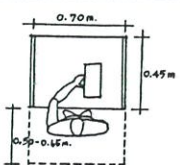
ตารางที่ 3.27 (ต่อ)

ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

ตารางที่ 3.28 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
พำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-อาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 16.00น.- 18.00น.

ช่วงเวลา 16.00น. – 18.00 น.	
กิจกรรม	ทำงานถึงเวลาประมาณ 17.00 น. ไปออกกำลังกาย
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	-
พฤติกรรม	นั่งทำงานโดยใช้โต๊ะเขียนแบบในมุมของตนเองภายในห้องพัก เวลาประมาณ 17.00น. เตรียมตัวไปออกกำลังกาย เปลี่ยนชุดออกกำลังกาย ใส่ถุงเท้ารองเท้า เสร็จแล้วไปออกกำลังกาย
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	โต๊ะเขียนแบบ โคมไฟ ตู้เสื้อผ้า ชั้นวางของ ชั้นวางรองเท้านอกห้องพัก
พื้นที่	
ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

ตารางที่ 3.29 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
พำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-อาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 18.00น.- 20.00น.

ช่วงเวลา 18.00น. – 20.00 น.	
กิจกรรม	เวลาประมาณ 18.00 น. กลับหอพัก พักผ่อน รับประทานอาหารแล้วกลับขึ้นห้องพักทำภารกิจส่วนตัว
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	เพื่อนร่วมห้อง เพื่อนร่วมหอพักเดียวกัน รุ่นพี่ รุ่นน้อง เพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย
พฤติกรรม	ออกกำลังกายจนถึงเวลาประมาณ 18.00 น. กลับหอพัก เก็บอุปกรณ์กีฬาอื่นๆ เปลี่ยนรองเท้า ไปรับประทานอาหารเย็นที่ร้านอาหารหอพักกับเพื่อนๆ เสร็จแล้วพักผ่อนจนถึงเวลาประมาณ 20.00 น. จึงขึ้นห้องพัก
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	ชั้นวางของ ชั้นวางรองเท้านอกห้องพัก
พื้นที่	
ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

ตารางที่ 3.30 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
พำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-อาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 20.00น.- 22.00น.

ช่วงเวลา 20.00น. – 22.00 น.	
กิจกรรม	กลับขึ้นห้องพัก อาบน้ำ ทำธุระส่วนตัว ซักผ้า รีดผ้า
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	เพื่อนร่วมห้อง เพื่อนร่วมหอพักเดียวกัน
พฤติกรรม	กลับขึ้นห้องพัก เปลี่ยนเสื้อผ้าและหยิบอุปกรณ์การอาบน้ำและอุปกรณ์ซักผ้าพร้อมเสื้อผ้าที่ต้องซักแล้ว ซักผ้า ตากผ้าจนเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงอาบน้ำ อาบน้ำเสร็จกลับห้องพักเก็บอุปกรณ์อาบน้ำเข้าที่ เปลี่ยนชุดเสร็จ ตากผ้าขนหนู จากนั้นรีดเสื้อผ้าที่จะต้องใช้ในวันจันทร์-ศุกร์
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	ชั้นวางของ ตู้เสื้อผ้า
พื้นที่	
ปัญหา	-
ความต้องการ	-
แนวทางแก้ไข	-

ตารางที่ 3.31 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
พำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-อาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 22.00น.- 02.00น.

ช่วงเวลา 22.00น. – 02.00 น.	
กิจกรรม	ทำงาน
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	-
พฤติกรรม	นั่งทำงานโดยใช้โต๊ะเขียนแบบในมุมของตนเองภายในห้องพัก และทำหุ่นจำลอง
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	โต๊ะเขียนแบบ โคมไฟ พื้นที่ทำหุ่นจำลองบนพื้น
พื้นที่	
ปัญหา	<ol style="list-style-type: none"> พื้นที่ภายในห้องพักเมื่อเทียบสัดส่วนต่อคนค่อนข้างแคบสำหรับเด็กที่เรียนคณะสถาปัตยกรรม เนื่องจากต้องใช้โต๊ะเขียนแบบขนาดประมาณ 0.85ม. x 1.20ม. ทำงานในห้องพักและพื้นที่ทำหุ่นจำลองบนพื้น อาจทำให้ไปรบกวนพื้นที่บางส่วนของเพื่อนร่วมห้องหรือทำให้การสัญจรภายในห้องไม่ค่อยสะดวกเท่าที่ควรและต้องใช้พื้นที่พอสมควรในการเก็บงาน บางครั้งการจัดพื้นที่ใช้สอยแบบตายตัวก็มีผล โดยข้อเท็จจริงแล้วคนที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมมักต้องการใช้พื้นที่มากกว่าคนอื่น ๆ ปัญหาแสงไฟจากโต๊ะเขียนแบบไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องที่กำลังนอน
ความต้องการ	<ol style="list-style-type: none"> ต้องการปรับเปลี่ยนการจัดเครื่องเรือนในห้องพักโดยแบ่งพื้นที่แยกส่วนทำงานและส่วนพักผ่อนออกจากกัน อยากให้นิสิตนักศึกษาที่พำนักในหอพักสามารถปรับเปลี่ยนพื้นที่ใช้สอยเองได้ตามความเหมาะสม อยากให้ลดจำนวนผู้พักอาศัยลง เช่นอาจจะพักห้องละสองถึงสามคน
แนวทางแก้ไข	-

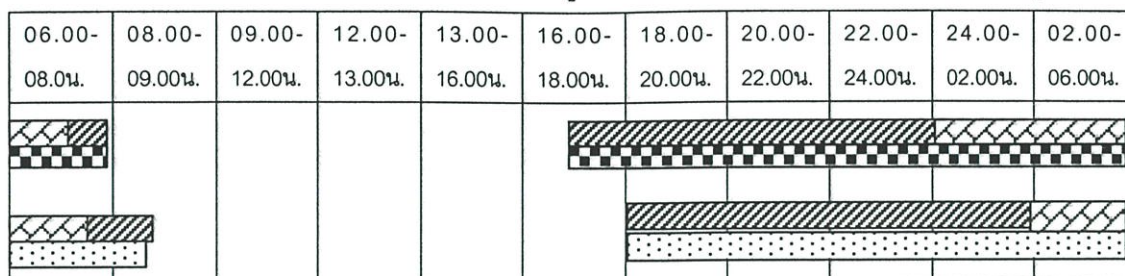
ตารางที่ 3.32 แสดงกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
พำนักอยู่ในหอพักชาย วันเสาร์-อาทิตย์ ณ ช่วงเวลา 02.00น.- 06.00น.

ช่วงเวลา 02.00น. – 06.00 น.	
กิจกรรม	นั่งทำงานจนถึงเวลาประมาณ 03.00น. จึงเก็บของแล้วปิดไฟเข้านอน
บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์	-
พฤติกรรม	นั่งทำงานหุนจําลอง ปิดไฟกลางห้องพักใช้โคมไฟโต๊ะครีฟเป็นหลักเพราะเพื่อนร่วมห้องเข้านอนกันหมดแล้ว จนถึงเวลา03.00น. จึงเก็บอุปกรณ์ต่างๆและเข้านอน
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	พื้นที่ทำหุนจําลองบนพื้น โคมไฟ ชั้นวางของ เตียงนอน
พื้นที่	
ปัญหา	<p>1.พื้นที่ภายในห้องพักเมื่อเทียบสัดส่วนต่อคนค่อนข้างแคบสำหรับเด็กที่เรียนคณะสถาปัตยกรรมเนื่องจากต้องใช้โต๊ะครีฟขนาดประมาณ0.85ม. x 1.20ม. ทำงานในห้องพักและพื้นที่ทำหุนจําลองบนพื้น อาจทำให้ไปรบกวนพื้นที่บางส่วนของเพื่อนร่วมห้องหรือทำให้การสัญจรภายในห้องไม่ค่อยสะดวกเท่าที่ควรและต้องใช้พื้นที่พอสมควรในการเก็บงาน บางครั้งการจัดพื้นที่ใช้สอยแบบตายตัวก็มีผล โดยข้อเท็จจริงแล้วคนที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมมักต้องการใช้พื้นที่มากกว่าคนอื่น ๆ</p> <p>2.ปัญหาแสงไฟจากโต๊ะเขียนแบบไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องที่กำลังนอน</p>
ความต้องการ	<p>1.ต้องการปรับเปลี่ยนการจัดเครื่องเรือนในห้องพักโดยแบ่งพื้นที่แยกส่วนทำงานและส่วนพักผ่อนออกจากกัน อยากรุ้ให้นิสิตนักศึกษาที่พำนักในหอพักสามารถปรับเปลี่ยนพื้นที่ใช้สอยเองได้ตามความเหมาะสม</p> <p>2. อยากรุ้ลดจำนวนผู้พักอาศัยลง เช่นอาจจะพักห้องละสองถึงสามคน</p>
แนวทางแก้ไข	-

3.13 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบช่วงเวลาทีนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและทางด้านอื่นๆ อยู่ภายในหอพักและมีการใช้พื้นที่ภายในห้องพักเพื่อทำงาน-อ่านหนังสือ ทั้งช่วงของวันธรรมดา(วันจันทร์-วันศุกร์) และช่วงวันหยุด(วันเสาร์-วันอาทิตย์)

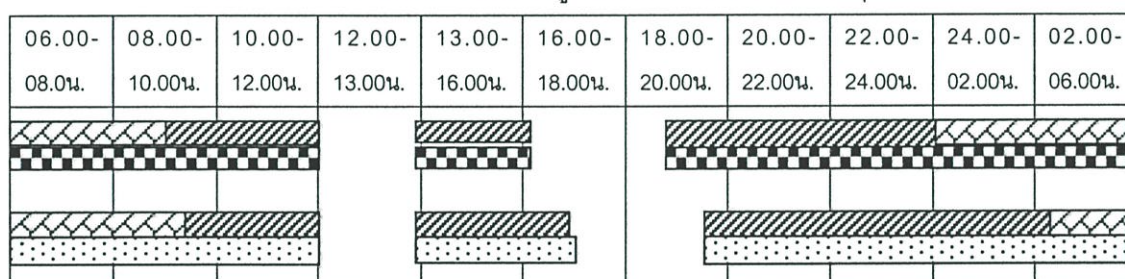
จากตารางกิจกรรม พฤติกรรม ของนิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาทั้งที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่นๆซึ่งพักอาศัยอยู่ในห้องเดียวกัน ทั้งช่วงของวันธรรมดา(วันจันทร์-วันศุกร์) และช่วงวันหยุด(วันเสาร์-วันอาทิตย์)นั้นสามารถสรุปและเปรียบเทียบช่วงเวลาที่อยู่ภายในหอพักและช่วงเวลาที่มีการใช้พื้นที่ภายในห้องพักเพื่อทำงาน-อ่านหนังสือ ได้ดังนี้

ตารางที่ 3.33 แสดงการเปรียบเทียบช่วงเวลาทีมนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่นๆและที่
ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม อยู่ภายในห้องพักในช่วงวันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์)

- นิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ทำงานและอื่นๆ
 นิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม นอน

ตารางที่ 3.34 แสดงการเปรียบเทียบช่วงเวลาทีมนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่นๆและที่
ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม อยู่ภายในห้องพักในช่วงวันหยุด (วันเสาร์-วันอาทิตย์)

- นิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ทำงานและอื่นๆ
 นิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม นอน

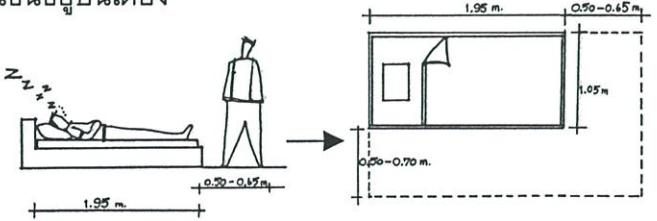
สรุป จากตารางกิจกรรม พฤติกรรม ของนิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในห้องพักนิสิตนักศึกษาทั้งนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ทั้งช่วงของวันธรรมดา(จันทร์-ศุกร์) และช่วงวันหยุด(วันเสาร์-วันอาทิตย์)นั้น สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การใช้เวลาอยู่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชายทั้งที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ค่อนข้างใกล้เคียงกันมากหากดูในตารางที่ 3.33 และตารางที่ 3.34สามารถเห็นได้ชัดเจนทั้งช่วงของวันธรรมดา(จันทร์-ศุกร์)และช่วงวันหยุด(วันเสาร์-วันอาทิตย์) ส่วนข้อแตกต่างที่สามารถเห็นได้ชัดเจนคือ ช่วงเวลาที่มีการใช้พื้นที่ทำงานภายในห้องพัก พบว่านิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมมีการใช้พื้นที่ทำงานภายในห้องพักโดยเฉพาะช่วงเวลากลางคืนมากกว่านิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ หากดูในตารางที่ 3.33 และตารางที่ 3.34 สามารถเห็นได้ชัดเจนทั้งช่วงของวันธรรมดา

(จันทร์-ศุกร์) และช่วงวันหยุด (วันเสาร์-วันอาทิตย์) และพบว่านิสิตนักศึกษาชายทั้งที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ มีการใช้พื้นที่ทำงานภายในห้องพักในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ มากกว่าวันธรรมดาวันจันทร์-วันศุกร์ ทั้งนี้เนื่องมาจากในวันธรรมดาต้องไปเรียนจึงทำให้ได้ใช้พื้นที่ทำงานภายในห้องพักเฉพาะช่วงเย็นถึงค่ำเท่านั้น รวมทั้งปัญหาที่พบส่วนใหญ่พบว่านิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม จะมีปัญหาเรื่องของการใช้พื้นที่ภายในห้องพักที่ค่อนข้างแคบหรือไม่สนองตอบต่อกิจกรรมพฤติกรรมผู้ใช้งานเป็นหลัก ส่วนทางด้านนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ซึ่งพักอยู่ห้องเดียวกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพบว่าปัญหาส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการถูกรุกล้ำพื้นที่ส่วนตัว และการนอนไม่หลับในบางครั้ง อันเนื่องมาจากมีแสงสว่างซึ่งแหล่งกำเนิดมาจากเพื่อนร่วมห้องที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม มักจะทำงานโดยใช้โต๊ะเขียนแบบที่ต้องเปิดไฟให้สว่างตลอด และใช้เวลาในการทำงานค่อนข้างดีกมาก บางครั้งทำงานกันจนถึงเช้า จึงก่อให้เกิดปัญหาของแสงจากโต๊ะเขียนแบบมารบกวนทำให้นอนไม่หลับอยู่เสมอๆ

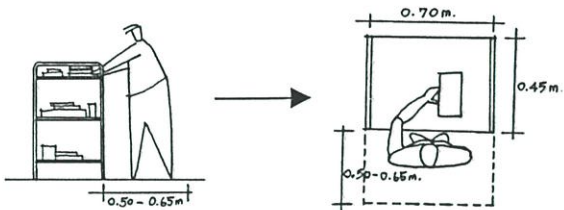
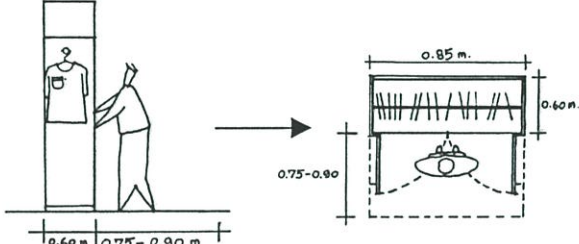
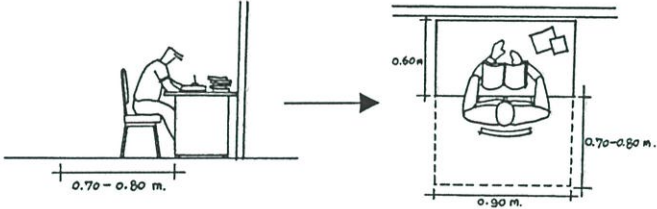
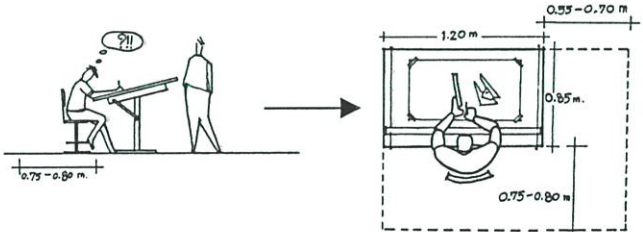
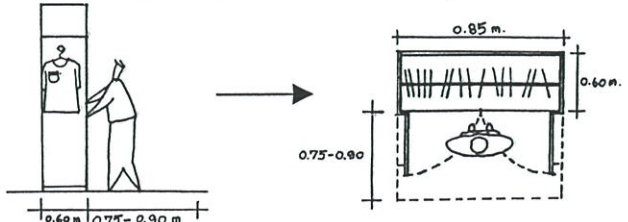
3.14 สรุปกิจกรรม พฤติกรรมการใช้พื้นที่ภายในห้องพัก ทั้งหมดใน 1 วัน ของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยของรัฐ

จากการศึกษากิจกรรม พฤติกรรม ของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งพักอาศัยในห้องพักร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพัก ทำให้ทราบถึงขนาดความต้องการใช้พื้นที่ส่วนต่างๆภายในห้องพัก ทั้งหมดใน 1 วัน ดูตารางที่ 3.35

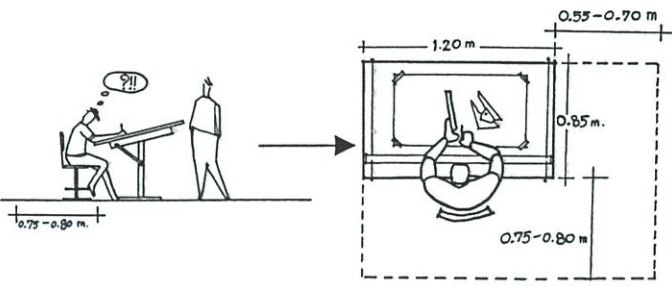
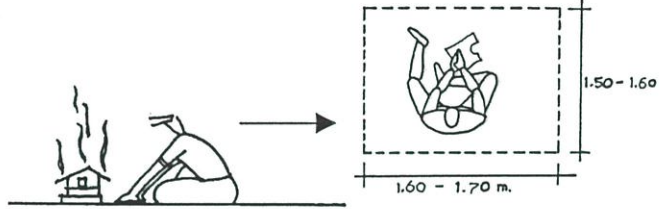
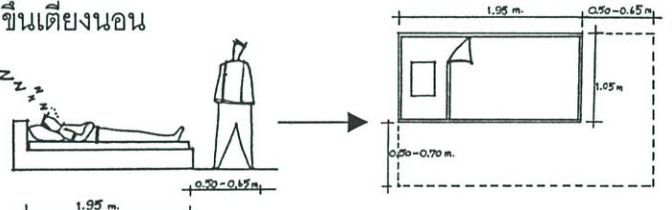
ตารางที่ 3.35 ตารางสรุปกิจกรรม พฤติกรรมการใช้พื้นที่ภายในห้องพัก ทั้งหมดใน 1 วันของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยของรัฐ

เวลา	กิจกรรม	พฤติกรรมและการใช้พื้นที่
06.00 น. - 10.00 น. วันเสาร์-อาทิตย์	- นอน	- นอนอยู่บนเตียง
วันจันทร์-ศุกร์	- นอน - ไปเรียน	
10.00 น.- 13.00 น.	- ตื่นนอน - อาบน้ำ/แต่งตัว	- ตื่นนอนแล้วพับผ้าห่ม ลงจากเตียง เปลี่ยนเสื้อผ้าเดินไปหยิบอุปกรณ์อาบน้ำแล้วไปอาบน้ำ เสร็จกลับมาแต่งตัว แล้ว

ตารางที่ 3.35 (ต่อ)

วันเสาร์-อาทิตย์	- รับประทานอาหาร	<p>ออกไปรับประทานอาหาร</p>
วันจันทร์-ศุกร์	- ไปเรียน	
13.00 น. - 14.00 น. วันเสาร์-อาทิตย์	- อ่านหนังสือ	<p>- นั่งอ่านหนังสืออยู่ที่โต๊ะเขียนหนังสือ</p>
วันจันทร์-ศุกร์	- ไปเรียน	
14.00 น. - 16.00 น. วันเสาร์-อาทิตย์	- เขียนแบบ	<p>- นั่งทำงานเขียนแบบอยู่ที่โต๊ะเขียนแบบ</p>
วันจันทร์-ศุกร์	- ไปเรียน	
16.00 น. - 20.00 น. วันจันทร์-ศุกร์ และวันเสาร์-อาทิตย์	- ออกกำลังกาย - รับประทานอาหารเย็น	<p>- ไปออกกำลังกาย จนถึงประมาณ 18.30 น. จึงกลับมาหอพัก - รับประทานอาหารเย็น ที่โรงอาหารหอพัก เวลาประมาณ 19.00 น.</p>
20.00 น. - 22.00 น. วันจันทร์-ศุกร์ และวันเสาร์-อาทิตย์	- กลับหอพัก - อาบน้ำ/แต่งตัว	<p>- กลับขึ้นห้องพัก แล้วอาบน้ำ แต่งตัว ทำธุระส่วนตัว</p>

ตารางที่ 3.35 (ต่อ)

<p>22.00 น. – 24.00 น.</p> <p>วันจันทร์-ศุกร์ และวันเสาร์-อาทิตย์</p>	<p>- เขียนแบบ</p>	<p>- นั่งทำงานเขียนแบบอยู่ที่โต๊ะเขียนแบบ</p>
<p>24.00 น. – 03.00 น.</p> <p>วันจันทร์-ศุกร์ และวันเสาร์-อาทิตย์</p>	<p>- ทำหุ้่นจำลอง</p>	<p>- นั่งทำหุ้่นจำลองบนพื้นห้อง</p>
<p>03.00 น. – 06.00 น.</p> <p>วันจันทร์-ศุกร์ และวันเสาร์-อาทิตย์</p>	<p>- เข้านอน</p>	<p>- จัดเก็บอุปกรณ์ในการทำหุ้่นจำลอง แล้วปิดไฟห้อง จากนั้นขึ้นเตียงนอน</p>

3.15 สรุปเปรียบเทียบปัญหาของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่นๆที่เกิดขึ้นภายในห้องพัก เมื่อต้องมาอยู่ร่วมห้องเดียวกัน ในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยของรัฐบาล

จากการศึกษาเรื่องกิจกรรม พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและที่ศึกษาด้านอื่นๆซึ่งต้องมาอาศัยร่วมห้องเดียวกัน ทำให้ทราบถึงปัญหาที่แตกต่างกันของทั้งสองฝ่าย ดังตารางที่ 3.36

ตารางที่ 3.36 ตารางสรุปปัญหาของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ที่พักอาศัยในหอพัก

สรุปปัญหาของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและทางด้านอื่นๆ	
นิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม	นิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ
1) พื้นที่ภายในห้องพักเมื่อเทียบสัดส่วนต่อคน	1) การใช้พื้นที่ของเพื่อนที่ศึกษาทางด้าน

ตารางที่ 3.36 (ต่อ)

<p>ค่อนข้างแคบสำหรับนิสิตที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม เนื่องจากต้องใช้โต๊ะเขียนแบบขนาดประมาณ 0.85ม. x 1.20ม. ทำงานในห้องพักและพื้นที่ทำหุ่นจำลองบนพื้น อาจทำให้ไปรบกวนพื้นที่บางส่วนของเพื่อนร่วมห้องหรือทำให้การสัญจรภายในห้องไม่ค่อยสะดวกเท่าที่ควร และต้องใช้พื้นที่พอสมควรในการเก็บงาน บางครั้งการจัดพื้นที่ใช้สอยแบบตายตัวก็มีผล โดยข้อเท็จจริงแล้วนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมมักต้องการใช้พื้นที่มากกว่าคนอื่น ๆ บางครั้งต้องออกไปหาพื้นที่ทำงานนอกห้องพักเพิ่มเติม เพราะถ้าทำงานใช้พื้นที่ในห้องพักเพียงอย่างเดียวอาจจะต้องรुक้าพื้นที่ของเพื่อนร่วมห้องค่อนข้างมาก</p>	<p>สถาปัตยกรรมค่อนข้างมากกว่าเพื่อนๆภายในห้องพักที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ดังนั้นจึงมักจะเกิดการรुक้าอาณาเขตของคนอื่นๆอยู่เสมอๆ หรือนั่งทำหุ่นจำลองบนพื้นภายในห้องพักซึ่งก็ต้อง มีการวางอุปกรณ์เครื่องเขียน เช่น กระดาษชนิดต่างๆ กาว แผ่นโฟม เป็นต้น กีดขวางทางเท้าภายในห้องพัก เป็นเหตุทำให้การสัญจรในห้องพักค่อนข้างลำบาก ไม่สะดวก</p>
<p>2) หากทำงานช่วงกลางคืนแสงจากโคมไฟและแสงจากโต๊ะเขียนแบบไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องที่เข้านอนแล้ว อาจทำให้เพื่อนนอนไม่หลับ หรือนอนหลับช้ากว่าปกติ ฉะนั้นเวลาในการทำงานช่วงค่ำหลังจากที่เพื่อนร่วมห้องเข้านอนกันหมดแล้ว จำเป็นต้องหรี่ไฟบริเวณที่กำลังทำงานอยู่ให้ปริมาณแสงสว่างไปรบกวนเพื่อนคนอื่นๆ น้อยที่สุด ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การทำงานไม่สะดวกเท่าที่ควร อันเนื่องมาจากปริมาณแสงสว่างที่น้อยกว่าควรจะเป็น</p>	<p>2) แสงจากโคมไฟและแสงจากโต๊ะเขียนแบบซึ่งเพื่อนร่วมห้องที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมที่กำลังทำงานเขียนแบบอยู่ในช่วงค่ำ ซึ่งเพื่อนร่วมห้องพักได้เข้านอนกันหมดแล้ว ค่อนข้างสว่างจึงส่งผลการรบกวนทำให้นอนไม่หลับ หรือนอนหลับช้ากว่าปกติ บางครั้งจะมีเสียงที่เกิดจากการทำงานเพิ่มเข้ามาด้วย</p>
<p>3) ต้องการปรับเปลี่ยนตำแหน่งเครื่องเรือนภายในห้องพักเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมพฤติกรรมในการพักอาศัย เนื่องจากทางหอพักมีระเบียบห้ามนิสิตนักศึกษาเคลื่อนย้ายเครื่องเรือน ดังนั้นทำให้การรูปแบบการจัดวางเครื่องเรือนอาจยังไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้พักอาศัยเท่าที่ควร เพราะนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้าน</p>	<p>3) การจัดเครื่องเรือนยังไม่ค่อยเป็นส่วนตัวเท่าที่ควร ต้องการปรับเปลี่ยนตำแหน่งเครื่องเรือนภายในห้องพักเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมพฤติกรรมในการพักอาศัย เพราะกิจกรรมพฤติกรรมการใช้พื้นที่ของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัยแต่ละคนไม่เหมือนกันยิ่งนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมยิ่งต้องมีการทำงานช่วง</p>

ตารางที่ 3.36 (ต่อ)

<p>สถาปัตยกรรมจะมีกิจกรรมพฤติกรรมที่ค่อนข้างแตกต่างกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ดังจะเห็นได้จากตารางเปรียบเทียบกิจกรรมพฤติกรรมข้างต้น</p>	<p>ค่ามากกว่าเพื่อนๆที่ศึกษาด้านอื่นๆ ดังนั้นหากทางหอพักอนุญาตให้ปรับเปลี่ยนตำแหน่งเครื่องเรือนได้ ก็อาจช่วยลดปัญหาบางประการลงได้บ้าง เช่น การรुकล้ำพื้นที่ แสงและเสียงรบกวน</p>
<p>4) ห้องไม่มีระเบียบ ดังนั้นเวลาทำงานโดยใช้สี่สเปร์ยหรือกาวสเปร์ย ค่อนข้างลำบาก เพราะต้องออกไปหาพื้นที่อื่นๆนอกห้องพัก ทำให้การทำงานค่อนข้างทุลักทุเล ไม่เป็นสัดส่วนเท่าที่ควร ทั้งยังทำให้พื้นที่ห้องสะอาดอันเนื่องมาจากความไม่ตั้งใจบวกกับความเร่งรีบในการทำงานเพื่อให้เสร็จทันเวลา</p>	<p>4) ห้องค่อนข้างสกปรกและเอะอะ เต็มไปด้วยข้าวของกระดาษต่างๆส่วนใหญ่จะเป็นของเพื่อนร่วมห้องที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม มีผลทำให้บรรยากาศภายในห้องพักไม่หน้าพักอาศัย อีกทั้งยังเป็นบ่อเกิดของฝุ่นและหยักไย่ที่เกิดขึ้นภายในห้องพัก</p>

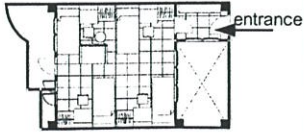
3.16 ปัญหาของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย ซึ่งได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคลากรประจำหอพัก

1. ขอย้ายห้องพักเดิมไปอยู่ห้องพักใหม่ซึ่งมีเพื่อนร่วมห้องพักศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมเหมือนกับตนเอง
2. ขอปรับเปลี่ยนตำแหน่งการจัดวางเครื่องเรือนแบบใหม่ เพื่อให้ตนเองมีพื้นที่ในการทำงานที่สะดวกมากกว่าเดิม
3. ขอนำเครื่องคอมพิวเตอร์ พริ้นเตอร์ และสแกนเนอร์เข้ามาใช้ในห้องพักเป็นกรณีพิเศษเพื่อใช้ในกิจกรรมทางการศึกษา
4. ขอออกนอกหอพักในยามวิการหรือหลังช่วงเวลาทางหอพักได้กำหนดเอาไว้ห้ามออกนอกหอพัก เพื่อไปซื้ออุปกรณ์ในการทำงาน หรือออกไปหาอาหารรับประทานเพราะทำงานจนดึกดื่น ทำให้เกิดอาการหัว
5. มักจะกลับเข้าหอพักหลังจากเวลาที่ทางหอพักกำหนดไว้เป็นประจำ ด้วยเหตุผลที่ว่าไปหาซื้ออุปกรณ์ในการทำงาน , ไปทำงานกลุ่มที่บ้านเพื่อน , ไปทำกิจกรรมต่างๆที่คณะ ฯลฯ
6. ขอใช้พื้นที่ในห้องดูโทรทัศน์เพื่อทำงานและเก็บงานของตนเอง
7. พื้นที่ภายในห้องพักสกปรก และเอะอะอันเกิดจากการทำงาน เช่น ฟันสี ฟันกาวสเปร์ย รวมทั้งพื้นที่ปูกระเบื้องยางเป็นรอยโดนมีดคัตเตอร์กรีด อันเนื่องมาจากการตัดกระดาษอย่างเร่งรีบ เพื่อทำหุ่นจำลอง(Model)

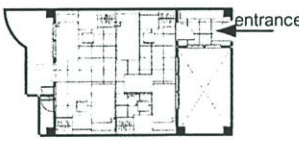
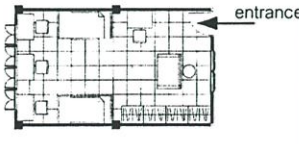
3.17 สรุปข้อดี-ข้อเสียของรูปแบบการจัดผังพื้นที่ภายในห้องพักนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งพักร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ แต่ละรูปแบบ ภายหลังจากเข้าใช้พื้นที่ จากกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง

จากการศึกษาถึงรูปแบบการจัดผังพื้นที่ภายในห้องพักหลังจากที่มีนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมเข้าพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ พบว่ามีรูปแบบที่แตกต่างกันค่อนข้างมาก สามารถนำมาเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียของแต่ละรูปแบบได้ดังตารางที่ 3.37

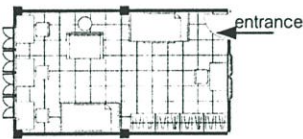
ตารางที่ 3.37 สรุปข้อดี-ข้อเสียของรูปแบบการจัดผังพื้นที่ภายในห้องพักนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งพักร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ แต่ละรูปแบบ ภายหลังจากเข้าใช้พื้นที่ จากกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง

สถาบัน	การจัดผังพื้นที่	ข้อดี	ข้อเสีย
จุฬาฯ (จ.1)		<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้พักอาศัยค่อนข้างมีความเป็นส่วนตัวเนื่องจากการแบ่งพื้นที่ใช้สอยของแต่ละคนแยกสัดส่วนกันอย่างชัดเจน 2. นิสิตสถาปัตย์อยู่ด้านหลังติดระเบียงทำให้มีพื้นที่ทำงานมากขึ้นและสะดวกในการใช้พื้นที่ระเบียงทำงาน 3. โต๊ะเขียนแบบวางชิดเตียงนอน ทำให้มีพื้นที่วางอุปกรณ์เครื่องเขียนบนเตียงนอนได้ 4. โต๊ะเขียนหนังสือของทุกคนหันหน้าเข้าผนัง ทำให้ค่อนข้างมีสมาธิในการทำงานอ่านหนังสือและสามารถใช้พื้นที่บนผนังด้านหน้าโต๊ะได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เปลืองพื้นที่ใช้สอยเนื่องจากจัดเครื่องเรือนแบบกระจาย 2. โต๊ะเขียนแบบหันหน้าไปตรงกลางห้องพัก ทำงานกลางคืนส่งผลให้แสงสว่างไปรบกวนเพื่อนร่วมห้อง 3. เตียงนอนเดี่ยวทำให้เปลืองพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพัก 4. หากเปิดเพลงขณะทำงานเสียงเพลงก็จะไปรบกวนเพื่อนที่นอนอยู่ใกล้ๆ 5. ใช้งานตู้เสื้อผ้าค่อนข้างลำบาก เพราะวางโต๊ะเขียนแบบไว้ด้านหน้าตู้ 6. ไม่มีพื้นที่ทำหุ่นจำลอง
จุฬาฯ (จ.2)		<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้พักอาศัยค่อนข้างมีความเป็นส่วนตัวเนื่องจากการแบ่งพื้นที่ใช้สอยของแต่ละคนแยกสัดส่วนกันอย่างชัดเจน 2. นิสิตสถาปัตย์อยู่ด้านหลังติดระเบียงทำให้มีพื้นที่ทำงานมากขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เปลืองพื้นที่ใช้สอยเนื่องจากจัดเครื่องเรือนแบบกระจาย 2. โต๊ะเขียนแบบหันหน้าไปตรงกลางห้องพัก ทำงานกลางคืนส่งผลให้แสงสว่างไปรบกวนเพื่อนร่วมห้อง

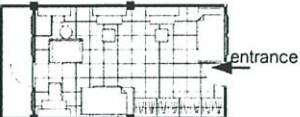
ตารางที่ 3.37 (ต่อ)

		<p>ขึ้นและสะดวกในการใช้พื้นที่ระเบียบทำงาน</p> <p>3. โต๊ะเขียนแบบวางชิดเตียงนอน ทำให้มีพื้นที่วางอุปกรณ์เครื่องเขียนบนเตียงนอนได้</p> <p>4. โต๊ะเขียนหนังสือของทุกคนหันหน้าเข้าผนัง ทำให้คอนข้างมีสมาธิในการทำงาน-อ่านหนังสือ และสามารถใช้พื้นที่บนผนังด้านหน้าโต๊ะได้</p>	<p>3. เตียงนอนเดียวทำให้เปลืองพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพัก</p> <p>4. หากเปิดเพลงขณะทำงานเสียงเพลงก็จะไปรบกวนเพื่อนที่นอนอยู่ใกล้ๆ</p> <p>5. ใช้งานตู้เสื้อผ้าคอนข้างลำบาก เพราะวางโต๊ะเขียนแบบไว้ด้านหน้าตู้</p> <p>6. ไม่มีพื้นที่ทำหุนจำลอง</p>
<p>จุฬาฯ</p> <p>(จ.3)</p>		<p>1. ผู้พักอาศัยคอนข้างมีความเป็นส่วนตัวเนื่องจากการแบ่งพื้นที่ใช้สอยของแต่ละคนแยกสัดส่วนกันอย่างชัดเจน</p> <p>2. โต๊ะเขียนแบบวางชิดเตียงนอน ทำให้มีพื้นที่วางอุปกรณ์เครื่องเขียนบนเตียงนอนได้พอสมควร</p> <p>3. โต๊ะเขียนหนังสือของทุกคนหันหน้าเข้าผนัง ทำให้คอนข้างมีสมาธิในการทำงาน-อ่านหนังสือ และสามารถใช้พื้นที่บนผนังด้านหน้าโต๊ะได้</p>	<p>1. เปลืองพื้นที่ใช้สอยเนื่องจากจัดเครื่องเรือนแบบกระจาย</p> <p>2. โต๊ะเขียนแบบหันหน้าไปตรงกลางห้องพัก ทำงานกลางคืนส่งผลให้แสงสว่างไปรบกวนเพื่อนร่วมห้อง</p> <p>3. เตียงนอนเดียวทำให้เปลืองพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพัก</p> <p>4. ใช้งานตู้เสื้อผ้าคอนข้างลำบาก เพราะวางโต๊ะเขียนแบบไว้ด้านหน้าตู้</p> <p>5. ไม่มีพื้นที่ทำหุนจำลอง</p>
<p>เกษตราฯ</p> <p>(ก.1)</p>		<p>1. จัดเครื่องเรือนให้เข้ามุมชิดผนังห้องทำให้มีพื้นที่ว่างกลางห้องพักมากขึ้น</p> <p>2. จัดเครื่องเรือนแบบรวมกลุ่มทำให้ประหยัดพื้นที่ใช้สอยในห้องพัก</p> <p>3. โต๊ะเขียนแบบอยู่ด้านหน้าห้องพักซึ่งแยกออกมาจากพื้นที่ทำการบ้านและพักผ่อนซึ่งอยู่หลังห้องพัก ทำให้แสงสว่างและเสียงจากการใช้โต๊ะเขียนแบบไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องน้อยลง</p> <p>4. พื้นที่ว่างกลางห้องพัก</p>	<p>1. โต๊ะเขียนหนังสือจัดวางไว้ปลายเตียงนอน อาจก่อให้เกิดแสงสว่างไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องในช่วงกลางคืน</p>

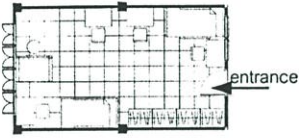
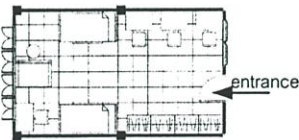
ตารางที่ 3.37 (ต่อ)

		<p>สามารถใช้เป็นพื้นที่ทำหุ่นจำลองของนิสิตสถาปัตย์ได้</p> <p>5. โต๊ะเขียนหนังสือของทุกคนหันหน้าเข้าผนัง ทำให้ค่อนข้างมีสมาธิในการทำงาน-อ่านหนังสือ และสามารถใช้พื้นที่บนผนังด้านหน้าโต๊ะได้</p> <p>6. เตี้ยนอนสองชั้นวางชิดผนังห้องแยกด้านซ้าย-ขวา ทำให้มีพื้นที่ในการขึ้นลงเตียงได้สะดวก</p> <p>7. นิสิตสถาปัตย์ใช้โต๊ะเขียนแบบได้สะดวกเพราะมีพื้นที่สามารถเดินได้รอบๆโต๊ะ</p>	
<p>เกษตรฯ</p> <p>(ก.2)</p>		<p>1. จัดเครื่องเรือนให้เข้ามุมชิดผนังห้องทำให้มีพื้นที่ว่างกลางห้องพักมากขึ้น</p> <p>2. จัดเครื่องเรือนแบบรวมกลุ่มทำให้ประหยัดพื้นที่ใช้สอยในห้องพัก</p> <p>3. พื้นที่ว่างกลางห้องพักสามารถใช้เป็นพื้นที่ทำหุ่นจำลองของนิสิตสถาปัตย์ได้</p> <p>4. โต๊ะเขียนหนังสือของทุกคนหันหน้าเข้าผนัง ทำให้ค่อนข้างมีสมาธิในการทำงาน-อ่านหนังสือ และสามารถใช้พื้นที่บนผนังด้านหน้าโต๊ะได้</p> <p>5. เตี้ยนอนสองชั้นวางชิดผนังห้องแยกด้านซ้าย-ขวา ทำให้มีพื้นที่ในการขึ้นลงเตียงได้สะดวก</p> <p>6. นิสิตสถาปัตย์ใช้โต๊ะเขียนแบบได้สะดวกเพราะมีพื้นที่สามารถเดินได้รอบๆโต๊ะ</p>	<p>1. โต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะเขียนแบบจัดวางไว้ปลายเตียงนอน ก่อให้เกิดแสงสว่างและเสียงไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องในช่วงเวลากลางคืน</p>
<p>เกษตรฯ</p> <p>(ก.3)</p>		<p>1. จัดเครื่องเรือนให้เข้ามุมชิดผนังห้องทำให้มีพื้นที่ว่างกลาง</p>	<p>1. โต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะเขียนแบบจัดวางไว้ปลายเตียง</p>

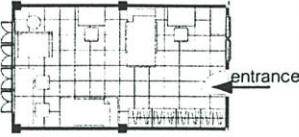
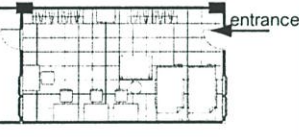
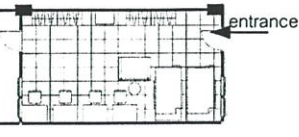
ตารางที่ 3.37 (ต่อ)

		<p>ห้องพักมากขึ้น</p> <p>2.จัดเครื่องเรือนแบบรวมกลุ่ม ทำให้ประหยัดพื้นที่ใช้สอยในห้องพัก</p> <p>3. พื้นที่ว่างกลางห้องพักสามารถใช้เป็นพื้นที่ทำหุ้นจำลองของนิสิตสถาปัตย์ได้</p> <p>4. โต๊ะเขียนหนังสือของทุกคนหันหน้าเข้าผนัง ทำให้ค่อนข้างมีสมาธิในการทำงาน-อ่านหนังสือ และสามารถใช้พื้นที่บนผนังด้านหน้าโต๊ะได้</p> <p>5.เตียงนอนสองชั้นวางชิดผนังห้อง ทำให้มีพื้นที่ในการขึ้นลงเตียงได้สะดวก</p> <p>6.นิสิตสถาปัตย์อยู่ด้านหลังติดระเบียงทำให้มีพื้นที่ทำงานมากขึ้นและสะดวกในการใช้พื้นที่ระเบียงทำงาน</p>	<p>นอน ก่อให้เกิดแสงสว่างและเสียงไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องในช่วงเวลากลางคืน</p> <p>2.เตียงนอนสองชั้นวางแนวยาววางห้องพัก ทำให้เสียพื้นที่ใช้สอย และกีดขวางเส้นทางสัญจรจากประตูทางเข้าไปยังระเบียง</p> <p>3. โต๊ะเขียนแบบวางชิดเตียงนอน ทำให้ทำงานได้ไม่สะดวกเท่าที่ควร</p>
<p>เกษตรฯ (ก.4)</p>		<p>1.จัดเครื่องเรือนให้เข้ามุมชิดผนังห้องทำให้มีพื้นที่ว่างกลางห้องพักมากขึ้น</p> <p>2.จัดเครื่องเรือนแบบรวมกลุ่ม ทำให้ประหยัดพื้นที่ใช้สอยในห้องพัก</p> <p>3. พื้นที่ว่างกลางห้องพักสามารถใช้เป็นพื้นที่ทำหุ้นจำลองของนิสิตสถาปัตย์ได้</p> <p>4. โต๊ะเขียนหนังสือของทุกคนหันหน้าเข้าผนัง ทำให้ค่อนข้างมีสมาธิในการทำงาน-อ่านหนังสือ และสามารถใช้พื้นที่บนผนังด้านหน้าโต๊ะได้</p> <p>5.เตียงนอนสองชั้นวางชิดผนังห้องแยกด้านซ้าย-ขวา ทำให้มีพื้นที่ในการขึ้นลงเตียงได้สะดวก</p>	<p>1. โต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะเขียนแบบจัดวางไว้ปลายเตียงนอน ก่อให้เกิดแสงสว่างและเสียงไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องในช่วงเวลากลางคืน</p> <p>2. โต๊ะเขียนแบบวางค่อนข้างชิดผนัง ทำให้ทำงานได้ไม่สะดวกเท่าที่ควร</p>

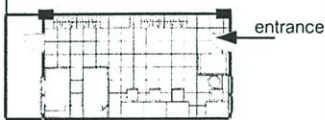
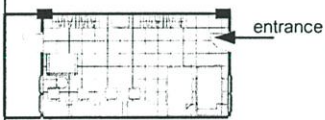
ตารางที่ 3.37 (ต่อ)

		6. นิติสถาปัตยกรรมอยู่ด้านหลังติดระเบียบทำให้มีพื้นที่ทำงานมากขึ้นและสะดวกในการใช้พื้นที่ระเบียบทำงาน	
เกษตรฯ (ก.5)		<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดเครื่องเรือนให้เข้ามุมชิดผนังห้องทำให้มีพื้นที่ว่างกลางห้องพักมากขึ้น 2. จัดเครื่องเรือนแบบรวมกลุ่มทำให้ประหยัดพื้นที่ใช้สอยในห้องพัก 3. พื้นที่ว่างกลางห้องพักสามารถใช้เป็นพื้นที่ทำหุ่นจำลองของนิติสถาปัตยกรรมได้ 4. โต๊ะเขียนหนังสือของทุกคนหันหน้าเข้าผนัง ทำให้ค่อนข้างมีสมาธิในการทำงาน-อ่านหนังสือ 5. เติยนอนสองชั้นวางชิดผนังห้องแยกด้านซ้าย-ขวา ทำให้มีพื้นที่ในการขึ้นลงเตียงได้สะดวก 	<ol style="list-style-type: none"> 1. โต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะเขียนแบบจัดวางไว้ปลายเตียงนอน ก่อให้เกิดแสงสว่างและเสียงไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องในช่วงเวลากลางคืน 2. โต๊ะเขียนแบบวางชิดผนัง ทำให้ทำงานได้ไม่สะดวกเท่าที่ควร
เกษตรฯ (ก.6)		<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดเครื่องเรือนให้เข้ามุมชิดผนังห้องทำให้มีพื้นที่ว่างกลางห้องพักมากขึ้น 2. จัดเครื่องเรือนแบบรวมกลุ่มทำให้ประหยัดพื้นที่ใช้สอยในห้องพัก 3. พื้นที่ว่างกลางห้องพักสามารถใช้เป็นพื้นที่ทำหุ่นจำลองของนิติสถาปัตยกรรมได้ 4. โต๊ะเขียนหนังสือของทุกคนหันหน้าเข้าผนัง ทำให้ค่อนข้างมีสมาธิในการทำงาน-อ่านหนังสือ 5. เติยนอนสองชั้นวางชิดผนังห้องแยกด้านซ้าย-ขวา ทำให้มีพื้นที่ในการขึ้นลงเตียงได้สะดวก 	<ol style="list-style-type: none"> 1. โต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะเขียนแบบจัดวางไว้ปลายเตียงนอน ก่อให้เกิดแสงสว่างและเสียงไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องในช่วงเวลากลางคืน 2. โต๊ะเขียนแบบวางชิดผนัง ทำให้ทำงานได้ไม่สะดวกเท่าที่ควร
เกษตรฯ (ก.7)		1. จัดเครื่องเรือนให้เข้ามุมชิดผนังห้องทำให้มีพื้นที่ว่างกลาง	1. โต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะเขียนแบบจัดวางไว้ปลายเตียง

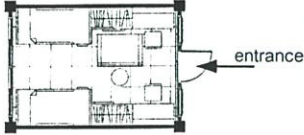
ตารางที่ 3.37 (ต่อ)

		<p>ห้องพักมากขึ้น</p> <p>2. พื้นที่ว่างกลางห้องพักสามารถใช้เป็นพื้นที่ทำหุ้นจำลองของนิสิตสถาปัตย์ได้</p> <p>3. โต๊ะเขียนหนังสือของทุกคนหันหน้าเข้าผนัง ทำให้ค่อนข้างมีสมาธิในการทำงาน-อ่านหนังสือ</p> <p>4. เติงนอนสองชั้นวางชิดผนังห้อง ทำให้มีพื้นที่ในการขึ้นลงเตียงได้สะดวก</p>	<p>นอน ก่อให้เกิดแสงสว่างและเสียงไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องในช่วงเวลากลางคืน</p> <p>2. เติงนอนสองชั้นวางแนวยาววางห้องพัก ทำให้เสียพื้นที่ใช้สอย และกีดขวางเส้นทางสัญจรจากประตูทางเข้าไปยังระเบียง</p> <p>3. โต๊ะเขียนแบบวางชิดเตียงนอน ทำให้ทำงานได้ไม่สะดวก</p>
<p>ม.จธ.1</p>		<p>1. จัดเครื่องเรือนให้เข้ามุมชิดผนังห้องทำให้มีพื้นที่ว่างกลางห้องพักมากขึ้น</p> <p>2. จัดเครื่องเรือนแบบรวมกลุ่มทำให้ประหยัดพื้นที่ใช้สอยในห้องพัก</p> <p>3. พื้นที่ว่างกลางห้องพักสามารถใช้เป็นพื้นที่ทำหุ้นจำลองของนิสิตสถาปัตย์ได้</p> <p>4. โต๊ะเขียนหนังสือของทุกคนหันหน้าเข้าผนัง ทำให้ค่อนข้างมีสมาธิในการทำงาน-อ่านหนังสือและสามารถใช้พื้นที่บนผนังด้านหน้าโต๊ะได้</p>	<p>1. โต๊ะเขียนแบบจัดวางไว้ปลายเตียงนอน ก่อให้เกิดแสงสว่างและเสียงไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องในช่วงเวลากลางคืน</p> <p>2. เติงนอนสองชั้นวางชิดกันทำให้ขึ้นลงได้ไม่สะดวก</p> <p>3. โต๊ะเขียนแบบวางชิดเตียงนอน ทำให้ทำงานได้ไม่สะดวกเท่าที่ควร</p>
<p>ม.จธ.2</p>		<p>1. จัดเครื่องเรือนให้เข้ามุมชิดผนังห้องทำให้มีพื้นที่ว่างกลางห้องพักมากขึ้น</p> <p>2. จัดเครื่องเรือนแบบรวมกลุ่มทำให้ประหยัดพื้นที่ใช้สอยในห้องพัก</p> <p>3. พื้นที่ว่างกลางห้องพักสามารถใช้เป็นพื้นที่ทำหุ้นจำลองของนิสิตสถาปัตย์ได้</p> <p>4. โต๊ะเขียนหนังสือของทุกคนหันหน้าเข้าผนัง ทำให้ค่อนข้างมีสมาธิในการทำงาน-อ่านหนังสือ</p>	<p>1. โต๊ะเขียนแบบจัดวางไว้ปลายเตียงนอน ก่อให้เกิดแสงสว่างและเสียงไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องในช่วงเวลากลางคืน</p> <p>2. เติงนอนสองชั้นวางชิดกันทำให้ขึ้นลงได้ไม่สะดวก</p> <p>3. โต๊ะเขียนแบบวางชิดเตียงนอน ทำให้ทำงานได้ไม่สะดวกเท่าที่ควร</p>

ตารางที่ 3.37 (ต่อ)

		และสามารถใช้พื้นที่บนผนัง ด้านหน้าโต๊ะได้	
มจร.3		<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดเครื่องเรือนให้เข้ามุมชิดผนังห้องทำให้มีพื้นที่ว่างกลางห้องพักมากขึ้น 2. จัดเครื่องเรือนแบบรวมกลุ่มทำให้ประหยัดพื้นที่ใช้สอยในห้องพัก 3. พื้นที่ว่างกลางห้องพักสามารถใช้เป็นพื้นที่ทำหุ้นจำลองของนิสิตสถาปัตย์ได้ 4. โต๊ะเขียนหนังสือของทุกคนหันหน้าเข้าผนัง ทำให้ค่อนข้างมีสมาธิในการทำงาน-อ่านหนังสือและสามารถใช้พื้นที่บนผนังด้านหน้าโต๊ะได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. โต๊ะเขียนแบบจัดวางไว้ปลายเตียงนอน ก่อให้เกิดแสงสว่างและเสียงไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องในช่วงเวลากลางคืน 2. เตียงนอนสองชั้นวางชิดกันทำให้ขึ้นลงได้ไม่สะดวก 3. โต๊ะเขียนแบบวางชิดผนัง ทำให้ทำงานได้ไม่สะดวกเท่าที่ควร
มจร.4		<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดเครื่องเรือนให้เข้ามุมชิดผนังห้องทำให้มีพื้นที่ว่างกลางห้องพักมากขึ้น 2. จัดเครื่องเรือนแบบรวมกลุ่มทำให้ประหยัดพื้นที่ใช้สอยในห้องพัก 3. พื้นที่ว่างกลางห้องพักสามารถใช้เป็นพื้นที่ทำหุ้นจำลองของนิสิตสถาปัตย์ได้ 4. โต๊ะเขียนหนังสือของทุกคนหันหน้าเข้าผนัง ทำให้ค่อนข้างมีสมาธิในการทำงาน-อ่านหนังสือและสามารถใช้พื้นที่บนผนังด้านหน้าโต๊ะได้ 5. นิสิตสถาปัตย์อยู่ด้านหลังติดระเบียงทำให้มีพื้นที่ทำงานมากขึ้นและสะดวกในการใช้พื้นที่ระเบียงทำงาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. โต๊ะเขียนแบบจัดวางไว้ปลายเตียงนอน ก่อให้เกิดแสงสว่างและเสียงไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องในช่วงเวลากลางคืน 2. เตียงนอนสองชั้นวางชิดกันทำให้ขึ้นลงได้ไม่สะดวก 3. โต๊ะเขียนแบบวางชิดผนัง ทำให้ทำงานได้ไม่สะดวกเท่าที่ควร
สจล.1		<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดเครื่องเรือนให้เข้ามุมชิดผนังห้องทำให้มีพื้นที่ว่างกลาง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. โต๊ะเขียนแบบจัดวางไว้ปลายเตียงนอน ก่อให้เกิดแสง

ตารางที่ 3.37 (ต่อ)

		<p>ห้องพักมากขึ้น</p> <p>4. โต๊ะเขียนหนังสือหันหน้าเข้าผนัง ทำให้ค่อนข้างมีสมาธิในการทำงาน-อ่านหนังสือและสามารถใช้พื้นที่บนผนังด้านหน้าโต๊ะได้</p> <p>5. เตียงนอนสองชั้นวางชิดผนังห้อง ทำให้มีพื้นที่ในการขึ้นลงเตียงได้สะดวก</p>	<p>สว่างและเสียงไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องในช่วงเวลากลางคืน</p> <p>2. เตียงนอนสองชั้นวางชิดกัน ทำให้ขึ้นลงได้ไม่สะดวก</p> <p>3. โต๊ะเขียนแบบวางชิดตู้เสื้อผ้าและเตียงนอน ทำให้ทำงานได้ไม่สะดวกเท่าที่ควร</p> <p>4. วางโต๊ะเขียนแบบไว้กลางห้อง ทำให้เกิดขวางเส้นทางสัญจรของเพื่อนร่วมห้อง</p> <p>5. ไม่มีพื้นที่ทำหุ่นจำลอง</p>
--	---	---	---

ในบทต่อไปจะเป็นการอภิปรายผลหรือการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม เมื่อต้องพักอาศัยภายในห้องพักร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา พร้อมทั้งแสดงผลการศึกษาออกมาเป็นคำร้อยละ เพื่อจะนำไปสรุปเป็นผลการศึกษาวิจัยต่อไป

บทที่ 4

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัย

เนื้อหาสำหรับการวิจัยในบทนี้ เป็นการอภิปรายผลเกี่ยวกับทัศนคติ ความพึงพอใจของ นิสิตนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมกายภาพภายในห้องพัก ที่เป็นกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในการศึกษา จะใช้แบบสำรวจการใช้พื้นที่ และนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการเปรียบเทียบขององค์ประกอบของผังพื้นที่ โดยจะให้ความสำคัญกับเรื่องขององค์ประกอบเชิงพื้นที่

ห้องพักของนิสิตนักศึกษาชายที่อาศัยร่วมกันทั้งนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้าน สถาปัตยกรรมและนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของ รัฐบาล ที่เป็นกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง ต่างก็มีขนาดพื้นที่แตกต่างกัน ซึ่งห้องพักนิสิตนักศึกษาชายที่มีขนาดกว้างที่สุด คือ หอพักนักศึกษาชายในหอพักของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีพื้นที่ห้องพักรวมประมาณ 29.60 ตารางเมตร รองลงมาเป็นห้องพักนิสิตชายในหอพักของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มีพื้นที่ห้องพักรวมประมาณ 28 ตารางเมตร หอพักนิสิตชายในหอพักของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีพื้นที่รวมประมาณ 27 ตารางเมตร และ หอพักนักศึกษาชายในหอพักของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีพื้นที่ห้องพักน้อยที่สุดประมาณ 14.40 ตารางเมตร ตามลำดับ สิ่งที่แตกต่างกันอีกประการคือ นโยบายของหอพักซึ่งหอพักของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้นไม่อนุญาตให้ผู้พำนักเคลื่อนย้าย หรือเปลี่ยนตำแหน่งการจัดผังพื้นที่ภายในห้องพัก แต่หอพักของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังนั้นอนุญาตให้ผู้พำนักสามารถเคลื่อนย้ายหรือเปลี่ยนตำแหน่งการจัดผังพื้นที่ภายในห้องพัก ได้ ส่วนสิ่งที่เหมือนกันของหอพักทั้งสี่สถาบัน คือ จำนวนผู้พักอาศัยห้องละ 4 คนและแต่ละห้องพักต้องมีเพื่อนร่วมห้องพักซึ่งมาจากคนละคณะหรือมาจากคณะเดียวกันได้แต่ห้ามเป็นคณะเดียวกันทั้งห้องพัก เหตุผลเนื่องจากทางหอพักไม่ต้องการให้เกิดการแบ่งแยกคณะกันเกิดขึ้นในหอพัก และเพื่อสร้างความสามัคคีกันในกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่อาศัยในหอพักของมหาวิทยาลัย

การศึกษารูปแบบการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชายที่อาศัยร่วมกันทั้งนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆหลังการเข้าใช้พื้นที่ ที่เป็นกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง ทำเพื่อค้นหาความเหมือนและความแตกต่างขององค์ประกอบต่างๆภายในห้องพัก ที่จะบอกหน้าที่ใช้สอยหรือกิจกรรมที่จัดอยู่ในพื้นที่ และใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและปรับปรุงผังพื้นที่สำหรับห้องพักของนิสิตนักศึกษาชายที่อาศัยร่วม

กันทั้งนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาล

4.1 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาชายผู้พักอาศัย

ในส่วนนี้จะเป็นการอภิปรายผลหรือการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดองค์ประกอบของพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่อาศัยร่วมกันทั้งนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษาชายในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งกรณีศึกษาทั้งหมด 4 สถาบันคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(จุฬาฯ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน (เกษตรฯ) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง(สจล.) การศึกษาใช้แบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 74 ชุด แบบสำรวจการใช้พื้นที่ การสังเกตการณ์ และการถ่ายภาพ เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจจะมีการแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

- ส่วนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 : สำรวจความพึงพอใจที่มีต่อสภาพแวดล้อมในห้องพัก
- ส่วนที่ 3 : สำรวจความพึงพอใจที่มีต่อเครื่องเรือน และทัศนคติในการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพัก

4.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

จากกรณีศึกษาทั้งหมด 4 แห่งพบว่าหอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีจำนวนนิสิตชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม พักอาศัยอยู่มากที่สุดคือร้อยละ 59.5 รองลงมาเป็นหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ร้อยละ 23.0 , หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ร้อยละ 13.5 และหอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ร้อยละ 4.0 ตามลำดับ จากนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล ที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 74 คน พบว่านิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ที่อาศัยในหอพักนิสิตนักศึกษาชายส่วนใหญ่เรียนอยู่ชั้นปี 1 นิสิตนักศึกษาร้อยละ 36.5 มีอายุ 20 ปี อายุต่ำสุด 18 ปี อายุสูงสุด 23 ปี โดยเฉลี่ยอายุประมาณ 20 ปี สัดส่วนของแต่ละภาควิชาที่สังกัดนั้นพบว่าค่อนข้างแตกต่างกัน คือ ภาควิชาที่มีนิสิตนักศึกษาพำนักในหอพักชายมากที่สุดคือสถาปัตยกรรม ร้อยละ 68.9 รองลงมาคือ ออกแบบศิลปอุตสาหกรรม ร้อยละ 10.8 , สถาปัตยกรรมภายในเท่ากับสถาปัตยกรรมไทย ร้อยละ 8.1 และ ภูมิสถาปัตยกรรม ร้อยละ 4.1

ตามลำดับ จำนวนเพื่อนร่วมห้องพักทั้งหมด 4 คน ร้อยละ 100 ส่วนจำนวนของเพื่อนร่วมห้องพักที่ต้องการ สูงสุดคือ 2 คน ร้อยละ 70.3 รองลงมาเป็น 3 คน ร้อยละ 22.9 และ 4 คน ร้อยละ 6.8 ตามลำดับ ด้านความต้องการเพื่อนร่วมห้องพักที่เรียนในคณะเดียวกันนั้นพบว่าค่าสูงสุดร้อยละ 63.5 มีความต้องการได้เพื่อนร่วมห้องพักที่เรียนในคณะเดียวกับตนเอง ค่าต่ำสุดร้อยละ 2.7 ไม่ต้องการมีเพื่อนร่วมห้องพักที่เรียนในคณะเดียวกับตนเอง และผลกระทบต่อการศึกษาหากมีเพื่อนร่วมห้องพักเรียนต่างคณะกับตนเอง พบว่าค่าสูงสุดร้อยละ 52.7 ไม่มีผลต่อการเรียน ค่าต่ำสุดร้อยละ 2.7 มีผลต่อการเรียนมาก ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนิสิตนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถาบัน อายุ ชั้นปี ภาควิชาที่สังกัด จำนวนเพื่อนร่วมห้องพัก จำนวนเพื่อนร่วมห้องพักที่ต้องการ ความต้องการเพื่อนร่วมห้องพักเรียนคณะเดียวกัน และผลกระทบต่อหากเพื่อนร่วมห้องพักเรียนต่างคณะกัน

		จำนวน(n)	ร้อยละ
สถาบัน	1.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	44	59.5
	2.ม.เกษตรศาสตร์	10	13.5
	3.ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	17	23.0
	4.สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง	3	4.0
	อายุ		
	18 ปี	5	6.75
	19 ปี	25	33.8
	20 ปี	27	36.5
	21 ปี	6	8.1
	22 ปี	7	9.45
	23 ปี	4	5.4

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ชั้นปี	ปีที่ 1	31	41.9
	ปีที่ 2	25	33.8
	ปีที่ 3	8	10.8
	ปีที่ 4	7	9.45
	ปีที่ 5	3	4.05
ภาควิชา	สถาปัตยกรรม	51	68.9
	สถาปัตยกรรมไทย	6	8.1
	ภูมิสถาปัตยกรรม	3	4.1
	สถาปัตยกรรมภายใน	6	8.1
	ออกแบบศิลปอุตสาหกรรม	8	10.8
จำนวนผู้พำนักในห้องพักทั้งหมด	4	74	100
จำนวนเพื่อนร่วมห้องพักที่ต้องการ	2 คน	52	70.3
	3 คน	12	16.2
	4 คน	10	13.5
ความต้องการเพื่อนร่วมห้องพักที่เรียนคณะเดียวกัน	ต้องการมาก	19	25.7
	ต้องการ	47	63.5
	เฉยๆ	6	8.1
	ไม่ต้องการ	2	2.7
ผลกระทบต่อการเรียนหากเพื่อนร่วมห้องเรียนต่างคณะ	มีผลมาก	2	2.7
	มีผล	3	4.1
	เฉยๆ	18	24.3
	ไม่มีผล	39	52.7
	ไม่มีผลเลย	12	16.2

4.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 2 : ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก หอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล

จากการสำรวจทัศนคติของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก ในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล ซึ่งเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆประกอบและ จากการศึกษาการจัดวางผังพื้นที่หรือการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมเมื่อต้องพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล และจากกรอบแห่งทฤษฎีที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมทำให้พบว่า การจัดวางพื้นที่ใช้สอยที่แตกต่างกันในแต่ละหอพักที่เป็นกรณีศึกษา จะมีผลต่อระดับความพึงพอใจของผู้พักอาศัย ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะมีลักษณะที่มุ่งเน้นไปทางด้านสภาพแวดล้อมทั่วไปที่มีผลต่อกิจกรรมพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้พักอาศัย มีรายละเอียดของการศึกษา คือ ความพึงพอใจต่อจำนวนเพื่อนร่วมห้องพัก ความพึงพอใจต่อขนาดพื้นที่ภายในห้องพัก ความพึงพอใจต่อขนาดพื้นที่ทำงาน ความพึงพอใจต่อการระบายอากาศในห้องพัก ความพึงพอใจต่อสภาวะความเป็นส่วนตัว ความพึงพอใจต่อการสัญจรภายในห้องพัก ความพึงพอใจต่อความสะอาด และความพึงพอใจต่อการมีสมาธิในขณะที่ทำงาน-อ่านหนังสืออยู่ภายในห้องพัก ตามลำดับ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 74 คน แบ่งออกตามกรณีศึกษา 4 สถาบันตอบคำถามในส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาถึงความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก หอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร พบว่านิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ฟังก์ชันในห้องพักของมหาวิทยาลัยรัฐบาล ต่างสถาบันกันจะมีระดับความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมภายในห้องพักที่แตกต่างกัน มีรายละเอียดซึ่งกล่าวโดยสรุปแยกแต่ละข้อคำถามดังนี้

4.1.2.1 ความพึงพอใจต่อจำนวนเพื่อนร่วมห้องพักเมื่อเทียบกับขนาดสัดส่วนของพื้นที่ภายในห้องพัก

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีความรู้สึกพอใจ สูงสุดร้อยละ 52.9 ซึ่งเป็นที่เดียวของกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่งที่รู้สึกพอใจ ส่วนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นักศึกษามีความรู้สึกไม่พอใจมาก สูงสุดร้อยละ 100 ส่วนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตมีความรู้สึกไม่พอใจ สูงสุดร้อยละ 90.0 และ 54.5 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงระดับความพึงพอใจต่อจำนวนเพื่อนร่วมห้องพักเมื่อเทียบกับขนาดสัดส่วนพื้นที่ภายในห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	พอใจมาก		พอใจ		เฉยๆ		ไม่พอใจ		ไม่พอใจมาก	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	-	-	-	-	-	-	24	54.5	20	45.5
ม.เกษตร	-	-	-	-	-	-	9	90.0	1	10.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2	11.8	9	52.9	-	-	6	35.5	-	-
ส.จ.ล.	-	-	-	-	-	-	-	-	3	100

4.1.2.2 ความพึงพอใจต่อขนาดพื้นที่ภายในห้องพักเมื่อเทียบกับจำนวนของผู้พักอาศัย

จากผลการสำรวจพบว่า นักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีความรู้สึกพอใจ สูงสุดร้อยละ 52.9 ซึ่งเป็นที่เดียวของกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่งที่รู้สึกพอใจ ส่วนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นิสิตนักศึกษาไม่มีความรู้สึกไม่พอใจมาก สูงสุดร้อยละ 52.3 และ 100 ตามลำดับ ส่วนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน นิสิตมีความรู้สึกไม่พอใจ สูงสุดร้อยละ 90.0 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงระดับความพึงพอใจต่อขนาดพื้นที่ห้องพักเมื่อเทียบกับจำนวนของผู้พักอาศัย แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	พอใจมาก		พอใจ		เฉยๆ		ไม่พอใจ		ไม่พอใจมาก	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	-	-	-	-	-	-	21	47.7	23	52.3
ม.เกษตร	-	-	-	-	-	-	9	90.0	1	10.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2	11.8	9	52.9	-	-	6	35.5	-	-
ส.จ.ล.	-	-	-	-	-	-	-	-	3	100

4.1.2.3 ความพึงพอใจต่อขนาดพื้นที่ทำงานของตนเองภายในห้องพัก

จากผลการสำรวจพบว่า นักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีความรู้สึกพอใจ สูงสุดร้อยละ 64.7 ซึ่งเป็นที่เดียวของกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่งที่รู้สึกพอใจ ส่วนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นิสิตนักศึกษาไม่มีความรู้สึกไม่พอใจมาก สูงสุดร้อยละ 75.0 และ 100

ตามลำดับ ส่วนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน นิสิตมีความรู้สึกไม่พอใจ สูงสุด ร้อยละ 70.0 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับความพึงพอใจต่อขนาดพื้นที่ทำงานของตนเองภายในห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	พอใจมาก		พอใจ		เฉยๆ		ไม่พอใจ		ไม่พอใจมาก	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	-	-	-	-	-	-	11	25.0	33	75.0
ม.เกษตร	-	-	-	-	1	10.0	7	70.0	2	20.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	-	-	11	64.7	1	5.9	3	17.6	2	11.8
ส.จ.ล.	-	-	-	-	-	-	-	-	3	100

4.1.2.4 ความพึงพอใจต่อการระบายอากาศภายในห้องพัก

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความรู้สึกพอใจสูงสุดร้อยละ 52.9 และ 75.0 ตามลำดับ ส่วนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน นิสิตนักศึกษามีความรู้สึกเฉยๆ สูงสุดร้อยละ 66.7 และ 50.0 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการระบายอากาศภายในห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	พอใจมาก		พอใจ		เฉยๆ		ไม่พอใจ		ไม่พอใจมาก	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	1	2.3	33	75.0	10	22.7	-	-	-	-
ม.เกษตร	-	-	1	10.0	5	50.0	4	40.0	-	-
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	6	35.5	9	52.9	2	11.8	-	-	-	-
ส.จ.ล.	-	-	-	-	2	66.7	1	33.3	-	-

4.1.2.5 ความพึงพอใจต่อสภาวะความเป็นส่วนตัวเมื่ออยู่ในห้องพัก

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความรู้สึกไม่พอใจ สูงสุดร้อยละ 58.8 63.6 และ 100.0 ตามลำดับ ส่วนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน นิสิตมีความรู้สึกไม่พอใจมาก สูงสุดร้อยละ 60.0 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงระดับความพึงพอใจต่อสภาวะความเป็นส่วนตัวเมื่ออยู่ในห้องพัก

แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	พอใจมาก		พอใจ		เฉยๆ		ไม่พอใจ		ไม่พอใจมาก	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	-	-	-	-	-	-	28	63.6	16	36.4
ม.เกษตร	-	-	-	-	-	-	4	40.0	6	60.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	-	-	-	-	-	-	10	58.8	7	41.2
ส.จ.ล.	-	-	-	-	-	-	3	100	-	-

4.1.2.6 ความพึงพอใจต่อการมีสมาธิขณะทำงาน อ่านหนังสือภายในห้องพัก

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชายสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความรู้สึกเฉยๆ สูงสุดร้อยละ 66.7 ส่วนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความรู้สึกไม่พอใจ สูงสุดร้อยละ 82.4, 70.0 และ 47.7 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการมีสมาธิขณะทำงาน-อ่านหนังสือภายในห้องพัก

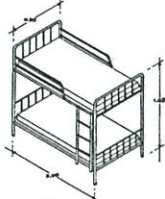
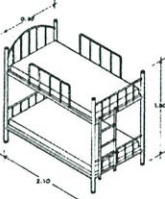

แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	พอใจมาก		พอใจ		เฉยๆ		ไม่พอใจ		ไม่พอใจมาก	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	-	-	-	-	18	40.9	21	47.7	5	11.4
ม.เกษตร	-	-	-	-	2	20.0	7	70.0	1	10.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	-	-	-	-	3	17.6	14	82.4	-	-
ส.จ.ล.	-	-	-	-	2	66.7	1	33.3	-	-

4.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 3 : ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ที่มีต่อเครื่องเรือน และทัศนคติในการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพัก หอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาล

จากการสำรวจทัศนคติของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ที่มีต่อเครื่องเรือน และทัศนคติในการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพัก หอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล ซึ่งเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆประกอบกับ จากการศึกษาการจัดวางผังพื้นที่หรือการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมซึ่งพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล และจากกรอบแห่งทฤษฎีที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมทำให้พบว่า รูปแบบของเครื่องเรือนที่แตกต่างกันการจัดวางพื้นที่ใช้สอยหรือการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ที่แตกต่างกันในแต่ละห้องพักที่เป็นกรณีศึกษา จะมีผลต่อระดับความพึงพอใจของผู้พักอาศัย ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะมีลักษณะที่มุ่งเน้นไปในเรื่องของความต้องการเครื่องเรือน และลักษณะการจัดวางพื้นที่ใช้สอยต่างๆ ที่มีผลต่อกิจกรรม พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้พักอาศัย มีรายละเอียดของการศึกษา ดังนี้ ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบของเตียงนอน ความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของเตียงนอน ความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของพื้นที่บริเวณรอบๆเตียงนอน ความต้องการรูปแบบของเตียงนอน ความต้องการลักษณะของการจัดพื้นที่บริเวณเตียงนอน ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบของตู้เสื้อผ้า ความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของตู้เสื้อผ้า ความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของพื้นที่บริเวณหน้าตู้เสื้อผ้า ความต้องการรูปแบบของตู้เสื้อผ้า ความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อตู้เสื้อผ้า ความต้องการรูปแบบของการจัดพื้นที่บริเวณตู้เสื้อผ้า ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบของโต๊ะอ่านหนังสือ ทำงาน ความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของโต๊ะอ่านหนังสือ ทำงาน ความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของพื้นที่บริเวณรอบๆโต๊ะอ่านหนังสือ-ทำงาน ความต้องการรูปแบบของโต๊ะอ่านหนังสือ ความต้องการให้สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อโต๊ะอ่านหนังสือ ความต้องการรูปแบบของการจัดพื้นที่บริเวณโต๊ะอ่านหนังสือ ความต้องการลักษณะของการจัดวางโต๊ะอ่านหนังสือ ความถี่ในการใช้โต๊ะอ่านหนังสือ วัตถุประสงค์หลักในการใช้โต๊ะอ่านหนังสือ ความต้องการใช้ชั้นวางของ ความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางของ ความต้องการรูปแบบของชั้นวางของ ความต้องการชั้นวางรองเท้า ความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางรองเท้า ความต้องการรูปแบบของชั้นวางรองเท้า ความต้องการในการกำหนดตำแหน่งของชั้นวางรองเท้า ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดตำแหน่งพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักรูปแบบเดิมที่ทางหอพักจัดไว้ให้ ความต้องการปรับเปลี่ยนตำแหน่งของเครื่องเรือนภายหลังการเข้าพักอาศัยในห้องพัก ความต้องการให้มีฉากเตี้ยๆกั้นในส่วนพื้นที่ทำงานภายในห้องพัก ความต้องการพื้นที่ส่วนตัวเพิ่มเติมจากเดิม ความ

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ม.เกษตร - ขนาดเตียงนอนมาตรฐาน 3½' x 6½'	2	20.0	5	50.0	2	20.0	1	10.0	-	-
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี - ขนาดเตียงนอนมาตรฐาน 3½' x 6½'	10	58.8	6	35.3	1	5.9	-	-	-	-
ส.จ.ล. - ขนาดเตียงนอนมาตรฐาน 3½' x 6½'	-	-	2	66.7	1	33.3	-	-	-	-

4.1.3.2 ความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของเตียงนอน

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความรู้สึกพอใจมาก สูงสุดร้อยละ 58.8 65.9 และ 100.0 ตามลำดับ ส่วนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มีความรู้สึกพอใจ สูงสุดร้อยละ 90.0 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.9

4.1.3.3 ความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของพื้นที่บริเวณรอบๆเตียงนอน

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มีความรู้สึกพอใจ สูงสุดร้อยละ 58.8 และ 90.0 ตามลำดับ ซึ่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตหอพักชายมีความรู้สึกเฉยๆ สูงสุดร้อยละ 68.2 และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นักศึกษามีความรู้สึกไม่พอใจ สูงสุดร้อยละ 100.0 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงระดับความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของพื้นที่บริเวณรอบๆเตียงนอน แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	พอใจมาก		พอใจ		เฉยๆ		ไม่พอใจ		ไม่พอใจมาก	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	-	-	9	20.5	30	68.2	5	11.4	-	-
ม.เกษตร	-	-	9	90.0	1	10.0	-	-	-	-
ม.เทคโนโลยีฯธนบุรี	3	17.6	10	58.8	4	23.5	-	-	-	-
ส.จ.ล.	-	-	-	-	-	-	3	100	-	-

4.1.3.4 ความต้องการรูปแบบของเตียงนอน

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เลือกเตียงนอนแบบสองชั้น สูงสุดร้อยละ 58.8 , 80.0 , 79.5 และ 100.0 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงความต้องการรูปแบบของเตียงนอน แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	เตียงนอนเดี่ยว - ขนาดเตียงนอนมาตรฐาน 3½' x 6½'		เตียงนอนสองชั้น - ขนาดเตียงนอนมาตรฐาน 3½' x 6½'	
	n	%	n	%
จุฬาฯ	9	20.5	35	79.5

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ม.เกษตร	2	20.0	8	80.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	7	41.2	10	58.8
ส.จ.ล.	-	-	3	100.0

4.1.3.5 ความต้องการในการจัดพื้นที่บริเวณเตียงนอน

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ต้องการให้จัดพื้นที่บริเวณเตียงนอนแบบรวมกันเป็นกลุ่ม สูงสุดร้อยละ 76.5 , 70.0 ,54.4 และ 66.7 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.12

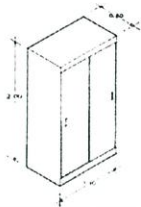
ตารางที่ 4.12 แสดงความต้องการในการจัดพื้นที่บริเวณเตียงนอน แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	จัดแบบรวมกันเป็นกลุ่ม		จัดแบบแยกตัว	
	n	%	n	%
จุฬาฯ	24	54.5	20	45.5
ม.เกษตร	7	70.0	3	30.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	13	76.5	4	23.5
ส.จ.ล.	2	66.7	1	33.3

4.1.3.6 ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบของตู้เสื้อผ้า

จากผลการสำรวจพบว่า นักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี นักศึกษามีความรู้สึกพอใจ สูงสุด ร้อยละ 70.6 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตหอพักชายมีความรู้สึกพอใจมาก สูงสุดร้อยละ 77.3 ส่วนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มีรูปแบบของตู้เสื้อผ้าสองแบบแบ่งเป็น ดีก 12 ,14 และ15 ใช้ตู้เสื้อผ้าแบบชั้นเดียวมีบานเปิดคู่ โดยที่นิสิต มีความรู้สึกพอใจ สูงสุดร้อยละ 71.4 และหอ13 , 14 ใช้ตู้เสื้อผ้าแบบสองชั้นมีบานเปิดคู่ โดยที่นิสิต มีความรู้สึกพอใจมาก สูงสุดร้อยละ 100.0 และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นักศึกษาหอพักชายมีความรู้สึกไม่พอใจมาก สูงสุดร้อยละ 100.0 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ส.จ.ล.		-	-	-	-	-	-	-	-	3	100
--------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	-----

4.1.3.8 ความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของพื้นที่บริเวณด้านหน้าตู้เสื้อผ้า

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และม.เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน นิสิตนักศึกษาหอพักชายมีความรู้สึกพอใจมาก สูงสุดร้อยละ 90.0 , 82.4 ตามลำดับ ส่วนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความรู้สึกไม่พอใจ สูงสุดร้อยละ 66.7 และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความรู้สึกพอใจ สูงสุดร้อยละ 63.6 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงระดับความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของพื้นที่บริเวณหน้าตู้เสื้อผ้า แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

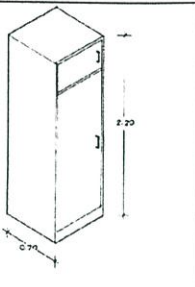
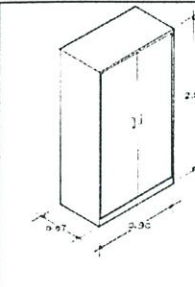
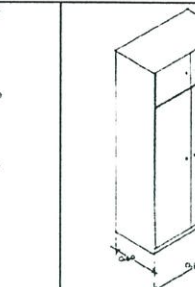
สถาบัน	พอใจมาก		พอใจ		เฉยๆ		ไม่พอใจ		ไม่พอใจมาก	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	-	-	28	63.6	15	34.1	1	2.3	-	-
ม.เกษตร	9	90.0	1	10.0	-	-	-	-	-	-
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	14	82.4	3	17.6	-	-	-	-	-	-
ส.จ.ล.	-	-	1	33.3	-	-	2	66.7	-	-

4.1.3.9 ความต้องการรูปแบบของตู้เสื้อผ้า

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ม.เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตนักศึกษาหอพักชายเลือกรูปแบบตู้เสื้อผ้าแบบบานเปิดคู่ที่มีที่เก็บของด้านบน สูงสุดร้อยละ 66.7 , 50.0 , 40.9 ตามลำดับ ส่วนม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เลือกรูปแบบตู้เสื้อผ้าแบบบานเปิดคู่ไม่มีที่เก็บของด้านบน สูงสุดร้อยละ 47.1 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงความต้องการรูปแบบของตู้เสื้อผ้า แยกตามกรณีศึกษา 4สถาบัน

(n=จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน						
	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	14	31.8	12	27.3	18	40.9
ม.เกษตร	4	40.0	1	10.0	5	50.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	7	41.2	8	47.1	2	11.8
ส.จ.ล.	1	33.3	-	-	2	66.7

4.1.3.10 ความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อตู้เสื้อผ้า

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ต้องการให้สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อตู้เสื้อผ้าเป็น 1 : 1 สูงสุดร้อยละ 100.0 ทั้งสี่สถาบัน ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อตู้เสื้อผ้า แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	1 : 1		2 : 1		3 : 1		4 : 1	
	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	44	100	-	-	-	-	-	-
ม.เกษตร	10	100	-	-	-	-	-	-
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	17	100	-	-	-	-	-	-
ส.จ.ล.	3	100	-	-	-	-	-	-

4.1.3.11 ความต้องการในการจัดพื้นที่บริเวณตู้เสื้อผ้า

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ม.เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณลาดกระบัง ต้องการให้จัดพื้นที่บริเวณตู้เสื้อผ้าแบบรวมกัน เป็นกลุ่ม สูงสุดร้อยละ 88.2 , 80.0 , 72.7 และ 100.0 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงความต้องการในการจัดพื้นที่บริเวณตู้เสื้อผ้า แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	จัดแบบรวมกันเป็นกลุ่ม		จัดแบบแยกตัว	
	n	%	n	%
จุฬาฯ	32	72.7	12	27.3
ม.เกษตร	8	80.0	2	20.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	15	88.2	2	11.8
ส.จ.ล.	3	100.0	-	-

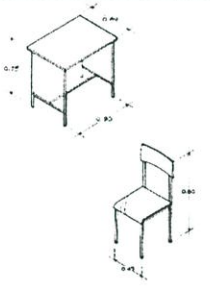
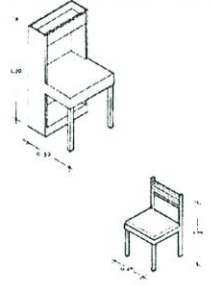
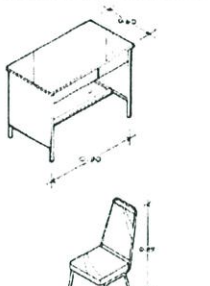
4.1.3.12 ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบของชุดโต๊ะเขียนหนังสือ

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มีความรู้สึกไม่พอใจสูงสุด ร้อยละ 40.9 และ 60.0 ตามลำดับ ส่วนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีความรู้สึกพอใจมาก สูงสุดร้อยละ 64.7 และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณลาดกระบัง มีความรู้สึกไม่พอใจมากต่อรูปแบบของชุดโต๊ะเขียนหนังสือ สูงสุดร้อยละ 100.0 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.19

4.1.3.15 ความต้องการรูปแบบของชุดโต๊ะเขียนหนังสือ

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ต้องการรูปแบบของชุดโต๊ะเขียนหนังสือที่เป็นแบบโต๊ะพับได้ ขนาด 0.60x0.90x0.75m มีลิ้นชักเก็บของ สูงสุดร้อยละ 76.5, 60.0, 77.3 และ 66.7 ตามลำดับ เพราะสามารถเก็บอุปกรณ์เครื่องเขียนต่างๆ ในลิ้นชักได้ และพื้นที่บนโต๊ะก็กว้างพอสมควร ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงความต้องการรูปแบบของชุดโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน						
	n	%	n	%	N	%
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	8	18.2	2	4.5	34	77.3
ม.เกษตรฯ	4	40.0	-	-	6	60.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	4	23.5	-	-	13	76.5
สจล.	-	-	1	33.3	2	66.7

4.1.3.16 ความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชุดโต๊ะเขียนหนังสือ

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ต้องการให้สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชุดโต๊ะเขียนหนังสือเป็น 1 : 1 สูงสุดร้อยละ 100.0 ทั้งสี่สถาบัน ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 แสดงความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชุดโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตาม
กรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	1 : 1		2 : 1		3 : 1		4 : 1	
	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	44	100	-	-	-	-	-	-
ม.เกษตรฯ	10	100	-	-	-	-	-	-
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	17	100	-	-	-	-	-	-
สจล.	3	100	-	-	-	-	-	-

4.1.3.17 ความต้องการในการจัดพื้นที่บริเวณโต๊ะเขียนหนังสือ

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ต้องการให้จัดพื้นที่บริเวณโต๊ะเขียนหนังสือแบบรวมกันเป็นกลุ่ม สูงสุดร้อยละ 58.8 , 60.0 ,65.9 และ 66.7 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 แสดงความต้องการในการจัดพื้นที่บริเวณโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณีศึกษา
ทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	จัดแบบรวมกันเป็นกลุ่ม		จัดแบบแยกตัว	
	n	%	n	%
จุฬาฯ	29	65.9	15	34.1
ม.เกษตรฯ	6	60.0	4	40.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	10	58.8	7	41.2
สจล.	2	66.7	1	33.3

4.1.3.18 ความต้องการในการจัดวางตำแหน่งของโต๊ะเขียนหนังสือ

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ต้องการให้จัดวางตำแหน่งของโต๊ะเขียนหนังสืออยู่หลังห้องพักใกล้เคียงระเบียงหรือหน้าต่าง สูงสุด ร้อยละ 52.9 , 70.0 ,75.0 และ 66.7 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 แสดงความต้องการในการจัดวางตำแหน่งของโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	หน้าห้องพักใกล้ทางเข้า		ช่วงกลางห้องพัก		หลังห้องพักใกล้ระเบียงหรือหน้าต่าง	
	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	3	6.8	8	18.2	33	75.0
ม.เกษตรฯ	2	20.0	1	10.0	7	70.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	5	29.4	3	17.6	9	52.9
สจล.	1	33.3	-	-	2	66.7

4.1.3.19 ความต้องการลักษณะในการจัดวางโต๊ะเขียนหนังสือ

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ต้องการให้จัดวางโต๊ะเขียนหนังสือแบบหันหน้าหาผนังห้องพัก สูงสุดร้อยละ 88.2 ,80.0 ,93.2 และ 100.0 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 แสดงความต้องการลักษณะของการจัดวางโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	หันหน้าเข้าหาผนังห้องพัก		หันหลังเข้าหาผนังห้องพัก	
	n	%	n	%
จุฬาฯ	41	93.2	3	6.8
ม.เกษตรฯ	8	80.0	2	20.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	15	88.2	2	11.8
สจล.	3	100.0	-	-

4.1.3.20 ความต้องการให้โต๊ะเขียนหนังสืออยู่ในตำแหน่งที่สัมพันธ์กับโต๊ะเขียนแบบ

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความรู้สึกต้องการมากให้โต๊ะเขียนหนังสืออยู่ในตำแหน่งที่สัมพันธ์กับโต๊ะเขียนแบบ สูงสุดร้อยละ 35.3 , 50.0 และ 40.0 ตามลำดับ ส่วนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความต้องการให้โต๊ะเขียนหนังสืออยู่ในตำแหน่งที่สัมพันธ์กับโต๊ะเขียนแบบ สูงสุดร้อยละ 100.0 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 แสดงระดับความต้องการให้โต๊ะเขียนหนังสืออยู่ในตำแหน่งที่สัมพันธ์กับโต๊ะเขียนแบบ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	ต้องการมาก		ต้องการ		เฉยๆ		ไม่ต้องการ		ไม่ต้องการเลย	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	18	40.9	17	38.6	2	4.5	7	15.9	-	-
ม.เกษตรฯ	5	50.0	2	20.0	2	20.0	1	10.0	-	-
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	6	35.3	5	29.4	2	11.8	4	23.5	-	-
สจล.	-	-	3	100	-	-	-	-	-	-

4.1.3.21 ความต้องการในการใช้งานโต๊ะเขียนหนังสือ

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความรู้สึกต้องการใช้โต๊ะเขียนหนังสือ สูงสุดร้อยละ 50.0 , 59.1 และ 66.7 ตามลำดับ ส่วนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีความรู้สึกต้องการมากที่จะใช้งานโต๊ะเขียนหนังสือ สูงสุดร้อยละ 52.9 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 แสดงระดับความต้องการในการใช้งานโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	ต้องการมาก		ต้องการ		เฉยๆ		ไม่ต้องการ		ไม่ต้องการเลย	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	9	20.5	26	59.1	6	13.6	2	4.5	1	2.3
ม.เกษตรฯ	3	30.0	5	50.0	-	-	2	20.0	-	-
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	9	52.9	5	29.4	1	5.9	2	4.5	-	-

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

สจล.	-	-	2	66.7	-	-	1	33.3	-	-
------	---	---	---	------	---	---	---	------	---	---

4.1.3.22 ความถี่ในการใช้งานโต๊ะเขียนหนังสือ

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังและ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการใช้โต๊ะเขียนหนังสือทุกครั้งที่มีการทำงาน สูงสุดร้อยละ 40.0, 66.7 และ 63.6 ตามลำดับ ส่วนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีการใช้งานโต๊ะเขียนหนังสือบ่อยครั้ง สูงสุดร้อยละ 35.3 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงระดับความถี่ในการใช้งานโต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	ทุกครั้งที่ทำงาน		บ่อยครั้งมาก		บ่อยครั้ง		บางครั้งแล้วแต่งาน		ไม่ใช้เลย	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	28	63.6	7	15.9	5	11.4	3	6.8	1	2.3
ม.เกษตรฯ	4	40.0	1	10.0	3	30.0	2	20.0	-	-
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	5	29.4	3	17.6	6	35.3	1	5.9	2	11.8
สจล.	2	66.7	-	-	1	33.3	-	-	-	-

4.1.3.23 วัตถุประสงค์หลักในการใช้งานโต๊ะเขียนหนังสือ

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชายสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน และ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์หลักในการใช้โต๊ะเขียนหนังสือเพื่อวางของหรืออุปกรณ์ในการทำงาน สูงสุดร้อยละ 100.0 , 50.0 และ 36.4ตามลำดับ ส่วนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีวัตถุประสงค์หลักในการใช้โต๊ะเขียนหนังสือเพื่อทำงาน(ทำหุ่นจำลอง) สูงสุดร้อยละ 41.2 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 แสดงวัตถุประสงค์หลักในการใช้โต๊ะเขียนหนังสือ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	ทำงาน (ทำหุ่นจำลอง)		อ่านหนังสือ		วางของหรือ อุปกรณ์การ ทำงาน		ทั้ง3เหตุผล	
	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	14	31.8	2	4.5	16	36.4	12	27.3
ม.เกษตรฯ	2	20.0	2	20.0	5	50.0	1	10.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	7	41.2	2	11.8	3	17.6	5	29.4
สจล.	-	-	-	-	3	100	-	-

4.1.3.24 ความต้องการให้มีชั้นวางของภายในห้องพัก

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความรู้สึกต้องการให้มีชั้นวางของภายในห้องพัก สูงสุดร้อยละ 47.1 , 60.0 ,65.9 และ 66.7 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 แสดงระดับความต้องการให้มีชั้นวางของในห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	ต้องการมาก		ต้องการ		เฉยๆ		ไม่ต้องการ		ไม่ต้องการเลย	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	8	18.2	29	65.9	7	15.9	-	-	-	-
ม.เกษตรฯ	1	10.0	6	60.0	3	30.0	-	-	-	-
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	7	41.2	8	47.1	2	11.8	-	-	-	-
สจล.	-	-	2	66.7	1	33.3	-	-	-	-

4.1.3.25 ความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางของภายในห้องพัก

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางของภายในห้องพักเป็น 2 : 1 สูงสุดร้อยละ 52.9 , 50.0 และ 45.5 ตามลำดับ ส่วนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางของภายในห้องพักเป็น 4 : 1 สูงสุดร้อยละ 66.7 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.32

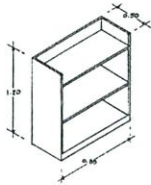
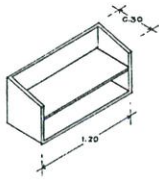
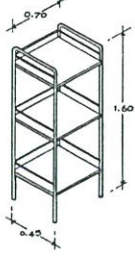
ตารางที่ 4.32 แสดงความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางของ แยกตามกรณีศึกษา ทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	1 : 1		2 : 1		3 : 1		4 : 1	
	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	13	29.5	20	45.5	-	-	11	25.0
ม.เกษตรฯ	4	40.0	5	50.0	-	-	1	10.0
ม.เทคโนโลยีฯธนบุรี	7	41.2	9	52.9	-	-	1	5.9
สจล.	-	-	1	33.3	-	-	2	66.7

4.1.3.26 ความต้องการรูปแบบของชั้นวางของภายในห้องพัก

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความต้องการชั้นวางของภายในห้องพักเป็นโครงอลูมิเนียมแบบโปร่ง สูงสุดร้อยละ 70.6 , 50.0 , 52.3 และ 66.7 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 แสดงความต้องการรูปแบบของชั้นวางของ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน
(n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน						
	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	17	38.6	4	9.1	23	52.3
ม.เกษตรฯ	4	40.0	1	10.0	5	50.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	5	29.4	-	-	12	70.6
สจล.	1	33.3	-	-	2	66.7

4.1.3.27 ความต้องการให้มีชั้นวางรองเท้าประจำห้องพัก

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความรู้สึกต้องการให้มีชั้นวางรองเท้าประจำห้องพัก สูงสุดร้อยละ 35.5 , 30.0 , 36.4 และ 66.7 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 แสดงระดับความต้องการให้มีชั้นวางรองเท้าประจำห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	ต้องการมาก		ต้องการ		เฉยๆ		ไม่ต้องการ		ไม่ต้องการเลย	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	9	20.5	19	43.2	16	36.4	-	-	-	-
ม.เกษตรฯ	2	20.0	5	50.0	3	30.0	-	-	-	-
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	3	17.6	8	47.1	6	35.3	-	-	-	-
สจล.	-	-	2	66.7	1	33.3	-	-	-	-

4.1.3.28 ความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางรองเท้า

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ต้องการให้สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางรองเท้าเป็น 4 : 1 สูงสุดร้อยละ 52.9 , 60.0 , 88.6 และ 100.0 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.35

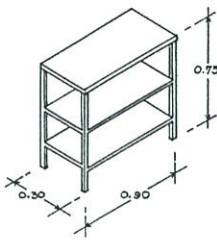
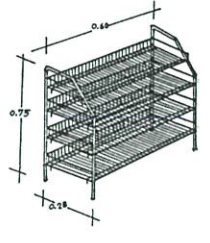
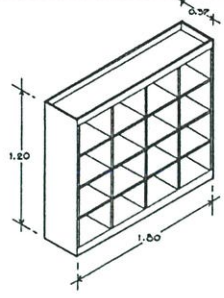
ตารางที่ 4.35 แสดงความต้องการสัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางรองเท้า แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	1 : 1		2 : 1		3 : 1		4 : 1	
	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	-	-	5	11.4	-	-	39	88.6
ม.เกษตรฯ	-	-	4	40.0	-	-	6	60.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	-	-	8	47.1	-	-	9	52.9
สจล.	-	-	-	-	-	-	3	100

4.1.3.29 ความต้องการรูปแบบของชั้นวางรองเท้า

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ต้องการรูปแบบของชั้นวางรองเท้าแบบตู้ไม้แบ่งพื้นที่เก็บรองเท้าเป็นช่องๆคล้ายรังผึ้ง สูงสุด ร้อยละ 79.5 , 82.4 , 100.0 และ 100.0 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 แสดงความต้องการรูปแบบของชั้นวางรองเท้า แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4
สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน						
	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	3	6.8	6	13.6	35	79.5
ม.เกษตรฯ	-	-	-	-	10	100.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	3	17.6	-	-	14	82.4
สจล.	-	-	-	-	3	100.0

4.1.3.30 ความต้องการในการจัดวางตำแหน่งของชั้นวางรองเท้า

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่ทำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความต้องการในการจัดวางตำแหน่งของชั้นวางรองเท้าให้อยู่บริเวณด้านหน้านอกห้องพัก สูงสุดร้อยละ 70.6 , 60.0 และ 100.0 ตามลำดับ ส่วนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความต้องการในการจัดวางตำแหน่งของชั้นวางรองเท้าให้อยู่บริเวณด้านหน้าในห้องพัก สูงสุดร้อยละ 54.5 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37 แสดงความต้องการในการจัดวางตำแหน่งของชั้นวางรองเท้า แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	ด้านหน้านอกห้องพัก		ด้านหน้าในห้องพัก		หลังห้องพัก	
	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	16	45.5	28	54.5	-	-
ม.เกษตรฯ	6	60.0	3	30.0	1	10.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	12	70.6	5	29.4	-	-
สจล.	3	100	-	-	-	-

4.1.3.31 ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดผังพื้นที่ภายในห้องพักรูปแบบเดิม ซึ่งทางหอพักจัดไว้ให้ก่อนที่จะเข้าพักอาศัย

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีความรู้สึกไม่พอใจ สูงสุดร้อยละ 65.9 และ66.7และ82.4 ตามลำดับ ส่วนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มีความรู้สึกไม่พอใจมาก สูงสุดร้อยละ 50.0 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38 แสดงระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดผังพื้นที่ภายในห้องพักรูปแบบเดิมที่ทางหอพักจัดให้ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n=จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	พอใจมาก		พอใจ		เฉยๆ		ไม่พอใจ		ไม่พอใจมาก	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	-	-	-	-	4	9.1	29	65.9	11	25.0
ม.เกษตรฯ	-	-	-	-	1	10.0	4	40.0	5	50.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	-	-	-	-	-	-	14	82.4	3	17.6
สจล.	-	-	-	-	-	-	2	66.7	1	33.3

4.1.3.32 ความต้องการปรับเปลี่ยนตำแหน่งของเครื่องเรือนในห้องพักหลังจากการเข้าพักอาศัย

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความรู้สึกต้องการมากในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งของเครื่องเรือนในห้องพักหลังจากการเข้าพำนัก สูงสุดร้อยละ 94.1 , 70.0 56.8 , 66.7 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 แสดงระดับความต้องการปรับเปลี่ยนตำแหน่งเครื่องเรือนภายในห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	ต้องการมาก		ต้องการ		เฉยๆ		ไม่ต้องการ		ไม่ต้องการเลย	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	25	56.8	19	43.2	-	-	-	-	-	-
ม.เกษตรฯ	7	70.0	3	30.0	-	-	-	-	-	-
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	16	94.1	1	5.9	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

สจล.	2	66.7	1	33.3	-	-	-	-	-	-
------	---	------	---	------	---	---	---	---	---	---

4.1.3.33 ความต้องการให้มีจากเตี้ยๆกันในส่วนของพื้นที่ทำงานภายในห้องพัก จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความรู้สึกต้องการให้มีจากเตี้ยๆกันในส่วนของพื้นที่ทำงานภายในห้องพัก สูงสุดร้อยละ 50.0 เท่านั้น ส่วนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นักศึกษามีความรู้สึกไม่ต้องการเลยที่จะมีจากเตี้ยๆกันในส่วนของพื้นที่ทำงานภายในห้องพัก สูงสุดร้อยละ 100.0 และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี นักศึกษามีความรู้สึกต้องการมากให้มีจากเตี้ยๆกันในส่วนของพื้นที่ทำงานภายในห้องพัก สูงสุดร้อยละ 58.8 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40 แสดงระดับความต้องการให้มีจากเตี้ยๆกันในส่วนของพื้นที่ทำงานภายในห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	ต้องการมาก		ต้องการ		เฉยๆ		ไม่ต้องการ		ไม่ต้องการเลย	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	13	29.5	22	50.0	6	13.6	3	6.8	-	-
ม.เกษตรฯ	4	40.0	5	50.0	-	-	1	10.0	-	-
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	10	58.8	7	41.2	-	-	-	-	-	-
สจล.	-	-	-	-	-	-	-	-	3	100

4.1.3.34 ความต้องการพื้นที่ทำงานภายในห้องพักเพิ่มเพื่อทำงานภาคปฏิบัติ จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีความรู้สึกต้องการให้มีพื้นที่ทำงานภายในห้องพักเพิ่มเติมเพื่อทำงานภาคปฏิบัติ สูงสุดร้อยละ 60.0 และ 47.1 ตามลำดับ ส่วนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯลาดกระบังและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตนักศึกษามีความรู้สึกต้องการมากให้มีพื้นที่ทำงานภายในห้องพักเพิ่มเติมเพื่อทำงานภาคปฏิบัติ สูงสุดร้อยละ 100.0 และ 68.2 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 แสดงระดับความต้องการพื้นที่ภายในห้องพักสำหรับทำงานในภาคปฏิบัติเพิ่มเติม แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	ต้องการมาก		ต้องการ		เฉยๆ		ไม่ต้องการ		ไม่ต้องการเลย	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	30	68.2	11	25.0	3	6.8	-	-	-	-
ม.เกษตรฯ	3	30.0	6	60.0	1	10.0	-	-	-	-
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2	11.8	8	47.1	6	35.3	1	5.9	-	-
สจล.	3	100	-	-	-	-	-	-	-	-

4.1.3.35 ความต้องการในการจัดวางตำแหน่งของโต๊ะเขียนแบบ

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ต้องการให้จัดวางตำแหน่งของโต๊ะเขียนแบบอยู่หลังห้องพักใกล้ระเบียงหรือหน้าต่าง สูงสุด ร้อยละ 70.6 , 70.0 , 59.1 และ 66.7 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42 แสดงระดับความต้องการในการจัดวางตำแหน่งโต๊ะเขียนแบบภายในห้องพัก แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	หน้าห้องพักใกล้ทางเข้า		ช่วงกลางห้องพัก		หลังห้องพักใกล้ระเบียงหรือหน้าต่าง	
	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	2	4.5	16	36.4	26	59.1
ม.เกษตรฯ	1	10.0	2	20.0	7	70.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	3	17.6	2	11.8	12	70.6
สจล.	1	33.3	-	-	2	66.7

4.1.3.36 ความต้องการลักษณะในการจัดวางโต๊ะเขียนแบบ

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ต้องการให้ลักษณะของการจัดวางโต๊ะเขียนแบบเป็นแบบหันหลังเข้าหาผนังห้องพัก สูงสุดร้อยละ 64.7 , 60.0 , 59.1 และ 66.7 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.43

4.1.3.38 บริเวณที่มักใช้ในการตัดหรือประกอบหุ่นจำลองเป็นประจำ

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่ทำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการใช้พื้นที่ทั้ง 3 พื้นที่ คือ โต๊ะเขียนแบบ โต๊ะเขียนหนังสือและบนพื้นห้องในการตัดหรือการประกอบหุ่นจำลอง สูงสุดร้อยละ 75.0 ส่วนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังนั้น นักศึกษามีการใช้พื้นที่บนโต๊ะเขียนแบบในการตัดหรือการประกอบหุ่นจำลอง สูงสุดร้อยละ 66.7 และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขนกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี นิสิตนักศึกษามีการใช้พื้นที่บนพื้นห้องในการตัดหรือการประกอบหุ่นจำลอง สูงสุดร้อยละ 60.0 , 64.7 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.45 แสดงพื้นที่ ที่มักใช้ในการทำหรือประกอบหุ่นจำลองเป็นประจำ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	โต๊ะเขียนแบบ		โต๊ะเขียนหนังสือ		บนพื้นห้อง		ทั้ง 3 พื้นที่	
	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	11	25.0	-	-	-	-	33	75.0
ม.เกษตรฯ	-	-	-	-	6	60.0	4	40.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	-	-	-	-	11	64.7	6	35.5
สจล.	2	66.7	-	-	-	-	1	33.3

4.1.3.39 ความถี่ต่อการใช้ระเบียบด้านหลังห้องพักเพื่อปฏิบัติงาน

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่ทำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีการใช้พื้นที่บริเวณระเบียบหลังห้องพักเป็นบางครั้งแล้วแต่งาน สูงสุดร้อยละ 70.0 , 59.1, 58.8 และตามลำดับ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่เคยใช้พื้นที่บริเวณระเบียบหลังห้องพักเลย สูงสุดร้อยละ 100.0 (เพราะห้องพักไม่มีระเบียบ) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.46

ตารางที่ 4.46 แสดงระดับความถี่ในการออกไปใช้พื้นที่ในส่วนของระเบียบหลังห้องพักเพื่อปฏิบัติงาน แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	ทุกครั้งที่ทำงาน		บางครั้งแล้วแต่ตัวงาน		ไม่เคยเลย	
	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	16	36.4	26	59.1	2	4.5

ตารางที่ 4.46 (ต่อ)

ม.เกษตรฯ	-	-	7	70.0	3	30.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	4	23.5	10	58.8	3	17.6
สจล.	-	-	-	-	3	100

4.1.3.40 ความถี่ต่อการใช้พื้นที่ภายนอกห้องพัก (นอกจากระเบียงหลังห้องพัก) เพื่อปฏิบัติงาน

จากผลการสำรวจพบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีการใช้พื้นที่บริเวณนอกห้องพักเพื่อปฏิบัติงานเป็นบางครั้งแล้วแต่งาน สูงสุดร้อยละ 60.0 , 86.4 และ 100.0 ตามลำดับ ส่วนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณธนบุรี ไม่เคยใช้พื้นที่บริเวณนอกห้องพักเพื่อปฏิบัติงานเลย สูงสุดร้อยละ 52.9 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.47

ตารางที่ 4.47 แสดงระดับความถี่ในการออกไปใช้พื้นที่ภายนอกห้องพัก(นอกจากระเบียงหลังห้องพัก)เพื่อปฏิบัติงาน แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n = จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	ทุกครั้งที่ทำงาน		บางครั้งแล้วแต่ตัวงาน		ไม่เคยเลย	
	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	2	4.5	38	86.4	4	9.1
ม.เกษตรฯ	1	10.0	6	60.0	3	30.0
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2	11.8	6	35.3	9	52.9
สจล.	-	-	3	100	-	-

4.1.3.41 ความต้องการห้องปฏิบัติงานสำหรับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมไว้ ปฏิบัติงานโดยเฉพาะ

จากผลการสำรวจพบว่า นักศึกษาชาย ที่พำนักในหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีความรู้สึกเฉยๆ สูงสุดร้อยละ 52.9 ส่วนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นักศึกษาต้องการมาก สูงสุดร้อยละ 100.0 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน นิสิตมีความต้องการห้องปฏิบัติงานสำหรับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมไว้ ปฏิบัติงานโดยเฉพาะ สูงสุดร้อยละ 47.7และ 50.0 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.48 แสดงระดับความต้องการห้องปฏิบัติงานสำหรับนิสิตที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
ไว้ปฏิบัติงานโดยเฉพาะ แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน (n =จำนวนผู้ตอบ)

สถาบัน	ต้องการมาก		ต้องการ		เฉยๆ		ไม่ต้องการ		ไม่ต้องการเลย	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
จุฬาฯ	18	40.9	21	47.7	5	11.4	-	-	-	-
ม.เกษตรฯ	1	10.0	5	50.0	4	40.0	-	-	-	-
ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	-	-	6	35.3	9	52.9	2	11.8	-	-
สจล.	3	100	-	-	-	-	-	-	-	-

4.1.3.42 สรุปข้อเสนอแนะอื่นๆ ตามความต้องการของนิสิตนักศึกษาชาย ผู้พักอาศัย ในห้องพักนิสิตนักศึกษา ในหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาล

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 74 คน แบ่งออกตามกรณีศึกษา 4 สถาบัน ตอบคำถามในข้อสุดท้ายของส่วนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับห้องพักตามความต้องการของนิสิตนักศึกษาชาย ผู้พักอาศัย พบว่านิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม พำนักในหอพักของมหาวิทยาลัยรัฐบาล ต่างสถาบันกันจะมีทัศนคติในการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพัก ที่แตกต่างกันและเหมือนกันในบางประการ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.49 ซึ่งกล่าวโดยสรุปแยกแต่ละสถาบัน ดังนี้

ตารางที่ 4.49 แสดงผลสรุปข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับห้องพักตามความต้องการของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาด้านสถาปัตยกรรมซึ่งเป็นผู้พักอาศัย แยกตามกรณีศึกษาทั้ง 4 สถาบัน

สถาบัน	ข้อเสนอแนะอื่นๆของนิสิตนักศึกษาชาย ผู้พักอาศัย
จุฬาฯ	<p>1.ควรจะใช้เตียงนอนแบบสองชั้น เพราะเตียงเดี่ยวที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่เหมาะสมกับขนาดพื้นที่ของห้องพักและจำนวนของผู้พักอาศัย 4 คนต่อห้องพัก ทำให้เสียพื้นที่ภายในห้องพักค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับการใช้เตียงสองชั้น</p> <p>2.ควรให้นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพักอยู่ห้องเดียวกัน จะสามารถทำงานช่วงค่ำคืนได้เต็มที่ หรือเข้าใจกันได้ดีกว่านิสิตนักศึกษาที่ศึกษาต่างคณะกัน ทั้งยังสามารถปรึกษาเรื่องการเรียนกันได้</p> <p>3.ควรจัดให้แต่ละห้องพักมีนิสิตนักศึกษา พักด้วยกัน 2 คน โดยเฉพาะนิสิต</p>

ตารางที่ 4.49 (ต่อ)

	<p>นักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม เพราะต้องใช้พื้นที่ค่อนข้างมากกว่าคนอื่น ๆ และใช้ช่วงเวลาทำงานตอนกลางคืนมากกว่าคนอื่น ๆ เช่นกัน</p>
ม.เกษตรฯ	<p>1. ควรให้นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมพักอยู่ห้องเดียวกัน จะสามารถทำงานช่วงค่ำคืนได้เต็มที่ หรือเข้าใจกันได้ดีกว่านิสิตนักศึกษาที่ศึกษาต่างคณะกัน ทั้งยังสามารถปรึกษาเรื่องการเรียนกันได้</p> <p>2. แต่ละอาคารควรมีห้องสำหรับปฏิบัติงานโดยเฉพาะให้กับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมได้ใช้งานร่วมกัน โดยสามารถเก็บอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆที่ใช้ในการทำงานได้ด้วย</p> <p>3. โต๊ะอ่านหนังสือควรมีขนาดใหญ่กว่านี้ และควรเป็นโต๊ะที่มีลิ้นชักที่สามารถเก็บอุปกรณ์เครื่องเขียนต่างๆได้ตามสมควร เพราะไม่ว่าผู้พักอาศัยจะเป็นนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาในภาควิชาหรือคณะใดก็ตามทุกคนก็ย่อมที่จะต้องมีอุปกรณ์เครื่องเขียนเป็นปัจจัยสำคัญในการศึกษา</p>
มจร.	<p>1. ทางหอพักควรจัดห้องสำหรับปฏิบัติงานโดยเฉพาะให้กับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมได้ใช้งานร่วมกัน โดยสามารถเก็บอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆที่ใช้ในการทำงานได้ด้วย</p> <p>2. ถ้ามีฉากเตี้ยๆกันพื้นที่ในส่วนทำงานของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมก็จะเป็นการดี เพราะสามารถป้องกันเสียงและแสงในช่วงที่ทำงานตอนกลางคืน ซึ่งจะไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องพักได้พอสมควร</p>
สจล.	<p>1. ควรจัดให้แต่ละห้องพักมีนิสิตนักศึกษา พักด้วยกัน 2 คน โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม เพราะต้องใช้พื้นที่ค่อนข้างมากกว่าคนอื่น ๆ และใช้ช่วงเวลาทำงานตอนกลางคืนมากกว่าคนอื่น ๆ เช่นกัน</p> <p>2. ทางหอพักควรจัดให้แต่ละอาคารมีห้องสำหรับปฏิบัติงานโดยเฉพาะให้กับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมได้ใช้งานร่วมกัน โดยสามารถเก็บอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆที่ใช้ในการทำงานได้ด้วย</p>

ตารางที่ 4.49 (ต่อ)

	<p>3.ควรให้สัดส่วนของตู้เสื้อผ้าและโต๊ะอ่านหนังสือต่อผู้พักอาศัยเป็น 1 : 1 เพราะว่าเครื่องเรือนทั้งสองชนิดนี้ ผู้ใช้งานต้องการความเป็นส่วนตัวค่อนข้างสูง ซึ่งตู้เสื้อผ้าอาจจำเป็นต้องเก็บสิ่งของที่มีค่า ส่วนโต๊ะอ่านหนังสือผู้พักอาศัยแต่ละคนก็มีความจำเป็นต้องใช้งานที่ค่อนข้างหลากหลายทั้งทำการบ้าน อ่านหนังสือเตรียมสอบ หรือแม้แต่วางสิ่งของส่วนตัว</p> <p>4.ควรจะมีระเบียบหลังห้องพัก เพราะนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัยสามารถใช้ประโยชน์จากระเบียงหลังห้องพักได้หลายอย่าง เช่น ตากเสื้อผ้า นั่งผ่อนคลาย ทำงาน</p>
--	--

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ผู้พักอาศัยห้องเดียวกันกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยของรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก ความพึงพอใจที่มีต่อเครื่องเรือน และทัศนคติในการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพัก พบว่านิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม มีความพึงพอใจ และมีทัศนคติในด้านต่างๆ ที่แตกต่างกัน ผลที่ได้จะนำมาเปรียบเทียบเพื่อให้ได้ค่าที่เหมาะสมกับความพึงพอใจของผู้พักอาศัย ซึ่งจะได้นำมาแสดงรายละเอียดในหัวข้อสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการเสนอแนะแนวทางการออกแบบผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่พักอาศัยห้องเดียวกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เหมาะสมกับกิจกรรม พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้พักอาศัย ในบทต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการวิจัยนี้มุ่งศึกษาถึงการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมเมื่อต้องมาพักอาศัยร่วมห้องเดียวกันกับ นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาล ในเขต กรุงเทพมหานครในการวิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ถึงลักษณะการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม เมื่อต้องพักอาศัยห้องเดียวกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในอาคารหอพักที่เป็นกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง โดยวิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบผังพื้นที่(Floorplan-Analysis) ระหว่างรูปแบบการจัดผังพื้นที่เดิมที่ทางหอพักจัดไว้ให้สำหรับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทุกๆสาขาวิชาพักอาศัยร่วมกัน กับรูปแบบการจัดผังพื้นที่หลังจากที่นิสิตนักศึกษาเข้าพักอาศัย และความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอยส่วนต่างๆภายในห้องพัก และขนาดของความต้องการใช้พื้นที่ที่สัมพันธ์กับกิจกรรมและพฤติกรรมการใช้พื้นที่ในส่วนต่างๆภายในห้องพัก รวมถึงศึกษาความคิดเห็นและความต้องการในด้านต่างๆที่มีต่อการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะใช้วิธีการสำรวจ ถ่ายภาพ จดบันทึก สังเกตการ สัมภาษณ์ รวมถึงการศึกษาจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และแจกแบบสอบถามกับนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ที่พักอาศัยในหอพักจากกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่งทุกคน อีกทั้งยังใช้แบบสำรวจกิจกรรม พฤติกรรม ในการใช้ชีวิตช่วงวันธรรมดา วันจันทร์-ศุกร์ และช่วงวันหยุด วันเสาร์-วันอาทิตย์ ตลอดทั้งวัน กับนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและที่ศึกษาทางด้านอื่นๆซึ่งพักอาศัยในห้องเดียวกันด้วย เพื่อนำมาทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงความแตกต่างของช่วงเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆภายในห้องพัก รวมทั้งการสัมภาษณ์คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่ประจำอยู่ในหอพักนั้นๆด้วย ในการแจกแบบสอบถามกับนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ที่พักอาศัยในหอพักจากกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่งทุกคนนั้น รวมทั้งหมด 74 คน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของผู้ใช้พื้นที่ ที่มีต่อการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ โดยใช้วิธีการประเมินอาคารภายหลังการเข้าครอบครองพื้นที่ (POE :Post Occupancy Evaluation) โดยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด 74 ชุด ใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์และประเมินผล สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและปรับปรุง การจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทาง

ด้านสถาปัตยกรรม เมื่อต้องพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาล ทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและเขตภูมิภาคได้

การสรุปผลที่ได้จากการศึกษาความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมผู้พักอาศัย จะแบ่งออกเป็นหัวข้อได้ดังนี้ การจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักรูปแบบเดิมกับรูปแบบหลังจากมีผู้เข้าใช้พื้นที่ ความสัมพันธ์ของพื้นที่ ความต้องการเครื่องเรือน ความต้องการใช้พื้นที่ในส่วนต่างๆ/คน ความคิดเห็นและความต้องการด้านต่างๆที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้พักอาศัย เพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนะในการออกแบบการจัดวางผังพื้นที่และองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม เมื่อต้องพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาลต่อไป รายละเอียดการสรุปผล มีดังนี้

5.1 สรุปรูปแบบการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักรูปแบบเดิมกับรูปแบบหลังจากมีผู้เข้าใช้พื้นที่

5.2 สรุปปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดผังพื้นที่หลังจากที่นิสิตนักศึกษาเข้าพักอาศัย

5.3 สรุปความสัมพันธ์ของพื้นที่ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม

5.4 สรุปความต้องการเครื่องเรือนและความต้องการใช้พื้นที่ส่วนต่างๆ / คน ของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม

5.5 สรุปความต้องการใช้พื้นที่โดยรวมทั้งหมดของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมต่อ 1 คน

5.6 ทศนคติและความต้องการด้านต่างๆที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม

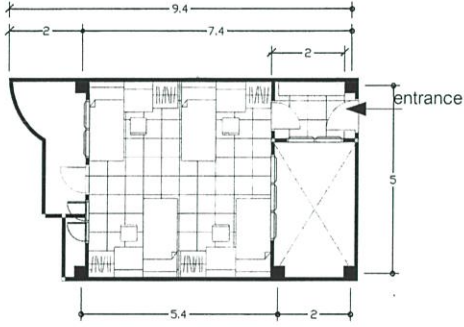
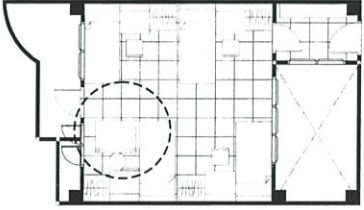
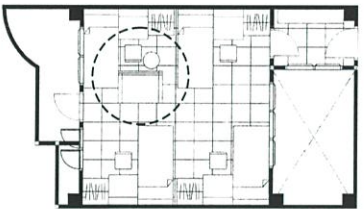

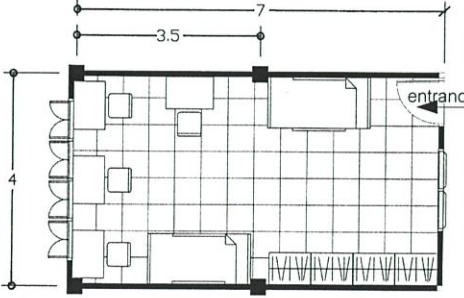
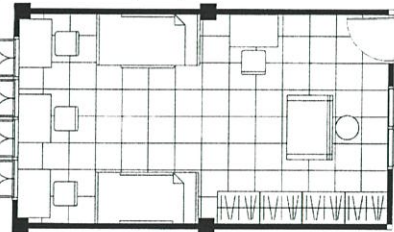
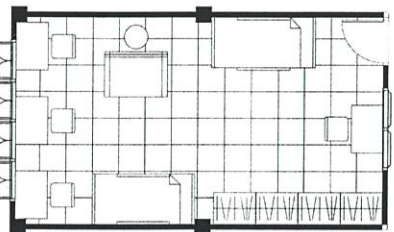
5.7 แนวทางการออกแบบผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งต้องพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ

5.8 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

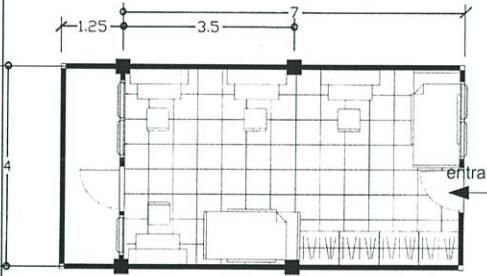
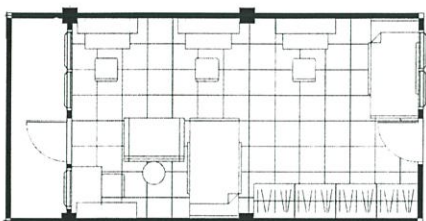
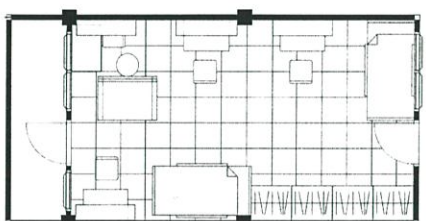
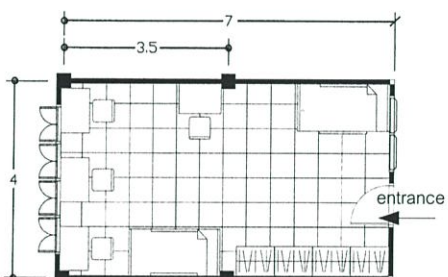
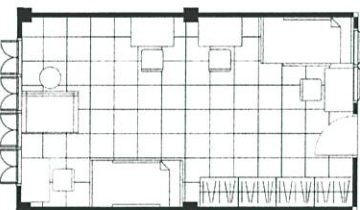
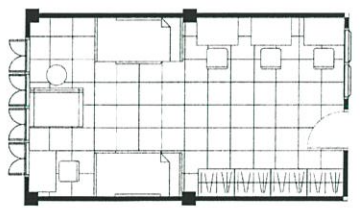
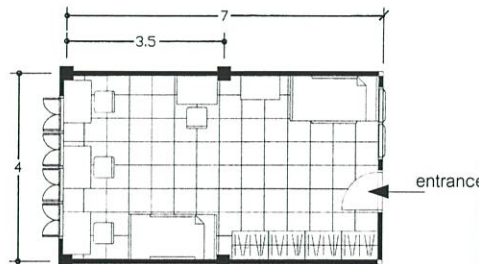
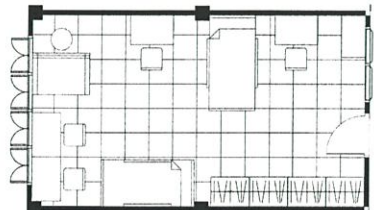
5.1 สรุปรูปแบบการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักรูปแบบเดิมกับรูปแบบการจัดผังพื้นที่หลังจากมีผู้เข้าใช้พื้นที่

ในหัวข้อนี้จะเป็นการสรุปให้เห็นรูปแบบของการจัดผังพื้นที่แบบทั่วไปที่ทางหอพักได้จัดไว้ให้สำหรับนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทุกๆสาขาวิชา อาศัยอยู่ร่วมกันในห้องพักและรูปแบบการจัดผังพื้นที่ภายในห้องพัก หลังจากที่มีนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม เข้าไปพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ดังรายละเอียดในตารางที่ 5.1

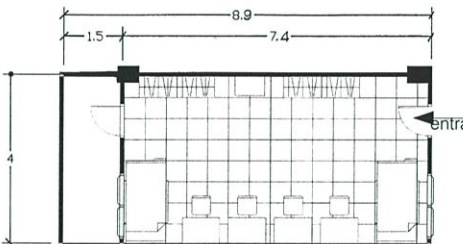
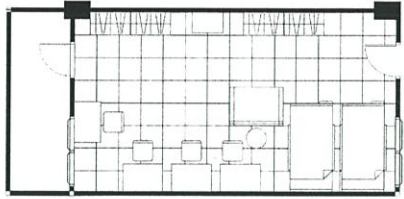
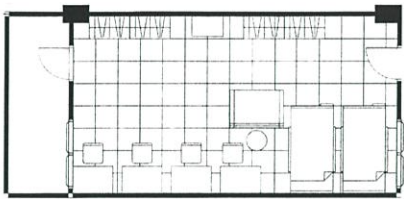
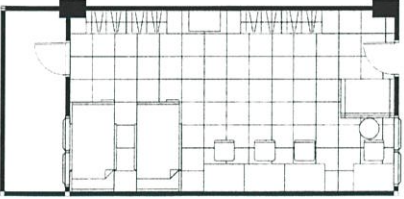
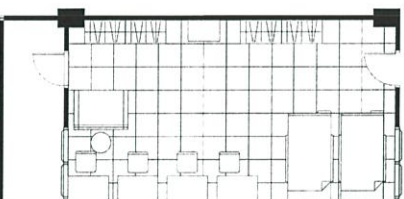
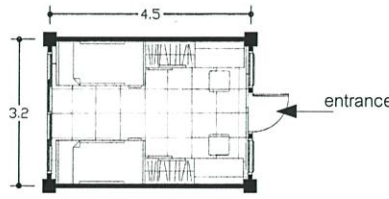
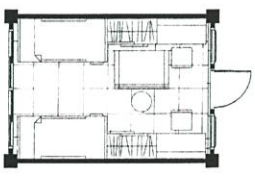
ตารางที่ 5.1 แสดงสรุปรูปแบบการจัดผังพื้นที่ทั่วไปกับรูปแบบผังพื้นที่หลังจากที่นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาที่
ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมเข้าพักอาศัยร่วมกับเพื่อนต่างคณะ

สถาบัน	รูปแบบการจัดผังพื้นที่ทั่วไป ก่อน(BEFORE)	รูปแบบผังพื้นที่หลังจากที่นิสิตนักศึกษาที่ศึกษา ทางด้านสถาปัตยกรรมเข้าพักอาศัยร่วมกับ เพื่อนจากต่างคณะ หลัง(AFTER)
จุฬาฯ		<p>รูปแบบที่1(จ.1)</p> <p>รูปแบบที่2 (จ.2)</p> <p>รูปแบบที่3 (จ.3)</p>
ม.เกษตร	<p>ตึก12</p> 	<p>รูปแบบที่ 1 (ก.1)</p> <p>รูปแบบที่ 2 (ก.2)</p>

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

	<p>ตึก14 และ ตึก15</p> 	<p>รูปแบบที่ 1 (ก.3)</p> <p>รูปแบบที่ 2 (ก.4)</p>
	<p>หอ 13</p> 	<p>รูปแบบที่ 1 (ก.5)</p> <p>รูปแบบที่ 2 (ก.6)</p>
	<p>หอ 14</p> 	<p>รูปแบบที่ 1 (ก.7)</p>

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

มจร.		<p>รูปแบบที่ 1 (มจร.1)</p> <p>รูปแบบที่ 2 (มจร.2)</p> <p>รูปแบบที่ 3 (มจร.3)</p> <p>รูปแบบที่ 4 (มจร.4)</p>
ส.จ.ล.		<p>รูปแบบที่ 1 (สจล.1)</p>

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการจัดผังพื้นที่ทั่วไปภายในห้องพักที่ทางหอพักจัดไว้ให้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลังจากที่นิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม เข้าพักอาศัยร่วมกับ นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ เนื่องจากนิสิตนักศึกษาคณะผู้พักอาศัยรู้สึกไม่พอใจต่อรูปแบบการ

จัดผังพื้นแบบทั่วไปภายในห้องพักที่ทางหอพักได้จัดไว้ให้ จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้มีความต้องการมากที่จะปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดผังพื้นหลังการเข้าพักอาศัย เพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรม พฤติกรรมในการพักอาศัย โดยหอพักที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดผังพื้นภายในห้องพักหลังจากนิสิตนักศึกษาเข้าพักอาศัย คือ หอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เหตุผลเนื่องจากหอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่อนุญาตให้นิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัยปรับเปลี่ยนการจัดผังพื้นหลังการเข้าพักอาศัย ส่วนหอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีพื้นที่โดยรวมภายในห้องพักประมาณ 14.40 ตารางเมตร ซึ่งขนาดของห้องพักเล็กและแคบที่สุดเมื่อเทียบกับกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง ที่มีจำนวนผู้พักอาศัยทั้งหมด 4 คนเท่ากัน ฉะนั้นจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้นิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัย ไม่สามารถที่จะปรับเปลี่ยนตำแหน่งการจัดวางเครื่องเรือนภายในห้องพักได้ จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่าการจะปรับเปลี่ยนหรือยืดหยุ่นตำแหน่งในการจัดวางเครื่องเรือนนั้น องค์ประกอบสำคัญที่จะต้องพิจารณา คือ ขนาดและรูปทรงของห้องพักนั้นๆ ซึ่งกรณีของ หอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีพื้นที่รวมภายในห้องพักที่ค่อนข้างแคบมาก เมื่อเทียบอัตราส่วนจำนวนผู้พักอาศัย 4 คน ฉะนั้นจึงไม่เหมาะสมที่จะมีการปรับเปลี่ยนหรือยืดหยุ่นตำแหน่งในการจัดวางเครื่องเรือน

จากการศึกษาเทศบัญญัติของท้องถิ่นที่คัดลอกข้อกำหนดมาจากข้อที่ 27 ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2479 เกี่ยวกับการกำหนดขนาดของพื้นที่ภายในห้องพัก ระบุไว้ว่า พื้นที่ภายในห้องพัก จะต้องมีความกว้างหรือความยาวไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร และพื้นที่โดยรวมภายในห้องพัก จะต้องไม่น้อยกว่า 9.00 ตารางเมตร เมื่อนำพื้นที่ห้องพักของกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง มาเทียบกับกฎเทศบัญญัติดังกล่าว พบว่า พื้นที่ภายในห้องพักของกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง มีขนาดที่ถูกต้องตามกฎหมายเทศบัญญัติ โดยหอพักนิสิตชาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีขนาดพื้นที่ภายในห้องพักรวม 27.00 ตารางเมตร หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน แบ่งออกเป็น หอ13 และหอ14 มีขนาดพื้นที่โดยรวมเท่ากัน คือ 28.00 ตารางเมตร ตึก 12 ตึก14 และตึก15 มีขนาดพื้นที่โดยรวมเท่ากัน คือ 28.00 ตารางเมตร หอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีขนาดพื้นที่ภายในห้องพักรวม 29.60 ตารางเมตร และ หอพักนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีพื้นที่รวมภายในห้องพัก 14.40 ตารางเมตร ซึ่งต่ำสุดเมื่อเทียบกับกรณีศึกษาอื่นๆ

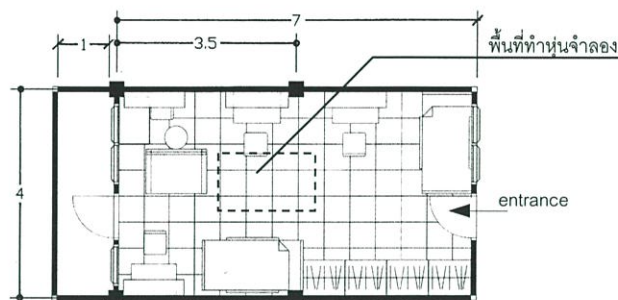
5.2 สรุปปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดผังพื้นหลังจากที่นิสิตนักศึกษาเข้าพักอาศัย

ในหัวข้อนี้จะเป็นการสรุปให้เห็นถึงปัญหาจากรูปแบบของการจัดผังพื้นที่ภายในห้องพัก หลังจากที่มีนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมเข้าไปพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยรัฐบาล ดังรายละเอียดในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 สรุปปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดผังพื้นที่หลังจากที่นิสิตนักศึกษาเข้าพักอาศัย

ปัญหา	จ.1	ก.1	ก.2	ก.3	ก.4	ก.5	ก.6	ก.7	ม จ ฐ	ม จ ฐ	ม จ ฐ	ม จ ฐ	ส จ ล
	จ.2 จ.3								1	2	3	4	1
1.วางโต๊ะเขียนแบบแล้วทำให้ทางสัญจรไม่สะดวก	✓	—	—	✓	—	—	—	—	—	—	—	—	✓
2.แสงไฟจากโต๊ะเขียนแบบไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องช่วงกลางวัน	✓	—	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3.เสียงเพลงที่เปิดขณะทำงานไปรบกวนเพื่อนร่วมห้อง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4.ไม่มีพื้นที่พ่นสีหรือทาสเปรย์เพราะไม่มีระเบียบ	—	✓	✓	—	—	✓	✓	✓	—	—	—	—	✓
5.วางโต๊ะเขียนแบบหน้าตู้เสื้อผ้าทำให้ใช้งานตู้เสื้อผ้าได้ไม่สะดวก	✓	✓	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	✓
6.ไม่มีพื้นที่ทำหุ่นจำลองบนพื้นห้อง	✓	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	✓
7.ชั้นลงจากเตียงนอนลำบากเพราะวางเตียงไว้ชิดกันเกินไป	—	—	—	—	—	—	—	—	✓	✓	✓	✓	—

กล่าวโดยสรุป พบว่าการจัดผังพื้นที่ในห้องพักนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าลาดกระบัง มีปัญหามากที่สุด ส่วนรูปแบบการจัดผังพื้นที่มีปัญหาที่น้อยที่สุดคือ ห้องพักนิสิตชายในตึก14 รูปแบบที่2(ก.4) หอพักนิสิตชาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ดูภาพที่ 5.1

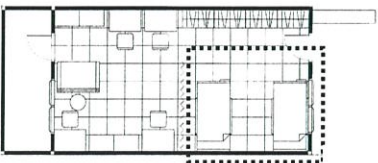

ภาพที่ 5.1 รูปแบบการจัดผังพื้นที่พบว่าปัญหาที่น้อยที่สุด

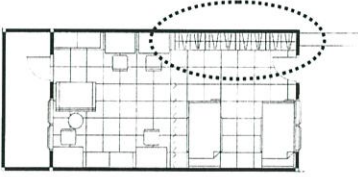
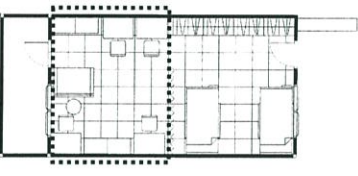
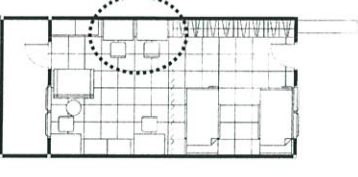
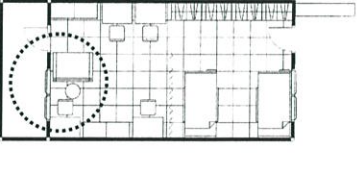
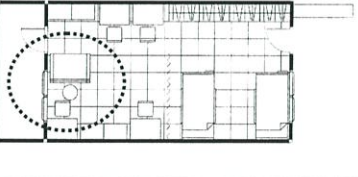
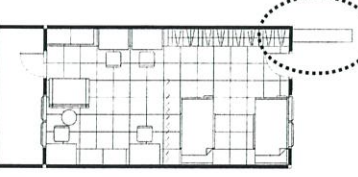
5.3 สรุปความสัมพันธ์ของพื้นที่ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้พักอาศัย

ในหัวข้อนี้เป็นผลสรุปความสัมพันธ์ของพื้นที่ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้พักอาศัย โดยใช้การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย การจัดพื้นที่บริเวณเตียงนอน , รูปแบบของการจัดพื้นที่บริเวณตู้เสื้อผ้า , รูปแบบของการจัดพื้นที่บริเวณโต๊ะเขียนหนังสือ , ลักษณะของการจัดวางโต๊ะเขียนหนังสือ , การจัดวางตำแหน่งของโต๊ะเขียนแบบ ลักษณะของการจัดวางโต๊ะเขียนแบบ และ ตำแหน่งของชั้นวางรองเท้า ดังตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 สรุปความสัมพันธ์ของพื้นที่ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม

การจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่	ความต้องการของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
การจัดพื้นที่บริเวณเตียงนอน	-จัดแบบรวมกันเป็นกลุ่ม

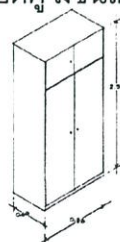
ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

รูปแบบของการจัดพื้นที่บริเวณตู้เสื้อผ้า	<p>-จัดแบบรวมกันเป็นกลุ่ม</p>
รูปแบบของการจัดพื้นที่บริเวณโต๊ะเขียนหนังสือ	<p>-จัดแบบรวมกันเป็นกลุ่ม</p>
ลักษณะของการจัดวางโต๊ะเขียนหนังสือ	<p>- หันหน้าเข้าหาผนังห้องพัก</p>
การจัดวางตำแหน่งของโต๊ะเขียนแบบ	<p>-จัดวางตำแหน่งของโต๊ะเขียนแบบ ไว้ด้านหลังห้องพักที่ใกล้กับระเบียงหรือหน้าต่าง</p>
ลักษณะของการจัดวางโต๊ะเขียนแบบ	<p>-จัดวางโต๊ะเขียนแบบหันหลังเข้าหาผนังห้องพัก</p>
ตำแหน่งของชั้นวางรองเท้า	<p>-ไว้บริเวณด้านหน้านอกห้องพัก</p>

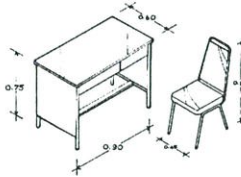
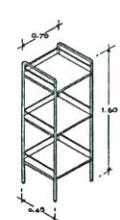
5.4 สรุปความต้องการเครื่องเรือนและความต้องการใช้พื้นที่ส่วนต่างๆต่อ 1 คน

ในหัวข้อนี้เป็นผลสรุปความต้องการเครื่องเรือนและความต้องการใช้พื้นที่ส่วนต่างๆต่อหนึ่งคน ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้พักอาศัย โดยใช้การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม และแบบสังเกตการใช้พื้นที่ ซึ่งประกอบด้วย รูปแบบของเตียงนอน รูปแบบของตู้เสื้อผ้า สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อตู้เสื้อผ้า รูปแบบของชุดโต๊ะเขียนหนังสือ สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชุดโต๊ะเขียนหนังสือ ความต้องการในการใช้โต๊ะเขียนหนังสือ วัตถุประสงค์หลักในการใช้โต๊ะเขียนหนังสือ ความต้องการใช้ชั้นวางของ สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางของ รูปแบบของชั้นวางของ ความต้องการชั้นวางรองเท้า สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางรองเท้า รูปแบบของชั้นวางรองเท้า การใช้พื้นที่บริเวณเตียงนอน การใช้พื้นที่บริเวณหน้าตู้เสื้อผ้า / คน การใช้พื้นที่บริเวณโต๊ะเขียนแบบ / คน การใช้พื้นที่บริเวณโต๊ะเขียนหนังสือ / คน และการใช้พื้นที่บนพื้นห้องในการทำหุ่นจำลอง / คน ดังตารางที่ 5.4

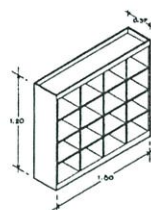
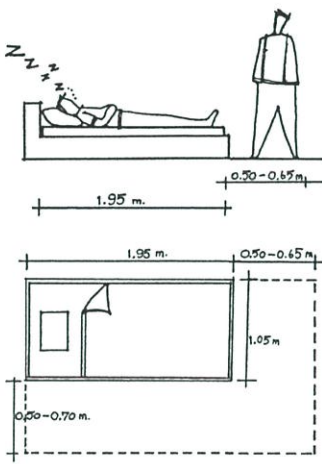
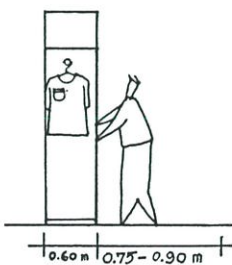
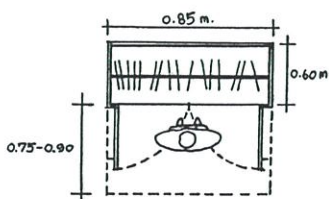
ตารางที่ 5.4 สรุปความต้องการเครื่องเรือนและความต้องการใช้พื้นที่ส่วนต่างๆต่อ 1 คนที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม

	ความต้องการของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม
รูปแบบของเตียงนอน	- เตียงนอนสองชั้น - ขนาดเตียงนอนมาตรฐาน $3\frac{1}{2}' \times 6\frac{1}{2}'$
รูปแบบของตู้เสื้อผ้า	- ตู้เสื้อผ้าบานเปิดคู่ มีชั้นเก็บของด้านบน
สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อตู้เสื้อผ้า	1 : 1
รูปแบบของชุดโต๊ะเขียนหนังสือ	- รูปแบบของโต๊ะบัญชี เหตุผลส่วนใหญ่เนื่องจาก มีพื้นที่ตัดหรือทำหุ่นจำลองได้พอสมควร มีความสะดวก และที่สำคัญมีลิ้น

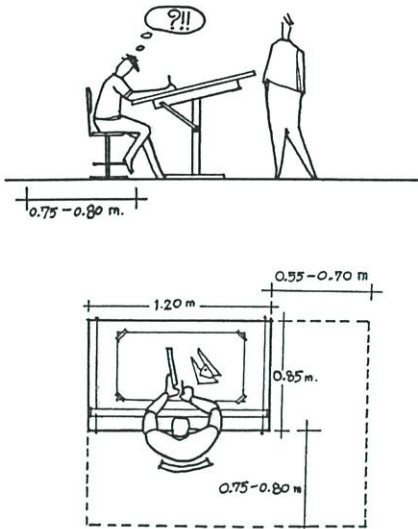
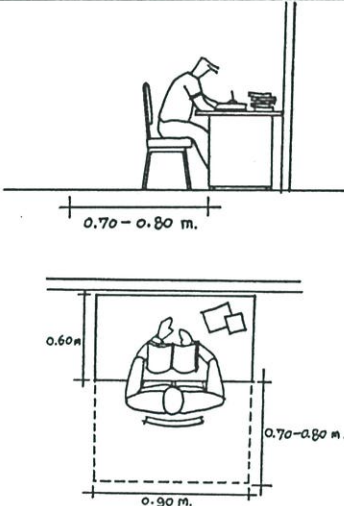
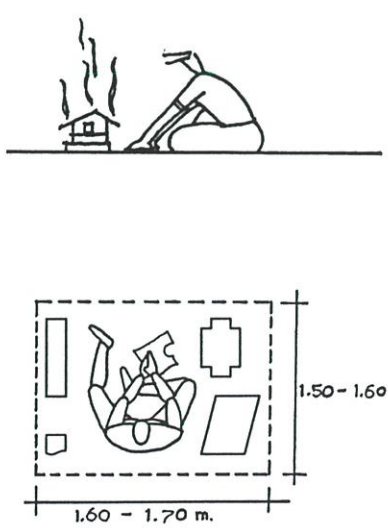
ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

	<p>ชักสำหรับเก็บอุปกรณ์เครื่องเขียนต่างๆได้ด้วย อีกทั้งเก้าอี้บุฟองน้ำทั้งสองข้างของที่นั่งและพนักพิง</p>
สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชุดโต๊ะเขียนหนังสือ	1 : 1
ความต้องการในการใช้งานโต๊ะเขียนหนังสือ	- ส่วนใหญ่มีความต้องการในการใช้งานโต๊ะเขียนหนังสือ
วัตถุประสงค์หลักในการใช้โต๊ะเขียนหนังสือ	- ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อวางของหรือเก็บอุปกรณ์การทำงาน
ความต้องการใช้ชั้นวางของ	- ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้ชั้นวางของไว้ภายในห้องพัก
สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางของ	2 : 1
รูปแบบของชั้นวางของ	<p>- เป็นโครงเหล็ก รูปทรงสูงโปร่ง สีเหลี่ยมเล็กเหมือนกันทั้ง 4 แห่ง เหตุผลส่วนใหญ่เนื่องมาจากมีพื้นที่สำหรับวางของได้พอสมควร โปร่ง ทำความสะอาดได้สะดวกและรูปทรงที่ค่อนข้างสูงโปร่งทำให้ช่วยประหยัดพื้นที่</p>
ความต้องการชั้นวางรองเท้า	- ส่วนใหญ่มีความต้องการชั้นวางรองเท้าไว้ใช้ประจำห้องพัก
สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางรองเท้า	4 : 1
รูปแบบของชั้นวางรองเท้า	- รูปแบบของชั้นวางรองเท้า เป็นโครงไม้ รูป

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

	<p>ทรงสี่เหลี่ยม แบ่งเป็นช่องๆ คล้ายรังผึ้ง เหตุผลส่วนใหญ่เนื่องจาก มีพื้นที่สำหรับเก็บรองเท้าได้พอสมควร กิ่งทึบกิ่งโปร่ง ป้องกันฝุ่นได้พอสมควร และรูปทรงที่เรียบง่าย เน้นที่ประโยชน์ใช้สอยเป็นหลัก</p>
<p>การใช้พื้นที่บริเวณเตียงนอน / คน</p>	 <p>- ขนาดเตียงนอนมาตรฐาน 3½' x 6½'</p>
<p>การใช้พื้นที่บริเวณหน้าตู้เสื้อผ้า / คน</p>	

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

<p>การใช้พื้นที่บริเวณโต๊ะเขียนแบบ / คน</p>	
<p>การใช้พื้นที่บริเวณโต๊ะเขียนหนังสือ / คน</p>	
<p>การใช้พื้นที่บนพื้นห้องในการทำหุ่นจำลอง / คน</p>	

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

การใช้พื้นที่บริเวณชั้นวางของ / คน	
------------------------------------	--

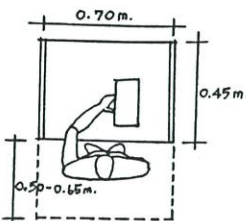
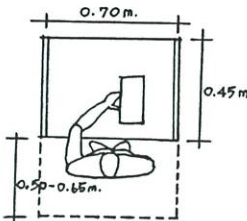
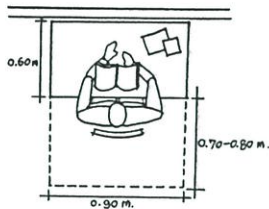
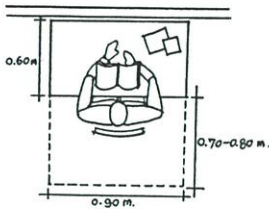
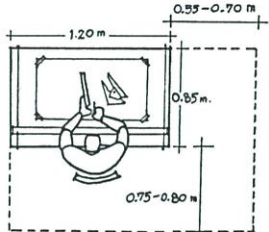
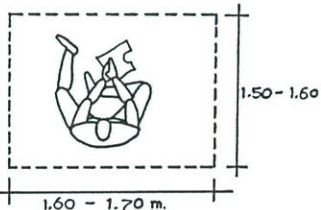
5.5 สรุปความต้องการใช้พื้นที่โดยรวมทั้งหมดของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและนิสิตนักศึกษาทั่วไป ต่อ 1 คน

จากตารางสรุปความต้องการเครื่องเรือนและพื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆข้างต้น ทำให้ทราบถึงขนาดความต้องการพื้นที่ใช้สอยโดยรวมของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและนิสิตนักศึกษาทั่วไปต่อ 1 คน ดังตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 สรุปความต้องการพื้นที่ใช้สอยโดยรวมทั้งหมดของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและนิสิตนักศึกษาทั่วไปต่อ 1 คน

พื้นที่ส่วนต่างๆ	นิสิตนักศึกษาทั่วไป	นิสิตนักศึกษาสถาปัตยกรรม
ส่วนเตียงนอน	<p>รวมพื้นที่ 3.80-4.55 ตรม. - ขนาดเตียงนอนมาตรฐาน 3 1/2' x 6 1/2'</p>	<p>รวมพื้นที่ 3.80-4.55 ตรม. - ขนาดเตียงนอนมาตรฐาน 3 1/2' x 6 1/2'</p>
ส่วนตู้เสื้อผ้า	<p>รวมพื้นที่ 1.15-1.28 ตรม.</p>	<p>รวมพื้นที่ 1.15-1.28 ตรม.</p>

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

ส่วนชั้นเก็บของ	 <p>รวมพื้นที่ 0.67-0.77 ตรม.</p>	 <p>รวมพื้นที่ 0.67-0.77</p>
ส่วนโต๊ะเขียนหนังสือ	 <p>รวมพื้นที่ 1.17-1.26 ตรม.</p>	 <p>รวมพื้นที่ 1.17-1.26 ตรม.</p>
ส่วนโต๊ะเขียนแบบ	-	 <p>รวมพื้นที่ 2.80-3.14 ตรม.</p>
พื้นที่ทำหุ่นจำลอง	-	 <p>รวมพื้นที่ 2.40-2.72 ตรม.</p>
รวมพื้นที่ทั้งหมด / คน (ตารางเมตร)	6.79 – 7.86	11.99 – 13.72

สรุป ในกรณีที่มีนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาอื่นๆ อาศัยอยู่ในห้องพักจำนวน 3 คนและนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม 1 คน จะใช้พื้นที่ต่อบุคคลรวมทั้งหมด 32.36 – 37.30 ตารางเมตร แต่ถ้าหากใช้เตียงนอนสองชั้น จะใช้พื้นที่ทั้งหมด 24.76 – 28.20 ตารางเมตร

5.6 ทักษะและความต้องการด้านต่างๆที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้พักอาศัย

ในหัวข้อนี้เป็นผลสรุปทักษะและความต้องการด้านต่างๆที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้พักอาศัย โดยใช้การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ความต้องการปรับเปลี่ยนตำแหน่งของเครื่องเรือนภายหลังการเข้าพักอาศัยในห้องพัก ความต้องการให้มีฉากเตี้ยๆกันในส่วนของพื้นที่ทำงานภายในห้องพัก ความต้องการพื้นที่ส่วนตัวเพิ่มเติมจากเดิม ความต้องการระเบียบด้านหลังห้องพัก ดังนี้

การปรับเปลี่ยนตำแหน่งของเครื่องเรือนภายหลังการเข้าพักอาศัยในห้องพัก

จากการสำรวจทัศนคติของนิสิตนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง พบว่านิสิตนักศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 สถาบันที่เป็นกรณีศึกษา มีความรู้สึกต้องการมากในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งของเครื่องเรือนในห้องพักหลังจากการเข้าพักค้าง เหมือนกันทั้ง 4 แห่ง

ความต้องการให้มีฉากเตี้ยๆกันในส่วนของพื้นที่ทำงานภายในห้องพัก

จากการสำรวจทัศนคติของนิสิตนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง พบว่านิสิตนักศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 สถาบันที่เป็นกรณีศึกษา โดยส่วนใหญ่แล้วมีความต้องการให้มีฉากเตี้ยๆกันในส่วนของพื้นที่ทำงานภายในห้องพัก

ความต้องการพื้นที่ส่วนตัวเพิ่มเติมจากเดิม

จากการสำรวจทัศนคติของนิสิตนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง พบว่านิสิตนักศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 สถาบันที่เป็นกรณีศึกษา มีความต้องการพื้นที่ส่วนตัวเพิ่มเติมจากเดิม เหมือนกันทั้ง 4 แห่ง

ความต้องการระเบียบด้านหลังห้องพัก

จากการสำรวจทัศนคติของนิสิตนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง พบว่านิสิตนักศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 สถาบันที่เป็นกรณีศึกษา มีความต้องการมากให้มีระเบียบด้านหลังห้องพัก เหมือนกันทั้ง 4 แห่ง

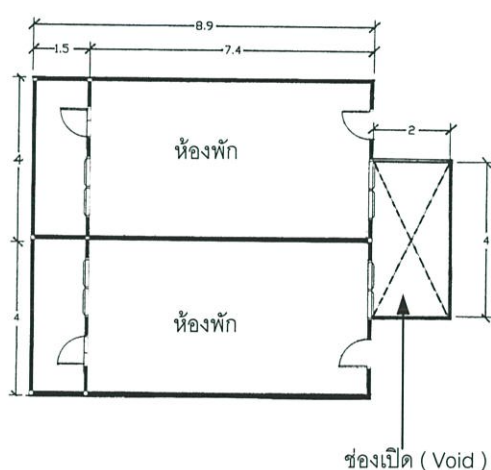
5.7 แนวทางการออกแบบผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งต้องพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ

การสรุปข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม เมื่อต้องพักอาศัยห้องเดียวกันกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในห้องพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม มีความพึงพอใจในส่วนของ การออกแบบผังพื้นที่หรือการจัดองค์

ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพัก ของแต่ละสถาบันการศึกษาที่เป็นกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่งแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะหอพักนิสิตนักศึกษาชาย ของแต่ละสถาบันที่เป็นกรณีศึกษา มีขนาดพื้นที่แตกต่างกัน แต่มีจำนวนผู้พักอาศัยจำนวน 4 คนต่อห้องพักเท่ากันหมด มีรูปแบบการจัดผังพื้นที่หรือการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่แตกต่างกัน และมีรูปแบบของเครื่องเรือนที่แตกต่างกัน ดังนั้นผลสรุปความสัมพันธ์ของการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพัก ขนาดของพื้นที่ภายในห้องพัก และรูปแบบของเครื่องเรือน จึงวิเคราะห์ด้วยการเปรียบเทียบความพึงพอใจกับความต้องการของนิสิตนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง

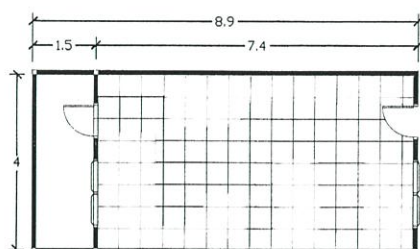
ผลสรุปความสัมพันธ์ของการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัย เป็นดังนี้

1. หน้าห้องพักควรมีช่องเปิด(Void) เพื่อให้มีลมหมุนเวียนเข้าภายในห้องพักช่วยในการระบายอากาศ (ดูภาพที่ 5.2)

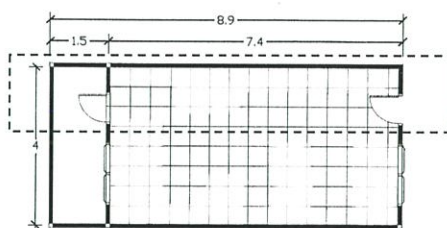
ภาพที่ 5.2 ลักษณะของช่องเปิด (Void) ด้านหน้าห้องพัก

2. ห้องควรมีพื้นที่ไม่ต่ำกว่า 29.60 ตารางเมตร ผู้พักอาศัย 4 คน ตามนโยบายของหอพัก (ดูภาพที่ 5.3)

ภาพที่ 5.3 รูปแบบของผังพื้นที่ห้องพัก ที่ได้จากการศึกษาวิจัย

3. มีระเบียบหลังห้องพัก ยาวไม่ต่ำกว่า 1.50 เมตร โดยประตูหน้าห้องไม่ควรอยู่ริมติดกับมุมห้องพักด้านผนังเพื่อมีระยะเว้นว่างสำหรับวางเครื่องเรือน และควรมีตำแหน่งที่ตรงกับประตูหลังห้องพักด้วย (ดูภาพที่ 5.4)

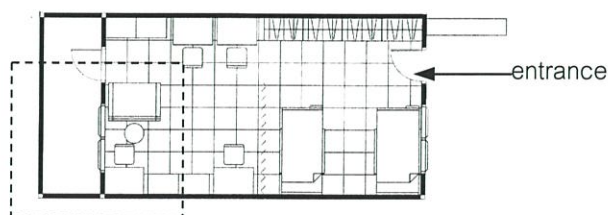
ภาพที่ 5.4 รูปแบบของแปลนห้องพัก มีระเบียบและประตูด้านหน้า ด้านหลังห้องพักตรงกัน

4. แยกพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนพักผ่อนอันจะอยู่ทางด้านหน้าห้องพักประกอบด้วยตู้เสื้อผ้าและเตียงนอน ส่วนที่สองเป็นพื้นที่ทำงานอยู่ด้านหลังห้องพักประกอบด้วยโต๊ะเขียนหนังสือ โต๊ะเขียนแบบและพื้นที่ทำหุ่นจำลอง (ดูภาพที่ 5.5)

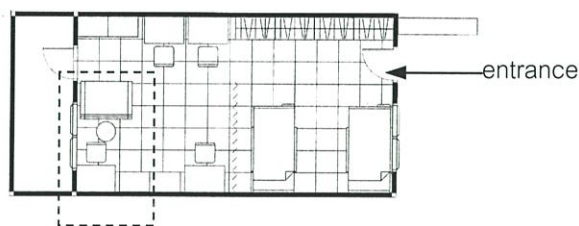
ภาพที่ 5.5 การจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักออกเป็น 2 ส่วน

5. พื้นที่สำหรับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม อยู่ด้านหลังห้องพักในส่วนที่ติดกับระเบียบ (ดูภาพที่ 5.6)

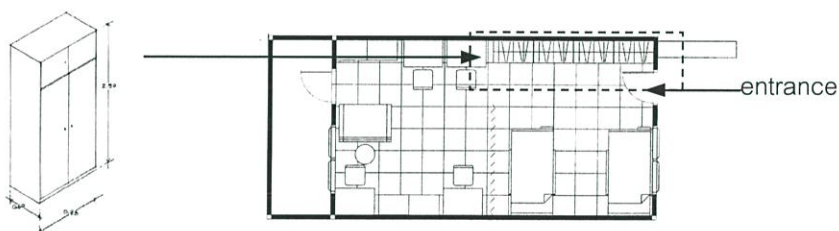
ภาพที่ 5.6 พื้นที่สำหรับนิสิตนักศึกษาสถาปัตยกรรม อยู่ด้านหลังห้องพักติดกับระเบียบ

6. จัดวางโต๊ะเขียนแบบหันหลังเข้าหาผนังห้องพัก (ดูภาพที่ 5.7)

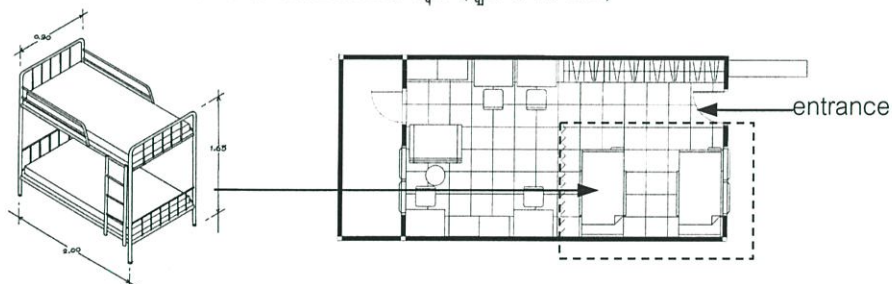
ภาพที่ 5.7 . ลักษณะของการจัดวางโต๊ะเขียนแบบหันหลังเข้าหาผนังห้องพัก

7. ตู้เสื้อผ้าแบบบานเปิดคู่มือที่เก็บของด้านบน จัดวางแบบเป็นกลุ่ม (ดูภาพที่ 5.8)

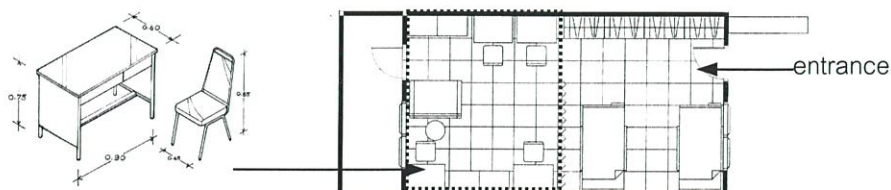
ภาพที่ 5.8 รูปแบบของตู้เสื้อผ้าและลักษณะการจัดตู้เสื้อผ้าแบบรวมกลุ่ม

8. เตียงนอนสองชั้น จัดวางแบบเป็นกลุ่ม (ดูภาพที่ 5.9)

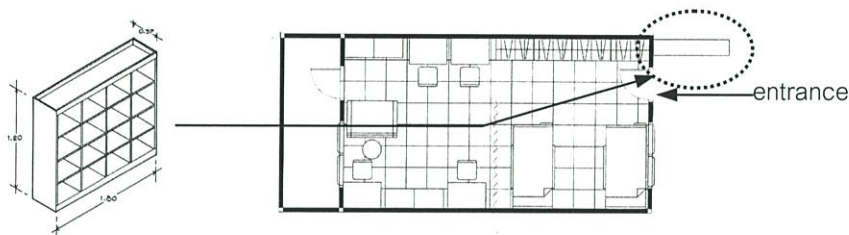
ภาพที่ 5.9 รูปแบบของเตียงนอนและลักษณะการจัดเตียงนอนแบบรวมกลุ่ม

9. ชุดโต๊ะเขียนหนังสือรูปแบบโต๊ะบัญชี จัดวางแบบเป็นกลุ่มหันหน้าเข้าหาผนังห้องพัก (ดูภาพที่ 5.10)

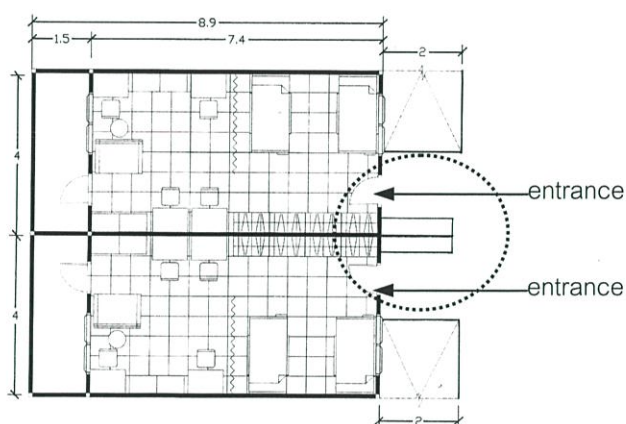
ภาพที่ 5.10 รูปแบบของโต๊ะเขียนหนังสือและลักษณะการจัดโต๊ะเขียนหนังสือแบบรวมกลุ่ม

10. ชั้นวางรองเท้าแบ่งเป็นช่องๆ จัดวางไว้ด้านหน้านอกห้องพัก (ดูภาพที่ 5.11)

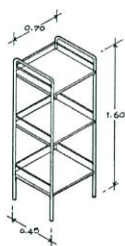
ภาพที่ 5.11 รูปแบบชั้นวางรองเท้าและลักษณะการจัดวางตำแหน่งไว้ด้านหน้านอกห้องพัก

11. ลักษณะการจัดวางชั้นวางรองเท้า ไว้บริเวณประตูทางเข้า โดยให้ชั้นวางรองเท้าของสองห้องพักหันหลังชนกัน เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวนคนที่นอนติดกับหน้าต่าง (ดูภาพที่ 5.12)

ภาพที่ 5.12 ตำแหน่งของชั้นวางรองเท้า ไว้บริเวณประตูทางเข้า ให้ชั้นวางรองเท้าของสองห้องพักหันหลังชนกัน เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวนคนที่นอนติดกับหน้าต่าง

12. ชั้นวางของเป็นโครงเหล็ก รูปทรงสูงโปร่ง สีเหลี่ยมจำนวน 2 ชุด วางในพื้นที่ทำงาน (ดูภาพที่ 5.13)

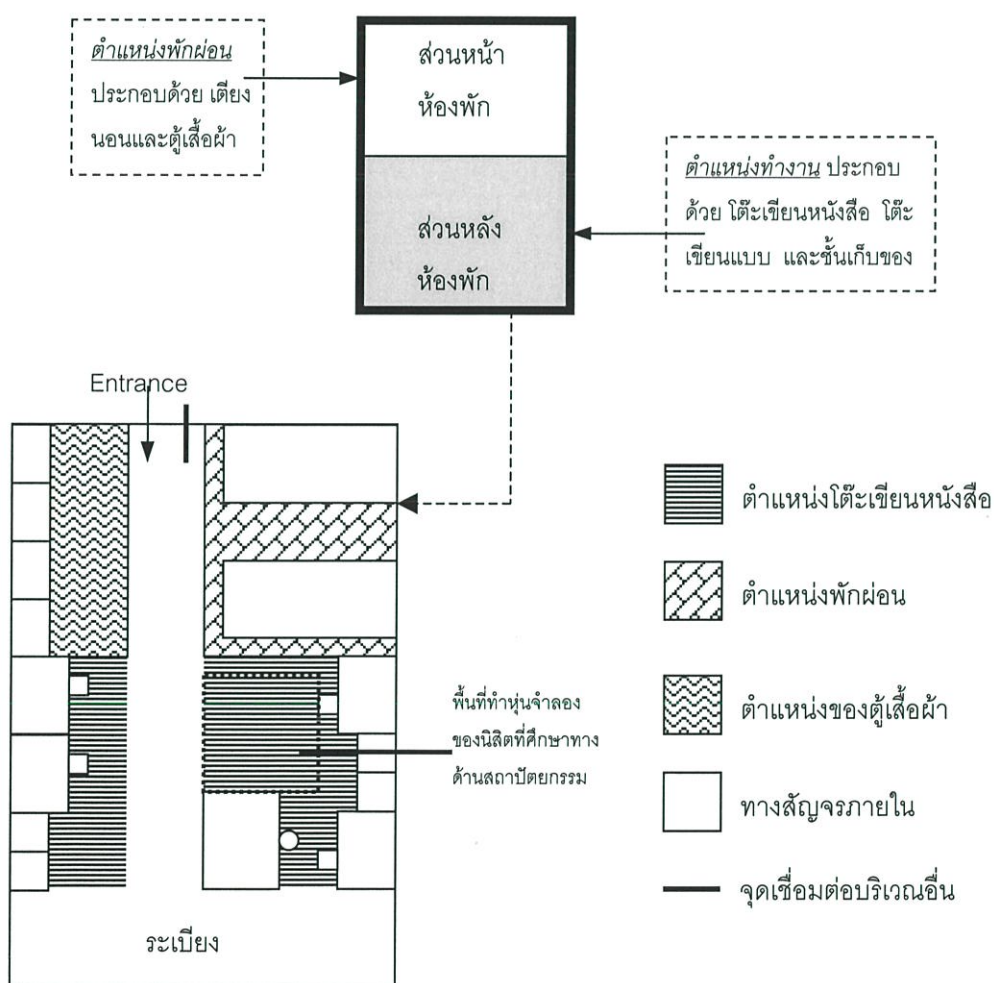

ภาพที่ 5.13 รูปแบบชั้นวางของ เป็นโครงอลูมิเนียม รูปทรงสูงโปร่ง

จากผลสรุปที่ได้มาทั้งหมด สามารถนำเกณฑ์ที่ได้ไปใช้ในการเสนอแนะแนวทางการออกแบบผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้าน

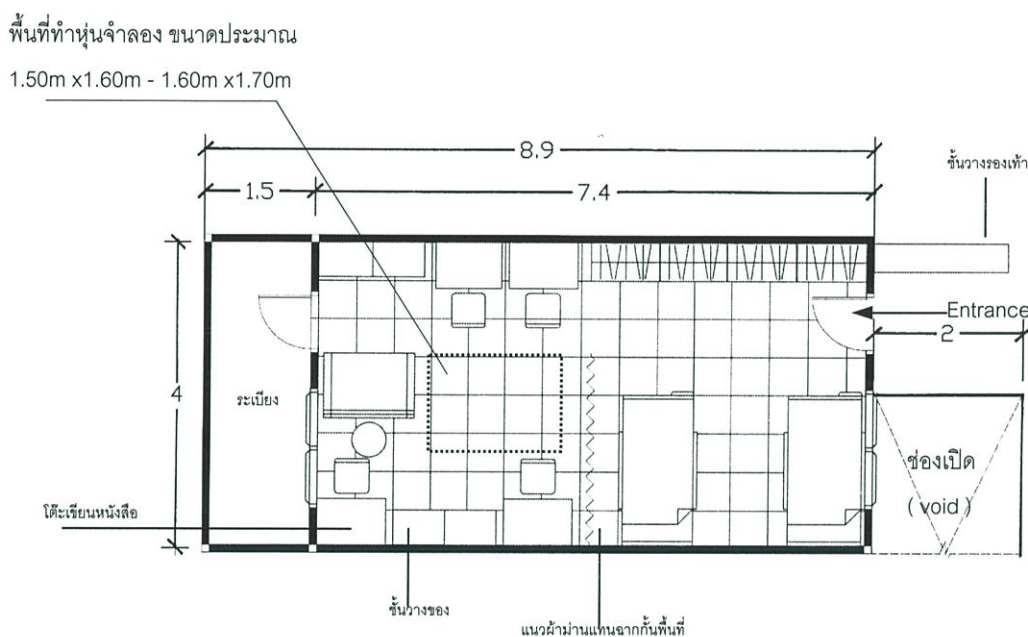
สถาปัตยกรรม เมื่อต้องพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร ต่อไป

ความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในห้องพัก สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนหน้าห้อง พักเป็นตำแหน่งพักผ่อนประกอบด้วยเตียงนอนกับตู้เสื้อผ้า และส่วนหลังห้องติดกับระเบียง เป็นส่วนทำงานทั้งหมด ประกอบด้วยโต๊ะเขียนหนังสือ ชั้นวางของ โต๊ะเขียนแบบและพื้นที่ทำหุ่นจำลอง ซึ่งพื้นที่ทำงานของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมจะอยู่มุมด้านหลังสุดติดกับระเบียงห้องพัก (ดูภาพที่ 5.14)

ภาพที่ 5.14 รูปแบบความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่พักอาศัยร่วมกันทั้งนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัย

จากความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในห้องพักที่ได้ สามารถนำไปจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม เมื่อต้องพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ บาด ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของผู้พักอาศัย สามารถจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ได้ดังนี้ (ดูภาพที่ 5.15)

ภาพที่ 5.15 รูปแบบการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่พักอาศัยร่วมกันทั้งนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม และนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาผู้พักอาศัย

*** ข้อเสนอแนะ ***

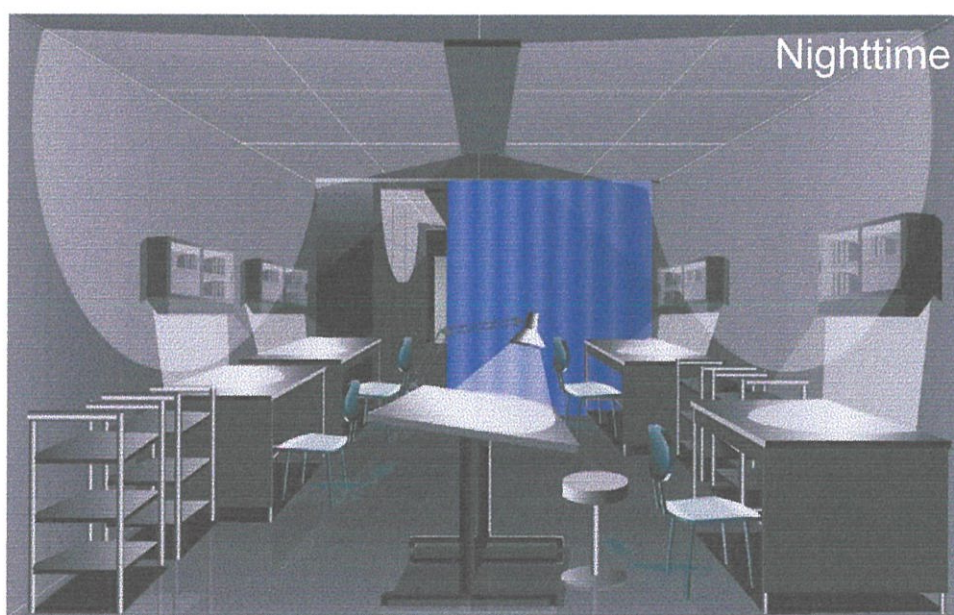
1. ไฟเพดานควรใช้แบบอินไดเรกต์ (Indirect light) ทั้งในบริเวณของส่วนพักผ่อนและส่วนทำงาน เพื่อช่วยลดปริมาณแสงไฟที่อาจจ้าเกินไปในช่วงค่ำ ซึ่งอาจไปรบกวนผู้พักอาศัยที่ต้องการพักผ่อน (ดูภาพที่ 5.16, 5.17)
2. บริเวณหน้าต่างเสื้อผ้าควรใช้ไฟแบบอินไดเรกต์ (Indirect light) ซึ่งมีแผงบังไฟในด้านที่ส่องไปยังเตียงนอน เพื่อไม่ให้แสงไฟไปรบกวนผู้พักอาศัยที่กำลังพักผ่อน ประโยชน์ของการติดไฟในบริเวณนี้ คือช่วยส่องสว่างทางเดินที่จะไปยังประตูหน้าห้องพักและ

ช่วยส่องสว่างภายในตู้เสื้อผ้า ยามเมื่อผู้พักอาศัยต้องการใช้สิ่งของที่เก็บไว้ในตู้เสื้อผ้าในยามค่ำคืน (ดูภาพที่ 5.16, 5.17)

3. โตะเขียนหนังสือ ควรมีไฟซึ่งติดตั้งอยู่ใต้ชั้นเก็บของติดกับผนัง ซึ่งรูปแบบที่ดีควรมีแผงบังไฟสามด้าน เพื่อบังคับทิศทางของแสงให้ส่องสว่างมายังโตะเขียนหนังสือเท่านั้น ช่วยลดปริมาณแสงที่อาจไปรบกวนผู้พักอาศัยที่ต้องการพักผ่อน (ดูภาพที่ 5.16, 5.17)

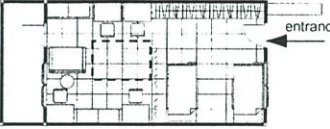

ภาพที่ 5.16 ทักษะภาพช่วงกลางวัน ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่พักอาศัยร่วมกันทั้ง นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม และนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้าน อื่นๆ ในหอพักมหาวิทยาลัยรัฐบาล ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของนิสิตนัก ศึกษาผู้พักอาศัย

ภาพที่ 5.17 ทักษะภาพช่วงกลางคืน ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่พักอาศัยร่วมกันทั้ง นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม และนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้าน อื่นๆ ในหอพักมหาวิทยาลัยรัฐบาล ที่เหมาะสมตามความพึงพอใจของนิสิตนัก ศึกษาผู้พักอาศัย

ตารางที่ 5.6 สรุปข้อดี – ข้อเสีย ของรูปแบบการจัดผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ของผังพื้นที่
ได้จากผลการวิจัย

รูปแบบผังพื้นที่	ข้อดี	ข้อเสีย
	<p>1.) มีชั้นวางของ ต่อนิสิตนักศึกษา ผู้พักอาศัยในสัดส่วน 1:1 (ทำให้มีความเป็นสัดส่วนในการเก็บของใช้ส่วนตัวมากยิ่งขึ้น)</p> <p>2.) มีผ้าม่านกันระหว่างพื้นที่พักผ่อนกับพื้นที่ทำงานทำให้ลดปริมาณของแสงสว่างที่จะไปรบกวนเพื่อนร่วมห้องพักในเวลากลางวัน</p> <p>3.) พื้นที่ทำงานของนิสิตนักศึกษา ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม สามารถขยายได้ตามขนาดของงาน</p>	<p>1.) พื้นที่ทำหุ้นจำลองไปรูก ล้ำพื้นที่ของเพื่อนร่วมห้อง หรืออาจเกิดขวางเส้นทางสัญจรบริเวณหน้าชั้นวางของ</p>

5.8 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ข้อเสนอแนะในการออกแบบอื่นๆ นอกเหนือจากสิ่งที่ได้ค้นพบในการศึกษา จะนำเสนอถึงข้อจำกัดและปัญหาที่พบโดยรวม ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดวางผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม เมื่อต้องพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาล โดยแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

1) การศึกษานี้เป็นการศึกษาเฉพาะพื้นที่ภายในห้องพักเท่านั้น ส่วนพื้นที่อื่นๆที่นิสิตนักศึกษา ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม อาจจะไปใช้พื้นที่ในบางครั้งที่มีการทำงาน เช่น พื้นที่หน้าโถงลิฟท์ พื้นที่หน้าห้องพัก หรือพื้นที่อื่นๆที่นอกเหนือจากพื้นที่ภายในห้องพัก ซึ่งไม่ได้ทำการวิจัยกับพื้นที่เหล่านั้น

2) ข้อเสนอแนะในการจัดวางเครื่องเรือนชนิดต่างๆภายในห้องพัก เป็นเพียงการนำเสนอแนวทางเบื้องต้น เนื่องด้วยข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย จึงไม่สามารถที่จะศึกษาแบบเจาะลึก แต่ผู้ที่สนใจสามารถนำผลสรุปที่ได้ไปดำเนินการวิจัยเพิ่มเติมต่อไป

3) ผลสรุปที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการออกแบบผังพื้นที่หรือองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพักของนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม เมื่อต้องพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านอื่นๆ ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาล ได้ในกรณีที่ห้องพักนั้นมีนิสิตนักศึกษา ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม พักอาศัยอยู่ด้วยเพียงคนเดียวเท่านั้น เนื่องจากหอพักนิสิตนักศึกษาชาย ของกรณีศึกษาทั้ง 4 แห่งนั้น มีนโยบายที่จะให้นิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทุกๆ สาขาวิชาอาศัยอยู่ร่วมกันเพื่อความสามัคคีไม่เกิดการแบ่งแยกคณะกัน และเนื่องจากขนาดพื้นที่ภายในห้องพักซึ่งค่อนข้างแคบ ประกอบกับจำนวนผู้พักอาศัย 4 คนต่อห้องพัก เป็นเหตุผลที่ทำให้นิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งต้องใช้พื้นที่มากกว่าผู้อื่นจำเป็นจะต้องพักอาศัยกระจายกันห้องละ 1 คน

4) ประเด็นที่ควรทำการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมนอกเหนือจากการศึกษาวิจัยนี้ คือ การศึกษาในรายละเอียดของทัศนคติเกี่ยวกับระดับของเสียงรบกวนทั้งเสียงจากภายในและเสียงจากภายนอก และระดับของแสงสว่างภายในห้องพักที่เหมาะสมต่อการทำงาน โดยมีการวัดระดับขององค์ประกอบนั้นๆ ด้วยอุปกรณ์เฉพาะ เพื่อให้ได้ค่าที่แม่นยำและสามารถคำนวณเปรียบเทียบได้

บรรณานุกรม

- กิตติยา เสริมบุญสุข . 2545. " การวิเคราะห์ผังพื้นที่เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ
กรณีศึกษา : ศูนย์บริการสาธารณสุข สังกัดสำนักอนามัย เขตกรุงเทพมหานคร "
- วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมภายใน
บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง .
- กมลเส อิมโอชา. 2538. " การวิจัยเชิงประเมินหอพักศึกษิตินิเวศน์ จุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย .
- ทรงศักดิ์ วัชรังสรรค์. 2543. **ข้อกำหนด และกฎหมายในการออกแบบอาคาร.** กรุงเทพฯ :
ซีเอ็ดยูเคชั่น .
- ธนพร วรรณตร. 2543. " การศึกษาแนวทางการจัดพื้นที่ใช้สอย สำหรับศูนย์คอมพิวเตอร์
ส่วนกลาง ประจำมหาวิทยาลัย กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร "
- วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมภายใน
บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง .
- น้ำอ้อย สนวนสาลี . 2540 ."การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพสำหรับการศึกษา
แบบธรรมชาติ และการพึ่งตนเอง" วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมภายใน บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง .
- นิภา วงษ์พิพัฒน์พงษ์. 2532 . " การนำเสนอแนวทางการพัฒนาหอพักนักศึกษาในสห
วิทยาลัยศรีอยุธยา " วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย ,จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย .
- บุญชม ศรีสะอาด . 2535 . **การวิจัยเบื้องต้น .** พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น .
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ . 2540 . **การเขียนรายงานการวิจัย และวิทยานิพนธ์ .** พิมพ์
ครั้งที่ 6 . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล .
- บุญธรรม จิตอนันต์ . 2525 . **การวิจัยทางสังคมศาสตร์ .** กรุงเทพฯ : สำนักส่งเสริมและฝึก
อบรม , มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ .
- ปาจริยา มหากาญจนะ. 2542. "การศึกษาเพื่อการออกแบบอาคารนอนของสถานฝึก
อบรมเด็กและเยาวชนชายรุ่นใหญ่(ภายใต้การกำกับดูแลของสถานพินิจและคุ้ม
ครองเด็กกลาง)"วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตย

- กรรมภายใน บัณฑิตวิทยาลัย ,สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
พรจันทร์ ล่องสกุล. 2530. " ปัญหาของหอพักนิสิต จุฬาฯ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร
นิสิตหอพักเก่าและนิสิตหอพักปัจจุบัน"วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชา
วิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย ,จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย .
- มาณี ไชยธีรานวัฒน์ศิริ . 2543 . " หอพักกับการพัฒนานิสิตนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา "
รายงานผลการวิจัย โครงการส่งเสริมงานแนะแนวและสวัสดิการเพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิต
จิต , สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย .
- มนตรี แยมกสิกร . 2542 . " รูปแบบของหอพักนักศึกษา สำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย "
รายงานผลการวิจัย โครงการส่งเสริมงานแนะแนวและสวัสดิการเพื่อพัฒนา
คุณภาพบัณฑิต , สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย .
- วิมลสิทธิ์ ทรายางกุล. 2541. พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม มูลฐานทางพฤติกรรม
เพื่อการออกแบบและวางแผน . พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริทิพย์ อุ่ณนุโลม และคณะ. 2525 . มาตรฐานที่อยู่อาศัย ประเภทอาคารชุด . งาน
มาตรฐานอาคาร กองวิจัยและแบบก่อสร้าง การเคหะแห่งชาติ , กระทรวงมหาดไทย .
- สมหญิง สารโกศล . 2535 . " สภาพปัจจุบัน และปัญหาการบริหารงานหอพักนักศึกษา
ของ มหาวิทยาลัยขอนแก่น " วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยขอนแก่น .
- สุรสิทธิ์ แสงสุริยะ. 2542 . " โครงการศึกษาต้นแบบโรงเรียนสอนดนตรีสากลภายใน
อาคารพาณิชย์ เขตกรุงเทพมหานครชั้นกลาง "วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตยกรรม
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมภายใน บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง .
- อำนาจ เขมะบุลกุล . 2542 . " แนวความคิดในการออกแบบอาคารชุดพักอาศัย โครงการ
การฟื้นฟูเมืองชุมชนดินแดง " วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง .
- อภิชาติ ทรงเจริญ . 2529 . " การประเมินอาคารหอพักนักศึกษา วิทยาเขตศาลายา
ทับแก้ว และกำแพงแสน " วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- Baum , A . and Martins , S. 1977. Architecture and Social Behavior . Lawrence
Erlbaum Associates , New Jersey , USA .

- Craig, M. 1980 . Evaluation Of Designed Environments : Methods For Post – Occupancy Evaluation . Michigan : University of Michigan .
- Deasy , C.M. and Thomas , E.1985 . Designing Places for People . New York : Watson Guptill Publications .
- Herbert Van Hoogdalem.et.al. 1984 . “ Comparative Floorplan – Analysis As A Means To Develop Design Guildline . ” Centre of Architectural Research, Delft University of Technology , Department of Architecture .
- Mc Graw – Hill , 1958 . Apartments and Dormitories . The book Company , Inc . Printed in the United States of America .
- Porter ,H.M. 1976 . Architecture for Humer Behavior . Environmental Psychology And The Design Professional . Philadephia : Kraft Printing .
- Scuri , P . 1995 . Design of Enclosed Space . New York : An Internation Thomson Published Company .
- Unesco , 1969 . University Hostels : Planning Considerations . Central Building Research Institute , India .
- Wolfgang , F.E. et . al. 1988 . Post – Occupancy Evaluation . New York : Van Nostrand Reinhold .
- Zimring , C.M. and Reizenstein , J.E. 1980 . Post – Occupancy Evaluation & Overview Environment and Behavior . Michigan : University of Michigan .

ภาคผนวก
ตัวอย่างต่างๆ

ภาคผนวก ข. ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

➔ คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
2. แบบสอบถามนี้จะ เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่นำไปใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง " การศึกษาแนวทางการจัดพื้นที่ใช้สอยสำหรับห้องพักนิสิตนักศึกษาชายที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมในหอพักนิสิตนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยของรัฐบาล "
3. ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ต้องระบุ ชื่อ – นามสกุล ลงในแบบสอบถาม ส่วนคำตอบของท่าน ผู้ศึกษาจะนำไปใช้สำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้เท่านั้น
4. ขอความร่วมมือให้ท่านตอบคำถามให้ตรงตามความเป็นจริง ตามความรู้สึกของท่าน และขอให้ท่านตอบคำถามทุกข้อ กรุณาอย่าเว้นข้อใดข้อหนึ่ง เพราะข้อมูลของท่านมีประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง
5. แบบสอบถามนี้มี 3 ส่วน ประกอบด้วย
 - ส่วนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ส่วนที่ 2 : สำนวนความพึงพอใจที่มีต่อห้องพัก
 - ส่วนที่ 3 : สำนวนความพึงพอใจที่มีต่อเครื่องเรือน และทัศนคติในการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในห้องพัก
6. วิธีการตอบแบบสอบถาม : โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ท่านต้องการ หรือกรอกข้อมูลลงในช่องอื่นๆ.....

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายรินทร์ สรวิทย์ศิริกุล

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1.1 ท่านพักอยู่ในหอพักนิสิตนักศึกษาชายของสถาบันใด.....
- 1.2 ปัจจุบันท่านอายุ.....ปี
- 1.3 ท่านศึกษาอยู่ชั้นปีที่.....ภาควิชา.....
- 1.4 จำนวนเพื่อนร่วมห้องของท่าน(รวมตัวท่านด้วย).....คน
- 1.5 ท่านต้องการมีเพื่อนร่วมห้องพักจำนวนทั้งหมดกี่คนจึงจะเหมาะสมกับขนาดพื้นที่.....คน
- 1.6 ท่านต้องการมีเพื่อนร่วมห้องพักที่เรียนในคณะเดียวกันกับท่านหรือไม่
- ต้องการมาก ต้องการ เฉยๆ ไม่ต้องการ ไม่ต้องการเลย
- 1.7 กรณีที่เพื่อนร่วมห้องพัก เรียนต่างคณะกับท่าน ท่านคิดว่าจะมีผลต่อการเรียนของท่านหรือไม่
- มีผลมาก มีผล เฉยๆ ไม่มีผล ไม่มีผลเลย

ส่วนที่ 2 : สำรวจความพึงพอใจที่มีต่อห้องพัก

- 2.1 ความพึงพอใจต่อจำนวนเพื่อนร่วมห้องพักเมื่อเทียบกับขนาดสัดส่วนของพื้นที่ในห้องพัก
- พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก
- 2.2 ความพึงพอใจต่อขนาดพื้นที่ห้องพักเมื่อเทียบกับจำนวนของผู้พักอาศัย
- พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก
- 2.3 ความพึงพอใจต่อขนาดพื้นที่ทำงานของตัวเองภายในห้องพัก
- พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก
- 2.4 ความพึงพอใจต่อการระบายอากาศภายในห้องพัก
- พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก
- 2.5 ความพึงพอใจต่อสภาวะความเป็นส่วนตัวเมื่ออยู่ในห้องพัก
- พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก
- 2.6 ความพึงพอใจต่อการสัญจรภายในห้องพัก
- พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก
- 2.7 ความพึงพอใจต่อความสะอาดภายในห้องพัก
- พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก

2.8 ความพึงพอใจต่อการมีสมาธิขณะทำงาน-อ่านหนังสือภายในห้องพัก

พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก

ส่วนที่ 3 : สำรวจความพึงพอใจที่มีต่อเครื่องเรือน และทัศนคติในการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ห้องพัก

3.1 ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบของเตียงนอน

พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก

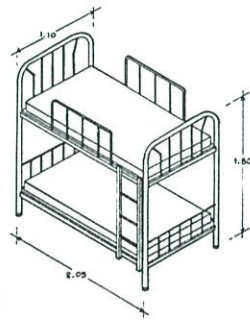
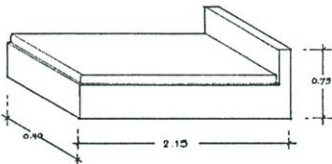
3.2 ความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของเตียงนอน

พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก

3.3 ความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของพื้นที่บริเวณรอบๆเตียงนอน

พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก

3.4 ท่านต้องการให้ภายในห้องพักใช้เตียงนอนรูปแบบใด

(ขนาดเตียงนอนมาตรฐาน 3½' x 6½')

3.5 ท่านต้องการให้มีการจัดพื้นที่บริเวณเตียงนอนเป็นลักษณะใด

จัดแบบรวมกันเป็นกลุ่ม จัดแบบแยกตัว

3.6 ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบของตู้เสื้อผ้า

พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก

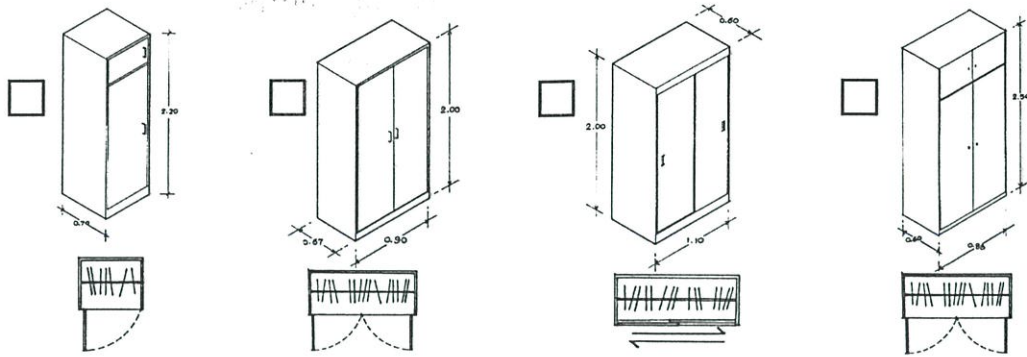
3.7 ความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของตู้เสื้อผ้า

พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก

3.8 ความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของพื้นที่บริเวณหน้าตู้เสื้อผ้า

พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก

3.9 ท่านต้องการให้ภายในห้องพักใช้ตู้เสื้อผ้ารูปแบบใด

3.10 ท่านต้องการให้สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อตู้เสื้อผ้าเป็นเท่าไร

- 1:1 2:1 3:1 4:1

3.11 ท่านต้องการให้มีการจัดพื้นที่บริเวณตู้เสื้อผ้าเป็นลักษณะใด

- จัดแบบรวมกันเป็นกลุ่มในพื้นที่เดียวกัน จัดแบบแยกตัวเดียว

3.12 ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบของโต๊ะอ่านหนังสือ - ทำงาน

- พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก

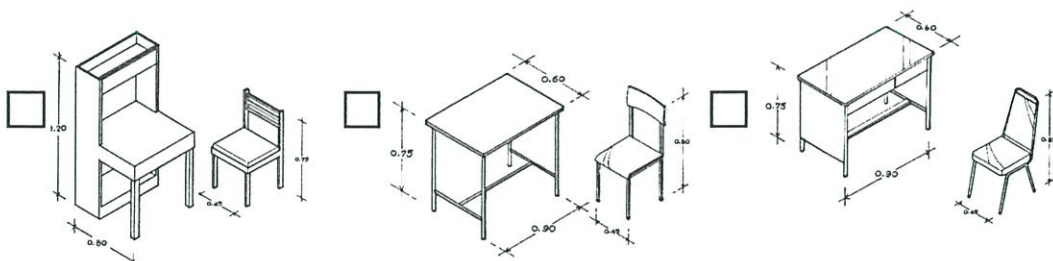
3.13 ความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของโต๊ะอ่านหนังสือ - ทำงาน

- พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก

3.14 ความพึงพอใจที่มีต่อขนาดของพื้นที่บริเวณรอบๆโต๊ะอ่านหนังสือ-ทำงาน

- พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก

3.15 ท่านต้องการให้ภายในห้องพักใช้โต๊ะอ่านหนังสือ-ทำงานรูปแบบใด

3.16 ท่านต้องการให้สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อโต๊ะอ่านหนังสือ-ทำงานเป็นเท่าไร

- 1:1 2:1 3:1 4:

3.17 ท่านต้องการให้มีการจัดพื้นที่บริเวณโต๊ะอ่านหนังสือเป็นลักษณะใด

- จัดแบบเป็นกลุ่มเรียงแถวบริเวณพื้นที่เดียวกัน จัดแบบแยกตัวเดียว

3.18 ท่านต้องการให้ตำแหน่งโต๊ะอ่านหนังสือ-ทำงานอยู่บริเวณใดของห้องพัก

- หน้าห้องพักใกล้ทางเข้า ช่วงกลางๆห้องพัก หลังห้องพักใกล้ระเบียงหรือหน้าต่าง

3.19 ท่านต้องการให้ลักษณะของการวางโต๊ะอ่านหนังสือ เป็นอย่างไร

- หันหน้าเข้าหาผนังห้องพัก หันหลังเข้าหาผนังห้องพัก

3.20 ท่านต้องการให้โต๊ะอ่านหนังสืออยู่ในตำแหน่งที่สัมพันธ์กันกับโต๊ะเขียนแบบหรือไม่

- ต้องการมาก ต้องการ เฉยๆ ไม่ต้องการ ไม่ต้องการเลย

3.21 นอกจากใช้โต๊ะเขียนแบบปฏิบัติงานแล้ว ท่านต้องการใช้โต๊ะอ่านหนังสือด้วยหรือไม่

- ต้องการมาก ต้องการ เฉยๆ ไม่ต้องการ ไม่ต้องการเลย

3.22 ท่านใช้โต๊ะอ่านหนังสือบ่อยครั้งแค่ไหน

- ทุกครั้งที่ทำงาน บ่อยครั้งมาก บ่อยครั้ง บางครั้งแล้วแต่งาน ไม่ใช่เลย

3.23 ท่านมักใช้โต๊ะอ่านหนังสือเพื่อวัตถุประสงค์ใดเป็นหลัก

- ทำงาน(ทำหุ่นจำลอง) อ่านหนังสือ วางของหรืออุปกรณ์การทำงาน ทั้ง3เหตุผล

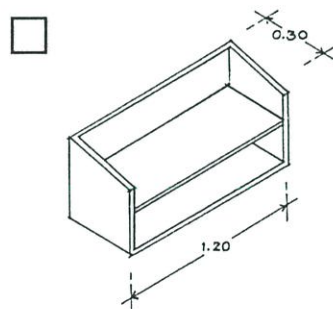
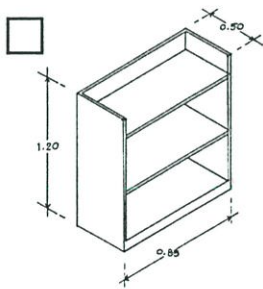
3.24 ท่านต้องการให้มีชั้นวางของในห้องพักหรือไม่(ถ้าไม่ต้องการ ข้ามไปตอบข้อ 3.28)

- ต้องการมาก ต้องการ เฉยๆ ไม่ต้องการ ไม่ต้องการเลย

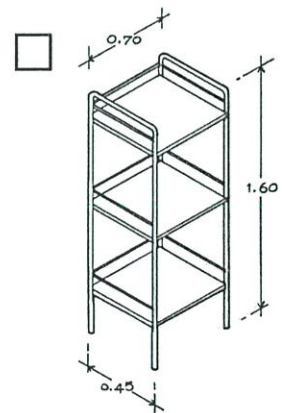
3.25 ท่านต้องการให้สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางของเป็นเท่าไร

- 1 : 1 2 : 1 3 : 1 4 : 1

3.26 ท่านต้องการให้ภายในห้องพักมีชั้นวางของรูปแบบใด

ชั้นลอยติดผนัง

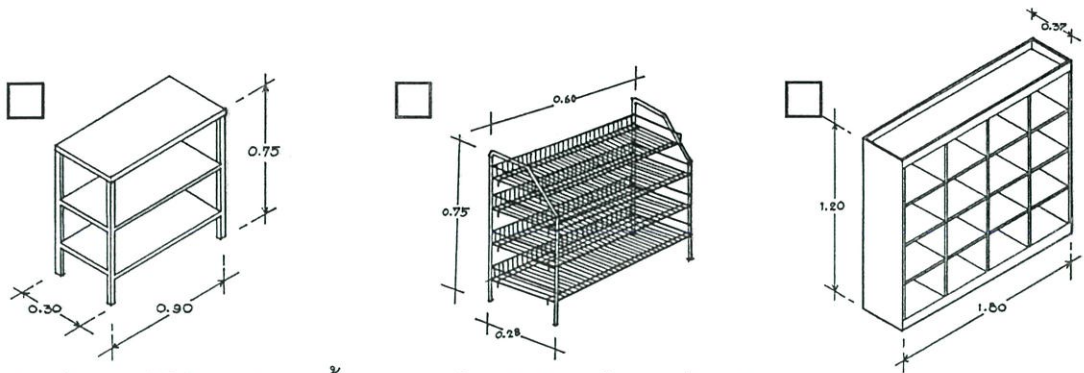
3.27 ท่านต้องการให้มีชั้นวางรองเท้าประจำห้องพักหรือไม่ (ถ้าไม่ต้องการ ข้ามไปตอบข้อ 3.32.)

- ต้องการมาก ต้องการ เฉยๆ ไม่ต้องการ ไม่ต้องการเลย

3.28 ท่านต้องการให้สัดส่วนของผู้พักอาศัยต่อชั้นวางรองเท้าเป็นเท่าไร

- 1 : 1 2 : 1 3 : 1 4 : 1

3.29 ท่านต้องการให้มีชั้นวางรองเท้าประจำห้องพักรูปแบบใด

3.30 ท่านต้องการให้ตำแหน่งของชั้นวางรองเท้าอยู่บริเวณใดของห้องพัก

- ด้านหน้าบริเวณนอกห้องพัก ด้านหน้าบริเวณในห้องพัก ด้านหลังห้องพัก

3.31 ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดตำแหน่งพื้นที่ใช้สอยในห้องพักรูปแบบเดิมที่ทางหอพักจัดไว้ให้

- พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมาก

3.32 ท่านต้องการปรับเปลี่ยนตำแหน่งของเครื่องเรือนภายหลังการเข้าพักอาศัยในห้องพักหรือไม่

- ต้องการมาก ต้องการ เฉยๆ ไม่ต้องการ ไม่ต้องการเลย

3.33 ท่านต้องการให้มีฉากเตี้ยๆกั้นในส่วนของพื้นที่ทำงานของท่านเองภายในห้องพักหรือไม่

- ต้องการมาก ต้องการ เฉยๆ ไม่ต้องการ ไม่ต้องการเลย

3.34 ท่านต้องการพื้นที่ในส่วนของท่านเองภายในห้องพักสำหรับทำงานในภาคปฏิบัติเพิ่มเติมอีกหรือไม่

- ต้องการมาก ต้องการ เฉยๆ ไม่ต้องการ ไม่ต้องการเลย

3.35 ท่านต้องการให้ตำแหน่งโต๊ะเขียนแบบอยู่บริเวณใดของห้องพัก

- หน้าห้องพักใกล้ทางเข้า ช่วงกลางๆห้องพัก หลังห้องพักใกล้ระเบียงหรือหน้าต่าง

3.36 ท่านต้องการให้ลักษณะของการวางโต๊ะเขียนแบบเป็นอย่างไร

- หันหน้าเข้าหาผนังห้องพัก หันหลังเข้าหาผนังห้องพัก

3.37 ท่านต้องการให้ห้องพักรมมีระเบียบด้านหลังหรือไม่

- ต้องการมาก ต้องการ เฉยๆ ไม่ต้องการ ไม่ต้องการเลย

3.38 บริเวณที่ท่านมักใช้ในการทำหรือประกอบหุ่นจำลองเป็นประจำ

- โต๊ะเขียนแบบ โต๊ะเขียนหนังสือ บนพื้นห้อง ทั้ง 3 พื้นที่

3.39 บ่อยครั้งหรือไม่ที่ท่านต้องออกไปใช้พื้นที่ในส่วนของระเบียงหลังห้องพักเพื่อปฏิบัติงาน

- ทุกครั้งที่ทำงาน บางครั้งแล้วแต่ตัวงาน ไม่เคยเลย

ประวัติผู้เขียน

นายนรินทร์ สรวิตย์ศิริกุล เกิดเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2519 ที่จังหวัดระนอง สำเร็จการศึกษา ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตเกียรตินิยม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2541 เริ่มต้นการทำงานในปี พ.ศ. 2541 ในตำแหน่งนักออกแบบ ที่บริษัทเอ-เทคโมบายซิสเต็ม แอนด์ เอ็นจิเนียริงจำกัด และเป็นนักออกแบบภายในอิสระ เข้าศึกษาในหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมภายใน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ.2543 ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต